

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUZANNE WRIGHT

LEGION

A Dark in You novel

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Suzanne Wright, kocası ve iki çocuğuyla birlikte İngiltere'de yaşıyor. Ailesiyle vakit geçirmediği zamanlarda yazıyor, okuyor ya da kendi ev işi versiyonunu yapıyor - bir bakışla evi süpürüyor.

Bir ilaç şirketinde, Disney Store'da, bir ilkokulda gönüllü öğretmen asistanı olarak, RSPCA'da çalışmış ve Psikoloji ve Kimlik Çalışmaları alanında Birinci Sınıf Onur derecesine sahiptir.

İlgi alanlarına gelince, okumaktan, yazmaktan, okumaktan, yazmaktan (bir nevi ye, uyu, yaz, tekrarla), ailesiyle vakit geçirmekten, kız kardeşleriyle film geceleri yapmaktan ve iki Bengal kedisiyle oynamaktan hoşlanıyor.

**Suzanne ile çevrimiçi bağlantı kurmak
için:**

Web sitesi: <http://www.suzannewright.co.uk>

Facebook: <https://www.facebook.com/suzannewrightfanpage>

AYRICA SUZANNE WRIGHT TARAFINDAN:

İçindeki Karanlık

Alevli

Külle

ri Yak

Korlar

Gölgeler

Kehanetl

er

Düşenler

Azrail Avcısı

Engerek

Lejyonu

Şeytanın Beşiği

İçindeki Kötü

İçindeki Kabus Biz

Canavarlarınız

SUZANNE WRIGHT
LEGION
İçinizdeki Karanlık romanı

PIATKUS

İlk olarak Büyük Britanya'da 2025 yılında Piatkus tarafından

yayınlanmıştır Telif Hakkı © Suzanne Wright, 2025

Yazarın manevi hakkı ileri sürülmüştür.

Bu yayındaki tüm karakterler ve olaylar, açıkça kamu malı olanlar dışında, hayal ürünüdür ve her türlü benzerlik gerçek kişilerle, yaşayan ya da ölmüş, tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, aşağıdaki koşullar sağlanmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez
yayıncının yazılı ön iznini almadan yayınlanamaz veya başka bir şekilde dağıtılamaz.
Yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir cilt veya kapak biçiminde ve bu koşul da dahil olmak üzere benzer bir koşul sonraki alıcıya dayatılmadan.

Bu kitap için CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir.

ISBN: 978-0-349-44039-2

Piatkus

Little, Brown Kitap Grubu
Carmelite House
Merkezi
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

Yetkili temsilci Bir künye
AEA'da

Hachette Ireland
8 Castlecourt
Dublin 15, D15 XTP3, İrlanda
(e-posta: info@hbgi.ie)

Bir Hachette UK Şirketi
www.hachette.co.uk

www.littlebrown.co.uk

İvy için

İçindekiler

Birinci Bölüm İkinci	
Bölüm Üçüncü	
Bölüm Dördüncü	
Bölüm Beşinci	
Beşinci Bölüm	
Altıncı Bölüm	
Yedinci Bölüm	
Sekizinci Sekizinci	
Bölüm Dokuzuncu	
Dokuzuncu Bölüm	
Onuncu Bölüm On	
Birinci Bölüm On	
İkinci Bölüm On	
Üçüncü Bölüm On	
Dördüncü Bölüm	
On Bölüm On	
Altıncı n n Bölüm	
OYedinci Bölüm	
Yirminci Bölüm	
OBölümBölüm O	
Yirmi Birinci Bölüm	
YirmiÜçüncü İkinci	
Bölüm Yirmi Yirmi Bölüm	
Dördüncü Bölüm Beşinci	
Yirmi Yirmi Bölüm Yirmi	
Yedinci BölümBölüm	
Altıncı	

Teşekkür

BİRİNCİ BÖLÜM

Tobe, dinlenme odasının duvarına dayadığı tuvale dönerek ona gülümsedi, mavi gözleri parlıyordu. "Bu inanılmaz. Moody. Çarpıcı. Kesinlikle *mükemmel* bir kopya. Önünde saygıyla eğil."

Naomi Chamberlain dudaklarının kıvrıldığını hissetti. "Yaptım bile. İki kez." Önündeki üç imps'e omuz silkti ve ekledi, "Ben bu şekilde alçakgönüllüyüm."

Kahvesini biraz daha yudumlarken manzara resmine hızlıca bir göz attı. Orijinal tablonun ressamı Monet ve Picasso seviyesindeydi ama Naomi'nin çocukken bile gözüne kestirdiği herhangi bir çizim ya da resmi yeniden yaratma konusunda her zaman bir becerisi olmuştu.

Ciaran, "Hiçbir sanat değerlendirme uzmanı bunun orijinal olmadığını tahmin edemez," dedi. "Kimse de görmeyecek zaten. Bu bir müşterinin kişisel koleksiyonu için."

"Neden sahte koleksiyonu yaptığını bilmiyorum," dedi Lachlan, tuzlu biberli saçlarını kaşıyarak. "Çoğu insan bizi orijinalleri çalmamız için tutar."

"Koleksiyonunda gerçek sanat eseri yok, sadece sahteler var," dedi Tobe yaşlı şeytana. "Hepsini bodrumundaki bir kasada saklıyor."

Naomi kafasının içinde alarm zilleri çalmaya başlayınca onu yana yatırdı. "Peki sen nereden biliyorsun?"

Lachlan Tobe'a doğru eğildi, uzun boyu Tobe'un birkaç santim önünde yükseliyordu. "Buna cevap verme," diye mırıldandı.

Kadın gözlerini kısmıştı. "İçeri zorla girmedin, değil mi?"

"Buna da cevap verme," dedi Lachlan ona.

Tobe ona inanmayan bir bakış fırlattı ve sorusundan rahatsız olmuş gibi görünmeyi başardı. Sıkı kollarını aynı derecede belirgin göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sen

Dürüst olmak gerekirse, bir mafya babasının sadece evine değil, kasasına da girmeyi düşüneceğimi mi sanıyorsun?"

"Evet, kesinlikle," diye cevap verdi, onun hakkında hiçbir yanılsamaya kapılmadan.

Tobe pek çok şeyle tanımlanabilirdi; hırsız, yalancı, kart tefecisi, zimmetine para geçiren, sahte sanat eseri satıcısı ve haneye tecavüz ustası gibi... Bu da onu inlerindeki pek çok imps'ten pek farklı kılmıyordu.

"Bana en azından adamdan bir şey çalmadığını söyle," diye bastırdı.

Lachlan tekrar Tobe'a doğru eğildi. "Buna *kesinlikle* cevap verme."

Naomi içini çekti ve içindeki iblis gözlerini devirdi. Dürüst olmak gerekirse, hayatında imps olması herkese ülser verebilirdi. Annesi gibi o da bir sirendi ama inlerinin büyük bir kısmı iblislerden oluşuyordu. Tüm yasaları hiçe sayma eğilimindeydiler, kendi güvenliklerinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Özellikle Tobe söz konusu olduğunda bu durum onu çılgına çeviriyordu; psi-arkadaşlar olarak birbirlerine çok yakındılar.

Tüm türlerinin önceden belirlenmiş bir psi-eşi vardı. Bir iblisin psikopat iç varlığına karşı üstünlüğünü sürdürme mücadelesi nedeniyle var olan fırtınada bir çapa. Çapanızla zihinsel bir bağ kurmak bu mücadeleyi sona erdirirdi, ancak kişinin içsel varlığı yine de istediği zaman ve genellikle kısa süreler için ortaya çıkmaya devam ederdi.

Tobe ona, "Müşteri parayı öksürür öksürmez, sana getireceğim," dedi.

Kadın başını salladı ve kahvesinden bir yudum daha aldı. Söz konusu müşteri sürekli müşterisi olduğu için, anlaşmanın kötü gitmesinden endişe etmiyordu - geçmişte her zaman sorunsuz gitmişti.

"Soyut resmi, *ressamıyla* tanışmak için ısrar eden o sinir bozucu haberciye götürdüğüm gün teslim edeceğim. Sanki sen onun kişisel evcil ressamıymışsın gibi," diye ekledi Tobe, tedirgin bir elini koyu kahverengi saçlarında gezdirirken.

Haberci gerçekten de baş belası olmaya başlamıştı. "Eğer bunu bir daha yaparsa, ona işimin bittiğini ve başka bir ressam bulması gerektiğini söyle." Naomi kimliğinin gizli kalmasını tercih ediyordu. Stefan Brandt kendisiyle yüz yüze görüşmek isteyen ilk müşteri değildi ama onun aksine diğerleri Naomi'nin reddini nezaketle kabul etmişlerdi.

İmplerler, gölgelerde çalışmanız gerektiğinde işinize yarardı. Örneğin Tobe'u ele alalım. Hayalet sanatçılardan sanat siparişi almak isteyen insanlar için aracılık yapıyordu. Bir tür hayalet yazar gibi, Naomi başkalarının kişisel olarak sahiplenebileceği eserler üretir ve satardı. Bir de klasik eserlerin kopyalarını ya da ünlü sanatçıların sahte "kayıp resimlerini" isteyen müşteriler vardı ki bunlar genellikle sanat galerileri ve müzelerde yer alıyordu.

Ayrıca üvey babasının pizzacısında yarı zamanlı olarak hosteslik yapıyordu. Bu sayede insanlar nasıl para kazandığını sorgulamıyordu, çünkü hayalet sanatçı olduğu bilgisini sadece birkaç kişiye vermişti.

Naomi spot ışıklarından pek hoşlanmazdı. Bir siren olarak, bir tür cinsel mıknatıs gibiydi ve hayatı boyunca dikkatleri üzerine çekmişti. Çok fazla ıslık, göz süzme, dik dik bakma ve laf atma. Sürekli ona asılır, sürekli aşırı cinselleştirilir, sürekli küçümsenirdi.

İninin dışındaki insanlar genellikle onun aptal, yüzeysel ve iyi vakit geçirmek isteyen biri olduğunu varsayıyordu. Ondan yetenekleri olmasını, çalışkan olmasını ya da gerçek bir *öze* sahip olmasını beklemiyorlardı. Ve güzel olduğu için hiçbir şeyden şikayet etmeye hakkı olmadığına dair toplumsal bir tutum varmış gibi görünüyordu. Bu durum onun iç dünyasını fena halde rahatsız ediyordu.

"Naomi?"

Gözlerini kırpıştırarak Tobe'ye yeniden odaklandı. "Ne?" "Seni yine kaybettim, ha?"

Zihinsel olarak sürüklenmek gibi bir alışkanlığı olduğunu söylemek doğru olur. Beyni tavşan izlerini takip eder ve sonunda kendini kaybederdi. "Ne kaçırdım?"

"Belinsky'nin Jolene ile yapacağı görüşme için ne zaman gelmesi gerektiğini sordum."

Erkek Prime'dan söz edilmesi nabzının teklemesine neden oldu. Luka Belinsky bir yeraltı şeytani suç örgütünün patronu olabilirdi ama aynı zamanda bir sopanın üzerinde seks yapıyordu. "Her an gelebilir, tabii modaya uygun bir şekilde geç kalmayı planlamıyorsa."

"Iain konusunda devreye girip yardım edeceğini düşünüyor muyuz?" diye sordu Ciaran, ellerini ince kalçalarının üzerine koyarak.

Naomi omuz silkti. Adamı tanımıyordu; onunla sadece son birkaç ay içinde pizzacıda yemek yediği üç seferde karşılaşmıştı. Her seferinde, kendisini avlanmış gibi hissetmesine neden olacak şekilde onu izlemişti; bu cüretkârlık Naomi'nin ilgisini çekmişti. Ancak aralarında sıçrayan cinsel gerilim kıvılcımlarına rağmen, ona karşı hiçbir zaman bir hamle yapmamış ya da yapacağına dair herhangi bir işaret vermemişti.

Lachlan kıllarla kaplı çenesini ovuşturdu. "Bunu söylemek zor. Belinsky soğuk bir orospu çocuğu. Bir yılan kadar huysuz ve olabildiğince acımasız." Saygı her kelimeyi kaplıyordu.

"Ben de öyle duydum." Luka'nın ünü kesinlikle onu takip ediyordu. Naomi, "Ama aşırı büyük bir suç ailesine dönüşen bir sığınağı 'iyi' davranarak başarılı bir şekilde yönetemezsiniz," dedi.

Yeraltı suç dünyası karanlık bir yerdi. *Şeytani* suç dünyası ise bin kat daha çirkindi. Yine de Luka ittifaklarını güçlü tuttu, işlerinin gelişmesini sağladı, düşmanlarını ısrarla geride tuttu ve diğer inlerle barışı korudu. Bu da belli bir acımasızlık gerektiriyordu.

"Onun çapasını biraz tanıyorum," dedi Ciaran. "Ella bana birkaç kez ondan bahsetti; her an değişebilen, her zaman dinlemediği çarpık bir kuralı olsa da kötü bir adam olmadığını söyledi. Bunun ne kadar doğru olduğunu bilmiyorum ama ona ve kızına karşı çok korumacı olduğunu biliyorum."

Tobe, "İşini sıkı tuttuğu ve şeytanlarının hiçbir saçmalığı yanına bırakmadığı iyi bilinir," diye ekledi, "bu yüzden içimden bir ses Iain'in seni rahat bırakmayacağı gerçeğini görmezden gelmeyeceğini söylüyor. Umarım onunla konuşur ve bu iş biter."

Lachlan yüzünü buruşturdu, lacivert bakışlarında şüphe parlıyordu. "Iain'in gitmesine izin vermesinin o kadar kolay olacağından emin değilim. Tam anlamıyla bir saplantının pençesinde."

Bunun suçlusu da o güzelim siren şarkısı olabilirdi. Notaları duyulmuyordu; daha çok avlarını büyülemeye çalışan yırtıcı titreşimler gibiydiler. Naomi'nin bunun üzerinde hiçbir kontrolü yoktu. Damarlarındaki kan kadar onun bir parçasıydı.

Konu biriyle çıkmaya geldiğinde, zihinsel olarak güçlü ve kendini toparlamış erkekleri seçmeye dikkat ediyordu. Siren şarkılarına kurban gitme olasılıkları daha düşüktü. Ama bu her zaman bir garanti değildi.

"Biliyor musun, Iain'i öldürebiliriz," dedi Lachlan rahat bir omuz silkmeye. "Çabucak hallederim."

Tobe alaycı bir homurtu çıkardı. "Hayır, yapmazdın."

"Hayır, yapmazdım." Lachlan dudaklarını büzdü, kaşları birbirine kaydı. "Bunu neden söylediğimi bile bilmiyorum."

"Ben biliyorum," diye iddia etti Tobe. "Sen lanet olası bir yalancısın."

Lachlan uygun bir şekilde kırılmış görünüyordu. "Bu imaya içerledim." "Bu bir ifadeydi, ima değil."

"Gerçeği sadece gerekli olduğunda değiştiririm."

Tobe kaşlarını çatı. "Bana sadece gerekli olduğunda gerçeği düzelttiğini söylemen nasıl gerekli oldu? Çünkü *bu* da bir yalandı."

Lachlan yüzünü tamamen ona döndü ve onu dikkatle inceledi. "Bu seni gerçekten rahatsız etmiyor, değil mi? Amcanın saatini çaldığım için bana hâlâ kızgınsın. Mesele de bu zaten."

Tobe'un ağzı gerildi. "Bu saygısızlıktı." "Nasıl? O öldü, saatle ne işi olabilir ki?"

"Teyzem onunla birlikte gömülmesini istedi. O lanet tabutunun içindeyken bileğinden çıkardınız. Senin *çıkardığın* bir tabut. Ayakkabılarını da almışsın."

"Benimkiler kazmaktan çamur olmuştu."

Gülümsemesini engelleyemeyen Naomi, Ciaran'la eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu. . tam o sırada üvey babasının zihni onunkiyle çarpıştı. *Dışarıda siyah bir araba durdu, Alfie telepatiyle bildirdi. Belinsky olduğuna eminim.*

Karnı yavaşça yuvarlandı. Jolene'in onu hostes istasyonunda karşılaşmasını istediğini bildiğinden, "*Hemen geliyorum*," diye cevap verdi.

Tekrar önündeki imgelere odaklanarak, "Luka gelmiş görünüyor, o yüzden ben gidiyorum. Siz üçünüzü tabloyu taşınmaya hazır hale getirmeniz için yalnız bırakayım."

Naomi boş fincanını çalkaladıktan sonra süzgecin üzerine koydu ve dinlenme odasından çıktı. Doğası gereği kolay kolay sinirlenen biri değildi.

-Özellikle de cinsel gerilim gibi basit bir şeyden. Ama Luka'yla aralarında var olan gerilimin basit bir yanı yoktu. Çok içgüdüsel, çok baskıcıydı. Bu yüzden midesinde kelebekler uçuşuyordu.

Söz konusu kelebekleri bastırmak için elinden geleni yaparak dar koridorda ilerledi. Loş ışıklı ana yemek alanına açılan koyu renkli ahşap kapıya ulaştığında kapıyı iterek açtı. Hemen etrafına baharat, domates, peynir, biber ve sarımsak kokuları yayıldı.

Mekân doluydu ama gürültülü değildi. Boz kahverengi, sarı ve bordodan oluşan renk paleti, mekânın gayri resmi İtalyan havasını tamamlıyordu. Seslerin mırıltısı, yemeklerin cızırtısı ve çatal bıçakların tabaklara sürtünmesi yumuşak fon müziğini tamamlıyordu.

Diğer birkaç şefle birlikte açık mutfakta yemek hazırlayan üvey babası Alfie'ye hızlıca el salladı. Garsonlar tepsiler ya da elektronik not defterleri taşıyarak ileri geri gidip geliyorlardı. Bazı müşteriler süslü masalarda oturuyordu. Diğerleri kabinlere sıkışmış ya da barda ayakta duruyordu.

Masalar arasında ilerleyen Naomi siyah elbisesinden bir parça tiftik kopardı. Zarifti ama "kızları" daha da güzelleştiriyordu, kıvrımlarına yapışıyordu ve dizlerinin hemen üzerinde duruyordu.

Hostes istasyonuna vardığında, oradaki minyon kıvılcı saçlı garsona gülümsedi. "Yerime baktığınız için teşekkürler."

"Sorun değil," dedi Donna dalgınca, dikkati penceredeydi - ya da pencerenin ötesinde her ne varsa.

Naomi onun bakışlarını takip etti ... ve gerçek bir cinsel kokteyl olan üstün erkekliğin pizzacıya doğru yürüdüğünü gördü. Luka bir kaplanın akıcı ve güçlü zarafetiyle hareket ediyor, kusursuz bir asalet havası taşıyordu; itaat edilmesi, hizmet edilmesi ve korkulması gereken bir kişi. Sanki tüm dünyanın sahibiymiş gibi.

Donna hızla kaçtı. Şaşırtıcı değildi. Bir lejyon -üç iç varlık barındıran nadir bir iblis türü- olması nedeniyle doğal olarak insanların sinirlerini bozuyordu. Korkularını artıran şey ise, adamın kontrolsüz bir güç yaymasıydı.

Bir sızıntı gibi dışarı sızan tehlike, kendisinden oldukça uzakta olanlara bile dokunuyordu.

Korumalarından biri kapıyı iterek açtı, kısa bir süre mekânı taradıktan sonra Luka'ya başıyla işaret etti. Başbakan, her zamanki taşlaşmış ifadesiyle içeri girdi. Naomi'nin içindeki şeytan devam etti ve gözleriyle ona vurdu.

Kim yapmazdı ki?

Naomi orta boyluydu ama Luka o kadar uzundu ki Naomi'ye kendini minyon hissettiriyordu. Ayrıca zayıf ve geniş omuzluydu. Çarpıcı kadifemsi bir siyah olan delici gözleri, kısa saçları ve kirli sakalları kadar koyuydu.

Özel dikim takım elbisesinin içinde, görünürde tek bir kırıksıklık ya da yerinde olmayan tek bir saç teli olmadan, bakımlı, zarif ve - belirgin sürüngen soğukluğuna rağmen - çok çok sikilebilir görünüyordu.

Böylesine şaşırtıcı derecede ölümcül bir cinsel çekiciliğe sahip olmanın neredeyse skandal yaratacak bir yanı vardı. Uygunsuzdu. Bir rezaletti. Tamamen adaletsiz. Savunmanızı aşıyor ve bulabildiği her çatlağa sızıyordu.

Luka'nın bakışları Naomi'nin üzerinde sabitlendi ve evet, nabızı durdu. Ona doğru sinsice ilerledi, odak noktası açgözlü bir kenara sahipti. Etrafındaki havayı belli belirsiz bir güç pırıltısı kaplamıştı; bu, iblisi uyuşturan bir şeydi.

İlk kez yüz yüze geldiklerinde, ilkel arka beyni uyanmış ve "Dikkatli ol" diye uyarmıştı. Yine de hormonları gülünç derecede sersemlemişti. Şu anda da aynı şeyi yapıyorlardı.

Luka onun istasyonunun önünde durdu, gözleri hâlâ onun yüzüne kilitlenmişti. Cinsel kimyaya bulanmış çok tanıdık bir statik farkındalık vızıldayarak canlandı ve kör iğneler gibi tenine battı.

Ne kadar sinir bozucuydu. Ona nazik ev sahibesi gülümsemesini gösterdi.

"Bay Belinsky.

Belinsky," diye selamladı. "Sizzle and Slice Pizzeria'ya tekrar hoş geldiniz."

"Luka," diye düzeltti Belinsky, Rus aksanını belli belirsiz belli ederek. "Jolene'le burada buluşacaktım." Sesinde belirgin bir seksi pürüz vardı, sanki ses telleri bir zamanlar hasar görmüş gibiydi.

"Geleceğinizi bana haber verdi." Naomi muhafızlarına bir bakış fırlattı

-Birbirinin aynısı, kaba saba görünümlü, kas yığını iki kardeş.

keskin gri bakışlar. "Üçünüz de yemek yiyecek misiniz?" "Hayır. Sadece ben."

İki menü kaptı. "Beni takip edin, sizi Jolene'e götüreyim. Sizi özel yemek odasında bekliyor."

Luka garsonun peşinden gitti, hâlâ karnına yediği şiddetli bir ihtiyaç yumruğunun etkisinden kurtulamamıştı. Karşısındaki yaratıkla her göz göze gelişinde, içinden katıksız bir arzu kopup geliyordu. Karşı koyamadığı içgüdüsel bir tepkiydi bu. Kısmen bir siren olduğu için, ama aynı zamanda lanet bir hayal olduğu için.

Uzun, kalın kirpikleri kapüşonlu gri-yeşil gözlerini çerçevesiyordu. Uçlarını gevşekçe kıvrıdığı ipeksi tarçın kahvesi saçlarında sarı çizgiler uzanıyordu. İnce ama kıvrımlıydı. Göğüsleri yüksek ve yuvarlak, bacakları uzun ve düzgündü. Saf cinsel cennet gibi kokuyordu ve sesi -tümüyle duman ve günah- başlı başına bir baştan çıkarıcıydı.

Şehvet onun varlığına işlemiş gibiydi. Gözlerinden, gülümsemesinden, kıvrımlı hareketlerinden anlaşılıyordu.

Sadece Luka'nın ilgisini çekmekle kalmamış, onun varlıklarının da ilgisini çekmişti. Bu üçlü, tüm iç iblisler gibi vicdansız, acımasız ve kötü niyetliydi. Bununla birlikte, her biri kendi tarzında farklıydı ve Luka bebekken kendilerine isim vermişlerdi.

Kronik olarak düşünceli olan Dagon yetenekli bir yalancı ve manipülatördü. Her daim narsist olan Abraxas ise güzelliğe kafayı takmış ve kadınları etkilemeye çalışıyordu. Belial muhtemelen biraz deliydi, gerçekten de - bu değişken sadistin hayattan aldığı tek keyif başkalarını incitmek, aşağılamak ve utandırmaktan geliyordu.

Ve şu anda hepsi önlerindeki kadına odaklanmış durumdaydı.

Küçük Bayan Naomi Chamberlain'le ilgili tipik bir senaryoydu bu; adını onun hakkında yaptığı geçmiş araştırmasından öğrenmişti. Kayda değer bir şey çıkmamıştı. Basit, sessiz bir hayat yaşıyordu. Boş zamanlarının çoğunu evde tek başına geçiriyor, sadece işe giderken, alışveriş yaparken, ailesini ziyaret ederken ya da psi-arkadaşıyla buluşurken dışarı çıkıyordu.

Eğer Luka daha iyisini bilmeseydi, bunların hepsinin saçmalık olduğunu düşünürdü. Dosyanın çizdiği resim bir iblis için biraz fazla güzeldi, özellikle de

İmplerin etrafında büyümüştü.

"Burası her zamanki gibi kalabalık," diye yüksek sesle gözlemledi.

Kadın bir kapıyı iterek açmadan önce omzunun üzerinden ona baktı. "Vegas'ın bu bölgesinde hızla bir elyaf haline geldi. Şaşırmadım. Sana daha önce de söylediğim gibi, başka bir yerde daha iyi pizza bulamazsın."

Luka, kapıdan geçip koridor boyunca onu takip ederken bunu ona söylediğini hatırladı. *"Bu cesur bir iddia,"* diye cevap vermişti o zaman, *"Ve bir gerçek. Tekrar müşteri olmazsanız şaşıırım. İnsanların tekrar gelmemesi nadirdir."*

İki kez geri dönmüştü, ama bu sadece iyi yemek için değildi. Onun içindi. Onunla ilk tanıştığında harekete geçebilirdi ama kısa bir süre önce bir kaçamaktan vazgeçmişti. Bu tür anlaşmalar arasında kısa bir süre bırakmayı severdi. Bu yüzden bekledi. Onu izledi. Zamanını bekledi.

Başka bir kapıya geldiğinde durakladı. "İşte geldik."

İkizlere telepatik kanallarından ulaşan Luka, *"Burada bekleyin,"* dedi. Cevap olarak sadece başlarını salladılar.

Herhangi bir sorun çıkacağını tahmin etmiyordu. Jolene Wallis'in sağ soltu belli olmazdı ama aralarında geçici bir ittifak vardı; bu ittifak çapası ve kızının, aralarında kadının torunlarının da bulunduğu Jolene'in birkaç impsiyle vakit geçirmeye başlamasıyla oluşmuştu.

Naomi'yi özel yemek odasına kadar takip etti. Sadece bir masa ve altı sandalyeden oluşan rahat ve şık bir yerdi.

Sade bir bluz, kalem etek ve yüksek topuklu ayakkabılar giymiş olan Jolene masadan kalktı, yüzünde bir şekilde hem misafirperver hem de kurnaz görünen bir gülümseme vardı. "Luka, her zaman bir zevktir."

"Jolene," diye yumuşak bir selam verdi Luka, Dagon onu dikkatle izlerken, her zaman usta bir manipülatörün farkına varırdı.

Jolene Luka'ya kendi sandalyesinin karşısındaki sandalyeye geçmesi için el salladı.

Naomi iki menüyü masanın ortasına koyarak, "Garsonunuz siparişlerinizi almak üzere birazdan yanınızda olacak," dedi.

Jolene ona bir gülümseme attı. "Teşekkür ederim, Naomi."

Naomi odadan çıkmadan önce, "Afiyet olsun," dedi.

Luka'nın tüm varlıkları, pizzacıdan ayrılmadan önce onunla tekrar konuşacağı bilgisiyle yatışan rahatsızlıklarını homurdandılar.

Kızın şarkısının notaları üzerinde çaldığı için teni hâlâ hafifçe karıncalanıyordu, araştırıyor ve keşfediyordu; onu büyüünün altına çekebilmek için kullanabileceği bir zayıflık arıyordu. Başarısız olmuştu ama bu onu hâlâ yatağında istemediği anlamına gelmiyordu.

Bakışlarını odanın içinde gezdirdi. "Burada kaç tane gizli böcek ve kamera var?"

"Belki hiç yok. Belki de çoktur." Jolene onun endişesini elinin tersiyle itti ve bir menü kaptı. "Kişisel sorular sormayı planlamıyorum. Tek umudum bir konuda anlaşmaya varmamız."

Luka gözlerinin kısıldığını hissetti. "Eğer sığınağınıza İnnernalleri kabul etmemi talep ederseniz, cevabım kesin bir hayır olacaktır." Bir tür olarak İnnernler, hile yapma ve çalma alışkanlıkları nedeniyle onun yasadışı kumar kulübünden men edilmişti.

"Öyle bir şey yok," diye güvence verdi ona. "Sadece işbirliğinizi istiyorum." Diğer menüyü eline aldı. "Tam olarak ne konuda işbirliği?"

O anda odaya genç bir garson kız girdi. Luka ve Jolene içecek ve yiyecek siparişlerini verdiler ve kız gitti.

Elindeki menüyü kapatıp masaya bıraktı. "Ee?" diye sordu, Abraxas'ın iç çekmesine aldırmadan - Jolene'le konuşmak istemiyordu, güzel sirenin izini sürmek istiyordu.

"Iain Forrester," diye atıldı Jolene. "O senin iblislerinden biri, doğru mu?"

Aslında bu bir soru değildi. "Öyle olduğunu biliyorsun."

"Ayrıca tam bir baş belası. Bunun devam etmesine izin veremeyiz."

Luka kaşlarını çatı. "Bunu biraz daha aç."

"İblislerimden biriyle çıktı. Dört haftadan biraz fazla birlikte oldular - ciddi bir şey değil, sadece hafif ve eğlenceli. Yollarını ayırmalarının üzerinden üç ay geçmesine rağmen, bu işin peşini bırakmıyor. Gitmesine izin vermiyor. Onu mesaj bombardımanına tutuyor, evine geliyor ve ona hediyeler gönderiyor."

Luka bu kez kaşlarını çatmaktan kendini alamadı çünkü bu Iain'in yapacağı bir şey değildi.

"Ona yenilgiyi kabul ettirmek ve kendisini rahat bırakması için farklı yollar denedi. Ona bağırdı. Onu görmezden geldi. Tehdit etti. Hatta bir noktada saçını ateşe verdi. Ama o geri gelmeye devam etti. Tıpkı alkış gibi."

"Müdahale etmemi istiyorsun," diye tahmin etti Luka.

"Aslında paslı bir kaşıkla gırtlığını temizlemek istiyorum ama buna itiraz edeceğinden eminim. Aramızda anlaşmazlık olmamasını tercih ederim. Yani evet Luka, müdahale etmene ihtiyacım olacak. Bir psi-demon olarak insanların duygularından beslenip onları kurutabilir; bu yeteneğini ona karşı kullanmasını riske atamam. Sen kötü bir düşmansın ama ben de öyleyim," diye uyardı Jolene, yüzü sertleşerek. "İmplerin iyi olduğu bir şey varsa, o da kendilerini başkaları için sorun haline getirmektir."

Yüzyılın küçümsemesi.

"Iain'in davranışlarının seni şaşırttığını görebiliyorum. Geçmişte sapıklık yapmamış olabilir ama bahse girerim ilişkilerinde yapışkan ve aşırı sahiplenici bir geçmişi vardır."

Söz konusu iblis hakkında duyduğu bazı fısıltılar Luka'nın zihninde ön plana çıktı. "Bu yönde bir şey duymuş olabilirim." "Bu gibi özellikler genellikle erkek iblisler için sorun yaratabilir. ile sirenler-onlar allure çizer dışarı ve yoğunluk . şunlar özellikleri."

İşte o zaman jeton düştü. "Naomi. Onun eski sevgilisi." "Evet."

Luka ve şeytanları arasında tedirginlik arttı. Koltuğunda doğruldu. "Iain'in davranışlarından neden daha önce haberdar edilmedim?"

"Naomi başlangıçta bunu bana bildirmedi çünkü takıntısının geçmesini bekliyordu. Ama öyle olmadı ve girişimlerinin hiçbirisi onu geri adım attırmadı. Onunla işi bitmek üzereyken sonunda bana geldi. Şimdi de ben sana geliyorum. Böyle zamanlarda birbirimize güvenemeyeceksek ittifak yapmamızın pek bir anlamı yok."

Luka dişlerini sıktı. Belirli bir sirenin etrafında yeterince sık bulunursanız, onun şarkısına karşı duyarsızlaşabilirdiniz... tabii ona kurban gitmediyseniz. Iain'in ikincisini yapmasını beklemezdi. "Onunla konuşmak istiyorum."

"Öyle olacağından şüphelenmişim, bu yüzden benimle onun iş yerinde buluşmanı istedim." Jolene'in gözleri odaktan çıktı; bu telepati kullandığını gösteren bir işaretti. Birkaç dakika sonra bakışları bir kez daha onun üzerinde keskinleşti. "Birazdan bizimle olacak."

Önce garson kız geldi. İçecekleri masalarına koydu ve yemeklerinin yakında geleceğini söyledi. O odadan çıkarken Naomi geri döndü. Bakışları Luka'ninkileri buldu ve şehvet bu kadar kolay bir şekilde Luka'nın omurgasına doğru ilerledi.

Abraxas sırtıttı, geri döndüğüne sevinmişti. Kadınlara bayılırdı. Daha doğrusu onların ilgisinin onaylanmasına bayılıyordu.

"Neye ihtiyacın var?" diye sordu, bakışları Luka'dan Prime'a sırıyordu.

"Seninle konuşmak için," dedi ona.

"Yalnız." Jolene sustu. "Seni buraya *ben* çağırdım-"

"Ve konuştuk. Şimdi Naomi ile konuşmak istiyorum." "Bunu ben yanımdayken yapabilirsin."

"Ona zarar vermeyeceğimi biliyorsun, bu yüzden onunla yalnız konuşmama itiraz etmene gerek yok."

"Neden bunu istiyorsun?"

"Senin önünde bahsetmek istemeyeceği şeyler olabilir, çünkü öfkелendiğinde bütün binaları havaya uçurduğun biliniyor. Tüm gerçekleri öğrenmek istiyorum. Eğer ihtiyaç duyarsa sana her zaman telepatik olarak seslenebilir."

Jolene'in her şeye rağmen tartışabileceğini hissedenden Naomi usulca öne doğru eğildi ve, "Sorun değil. Onunla yalnız konuşmak benim için sorun değil."

Dudakları incelmış olan Jolene uzun süre düşünceli düşünceli Luka'ya baktı. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Eğer eminsen, Naomi."

"Eminim." Naomi Luka'yı korkutucu buluyordu, evet, ama ondan korkmuyordu. İblisinden de korkmuyordu. Gerçek şu ki o kolay bir hedef değildi. Prime bunu çok iyi biliyordu.

Jolene oturduğu yerden kalktı, Luka'ya uyarıcı bir bakış fırlattı ve sonra odadan çıkıp gitti.

Naomi onun boşalttığı yere oturdu ve bakışlarını sabit tuttu. Hâlâ duruyordu ama en ufak bir gerginliği yoktu. Tam tersine, rahat ve huzurluydu. Ve çok *dikkatliydi*. Gözleri kızın yüzüne sabitlenmişti, sanki hiçbir şeyi kaçırmamaya niyetliymiş gibi, tereddütsüz bir yoğunlukla. Bu onun sinirlerini bozuyordu, çünkü Naomi genelde dikkatle incelenmekten hoşlanmazdı.

Onun konuşmasını bekledi, aralarındaki havada vızıldayan kimyanın tamamen farkındaydı. Bu onun rahatsızlığını daha da artırıyordu.

"Benden korkmana gerek yok," diye güvence verdi ona, belli ki huzursuzluğunun kaynağını yanlış anlamıştı.

"Hmm, korkmamak için aptal olmam gerektiğine eminim."

Dudakları hafifçe kıpırdadı. "Sana zarar vermek istemiyorum. Sadece konuşmamızı istiyorum." Tehditkâr görünmemek için koltuğunda geriye yaslanarak devam etti: "Iain'le ilgili ayrıntılar istiyorum. Sizinle ne sıklıkla temas kuruyor?"

"Her gün. Genellikle mesajla, ama farklı telefon numaraları kullanarak sahte web siteleri aracılığıyla gönderiyor."

"Peki bu mesajlarda ne yazıyor?"

"Klasikler, gerçekten. 'Seni özledim', 'Seni seviyorum', 'Biz bitmedik', 'Sen benim olmalısın'. Bu tür şeyler." Yorucu *olmanın ötesindeydi*.

"Jolene evinize geldiğini söyledi."

"Haftada en az bir kez." Bu durum şeytanını fena halde kızdırmıştı. "Başlangıçta kapıyı açar ve gitmesini söyledim. Şimdi orada olduğunu görmezden geliyorum."

"Sana hediyeler de gönderiyor, değil mi?"

Başıyla onayladı. "Çoğunlukla çiçekler. Bazen çikolatalar. Arada bir de peluş ayı. Klişe şeyler. Ben isteyken onları kapımın önüne bırakıyor."

Luka'nın gözlerinin arkasında karanlık bir şey kıpırdadı. "Ne sıklıkla?" "Ayda iki ya da üç kez. Özetle, çok meşgul bir çocuk."

"Ve bu üç aydır mı devam ediyor?" diye iki kez kontrol etti.

"Evet."

"Ve henüz akrabalarınızdan biri tarafından eşek sudan gelinceye kadar dövülmedi. Tuhaf."

İmplerler böyle şeyleri görmezden gelecek tipler değildir."

Hayır, kesinlikle değillerdi. "Onları bu işin dışında kalmaya ikna etmeyi başardım."

"Gerçekten mi?" Luka şüphecilikle sözlerini renklendirerek sordu.

"Tamam, düzeltiyorum, onları ona saldırmaktan vazgeçirmeyi başardım. Ama onlar da benim gibi başka şekillerde misilleme yaptılar." Mali durumuyla oynadılar, lastiklerini kestiler, birkaç eyalette ölü ilan ettirdiler. "Hiçbiri işe yaramadı."

Luka parmaklarını masaya vurdu. "Onun bir siren şarkısına kapılıp gidecek biri olduğunu düşünmezdim."

"Ben de öyle, yoksa onunla çıkmayı kabul etmezdim." Bazen sert ve kendinden emin görünen insanlar kırılgan bir ego saklıyorlardı - kendilerinden bile. Ama karşısındaki iblis öyle değildi. Luka Belinsky bir siren şarkısına kapılacak bir adam değildi. Çok güçlüydü. Çok kararlı. Çok fazla kendi adamıydı.

"Bakın, siren kaynaklı bir saplantının pençesinde olmasının onun suçlu olmadığını biliyorum," diye devam etti. "Ama aklını nasıl karıştırdığını kontrol edemese de, buna nasıl tepki vereceğini kontrol *edebilir*. Bir saplantı iradenizi çalmaz ya da eylemlerinizi dikte etmez. İstese durabilir. Ama durmayacak."

"Seni herhangi bir noktada tehdit etti mi?"

Naomi'nin ensesi bu aşırı rahat soru karşısında karıncalandı; soruda bir tehlike iması vardı. "Hayır, ama bana karşı sabırsızlandığını hissedebiliyorum. Gerçekten de mantıksız davrandığımı düşünüyor. Bu işin çirkinleşmesi an meselesi gibi görünüyor."

Luka'nın göz kapakları hafifçe aşağı indi. "İşlerin çirkinleşmesi konusunda deneyiminiz varmış gibi konuşuyorsunuz. Geçmişinde şiddet uygulayan başka erkekler de oldu mu?"

Kadının teni adamın koyu tonu karşısında çakıllaştı. Öte yandan iblisi tüm bu tehdidin içinde yuvarlanmak istiyordu. Tehlikeye ve güce karşı bir zaafı vardı. Bir de elmaslara. "Tehditler vardı. Sadece bir adam bunu gerçekleştirdi - yanaklarımı ve alnımı bıçakla yaralamaya çalıştı, böylece sonsuza dek onun olarak işaretlenecektim."

Luka Rusça bir küfür mırıldandı. *Pislik* herif, şeytani yeteneklerinden birinin mümkün olan her dili anlamak ve konuşmak olduğunu biliyordu. "Ne?"

Ona ne oldu?" diye sordu.

"Pek çok şey," diye belli belirsiz cevap verdi. "Saplantısı üzerindeki etkisini kaybettikten sonra özür diledi. Aslında sözlerinden ve davranışlarından çok utanmıştı. Iain her zamanki haline döndüğünde aynı derecede utanç duyabilir. Bu ne kadar erken olursa o kadar iyi olur çünkü işler birilerinin incineceği bir noktaya gelebilir." Ve bu kişi *asla* o olmayacaktı.

Tam o sırada kapı açıldı ve Jolene elinde bir tepsiyle içeri girdi. "Donna'yı buraya gelirken yakaladım, o yüzden yemeğimizi kendim getireyim dedim."

Donna'nın Luka'nın yanında ne kadar gergin hissettiği düşünülürse muhtemelen iyi bir şeydi.

"Umarım ikinizin konuşması bitmiştir. Pizzamızın soğumasını istemiyorum."

"Naomi beni her konuda bilgilendirdi," diye yanıtladı Luka. "Iain'le konuşacak ve onu bir daha rahatsız etmemesini sağlayacak."

Jolene memnun bir şekilde sırtı. "Tam da duymak istediğim şey."

"Teşekkür ederim," dedi Naomi ayağa kalkarken, onun ilgisinin odak noktası olmaktan kurtulduğu için minnettardı. "Bırakayım da ikiniz yemeğinizin tadını çıkarın." Odadan çıktı ve hostes istasyonuna doğru ilerlemeye başladı.

Oraya ulaştığında Donna yaklaştı ve "Nasıl gitti?" diye sordu. Naomi ona, "Luka devreye girmeyi kabul etti," dedi.

Garsonun elf yüzü rahatlamıştı. "Güzel. Belki Iain'e ulaşma konusunda daha şanslı olur."

"Öyle umalım."

Ön kapı bir kez daha açıldı ve içeri sevimli bir çift girdi. Onlara odaklanan Naomi en sıcak gülümsemesini takındı. Sonraki bir saat boyunca birkaç müşteriyi karşıladı ve onlara masaları ya da kabinleri gösterdi.

Menülerden oluşan yığılı toplarken, birinin dikkatinin ağırlığı üzerine çöktüğünde teni karıncalandı. İçgüdüsel olarak omzunun üzerinden baktı ve Luka'nın yanında korumalarıyla koridorda ilerlediğini görünce midesi sıkıştı.

Bakışları kızın yüzünde gezindi. "Yarın sabah Iain ile konuşacağım. Gelecekte senden uzak duracağından emin olabilirsin."

Kadın yavaşça başını salladı.

Adam durakladı, gözleri karanlık ve sıcaktı. "Geri geleceğim." Bununla birlikte, o ve korumaları gitmişlerdi.

Donna yeniden onun yanında belirdi. "Pizza için geri geleceğini kastettiğini sanmıyorum. Bence *senin* için döneceğini kastetti."

Naomi, "Iain'le konuşmasının nasıl gittiğini bana bildirmek isteyecektir," dedi.

"Belki öyle, ama *tek* istediğinin bu olduğundan şüpheliyim. Senden hoşlandığı çok açık."

Naomi'den etkilenmiş olması bu konuda bir şey yapmaya niyetli olduğu anlamına gelmiyordu. Ve gerçekten de yapmaması muhtemelen daha iyiydi. Çünkü onun anlayışlı bir orospu çocuğu olduğunu hissedebiliyordu; kafasına koyarsa bir kızın tüm sırlarını ortaya çıkarabilecek türden bir adam. Ve koruması gereken çok şey vardı -özellikle biri çok fena bir şeydi.

Konuyu bir kenara bırakıp işine geri döndü. Vardiyasının sonunda Alfie'nin dükkânı kapatmasına yardım etti, vedalaştı, sonra ceketini giyip çıktı.

Pizzacı evine sadece beş dakikalık yürüme mesafesindeydi, bu yüzden çok geçmeden oraya vardı. Evi küçük ama rahattı - yalnız yaşadığı için çok fazla alana ihtiyacı yoktu.

İçeride topuklu ayakkabılarını tekmeledi ve salondaki bankın altına sıkıştırdı. Ardından ceketini çıkardı ve bankın üstündeki kancalardan birine astı.

Kendine bir fincan yeşil çay yapmaya niyetlenerek oturma odasına doğru yürüdü. Birinci kat açık plandı, oturma odası mutfak ve yemek alanından kısmi cam duvarlarla ayrılarak bölgeler oluşturuyordu.

Naomi ışık düğmesine uzandığında dondu kaldı, içgüdüleri ona bağırıyordu.

Yalnız değildi.

İKİNCİ BÖLÜM

Gölgelerden bir adam çıktı. Ve bir başkası. Ve bir başkası. Çok geçmeden Naomi'nin etrafı yedi kel, temiz traşlı, kılıçlı adam tarafından sarıldı. Hepsi de göğüs cebindeki amblem dışında sade olan siyah giysiler giyiyordu. Üzerinde kırmızı bir haç işlenmiş gümüş bir kalkan.

Haç mı?

Yuvasının işgal edilmesine kızan varlığı, onları incelemek için öne doğru eğildi. İnsan gibi görünmelerine rağmen, belli bir *havaları* vardı. Doğaüstü bir hava. Işık. Ruhani.

Ruhban oldukları sonucuna vardı.

Nephilim'in torunları.

Doğuştan ilahi gücü kanalize etme yeteneğiyle doğan ruhbanlar -aynı zamanda Elioudlar olarak da anılırlardı- düzenli olarak kutsal görevlere çıkarlardı.

Biri kılıcını, ışığın bıçak boyunca dans etmesine izin verecek şekilde boş yere eğdi. Çelik sanki büyüyle aşılınmış gibi parlıyordu. Diğer kılıçlara bir bakış, onların da basit silahlar olmadığını doğruladı.

Din adamları iblislerden bir şekilde nefret etseler de, genellikle çok iyi bir sebep olmadan onları hedef almazlardı. Kutsal bir görevin onları neden *buraya* getirmiş olabileceği konusunda Naomi'nin hiçbir fikri yoktu.

Bildiği bir şey varsa, o da hiçbirinin o büyülu kılıçlarla kendisine yaklaşmasına izin vermeyeceğiydi. Eskrim de yapmayacaktı - açıkçası bu konuda berbattı.

"Bu zevki neye borçluyum?" diye sordu, içinde yaşayan erimiş güç doğal olarak yükselip derisinin altında toplanırken. Oda

Sıcaklık da onunla birlikte giderek yükselecekti.

Tam karşısındaki din adamı başını hafifçe eğdi, yeşil bakışları daraldı. "Bizi burada gördüğüne şaşırmış görünüyorsun ama korkmuyorsun. Sanırım onun sizi kurtarmak için cehennemin derinliklerinden çıkacağına inanıyorsunuz."

Naomi şaşkın şaşkın ona bakakaldı. "Özür dilerim, ne dedin?"

"Tanrı onun ya da bir başkasının müdahalesine izin vermeyecek," diye ekledi Naomi'nin sorusunu duymazdan gelerek. "Bu gece sadece tek bir şekilde ilerleyebilir."

"Karanlık Olan'ın planları engellenmeli," diye araya girdi bir başka din adamı.

Karanlık olan mı? Naomi içini çekti. "Siz komik çiftlikten kaçtınız, değil mi?" Gerçekten de çok mantıklıydı. Sesine zorlayıcı bir güç katarak, "Silahlarınızı bırakın," diye emretti. Ama atmadılar.

Yeşil Gözler kaşlarını kaldırdı. "Senin bir siren olduğunun farkındayız. Buraya gelmeden önce büyüyle zihinlerimizi zorlamalara karşı korumayacağımızı mı sandınız?"

Öyle olmamasını umuyordu. "Hakkımda çok şey biliyor gibi görünüyorsunuz. Bunun iki yönlü bir şey olması adil görünüyor. Kendinizi tanıtmayacak mısınız?"

Elini kılıcının kabzasında sıkıca kavradı. "Kim olduğumuzu bilmenize gerek yok. Önemli olan tek şey bizi buraya neyin getirdiği."

"Karanlık Olan'ın planlarını bozma ihtiyacı, değil mi?" *Göz devirmek*. "Peki o tam olarak kim?"

"Ona pek çok lakap takıldı. Büyük Sahtekâr. Işık Getiren. Sabah Yıldızı. Yalanların Babası."

Naomi yavaşça gözlerini kırıştırdı. "Bekle, şeytandan mı bahsediyorsun?" *Gerçek dışı*. Lucifer aslında saf kötü, her şeye gücü yeten bir canavar değildi. Daha çok değişken, çocuksu, sosyal bir keşti.

"Eğer mümkün olsaydı, olacakları önlemek için onu öldürürdük. Ama o bizim ulaşamayacağımız bir yerde ve bu yüzden son vermemiz gereken kişi sensin. Kehanetin gerçekleşmesine izin veremeyiz." Din adamı çok eski bir dilde konuştuktan sonra ekledi, "Bu şu anlama geliyor: 'Çünkü işareti taşıyan kadın şeytanın çocuğunu doğuracaktır.'"

Yüce Tanrım, bu adamlar çok gülünçtü.

"Hava ısınmaya başladı," dedi genç bir din adamı, yanakları kızarmıştı. "Ne yapıyorsunuz?"

Naomi, "Dürüst olmak gerekirse, hepinizin ne kadar zavallı olduğunuza içten içe gülüyorum," diye cevap verdi. "Şeytanın çocuğunu sıkıştırıp çıkaracağıma gerçekten inanıyor olamazsınız."

"Yapacağını *biliyoruz*." Solundaki rahip kılıcını kaldırdı. "Deccal'in bu dünyada yürümesine izin veremeyiz ve bu yüzden ölmelisin."

"Ya da" -içindeki yakıcı güç köpürdü, tısladı ve patladı- "onun yerine biraz eğleniriz." Ve sonra gücü, onu tepeden tırnağa saran kırmızı-mor alevler halinde içinden fişkırdı.

Ruhbanlar gözlerini kısıp alevlerin parlaklığı karşısında irkilerek geri çekildiler, yüzlerinde şok dalgaları belirdi; kız bunların hepsini net bir şekilde gördü, ateş görüşüne engel değildi.

Hızla toparlandılar, alçak sesle zikrederken dudakları titriyordu, saf beyaz büyüünün parlayan akımları ona doğru oklanırken kelimeler hızla geliyordu.

Bazı darbeler isabet etti ama etrafını saran alevler etkilerini körelttiğinden, alev alev yanan bıçak darbelerinden çok batan dürtmelere benziyorlardı. Yine de kızın tıslamasına yetecek kadar yakıcıydılar.

"Hiç hoş değil." Kolunu keserek, hızla bir yılan şekline dönüşen kırmızı-mor ateşten bir ip fırlattı. Yeşil Göz'ün boynuna dolandı ve yüzünü ısırdı. Kavurucu sıcağıdaki ölümcül zehir vücuduna girerken çığlık attı.

Başka bir rahip kılıcını savurarak soldan ona doğru geldi. Çelik etine saplanırken yan tarafında sıcak bir acı parladı. Vücudunu saran alevlerin silahının ucunu eritmiş olması onu yatıştırmamıştı; özellikle de yabancı bir şeyin içine girmeye çalıştığını hissettiğinde: sinsi bir büyüünün zonklayan dikenini.

İçinde yaşayan ateş yukarı doğru fırladı, dikenini yaktı, yarasını dağladı ve derisini düzgünce yeniden ördü.

Gözlerini kırptırdı, dudakları aralandı.

"Bu çok aptalcaydı." Naomi onun arkasından ateş püskürdü, kafasını yakaladı ve acımasızca çevirdi. *Çat*. O ve silahı bir gümbürtüyle yere düştü.

Öfkelerini haykıran diğer iki kişi ona saldırdı. Ellerini havaya kaldırdı ve titrek kırmızı-mor ateş püskürterek her iki ruhbanı da Roma mumları gibi aydınlattı. Çılgılık attılar ve sendelediler, kılıçları bir çınlamayla yere çarptı, asitli gücü onları kavururken derileri cızırdadı ve karardı.

Büyü ipleri havada tekrar ona doğru ilerlerken çatırdadı. Kolunu bir kez daha savurdu, kırmızı-menekşe renginde parıldayan bir ateş dalgası yayarak akıntıları kesti ve büyüün göz kırparak yok olmasını sağladı. Saldırgana ters ters bakarak, bir başka kırmızı-mor ateşli yılan fırlattı ve dişlerini gömmeden önce başının etrafını sarmasını izledi

kafa derisinin üst kısmına. *Evet, bu acıtmış olmalı.*

Beşinci rahip bir savaş çılgılığıyla ona saldırdı. Naomi yere düşmüş bir silahı kaptı ve piçin üzerine fırlattı. Kılıç onu mızrakladı ve tam kalbine saplandı. Adam tökezleyerek durdu ve dizlerinin üzerine çöktü, bakışlarındaki hayat kan kaybetmeye başlamıştı.

Dönerek akan büyü dalgaları Naomi'ye yandan çarptı ve neredeyse sarsılmasına neden olacak kadar sert bir şekilde ona saplandı. Naomi saldırgana kilitlendi ve dev bir yılan gibi etrafını saran parıldayan bir ateş dalgasıyla karşılık verdi; onu canlı canlı yemeye başlayan alevlerle sarmaladı.

Odağını hayatta kalan son din adamına, Yeşil Gözler'e çevirdi. Dizlerinin üzerindeydi, teni solgun, bakışları bulanık, yüzü yılan zehrinin verdiği acıyla buruşmuştu.

Bir an durup kırmızı-mor bir alev topunu diğer din adamlarına fırlattı ve ateşin cesetlerin her santimetresine hücum edişini izledi. Hızla işe koyulacak ve kurbanlarını yutacak, onlardan geriye hiçbir şey, kül bile kalmayana kadar her izi tüketecekti.

Alevleri işlerini yapmaları için bırakarak Yeşil Gözler'e doğru ilerledi.

Bakışlarında kısa bir süre için kızgınlık parladı. "Nesin sen?"

"Basitçe söylemek gerekirse, ben senin rahat bırakman gereken biriyim." Kılıcını yerden alan Naomi onun önünde çömeldi. "Gördüğünüz gibi, alıntıladığınız kehanetteki o küçük cümleyi yanlış tercüme etmişsiniz." Yeteneği sayesinde dili mükemmel bir şekilde anlıyordu. "Bir işaret taşıyacağım yazıyor ve evet, taşıyorum. Peki ya gerisi? Yanılıyorsun. Ben

şeytanın çocuğunu doğuracak." Yüzünü onunkine yaklaştırdı. "I Ben şeytanın çocuğuyum."

Kılıcını ustalıkla savurdu ve adamın kafasını kopardı.

*

Kısa bir süre sonra olayı oturma odasındaki birkaç kişiye aktardıktan sonra Tobe ellerini kalçalarına koydu. "Gerçek dışı. Bu gerçek olamaz. Hayatın boyunca Lou'yla olan bağını sakladın . . . ve bir grup din adamı gidip bunu ortaya çıkardı. Evet, kaynağını yanlış anladılar ama yine de."

Doğaüstü dünyanın bildiği kadarıyla, Lou'nun çocukları cehennemde yaşıyordu. Naomi bir istisnaydı ama ailesiyle ilgili gerçeği saklamak onu güvende tutuyordu. Aksi takdirde iblisler ya da gökseller tarafından Lou'nun işbirliğini kazanmak ya da onu cezalandırmak için kullanılabilirdi.

Gerçeği ininin geri kalanıyla paylaşmasını engelleyen şey güvensizlik değildi. Onların kendisi için bir tehdit olduğuna inanmıyordu. Sadece bir şeyi gizli tutmanın en iyi yolunun minimum sayıda insanın bundan haberdar olmasını sağlamak olduğunu düşünüyordu. Ve ininin bunu bilmesine *gerek yoktu*, öyle değil mi?

Annesi bu bilgiyi Jolene'e ve daha sonra da Alfie'ye emanet etmişti. Doğal olarak Jolene bunu psi-arkadaşı Beck'le paylaşırken kendini rahat hissetmişti. Naomi Tobe ile çapa bağı kurduğunda, sırrını ona da açıklamıştı. Jolene'in ikiz torunları Ciaran ve Khloë, Naomi'nin bir yıl önce Tobe ile bu konu hakkında konuşmasına kulak misafiri oldukları için biliyorlardı. Gevezelik etmelerinden endişe etmiyordu; ikizler inlerinde kimseyi tehlikeye atmazlardı.

Ayağıyla bir kılıcı hafifçe dürttü; her cesedi yaktığından beri davetsiz misafirlerinden geriye kalan tek kanıt silahlardı. "Din adamları belli ki Lou'nun doğası hakkındaki gerçeği bilmiyorlardı, yoksa Deccal'in hamile kalmasından onun sorumlu olabileceğini düşünmezlerdi."

İblis olmayanların çoğu gerçekleri bilmiyordu. Cehennemde yaşayan bir tür canavar olan Şeytan, Tanrı'nın gerçek antiteziydi; *onun soyundan* gelenler Deccal olarak kabul edilirdi. Lou düşmüş bir göksel varlıktı -bazı yönlerden tekil olsa da Şeytan kadar güçlü değildi.

"Bu da bize bu Elioud'ların göksel varlıklarla temas halinde olmadıklarını gösteriyor," dedi Alfie koltuktan, iri yarı yapısı öfkeli bir gerginlikle kaskatı kesilmişti. "Aksi takdirde kehaneti yanlış tercüme ettiklerini fark ederlerdi."

"Upper'lar Elioud'larla nadiren uğraşırlar," diye belirtti annesi Tia, onun yanında otururken. "Göksel olmayan türlerin kutsal kana sahip olmasından hoşlanmazlar."

Ne kadar üzücü görünse de -Naomi'ye göre tamamen aşırı bir tepki olduğundan bahsetmeye bile gerek yok- üst âlem çağlar önce sadece Nefilimleri değil, onların tüm çocuklarını da yok etmeye çalışmıştı. Ancak bu çocuklardan bazıları göksellerin bulamayacağı kadar iyi saklanmıştı.

Zamanın bu noktasında, Nefilim kanı o kadar seyreltilmişti ki, Elioud nesilleri boyunca aktarılan tek doğaüstü özellik ilahi gücü kanalize etme yeteneğiydi. Ancak bu insanlar, keşişler tarafından bulunup bu yeteneğe nasıl erişecekleri öğretilmedikçe, miraslarından habersiz bir şekilde insan hayatı yaşıyorlardı.

Bazıları din adamı olmuş ve Naomi'yi hedef alan tarikat gibi kutsal tarikatlar kurmuş olsa da, *hepsinin* bunu yapmamış olması; bazı Elioud'ların bunun yerine atalarını görmezden gelmeye ve insanlarla kaynaşmaya karar vermiş olması mümkündü. Ama kimse bundan emin değildi.

Naomi, "Üst âlemin bir zamanlar Nefilimleri ve onların soyundan gelenleri ölüm için hedef aldığı düşünülürse, din adamlarının Tanrı'ya tapması beni şaşırtıyor," diye düşündü. "Yani, Tanrı'ya en üst düzeyde inanç duymadıkları *sürece* ilahi gücü kanalize etme yeteneklerini kullanamayacaklarını biliyorum. Bu gerçek bir gereklilik. Ama ben onların yerinde olsaydım, halkımın çoğunu katlettiren bir varlığa hizmet etmektense bu yeteneğimden vazgeçmeyi tercih ederdim."

Beck'le birlikte şöminenin yanında duran Jolene, "Bence bunu başlangıçta Yukarıdakilerin onları rahat bırakması umuduyla yaptılar," dedi. "Bir nevi 'Bakın biz ne kadar iyi çocuklarız - manastırlar kuruyoruz, kendimizi Tanrı'ya adıyoruz, ona her şekilde hizmet ediyoruz - bizi öldürmenize gerek yok'. Ancak nesiller boyunca bir noktada din adamları, Tanrı'nın onları kendi işini yapmaları için seçtiği için var olmalarına izin verdiğini savunmaya başladılar." Alaycı bir şekilde homurdandı. "Yukarıdakilerin onları öldürmek için hedef almamasının tek nedeninin, içlerindeki Nefilim kanının çok zayıf olması olduğundan şüpheleniyorum."

Beck içini çekti. "Pek çok dini fanatik neye inandıklarını seçiyor ve gerçekleri kendilerine uyacak şekilde çarpıtıyor."

Amin. Kelime oyunu yapmak istemedim.

Khloë koltuktan, "Bu adamlar hakkında ne bulabileceğimi öğrenmek için tuniklerindeki amblemin tarifini kullanacağım, Nome," diye seslendi.

"Neden zahmet ediyorsun?" diye sordu Alfie. "Onlar öldü."

"Onlardan daha fazlası da olabilir," diye belirtti Khloë. "Ayrıca, aktardıkları kehanet hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum. Tam olarak duymak ilginç olacak. Yine de baş din adamının konuştuğu dil tanıdığım bir dil değil."

Naomi ona, "Kökleri Mısır'a dayanan çok eski bir lehçe," dedi. "Onların 'İşareti taşıyan şeytanın çocuğunu doğuracaktır' dediğini sandıkları kısım aslında 'İşareti taşıyan şeytanın neslidir'. Pek çok eski yazının anlamı çeviride kaybolur. Burada da durum böyle görünüyor."

"İşareti tarif etmişler mi?" diye sordu Khloë.

"Hayır. Yine de kehanetin bir yerinde olmalı."

"Deccal'in bir işaret taşıdığından bahseden pek çok eski kehanet var, İncil'de bile var. Yani bu bize hangi kehanet olabileceği konusunda bir ipucu vermiyor," dedi Ciaran, ikizinin sandalyesinin koluna tüneyerek.

Khloë, "Din adamının konuştuğu dile kadar geriye giden bulabildiğim kadarını bulacağım," dedi. "O zaman bir eleme meselesi olacak."

"Eğer bu kadim din adamları tarafından önceden bildirilmişse, en azından bir gerçeklik payı vardır," dedi Jolene. "Elioud'ların ilk nesli doğrudan Nefilim'in oğullarıydı; önseziler yaşadılar, hastaları iyileştirdiler ve kutsal büyü yaptılar."

Naomi omzunda belli belirsiz bir alevi andıran doğum lekesini yokladı. "Doğum lekemi kapatmayı hiç düşünmedim, çünkü kimseye bir şey ifade edeceğini hiç düşünmedim. Hiçbir şey *benim Lucifer'in çocuğu olduğumu* haykırmıyor."

"Kehanette bununla ilgili bir açıklama olmalı," dedi Beck.

"Belki de bundan sonra makyajla gizlemeliyim," diye düşündü Naomi. "Olur da başka din adamları kehanete rastlar ve aptallaşırlarsa diye."

fikirler."

"Tedbirli olmak üzülmekten iyidir," dedi Alfie. "Anlamadığım şey, bu özel din adamlarının doğum lekesini kullanarak sizi nasıl izledikleri. Çok görünür bir yerde değil. Çok fazla atlet giymiyorsun."

Tobe, "İnsanlar her zaman fotoğraf çekip internete yüklüyor," dedi. "Diğer insanlar genellikle arka planda, habersizdir." Bakışlarını Naomi'ye çevirdi. "Birinin fotoğrafında görünmüş olabilirsin; fotoğraf doğum lekeni belli edecek bir açıdan çekilmiş olabilir. Din adamları böyle bir ipucu bulmak için interneti taramış olabilirler. İnternette yüzleri arayabilen bir teknoloji var. Neden doğum lekeleri için de olmasın?"

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Tobe muhtemelen haklı," dedi Khloë. Tobe kaşlarını çattı. "Bunu söylemekten neden nefret ediyorsun?"

"Çünkü bunu ilk *ben* önerecektim. Benden önce davranman hoşuma gitmedi."

"Sence de biraz çocukça değil mi?" "Hiç de değil, hayır."

Tel tel sakalını yolan Beck, bakışlarını herkesin üzerinde gezdirdi. "Yap Bu konuda Lou ile temasa geçelim mi?"

"Bunun bir anlamı olduğunu sanmıyorum," dedi Naomi. "Ben iyiyim ve din adamları da öldü. Ayrıca, Lou bazen aşırı tepki verebilir. Bu yüzden ona Iain'den de bahsetmedim."

En son biri Naomi'ye haksızlık ettiğinde, Lou onu bir binadan aşağı atmış, sonra da cehenneme bir geçit açmıştı, böylece o pislik düştüğünde doğrudan cehennemin içine düşecekti. İyi kalpli babası tam bir kaçıktı.

"Iain'in durumundan bahsetmişken," diye başladı Jolene, "Luka onunla yalnız konuştuğunda ne dedi? Onu sorguladığımda ayrıntılara girmedim."

"Sadece daha fazla ayrıntı istedi," diye yanıtladı Naomi. "Ona Iain'in yaptığı her şey hakkında bilgi verdim. Onu savunabileceğini düşünmüştüm - ne de olsa Iain onun şeytanlarından biriydi. Ama Luka onun için hiçbir mazeret öne sürmedi; sevdikleri ya da ortakları tuzağa düşürüldüğünde başkalarının yaptığı gibi suçu benim üzerime atmadı"

bir siren şarkısı tarafından. Bana bununla ilgileneceğini ve Iain'in bir daha yanıma yaklaşmayacağını söyledi."

"Güzel," diye homurdandı Tobe. "Iain, Belinsky'ye karşı gelmek için tam bir aptal olurdu. Ne yazık ki bu, yapmayacağı anlamına gelmiyor. Bir siren şarkısının etkisi altındaki insanlar her zaman mantıklı olmazlar. Ama dinleyeceği biri varsa, o da Başbakan olacaktır."

"En azından bu iyi bir haber," dedi Alfie. "Yine de din adamları gidip her şeyi berbat ettiler. Bunu Lou'dan saklamanın en iyisi olduğuna emin misin Naomi? Baban bunu başka birinden öğrenirse iki yaşında bir çocuk gibi mızızlanır."

"Hiç şüphesiz," diye kabul etti Naomi. "Ama bunu duyması *için* bir neden göremiyorum." Onu her gün görmüyordu ve dünyevi işler onu pek ilgilendirmiyordu.

Babalar arasında Lou alışılmadık biriydi. Ona değer veriyordu ve hayatının bir parçasıydı ama koruyucu bir amca gibi. Baba gibi davranmak için duygusal olarak fazla olgunlaşmamıştı.

Bununla birlikte, onu birkaç ayda bir ziyaret ederdi. Doğum gününü asla unutmazdı. Eğer biri onu überse, onunla ilgilenmekte ısrar ederdi. Ve eğer ona ulaşırsa, gelirdi.

İnindeki insanlar onun sırf eğlence olsun diye partilerine girdiğini düşünüyordu. Gerçekte, *o orada olacağı için gelirdi*. Bu, aralarındaki kan bağıını açığa vurmadan onunla özel günleri paylaşmanın bir yoluydu.

Yani, evet, o bir çeşit babaydı. O ve Alfie, annesiyle birlikte onun yetiştirilmesinde rol oynamışlardı. Üçü oldukça iyi anlaşıyordu.

"O zaman inimizin etrafına onu gören olursa burada olanlardan bahsetmemeleri gerektiğini yayacağım," dedi Jolene. "Sadece onunla tekrar uğraşmayı hedeflediğimi düşünecekler."

Başbakan Lou'yu çıldırtmaktan zevk alıyordu; sık sık didişirlerdi, ikisi de diğerinden pek hoşlanmazdı. "Onlara tam olarak ne olduğunu anlatacaksın?" diye sordu Naomi.

"Gerçeğin tamamını değil tabii ki," diye güvence verdi Jolene. "Ama açık bir yalan söylemektense gerçeğin etrafında dans etmek her zaman daha iyidir. Şunu söyleyebilirim ki aptal bir grup

fanatik din adamları bir sebepten dolayı Deccal'i doğuracağınıza karar verdiler. İnsanlar sadece gülecek."

Naomi başını onaylarcasına sallayarak boş bardakları sehpanın üzerine koyduğu tepsinin üzerine bıraktı. "Onların yerinde olsam kesinlikle gülerdim." Mutfığa doğru ışınlandı; bu, Lou'nun ışınlanma yeteneğinin bir çeşitlemesi olan bir yetenektir.

Çok uzağa ışınlanamıyordu. Sadece birkaç metre uzağa. Lou ise diyardan diyara ışınlanabiliyordu. Gökseller genellikle düştüklerinde bu yeteneklerini kaybederlerdi ama o bunu korumuştur.

Yine de o sadece bir melek değildi; o bir seraphim'di. Bir zamanlar Tanrı'nın gözdesiydi. Ve bu iltimas nedeniyle kendisine çok fazla güç verilmişti. Çok fazla. Baş melekleri bile aşan bir seviye. Seraphim ruhsal olarak böyle bir seviyeye ev sahipliği yapacak yapıda değildi.

Naomi bunun, onun üst âlemdekiler için bir sorun haline geldiği zihinsel bir noktaya ulaşmasına katkıda bulunmuş olabileceğini düşündü. Güç yozlaştırıyordu, değil mi? Ve Yukarıdakiler gökselleri *çok* iyi bir neden olmadan kovmazlardı.

Düşüş onun vicdanını ve karakterini daha da çarpıtmıştı. Ayrıca yeteneklerini de çarpıtmıştı. Bu da *onunkileri* biraz çarpıtmıştı. Hem bir sirenin hem de çok güçlü bir düşmüş serafimin biyolojik ve psişik yapısına sahip olması, hayal gücünün herhangi bir sınırında normal bir iblis olmadığı anlamına geliyordu.

Ama bunu saklamakta çok ama çok iyiydi.

Tepsiyi tezgâha koyduktan sonra, bardakları daha sonra yıkamak niyetiyle oturma odasına döndü.

Alfie, "Bu eve gizlice girmiş olsalar bile, civardaki iblisler tarafından görülmemiş olmaları gerekirdi," diye homurdandı. "Zorla girildiğine dair bir işaret bile yok."

Naomi, "O din adamlarının kutsal görevler sırasında ilk kez haneye tecavüz ettiklerinden şüpheliyim," diye düşündü.

Tobe ona sert bir bakış attı. "Alarm sistemini çalıştırmış olsaydın içeri giremezlerdi."

"Acele m vardı. Unutmuşum." Geç kalmak gibi bir alışkanlığı vardı. *Ve* unutkan, bu konuda. "Bir daha unutmayacağım." Umarım.

Tia bir iç çekti. "Görünüşe göre suç sürekli artıyor. Bunun sonu yok. Bazı insanların cesareti şok edici. Kendilerini yasaların üstünde görüyorlar."

"Hayatının her günü insanları dolandıran kadın şikâyet ediyor," diye espri yaptı Alfie.

Tia ona ters ters baktı. Beyaz başörtüsü, boho çiçekli elbisesi, büyük çemberli küpeleri ve sayısız bileziğiyle, psişik dükkânına giren her insana oynadığı rol gibi görünüyordu. *Sahte* rol. Arkadaşına burnunu çekti. "Bunun şimdi ve burada konuyla pek ilgisi yok."

"Tatlım, *her zaman* alakalı," diye karşı çıktı Alfie, kahverengi gözlerinde parıldayan neşeyle. "Gerçek bir kahin olmaman çok yazık. Aksi takdirde bunun olacağını görebilirdin."

"Kılıçları ne yapacağız?" diye sordu Beck. Ciaran dudaklarını büzdü. "Sanırım onları satabiliriz."

"Gittikleri sürece onlarla ne yaptığınız umurumda değil," dedi Naomi ona.

Ciaran bir tanesini yerden kaldırdı ve yüzü buruştu. "Bu koku da ne böyle?"

Jolene kaşlarını çattı. "Koku mu?"

"Çürüme ve vücut kokusunun karışımı gibi bir şey," diye açıkladı.

Jolene ona doğru yaklaştı ve kılıcı hızlıca koklamak için eğildi.

Yüzü buruştu. "Kara büyü."

Naomi gözlerini kırıştırdı. "*Kara* büyü mü?" Aklı Elioud'lardan birinin onu kestiği zamana, kutsal olmaktan çok uzak bir şeyin içinde rahatlamaya çalıştığını hissettiği ana gitti.

Jolene'in dudakları inceldi. "Şimdi bir grup dindar din adamı neden kara büyüyle dolu bir silah kullansın ki?"

"Kullanmazlar," dedi Tia. "Bir din adamının gücü Tanrı'ya olan inancına bağlıdır. Bilerek herhangi bir tür kara büyü kullanmak, onların bu kutsal güçle olan bağlarını koparır. Naomi'ye büyü yapamazlardı."

"Yani kılıçlarının büyü olduğunu bilmiyorlardı," diye tahmin yürüttü Beck.

Tia'nın başı Naomi'yle yüzleşmek için döndü. "O kılıçlarla sana zarar vermediler, değil mi?"

"Sadece bir kez," diye yanıtladı Naomi. "Bıçaklanmadım, sadece kesildim. Şimdi karanlık büyü olduğunu anladığım bir parça bana bulaşmaya çalıştı ama ateşim onu yakıp yok etti."

Alfie rahatlamış bir nefes verdi. "Elioudlar o kılıçları karanlık uygulayıcı olduğunu bilmedikleri bir kişi aracılığıyla ele geçirmiş olmalı. Yine de bir karanlık uygulayıcının onlara silah satarak onları güçlendirmesi bana hiç mantıklı gelmiyor. Onlar tam olarak müttefik değiller."

Gerçekten de öyle. İki taraf birbirinden nefret ediyordu.

Yüzeyde, karanlık uygulayıcılar ve din adamları kutupsal zıtlıklar gibi görünüyordu. Karanlık uygulayıcılar kendi çıkarlarını düşünen ve daha fazla güç elde etmek için sürekli bir arayış içinde olan, genellikle zalim tanrılara tapan kişilerdi. Öte yandan ruhbanlar kendilerini ilahi hizmetkârlar olarak görür ve kendilerinden ziyade Tanrı'yı memnun etmeye çalışırlardı. Ancak her iki büyü kullanıcısı da taptıkları varlık adına işkence eder ve öldürürdü, yani *çok* da farklı değillerdi.

Khloë kardeşinin bıçakları toplamasına yardım etti. "Yarın bu din adamlarını araştırmaya başlayacağım." Naomi'ye hızlı bir bakış attı. "Umarım Pazartesi günü dövmen için Urban Ink'e geldiğinde sana söyleyecek bir şeyim olur." Khloë stüdyoda resepsiyonist olarak çalışıyordu.

"Aceleyle gerek yok," dedi Naomi. "Dediğim gibi, hepsi öldü. Şu anda yapabilecekleri başka bir zarar yok." Tabii onlardan daha fazlası yoksa. Umarım durum böyle değildir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi gün öğleden sonra kapısının önünde duran Luka, nöbetçilerinden birinin avluya yanaşmasını izledi. Avlunun ötesinde dönümlerce bakımlı arazi, uzun ağaçlar ve yüksek tuğla duvarlar vardı.

Malikânesi çok genişti, tıpkı uzun yıllardır yaşadığı üç katlı, uzun ve görkemli evi gibi. Yanında korumalarını barındıran bir ek bina vardı. Evini daimi olarak koruyan iblisler, aslında bir misafirhane olan arazide yaşıyordu.

Sendikasının başı olarak doğal olarak pek çok düşmanı vardı. Luka bu hayatın içine doğmuştu. Başka bir şey bilmiyordu. Zamanı geldiğinde Başbakan olmak için küçük yaştan itibaren yetiştirilmişti. Yıllardır bu görevi sürdürüyordu ve bunu risk alarak yapmamıştı. Bu nedenle, insanların ona sorun çıkarması nadir olsa da, kişisel bölgesine izinsiz girmeye çalışmak bir yana, buranın sıkı bir şekilde korunmasını sağladı.

Iain'i almak için gönderilmiş olan nöbetçisi Raiden arabadan çıktı ve arka kapıyı açtı. Dışarıya ince yapılı, koyu sarışın bir erkek kaydı, kompakt omuzları kaskatı kesilmiş, yaralı alnı kırışmıştı.

"Endişeli görünüyor," diye yorumladı Mikhail. Luka'nın Naomi/Iain'in durumunu aktardığı o ve kardeşi ön kapının iki yanına yerleşmişlerdi.

"Öyle olmalı. Genelde beni rahatsız etmedikleri sürece insanları evime getirmem," diye belirtti Luka. Iain ile arkadaş oldukları söylenemezdi. Yönetmesi gereken sanal -ve evet, çoğunlukla suçlu- bir imparatorluğu olan Luka çok çalışıyor ve sosyalleşmek için fazla zaman ayırmıyordu.

Her iki iblisin de merdivenleri tırmanmasını bekledikten sonra şöyle dedi: "Her zamanki gibi hızlısın Raiden. Bu takdir edilmeden gitmez." Luka yoğun bir programı olan meşgul bir adamdı. "Iain, içeride konuşuruz."

Eve girdiklerinde Mikhail Luka'nın önünde yürürken Nikandr da onun arkasını kolladı. Dairesel fuayenin mermer zemininde ilerledikten sonra binanın içine doğru ilerlediler ve birçok kapının önünden geçtiler.

Çalışma odası ve mutfak gibi temel odaların yanı sıra, iyi donanımlı bir spor salonundan, bir duvarın içine yerleştirilmiş büyük bir akvaryumun bulunduğu kapalı bir avluya kadar her şey vardı.

Luka'nın ince şeyleri sevdiği evine giren herkes tarafından hemen anlaşıldı. Her şey birinci sınıf ve şıktı. Her yüzey parlıyor ya da ışıltıyordu.

Ama evet, evin sade bir havası vardı. Zenginlik için konfordan vazgeçtiğini kabul edebilirdi. Ella buranın bir eve değil, bir sergi salonuna benzediğini söylerken haklıydı. Hiçbir yerde burada kimin yaşadığını belli edecek kişisel dokunuşlar yoktu; tek bir resim ya da portre bile.

Sonunda Luka'nın sadece misafir kabul etmek için kullandığı oturma odasına ulaştılar. "İçki?" diye sordu Iain'e, onu kanepeye doğru yönlendirerek.

"Hayır demeyeceğim," diye yanıtladı psi-iblis, otururken sesinde gergin bir titreme vardı.

Luka'nın muhafızları ve nöbetçisi odanın etrafında yerlerini alırken, o da hem kendisine hem de Iain'e birer viski doldurdu.

Ondan bir bardak alan Iain başıyla teşekkür etti.

"Pek iyi görünmüyorsun," diye gözlemledi Luka, karşısındaki kanepeye çökerek. Bu abartı değildi; iblis, Luka'nın siren şarkısının büyüüne kapılmış birinden bekleyeceği gibi ateşli görünüyordu.

Iain'in dudakları kıpırdadı. "Ne iltifat ama."

"Son zamanlarda kendinle ne yapıyorsun?"

"Pek bir şey değil. Sadece yeni doğan yeğenimle vakit geçiriyorum; kız kardeşime ona bakması için yardım ediyorum."

"Gerçekten mi? Çünkü ben öyle duymadım." Luka içkisini yudumladı. "Aslında ona yardım eden diğer kız kardeşin. Zamanının çoğunu

Jolene Wallis'in inindeki bir sireni taciz etmekle geçti," dedi, sesine iğrenme karışıyordu.

Luka'nın aşabileceği pek çok ahlaki çizgi vardı ve bunu pek çok kez yapmıştı ama hiçbir kadına ya da çocuklara duygusal ya da fiziksel olarak zarar vermeyi içermiyordu. Acı çektirmekten zevk alan Belial bile *bu* çizgiyi asla aşmazdı.

Iain gitti Sert, renk yükselen içinde onun yanaklar. "I olmazdı. Ara taciz," dedi sertçe, hem kırılgan hem de mahcup görünmeyi başarak. Rahatsızlığı tenine yayılan Luka yavaşça kaşlarını kaldırdı. "Naomi Chamberlain onunla teması kesmenizi istedi, değil mi?"

Psi-iblis dudaklarını birbirine bastırdı. "Evet." İsteksiz bir fısıltı.

"Tekrar tekrar mı?"

"Evet." Yine sadece bir mırıltıydı.

"Ama onun isteklerini görmezden geldiniz ve ona çeşitli şekillerde ulaşmaya devam ettiniz?"

Iain dişlerini sıktı. "Evet," diye sessizce ısırdı.

"Onu rahat bırakmanı istediğini bildiğin halde onunla iletişim kurmaya, ona hediyeler göndermeye ve evine davetsiz gitmeye devam ediyorsun. Bunun nasıl taciz sayılmayacağını söyle bana."

Iain bardağına baktı ve viskisinden bir yudum aldı. "Onun şarkısının esareti altındasın, bu yüzden-"

"Hayır." Iain başını kaldırdı. "Durum hiç de öyle değil. Bunu Naomi'ye de söyledim."

"Buna inanmakta ısrar ediyorsan kendi zekana hakaret ediyorsun. Önündeki gerçeklere bir bak. O bir siren. Şarkısı insanları avlıyor ve saplantılara neden oluyor. Ve işte buradasınız, ona tamamen takıntılısınız. Aklının başında olmadığı çok açık."

Psi-iblis kılındı, çenesi yukarı kalktı. "Onu seviyorum, Luka."

Abraxas onu acınası bularak gözlerini devirdi.

"Hayır, sevdiğini *sanıyorsun*," diye karşı çıktı Luka. "Onu gerçekten önemsiyor olsaydın, isteklerine saygı duyar ve onu rahat bırakırdın. Şarkısı kafanı karıştırmış."

"Öyle görünebilir-"

"Çünkü öyle. Bunu inkâr etmek gerçeği değiştirmez."

Iain'in gözlerinin kenarları gerildi. "Jolene'in yerine benim sözüme mi inanacaksın? Senden beni Naomi'den uzak tutmanı isteyen sadece o olabilir."

"Sadece Jolene değildi." Luka içkisinden bir yudum daha aldı. "Naomi'nin kendisi de seni hayatından çıkarmamı istedi."

Iain nefesini içine çekti, bakışlarının derinliğinde acı titreşiyordu. "Öyle demek istemedi."

"Oh, seni temin ederim ki o yaptı. Ve ondan uzak duracaksın, Iain." Psi-iblisin mavi gözlerinden ıstırap sızıyordu. "Benden bunu isteme." "Sana sormuyorum. Açıkça onu terk etmen gerektiğini *söylüyorum*.

Yalnız. Onunla arana mesafe koymalısın Iain, yoksa şarkısı seni büyüsü altına alacak. Birkaç hafta içinde etkisi geçecek ve hissettiğinin takıntı olduğu konusunda haklı olduğumu göreceksin."

Iain kadehini boşalttı ve yan masaya koydu. Bakışlarını tekrar Luka'ya çevirdi, içinde bir meydan okuma vardı. "Hiç aşık oldun mu?"

"Hayır."

"O zaman hissettiğimin bu olmadığından nasıl emin olabiliyorsun?"

Dagon homurdandı, bir insanın nasıl bu kadar hayalperest olabileceğini merak ediyordu - siren şarkısı olsun ya da olmasın.

"Son zamanlarda hiç aynaya baktın mı?" Luka sordu. "Solgunsun. Terlisin. Yüzün kızarmış. Gözlerin bulanık."

Iain rahatsız bir şekilde yakasını karıştırdı, bakışları yana kaydı. "Tamam, belki şarkısı beni etkiliyordur. Ama ona karşı hissettiklerim hâlâ gerçek." İnatçı bir gerginlik çenesini sıktı. "Bunu görebilseydi, hayal görmediğimi anlayabilseydi, bana -bize- bir şans daha verirdi."

"Sence Naomi-birçok saplantılı erkekle uğraşmış biri
-"Siren kaynaklı duygularla gerçek duygular arasındaki farkı anlayamıyor musun?"

Öne doğru eğilen Iain'in gözlerinde hırçınlık dans ediyordu. "Gerçek bu, Luka. Mutlak gerçek."

"Bu bir fantezi," diye karşı çıktı Luka. "Bu konuda yanılıyor olsaydım bile fark etmezdi. Çünkü hiç kimsenin kendi isteklerini bir başkasına zorla kabul ettirmeye hakkı yoktur. Onu rahat bırakacaksın Iain -sadece onun için adil olan bu olduğu için değil, *ben sana bunu söylediğim için.*" Psi-iblisin ısrarı karşısında çileden çıkan Belial, yüzeye doğru itti ve ona ters ters baktı. "Eğer bu konuda bize itaatsizlik etmeye cüret edersen, seni çiğ ve kanlı olana kadar kırbaçlarım - ve sonra seni biraz daha kırbaçlarım."

Yüzüne korku düşen Iain, koltuğunda hafifçe geriye yaslandı.

Luka omuzlarını yuvarlayarak Belial üzerinde yeniden üstünlük kurdu. "Anlaştık mı?"

Psi-iblis sertçe yutkundu, yüz ifadesi ekşidi. "Evet." "O zaman söyle."

"Anlaştık." Kelimeler ağzından döküldü.

Luka içkisini bitirdi. "Raiden, Iain'i eve geri götür." Nöbetçi duvardan uzaklaştı. "Elbette."

Iain koltuktan kalktı ve Raiden'ı kapıya kadar takip etti. Duraklayan psi-demon yarı dönerek Luka'ya baktı. "Belki bir gün bir kadına aşık olursun. Eğer aşık olursan, şu anda nasıl hissettiğimi anlayacaksın ve bunun bana neye mal olacağını bileceksin."

"*Ya da* zaman ve mesafe içinde şu anda inandığın şeyde yanıldığını keşfedecek ve seni Naomi'den uzak durmaya yönlendirdiğim için minnettar olacaksın." Luka elini salladı. "Git."

Psi-iblis itaatkâr bir şekilde Raiden'la birlikte oradan ayrıldı.

Mikhail Luka'ya doğru birkaç adım attı. "Bir siren şarkısıyla büyülenmiş olsun ya da olmasın, adam kesinlikle ona kafayı takmış."

"Öyle görünüyor." Bu Luka'nın anlayabileceği bir şey değildi. Geçmişindeki kadınlardan hiçbirine karşı uzaktan bir düşkünlük bile geliştirmemişti. Onlara karşı hiçbir zaman saplantı, hayranlık ya da sahiplenme duygusu yaşamamıştı.

Çocukken, kendisine ait olan şeylere çılgınca sahip çıkmıştı. Oyuncaklarını paylaşmayı reddetmekle kalmamış, en sevdiklerini diğerlerinden gizlemişti. Onun

Babası bu tür favorileri ondan alarak durumu idare etmişti.

Andrey Belinsky bunu zalimlik olsun diye yapmamıştı. Sadece Luka'nın bağlılık kurma eğilimini kırmak istemişti -onları gibi bir suç ailesinin reisi için bağlılıklar zayıflık olabilirdi.

Andrey'nin, oğlunu hiyerarşinin en tepesine yerleştirerek, onu ininin geri kalanından biraz ayıracak bir pozisyona hazırlama çabaları sırasında ona öğrettiği pek çok ders vardı. Bu dersler işe yaramıştı ama bu, Luka'nın nasıl yalnız *kalmayacağını* bilmediği anlamına geliyordu. İçgüdüsel olarak duygusal yakınlıktan uzak duruyordu, tıpkı içindeki varlıkların yaptığı gibi.

"Emrini görmezden gelirse şaşırma," dedi Nikandr, kardeşinin yanında durmak için hareket ederek. "Naomi'nin şarkısı onu düğüm düğüm etti."

"Ve bu düğümler çok sıkı," diye ekledi Mikhail. "Duygusal olarak o kadar acı çekiyor olabilir ki, onu gerçekten sevdiğine ikna edebilmek için senin gazabını göze almaya değer."

Bunu çiğneyen Luka ağzını büktü. "Emin olmak için iblislerimizden biri ona göz kulak olsun."

Mikhail başıyla onayladı.

Luka sandalyesinden kalktı. "Katılmam gereken bir toplantı var. Hadi gidelim."

Dolabından eski bir tişörtü alan Naomi başını salladı. *Bazı insanlar kendilerinin en büyük düşmanıdır,* diye telepatladı Tobe. *Sanki Stefan geri çekilmezse neler olacağı konusunda uyarılmamış gibi.*

Aslında tehdidimi yerine getirdiğim için şok olmuş gibiydi, dedi Tobe. *Gerçekten de 'müşterilerle görüşmem' kuralının bir istisnası olması gerektiğini düşünüyor. Ben de siktirip gitmesi gerektiğini düşünüyorum.*

Samesies. Naomi çekmeceyi kapattı. *Neden bir istisna olabileceğini düşündü, hiçbir fikrim yok.*

Sizinle tanışmaya kararlı olacak kadar işinize hayran olmasından gurur duyacağınıza inanıyor gibiydi.

Öfkelendi. Sanırım tüm başarısı aklını başından aldı.

Sadece senin sayende elde ettiği başarı.

Naomi tişörtünü omzuna astı ve sonra alt çekmeceyi sürükleyerek açtı. *Artık onun için sanat üretmeyeceğimin söylenmesini nasıl karşıladı?*

Kötü karşıladı. Çok kötü. Sensiz kariyerinin dibe vuracağını biliyor.

Batacağından emin değilim. İşe alabileceği başka hayalet sanatçılar da var. Naomi resim yaparken düzenli olarak kullandığı bir eşofman altını kaptı. Pazar günlerini yaratıcılığını ortaya çıkarmak için ayırıyordu ve çalışma odası haline getirdiği boş yatak odasında onu bekleyen çıplak bir tuvali vardı.

Ama onun sanatında kullandığınız tarzı birebir taklit edebilmeleri gerekirdi, ona bu kadar başarı kazandıran da bu tarzdı. Eğer başarısız olurlarsa, onun için oyun biter.

O zaman başarısız olmamaları için dua etse iyi olur.

Tam o sırada kapı zili çaldı.

Görünüşe göre bir ziyaretçim var. Seninle sonra tekrar konuşuruz, tamam mı? Tobe'den cevap gelmeyince kaşlarını çattı. *Alo?*

Üzgünüm, dikkatim dağıldı.

Tam olarak ne yapıyorsun?

Alarm sistemini çalıştırmamak için kırmızı lazer ışınlarından kaçmaya çalışıyorum.

Naomi kıyafetlerini yatağın üzerine atarak küfretti. *İnanılmazsın.*

Ona daha sonra ders vermek niyetiyle, *"Dikkatli ol,"* dedi.

Her zaman öyleyim, diye rahatça

güvence verdi. Ve bu büyük bir yalandı.

Yalınayak merdivenlerden indi ve ön kapının gözetleme deliğinden içeri baktı. Nefesi kesildi. *Luka.*

Bir adım geri çekildi ve dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. Bir noktada pizzacıya dönebileceğini ama *buraya* gelmeyeceğini düşünmüştü. Nerede yaşadığını bilmesi için hiçbir neden yoktu ve bunu öğrenmek için zahmete girmesini de beklemezdi. Varlığı onun bunu yapmasından hoşlanmıştı; neden burada olduğunu bilmek istiyordu.

Duvara monte edilmiş uzun aynadaki yansımasını inceledi ve lavanta rengi elbisesinde leke olup olmadığını kontrol etti. Onun yanında şık görünmek istiyordu, bu yüzden onu dava etti.

Kapıyı açtı ... ve göbeği düştü. Onunla ilgili her şey çok *hamdı*. Manyetizması, cinselliği, gücü, varlığı, hepsi.

"Merhaba." Kelime nefes nefese çıkmıştı.

Ona hızlı ama cesur bir bakış fırlattı, ihtiyaç bakışlarına akıyor ve onu çakmaktaşı gibi karartıyordu. "Naomi," diye basitçe selamladı. İnanılmaz derecede seksi sesindeki çakıl taşları kadının sinir uçlarını en lezzetli şekilde tırmalıyordu.

Adamın arkasından baktığında bir korumanın arabaya yaslandığını, diğerinin ise sürücü koltuğunda oturduğunu gördü. Yeniden Luka'ya odaklandı. "Nerede yaşadığımı nasıl öğrendin?"

Akıcı bir omuz silkme. "Zor olmadı." Cesur bir kaşını kaldırdı. "Beni içeri alacak mısın?"

Kadın kenara çekildi, adam içeri girerken vücutlarının sürtünmemesi için ona yeterince yer verdi. Aslında adamın bir davet beklemeden doğrudan oturma alanına girme cesaretine hayran kalmıştı. Bu, hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi bekleyen bir adam değildi.

Bu cüretkârlık, bakışlarını etrafta gezdirip her şeyi incelerken de devam etti. Cüretkârlığı, küstahlığın sınırlarında gezinen somut bir özgüvenle düğümlenmişti.

Belli bir enerjisi vardı. Tedirgindi. İçindeki varlıklardan kaynaklanıyor olabileceğini düşündüğü bir huzursuzluk akımı vardı.

Naomi birkaç adım ötede durdu, adamın *gücünden* biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Karıncalanan meme uçlarına kurnazca kaşlarını çattı. *Sakın sertleşip beni bu şekilde utandırma.*

"Iain'le konuştum," dedi ona dönerek.

Kadın kollarını kavuşturdu. "Ve?"

"Şarkının onu etkilediğini kabul etti ama yine de sana karşı olan hislerinin gerçek olmadığına inanmayı reddediyor."

Naomi içini çekti. "Bunu daha önce de duymuştum," diye mırıldandı. "Ondan mı, yoksa başkalarından mı?"

"Diğerleri, bu yüzden onun da aynı iddiada bulunması beni şaşırtmadı." Neden inkârı seçtiklerini anlayabiliyordu. Düşüncelerinin ve duygularının kontrolünün tamamen kendilerinde olmadığına kim inanmak isterdi ki? "Ona beni rahat bırakmasını mı söyledin?"

"Belial gibi onun da hayatından uzak durması gerektiğini açıkça belirttim, bu da onu emredileni yapmaya daha da teşvik ediyor. Kimse Belial'la uğraşmaktan hoşlanmaz."

Hayır, sevmezler. İni bile varlığın kötü tarafına geçmekten kaçınıyordu, özellikle de ... "İmplerin kafasını kesmek gibi bir alışkanlığı var."

"Sadece kulüp kurallarımı çiğnedikleri zaman. Gerçi Belial aslında onların kafasını kesmekten sıkıldı. Ölümcül diyetinde çeşitliliği seviyor."

Buna "Bildiğim iyi oldu" demekten başka ne diyebilirdi ki? Adam ona doğru yürürken kadının nabızı atmaya başladı. Ve sonra *tam oradaydı*, vücutları arasında sadece birkaç santim bırakmıştı. Adam güzel kokuyordu. Hangi kolonyayı sürdüğünü bilmiyordu ama dumanlı ve zengin bir kokuydu.

"Eğer Iain seninle tekrar temas kurmaya çalışırsa, beni hemen telepatlamamı istiyorum. Bir siren olarak hiç de zayıf olmayacağının ve muhtemelen kendi başının çaresine bakabileceğinin farkındayım. Ama bu korunmaya ya da müdahaleye ihtiyacın olup olmamasıyla ilgili değil. Bu durumu yönetmekle ilgili. Gerçek şu ki, sizinle olan her türlü etkileşim, ister olumlu ister olumsuz olsun, onu memnun edecektir. Size ulaşarak ödüllendirildiğini hissetmesini istemiyoruz."

Huh. İyi bir noktaya değindin. Ve Iain'in saçmalıklarıyla daha fazla uğraşmaya hiç niyeti olmadığından ... "Pekâlâ."

"Güzel," dedi, bakışları öylesine niyetli, öylesine sarsılmaz bir şekilde odaklanmıştı ki sinir bozucuydu.

Bazılarının Luka'dan meşhur bir yılan olarak bahsettiğini duymuştu. Ama o anda ona bakarken -bakışları onu araştırıyor, yokluyor, yakıcı bir yoğunlukla inceliyordu- ona avının etrafında dönen bir kurdu düşündürdü. Bu da hormonlarının zillerini yüksek sesle çaldı ve şimdi gerginlik havada çatırdayıp patlıyordu.

Naomi boğazını temizledi. "Iain ile ilgilendiğiniz ve onunla konuşmanızı aktarmak için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim." Ön kapıya bir göz attı. "Hepsi bu kadarsa ..."

"Beni burada istemiyorsun," diye hissetti, bakışlarında bir parça neşe vardı.

"Bu kişisel olarak algılamam gereken bir şey değil. Çoğu insanın burada olmasından hoşlanmıyorum." Saf gerçek.

"Bazı istisnalar var mı?"

"Evet. Seni onlardan biri olacak kadar iyi tanımıyorum."

"Olacaksın."

Gözlerini iki kez kırptırdı. "Pardon?"

"Bana çok şey kaçırarak biri gibi gelmiyorsun, bu yüzden ilgimi çektiğini bileceksin. Kısa süre önce bir anlaşmadan çıktım ve bir yataktan diğerine atlamıyorum. Size yaklaşmadan önce biraz zaman tanımak niyetindeydim. Artık o zamanın dolduğuna karar verdim."

Naomi karışık tepkiler karşısında hareketsiz kaldı. Kadınsı kısımları baygınlık geçirirken, zihni hafifçe huzursuzluk içinde geri çekildi. Naomi'nin saklamak için bu kadar çaba sarf ettiği şeyi anlayabilecek kadar sezgileri kuvvetli biriyle ilişkiye girmek gerçekten iyi bir fikir miydi?

Eğer tek istediği tek gecelik bir ilişki olsaydı, bu o kadar da önemli olmazdı. Ama onun aklındakinin bu olduğu hissine kapılmamıştı. Ve yine de kendini sert bir hayır derken bulamadı.

Etmeliydi. Gerçekten yapmalıydı. Bu bir kendini koruma meselesiydi. Ve yine de kelimeler bir türlü-

"Naomi?"

Adamın sesi düşünce çizgisini bozunca zihinsel olarak bocaladı. Ona gözlerini kırptırarak, "Hmm?" diye sordu.

Bakışları onunkilere saplandı. "Bana geri mi döndün?" "Hiç ayrılmadım."

Uzun bir süre sonra başını eğdi. "Neden anlaşmalara bağlı kaldığımı biliyor musun?"

"Hayır, neden?"

"Benim türüm için ilişkiler zordur. İç varlıklarımın her birinin kendi kişiliği, ihtiyaçları, istekleri, arzuları, hoşlandıkları, hoşlanmadıkları vardır - bu böyle sürüp gider. Onlar ayrı bireyler ve her zaman aynı fikirde olmaları söz konusu değil. Aynı fikirde olsalar bile, ben onlarla aynı fikirde olmayabilirim. Başka bir deyişle, dördümüz her zaman uyum içinde değiliz."

"Özellikle Belial karşıt bir görüşe sahip olma eğilimindedir. Çoğunlukla can sıkıntısından olsa da kasıtlı olarak aykırıdır. Çok az şey dikkatini çeker - insanlar da dahil. Ve benim onun isteklerini görmezden gelmemden hiç hoşlanmaz. Örneğin, ben belirli bir sanat eserini beğenebilirim. Ancak Belial beğenmeyebilir. Yine de onu satın aldığım için sınırlanan varlık, eğer bir şey yüzünden canı sıkınsa, inadına onu yok edebilir."

"Vay canına." Bir lejyonun nasıl olup da Luka'nın söylendiği gibi keyfi bir şekilde inatçı ve karanlık bir şekilde baskın olabileceğini anlayabiliyordu. Küçük yaşlardan itibaren, hepsi de kontrolü ele geçirmek için can atan üç içsel varlığa karşı kendinizi nasıl koruyacağınızı öğrenmeniz gerekirdi. "Üç iblisin olması garip olmalı."

"Bildiğim tek şey bu. Anlatmak istediğim kısa, sıkı düzenlemelerin daha kolay olduğu. Daha fazlası benim ve varlıklarımın bir kadına, daha doğrusu aynı kadına karşı çok güçlü hisler b e s l e m e m i z i gerektirir. Hiçbir zaman hissetmedik ve bundan yakındığımızı söylemek yalan olur. Olduğumuz halimizden memnunuz."

Bu kadar yalnız bir insan olması en azından onun için üzücüydü. Gerçi bu bağlamda Naomi için o kadar da değil. Çünkü potansiyel yatak partnerleri arasında o güvendeydi. İnsanların yaklaşmasına izin vermeyen biriydi. Bu, aralarındaki mesafeyi koruyacağı anlamına geliyordu. Onun hayatına burnunu sokmayacak ve birkaç mecazi elde kalması gereken sırları ortaya çıkarmayacaktı.

"Yatağımızda her zaman aynı kadını bile istemeyiz ama söz konusu sen olduğunda varlıklarım benimle savaşmaz." Bakışları onun yüzünde gezindi. "Dördümüz için de bir çekiciliğin var. Her biri seni çiğ çiğ sikmek niyetinde, ki bu benim seninle yapacaklarımla kıyaslanamaz bile."

Kızın karnı bu söz üzerine çırpındı. Adamın kelimelerle arası iyiydi.

Gözleri uyarıyla karardı. "Yatağımdayken senin için başka erkek olmayacağı bilinsin."

Onun cüretkârlığı karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Sen sormadan söyleyeyim, evet, bu ayrıcalık her iki taraf için de geçerli."

"Bu yolculukta benim de yanında olacağımdan eminmiş gibi hızla ilerliyorsun."

Adam kaşlarını kaldırarak ona karşılık verdi. "Bir itirazın olsaydı çoktan dile getirmiş olurdun."

Doğru. Zoru oynamaktan hoşlanmadığı için inkâr etmekle uğraşmadı. "Bunun gerçekten akıllıca bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun? Iain'i hayatımdan uzak tutmaya çalışıyorum. Sen onun başbakanısın. Eğer sen ve ben bir şey başlatırsak, sığ bir kaçamak olsun ya da olmasın, bu işleri daha da kötüleştirir."

Luka'nın alnında bir çizgi belirdi. "Onun bu konuda ne hissedeceği benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Senin için bir şey ifade ediyor mu?"

"Hayır. Sadece zaten tehlikeli olan bir durumu daha da kötüleştirecek bir şey yapmamayı tercih ederim."

"Iain hayatına bir adım daha atmayacak - bunu zaten açıkça belirttim."

Dalgın bir şekilde yanağının içini kemirdi. Tekrar konuşana kadar uzun dakikalar geçti. "Yani, gözden geçirmek için, sen-"

"Sen. Sık sık. Her zaman ve her yerde. *Nasıl* istersem." Göz bebekleri büyüdükçe Luka'nın aleti zonkluyordu. Neredeyse buraya girdiği andan beri sertleşmişti. Kısmen şarkısı yüzünden, ama aynı zamanda kimyaları havada canlı, yoğun ve baskıcı olduğu için. Tenini okşuyor, iradesini çekiştiriyor ve parmak uçlarında bir kaşıntı oluşturuyor gibiydi - dokunmak, yakalamak, onu kendine çekmek için bir kaşıntı.

Burnundan bir nefes çekerek onun kokusunu ciğerlerine çekti. Aptalcaydı, gerçekten. Çünkü duyularını onunla ne kadar doldurursa, sisteminden akan amansız, erimiş ihtiyacı o kadar besleyecekti. "Koymak istediğim tek şart özel olmamız."

"Kadınlar konuşur ve duyduğuma göre özel olma konusunda ısrarcı değilmişsin."

"Genelde etmem. Bu birkaç şeye bağlı." "Mesela?"

"Daha önce de açıkladığım gibi, ben ve arkadaşlarım her zaman belirli bir kadını yatağımıza almakla ilgilenmiyoruz. Geri kalanımızın aksine, Belial doğası gereği bölgeseldir. Söz konusu dişiği baştan çıkarmaya yatırım *yapmışsa*, onu paylaşmayı reddedecektir. Seninle *çok* ilgileniyor. Şöhretini göz önünde bulundurursak, seni tedirgin edebileceğini tahmin ediyorum.

"İblislerimin hiçbirinden korkmana gerek yok. Dagon huysuzdur ve sana yalan söyleyecektir çünkü insanlara yaptığı şey budur. Abraxas seni büyüleyecek ve senden tam bir hayranlık bekleyecektir. Bir tür sadist olan Belial sizi ısıracak ve büyük olasılıkla tokatlayacaktır - kışınıza karşı bir ilgisi vardır. Ama onların yanında güvendesin, tıpkı benim yanımda olduğun gibi."

Burnu kırıştı. "Ben şaplak atmayı pek sevmem."

Belial sırtıttı, şimdi bunu ona daha çok yapmak istiyordu, ki bu oldukça tipikti.

Tam o sırada Nikandr'ın ruhu Luka'nınkine çarptı. *Naomi'nin geçmiş kontrolündeki bir resimden tanıdığım bir adam yola doğru ilerliyor. Onun psişik arkadaşı olduğuna eminim. Beni ve arabayı fark etti; burada olmandan pek memnun görünmüyor.*

İkincisi, şeytan Iain'in başka bir hamle yapmış olması gerektiğini düşündüğü için olabilir ... ya da Luka'nın ününe sahip birini çapasının yakınında istemediği için. "Görünüşe göre psi-arkadaşınız burada," dedi ona.

Birkaç dakika sonra, parmak eklemleri ön kapısına vurdu.

Nefesinin altından bir şeyler mırıldanarak kollarını açtı ve odadan çıktı. Sonunda yeniden içeri girdiğinde, arkasında öfkeli bir erkek şeytan vardı.

Naomi boğazını temizledi. "Tobe, sanırım Luka Belinsky'yi tanıyorsundur. Luka, bu benim çapam, Tobe Burke."

Luka başını şeytana doğru eğdi, o da başını sallayarak karşılık verdi.

"Iain şimdi ne yaptı?" Tobe sordu.

"Hiçbir şey," diye yanıtladı Naomi. "Luka bana söz verdiği gibi Iain'le konuştuğunu söylemeye geldi; o pislik artık beni rahat bırakacakmış."

Tobe kuşkuyla gözlerini Luka'ya dikti. "Ve bu senin onun evine gelmeni mi gerektirdi? Mesajı Jolene aracılığıyla iletmez miydin?" Evet, bu şeytan Luka'nın çapasına yaklaşması fikrinden *kesinlikle* hoşlanmamıştı.

-Koruyuculuğu açık ve net bir şekilde ortaya çıkmıştı. Luka kimsenin kendisi ya da Naomi'ye karşı niyetleri hakkında ne düşündüğünü pek umursamasa da, psi-arkadaşını düşman edinmenin kendisine hiçbir faydası olmazdı. Bu yüzden şeytana hiçbir açıklama borçlu olmadığını ifade etmek yerine şöyle dedi,

"Şeytanlarımdan biri Naomi'yi taciz ediyor. En azından meselenin halledildiğine dair onu şahsen temin edebilirim."

Tobe homurdandı, pek de yatışmış görünmüyordu. Ayrıca ayaklarını dikerek gitmeyeceğini açıkça belli etti. Hayal kırıklığı. Luka onunla daha fazla yalnız zaman geçirmeyi ummuştı. Daha doğrusu, onu üst kata çıkarmayı ve her santimini keşfetmeyi ummuştı. Tobe da muhtemelen bunu hissetmiş olacak ki kalmakta ısrar etti.

Luka normalde kendisinin de gitmeyeceğini belirtmek için otururdu. Ama henüz Naomi üzerinde tam olarak hak iddia edememişti. Naomi onun tekliflerini reddetmemiş ya da münhasırlık konusunda anlaşmazlığa düşmemişti ama şu anda sahip olduğu en fazla şey buydu. Onun sözlü onayına ihtiyacı vardı.

Ayrıca, Naomi'nin sadakati çapasına bağlıydı. Eğer Tobe ile tartışmaya başlarsa, ayrılmak isteyecek olan *Luka* olacaktı. Bunu istemiyordu.

Yeniden ona odaklanan Luka, "İain bir şey çekerse bana seslenmeyi unutma," dedi. *Çok yakında döneceğim*, diye ekledi telepatik olarak, cinsel niyetinin ses tonunu renklendirmesine izin vererek.

Kızın gözlerine sıcaklık doldu ve sertçe yutkundu.

Ona uzak durmasını söylemediğinden emin olan Luka, evden çıkıp gitti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi gün Naomi arabasını çok popüler bir gece kulübünün önündeki otoparka park etti. Yeraltı'nın girişini saklayan bir kulüp. Peki Yeraltı neydi? Aşağı yukarı Las Vegas şeridinin çoğunlukla iblislere özel yeraltı versiyonuydu.

Yemek, alışveriş, dans, içki, kumar, rekabet ve ... yani hemen hemen her şey için yerler vardı. İblisler doğal olarak heyecan ve dopamin patlaması ararlar, bu yüzden burası sadece boş zamanın tadını çıkarmak için değil, aynı zamanda kendi işinizi açmak için de iyi bir yerdi.

Yeraltı'nın kurucusu Knox Thorne, Jolene'in torunu Harper'ın hem eşi hem de çapasıydı. Urban Ink'in ortak işletmecisiydi ve çok yakında Naomi'ye en yeni dövmesini yapacaktı.

Naomi arabadan indi ve gözlerini çevresine dikti. Yakınlarda birkaç araba park etmişti ama etrafta kimse yoktu. Kulüp henüz iş için açılmamıştı, bu yüzden giriş için bekleyen bir kulüp müdavimi kuyruğu da yoktu.

Binaya doğru ilerlerken kürek kemiklerinin arasındaki noktanın yanmaya başladığını hissetti. Aniden durup omzunun üzerinden baktı. Kimse yoktu. Kimse yoktu. Ama izlendiğine *yemin edebilirdi*.

Etrafına son bir kez göz gezdirdikten sonra tekrar kulübe doğru yöneldi. Belki de Iain fark edilmemek için onu uzaktan takip ediyordu. Kahretsin, Luka'nın uyarısının işe yarayacağını ummuştı.

Luka.

Dün geceki konuşmalarının parçaları hâlâ beyinde dolaşıyordu. Yalan söyleyemezdi: Böylesine yakıcı bir orospu çocuğu tarafından takip edilmek ve bu kişinin devasa bir kötü çocuk havası taşıması ... şey, tahrik edici bir şeydi. Ona tuhaf gelebilirdi ama adamın niyetini belli etmesi hoşuna gitmişti. Önce onun kabul edip etmeyeceğini kontrol etmek için nabız yoklamamıştı; oldukça açık ve kendinden emin bir şekilde onu istediğini söylemişti.

İblisin cesareti hoşuna gitmişti; onu paylaşmaya hazır olmaması hoşuna gitmişti -varlık, münhasırlık içermeyen kaçamaklardan hoşlanmıyordu. Sahiplenici olduğu için değil, Naomi'nin onu arayan her erkeğin tek odağı olmayı hak ettiğini düşündüğü için.

İblisi Luka'nın yatağına girmesine izin vermesine karşı çıkmazken, Tobe kesinlikle karşı çıkacaktı. Lejyon dün gece evinden ayrıldıktan sonra, çapası ona dönmüş ve "*Seni çivilemek istiyor. Bunu biliyorsun, değil mi?*"

"Çok yerinde bir ifade," diye takılmıştı.

"*Ona bulaşmak istemezsin, Nome. Söylentileri duydun. Onun buz gibi bir orospu çocuğu olduğu bir sır değil. Sana iyi gelmeyecektir.*"

Ama Luka'nın kendisi için iyi olmasına ihtiyacı yoktu - ciddi ya da kalıcı bir şey aramıyordu. Daha da iyisi, o da öyle değildi. Kendilerini diğerlerinden ayırtan pek çok insanla tanışmıştı ama çoğu bunu bilinçaltında yapıyordu. Luka ile kasıtlıydı. Kısa bir kaçamağın tadını çıkarabilirlerdi.

-ve bundan gerçekten zevk *alacağını* hissediyordu- ve sonra herkes kendi yoluna gidecekti. Bu çok çekici bir düşünceydi.

Bir kızın yemek yemesi gerekiyordu.

Kulübün içinde Naomi bodrum katına yöneldi. Asansörü yöneten iblisler geçmesine izin verince aşağıya doğru uzun bir yolculuğa başladı. Alet yavaşlayarak durdu ve kapılar açıldı.

Dışarı adımını attığında çok sayıda sokak sesiyle karşılaştı. Konuşan sesler. Uzaktan gelen müzik. Boğuk kahkahalar. Çalan telefonlar. İnsanlar cadde boyunca ileri geri yürürken ve çeşitli binalara girip çıkarken topuk sesleri.

Fırınlr, kahvehaneler, şarküteriler, barlar, özel mağazalar vardı. Aklınıza ne gelirse Yeraltı'nda vardı.

Birçok yayanın yanından omuz silkerek dövme dükkânına doğru yürüdü. Yeraltı her zamanki gibi kalabalıktı. Etrafta el arabası satıcıları vardı. Ara sıra işportacılar görülebiliyordu. Sokak süpürgeçileri şeridi mümkün olduğunca çöpten arındırmak için iyi bir iş çıkarıyordu.

Sonunda gideceği yere varan Naomi, son derece düzenli resepsiyon alanına adım attı. Mürekkep, boya, kahve ve narenciye dezenfektanı kokuları etrafını sarmıştı.

Urban Ink havalı olmanın timsaliydi. Eskizler, metal sanat eserleri ve çıkartmalar, koyu renkli parke zeminle kontrast oluşturan beyaz duvarları süslüyordu. Dövme tabancalarının vızıltısı ve resepsiyon alanındaki duvara monte edilmiş televizyonda çalan rock müzik videosuyla boğuk bir sohbet birbirine karışıyordu.

Harper'ı hemen fark etti. Sfenks bir yandan cep telefonu ile konuşurken bir yandan da istasyonundaki deri koltuğu siliyordu. Çiftleşene kadar Naomi'nin ininin bir parçası olan diğer üç dövme -Raini, Devon ve Piper- kendi istasyonlarında, kendi müşterilerine odaklanmışlardı. Stüdyonun arka tarafında birkaç kapı, bir lavabo, otoklav ve izleme masası vardı.

Naomi resepsiyon masasına geçerek Khloë'ye el salladı.

Şeytanın gri gözleri parladı. "Hey, buradasın. Ve geç kaldın." "Bu seni şaşırttı mı?"

"En ufak bir şekilde bile değil."

Ve şaşırmamalıydı da. "Harper'a burada olduğumu söyler misin?" "Elbette. Harper, sıradaki müşterin geldi!"

Naomi içini çekti. "Her zamanki gibi tam bir klas ve zarafet abidesisin."

Khloë sırtı ve dağınık koyu renk topuzunu sanki mükemmel bir şekilde yapılmış bir topuzmuş gibi hafifçe okşadı. "Öyle değil miyim?"

Bakışları Naomi'nin üzerinde olan Harper, telefonu ile konuşurken işaret parmağını kaldırdı.

Naomi başıyla onu onayladı.

"Hey, Naomi," diye selamladı çarpıcı sarışın bir succubae istasyonundan.

Naomi dudaklarının kıvrıldığını hissetti. "Selam, Raini. İşler nasıl gidiyor?"

"Her şey yolunda," diye güvence verdi Raini.

Dövme tabancasını rafına yerleştirirken, Piper'ın soluk yeşil gözleri Naomi'ye kaydı. "Geçen gün annene rastladım. Eski sevgililerinden birinin seni rahatsız ettiğini söyledi. Bu geçmişte kaldı mı?"

Naomi yabancılarla dolu bir dükkânın önünde ayrıntılara girmek istemeyerek esmer kâbusa, "Başbakanının söyledikleri onu etkilemiş gibi görünüyor," dedi. "Adam o zamandan beri radarıma girmiyor."

"Güzel," dedi Devon, tekerlekli sandalyesini kaydırarak istasyonundaki koltuğa biraz daha yaklaştı. "Tuhaf tipler bugünlerde *her yerde*. Sizin yanınızdaki resepsiyon masasının arkası da dahil."

Khloë cehennem kedisine kaşlarını çattı. "Tuhaf olabilirim-"

"'Deli' daha iyi bir tanımlama olurdu," diye mırıldandı Devon, ultraviyole saçlarını omzunun üzerinden atmak için kolunu kullanarak.

"-ama ben senin katil dölünün yarısı kadar bile tuhaf değilim."

"Hey!"

"Ne? Anaïs bir ölüm taciri. Onu bu *yüzden* seviyorum, *buna rağmen* değil."

Raini kıs kıs güldü. "Tabii ki seviyorsun."

"Her neyse." Khloë tekrar Naomi'ye döndü. "Onları görmezden gelmeliyiz. Bu çok eğlenceli. Hadi başka bir şey konuşalım. Bu arada," diye devam etti sesini alçaltarak, "din adamları hakkında henüz ilginç bir şey bulamadım."

"Şaşırtıcı değil," dedi Naomi. "İlginç *değillerdi*."

Şeytan avucunu masasının üzerine koydu. "Biliyor musun, amblemin bir resmini Kara Azizler'den birine gösterebiliriz," diye önerdi, başkanı Luka'nın çapasıyla çiftleşmiş olan yerel bir motosiklet kulübüne atıfta bulunarak.

"Bunu neden yapalım ki?"

"Onlar düşmüş melekler, Nome. O amblemi taşıyan giysiler giyen bir keşiş topluluğu biliyor olabilirler."

Naomi yüzünü buruşturdu. "Kara Azizlere bunu sormamıza gerek olduğunu sanmıyorum. Sadece amblemi nerede gördüğünü merak edecekler ve yabancıların bu işe burunlarını sokmamalarını tercih ederim. Cevapları onlar olmadan da bulabilirsin."

Khloë gururla çenesini yukarı kaldırdı. "Tabii ki yaparım. Bu yönden harikayım." Bakışları Naomi'nin yanında beliren bir adama kaydı. "Hey, senin için ne yapabilirim?"

Naomi bir adım uzaklaşarak Harper'a baktı ve sfenksin kendisine doğru geldiğini gördü.

Ona özür dileyen bir bakış atan Harper, parmaklarını altın rengi koyu saçlarının arasına daldırdı. "Gerçekten üzgünüm Naomi, ama beş dakikaya daha ihtiyacım var."

"Beklemenin sakıncası yok, sorun değil." Naomi'nin sürekli olarak zamanın nasıl geçtiğini anlamadığı ve başkalarını beklettiği için sık sık özür dilemek zorunda kaldığı düşünülürse, zaten şikâyet etmeye hakkı yoktu.

Yüzünde hem rahatlama hem de minnettarlık ifadesi olan Harper, "Teşekkürler. Elimden geldiğince hızlı olacağım." Sonra da telefonunu bir kez daha kulağına götürerek gitti.

Naomi deri kanepeye oturdu ve sehpadan bir dövme portföyü aldı. Bir bacağına diğerinin üzerine atıp televizyonda çalan müziği mırıldanarak dinlerken bir yandan da portföyü karıştırdı.

Yan tarafındaki kanepeye biri oturdu. "Güzel yer, değil mi?"

Naomi başını kaldırıp birkaç dakika önce stüdyoya giren adamı gördü. Orta boylu ve geniş omuzlu adamın pasaklı bir görünümü vardı ama bu kasıtlı yapılmış gibiydi. Gel kül sarısı saçlarını dağınık bir şekilde tutuyordu. Kısa sakalı tel tel ve düzensizdi. Kıyafetleri kırıksıklarla doluydu ama tasarımcının elinden çıkma ve kaliteli kıyafetlerdi.

Gülümsemesi dostçaydı ama kahverengi gözlerine tam olarak ulaşmıyordu. Kıza sabitlenmişlerdi, biraz da bayağı, nesneleştirici bir şehvetle parlıyorlardı.

Naomi o anı, bunu yapan her erkeği idare ettiği gibi idare etti. Yüzüne kibirli ve ilgisiz bir ifade yerleştirdi ve onun dostça davranışını kırmak için tasarlanmış üstün bir koklama yaptı. Ve işe yaradı - gülümsemesi durakladı ve gözlerine bir sertlik yerleşti.

"Doğru," diye onayladıktan sonra dikkatini tekrar portföye çevirdi ve aslında onu reddetti.

Adam boğazını temizledi. "İlk kez mi dövme yaptırıyorsun?" diye sordu, sesindeki kızgınlık notası dışında tüm rahatlığı ve hoşluğuyla.

Başını kaldırmadan hafifçe salladı. "Hayır." "Ne beklemeliyim?"

"Acı."

İçinden bir kıs kıs gülmek geldi. "En azından dürüstsün. Biliyor musun, seni daha önce görmüş gibiyim ama nerede olduğunu hatırlayamıyorum. Yakın zamandaydı." Spekülatif bir ses çıkardı ve birkaç dakika sonra parmaklarını şıklattı. "Bir şeytan. Seni bir şeytanla gördüm. Tobe bir şey."

Kafa derisi diken diken oldu ve içindeki iblis gerildi. Çünkü adamın sözlerinde sondalı bir şeyler vardı.

Ne yani, Tobe hakkında bir tür bilgi mi istiyordu?

Naomi telepatik olarak Khloë'ye ulaştı. *Bu adamın bir fotoğrafını çek ve bana gönder. Kim olduğunu bilmek istiyorum.*

Şeytanın ruhu onunkine değdi. *Bana iki dakika ver, sana o bilgiyi vereyim.*

"Tobe'u tanıdım çünkü yıllar önce ondan bir tablo satın almıştım," diye ekledi adam.

"Hmm."

"O nasıl?"

Naomi yavaşça bir sayfa çevirdi. "Bildiğim kadarıyla iyi."

"İlginç bir hayat yaşayan ilginç bir adam. Ama sonra, çoğu imps yapar.

Birlikte çalıştığı hayalet sanatçılardan herhangi biriyle tanıştın mı hiç?"

Tedirginlik omurgasına doğru ilerledi. "Hayır" diye cevap verirken sesini rahat tuttu.

"O zaman ikiniz yakın arkadaş değilsiniz?" "Arkadaş" sözcüğünü biraz uzattı ve bu sanki Tobe'la olan bağlantısı konusunda onu düzeltmeye yönelik bir girişim gibiydi.

Onların çapa olduklarını biliyordu, diye düşündü. Tobe hakkında çok az şey biliyormuş gibi görünmek için başka neler bildiğini ama açıklamak istemediğini merak etti. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Bak, eğer onunla çıkmakla ilgileniyorsan, sana önerim-"

"Hayır," diye araya girdi, gözleri irileşmişti. "Ben eşi ve çocukları olan heteroseksüel bir erkeğim."

"Eşim ve çocuklarım var" kısmı açık bir yalandı, ama ona bunu söylememeyi tercih etti. "Bunun kendilerini engellemesine izin vermeyecek insanlar var."

"Sanırım haklısın. Ama hayır, ona karşı *bu şekilde* bir ilgim yok." O çok dostça gülümsemesi geri döndü. "Daha fazla sanat eseri almak için onunla temasa geçip geçmemeyi düşünüyordum, hepsi bu. Ama sonra bunun yerine doğrudan kaynağa gidebileceğim aklıma geldi - genellikle daha ucuza geliyor."

"Bu konuda size yardımcı olamam." Dikkatini portföye geri verdi. "Hiç isimden bahsetmedi mi?"

"Hayır."

"Çok yazık."

Tam o sırada Khloë'nin zihni onunkine dokundu. *Babam adamı tanıdı. Adı Daniel Phillips. Özel dedektif.*

Hmm, ilginç. *O fotoğrafı bana gönder. Tobe'a göstermek istiyorum.*

Bu konuda senden çok öndeyim. Beş saniye önce yaptım.

Naomi şeytana bir bakış attı.

Khloë omuzlarını kaldırdı, tüm masumiyetiyle. *Ne? Sıkıldım ve meraklı biriyim - eğer onları işinden uzak tutmayı umuyorsan, bir şeytan için kötü bir kombinasyon. Bunu zaten biliyorsun.*

Naomi gözlerini devirdi. Yaklaşan ayak sesleri onun yana bakmasına neden oldu.

Kanepeye ulaşan Harper gülümsedi. "Beklettiğim için üzgünüm, Naomi. Gel otur."

Memnuniyetle. Naomi portföyü masaya geri koydu ve PI'ye bir bakış bile atmadan ayağa kalktı.

Tobe'un ruhu aniden onunkine çarptı ve öfkeyle uğuldadı. *Kahrolası bir özel dedektif sana mı yaklaştı?*

Evet, ama kendini özel dedektif olarak tanıtmadı, diye cevap verdi Naomi, Harper'ı istasyonuna kadar takip ederken.

Ne dedi o?

Beni bir zamanlar seninle birlikte gördüğü için tanımış gibi davrandı ama çapa olduğumuzu bildiğinden oldukça eminim. Yıllar önce senden bir tablo alırken tanıştığını söyledi ve sonra da bana seninle tanışıp tanışmadığımı sordu.

Hayalet sanatçılarınız. Bir tabloyu 'kaynağından' almayı tercih edeceğini söyleyerek isim istedi. Açıkçası, cahil olduğumu söyledim.

Bir duraklama oldu. Stefan tarafından tutulmuş olabileceğini düşünüyorum. Phillips senin benim sunucum olduğunu öğrendiyse, bağlantılarımla ilgili kişisel bilgileri seninle paylaştığımı düşünmüş olabilir. Sizce sanatçılardan biri olduğunuzdan şüphelenmiş midir?

Hiç şüphelenmedi. Aksi takdirde kesinlikle ima ederdi ya da en azından sanatla ilgilenip ilgilenmediğini sorardı.

Bu şekilde devam edelim.

Gidiyor, fark etti. Sanırım sorularla işi bitti. Bir süre daha etrafta dolaşabilir. Gözünü dört aç.

Bakacağım.

"Her şey yolunda mı?" Harper, Naomi'nin koltuğa yerleşmesini işaret ederek sordu.

Naomi oturarak, "Evet," diye cevap verdi. "Ben de tam Tobe ile telepatik bir sohbet yapıyordum."

"Ah, o nasıl? Hâlâ kendi iyiliği için fazla mı pervasız?" "Oh, kesinlikle."

Sfenks yumuşak bir homurtu çıkardı, yansıtıcı mavi gözleri meşe kahverengisine dönüşürken dönüyordu -sık sık renk değiştiriyorlardı. "Bu hiç şaşırtıcı değil. Peki, buna hazır mısınız?"

"Fazlasıyla."

Luka ofisinin zemininde sızlanan erkeğe bakarak, "Çıkarın onu buradan," diye emretti.

Zebanilerinden ikisi dayak yemiş cehennem zebanisini kollarından tutup kaldırdı ve yaralarından kaçınmak için hiçbir çaba sarf etmedi. Cevap olarak çıkardığı inilti Belial'ın kulaklarına müzik gibi geldi; piçin kanamasına kısa bir süreliğine katılmıştı.

Cehennem kurdu odadan çıkarıldıktan sonra Luka kumarhanenin girişinde nöbet tutan güvenlik görevlisine döndü. "Infernal'a geri döneceğini hiç sanmıyorum. Eğer dönerse, bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu ifade ettiğinizden emin olun."

"Memnuniyetle," dedi Abe, garsonlarından birine şantaj yapmaya çalışan orospu çocuğuyla daha mutlu değildi. "Yasaklandığı haberini yayacağım."

Luka bakışlarını nöbetçilerinden biri olan Valen'e çevirdi. "O cehennem zebanisi hakkında bulabildiğin her türlü pisliği araştı. En yakınlarına ve sevdiklerine ifşa et."

Piçin, Luka hakkında bilgi vermezse aynı şeyi garson kıza da yapmakla tehdit ettiği düşünülürse, bu adil bir davranıştı. Dayak yeterli bir ceza değildi.

Valen başıyla onayladı. "Halledilecek."

Çenesi sertleşen Luka ofisinden çıktı ve özel merdiven boşluğuna doğru yürüdü. Şiddetin serbest bırakılmasıyla gelen vızıltı, damarlarına doluyor ve duyularını adrenalin gibi keskinleştiriyordu.

Korumaları peşindeyken, ikinci kata varana kadar merdiven boşluğundan indi. Kapıyı tutan muhafız saygılı bir baş hareketiyle kapıyı ardına kadar açtı.

Luka, kardeşlerinin hâlâ kendisini yakından takip ettiğinin farkında olarak, sığınağın lüks VIP alanına doğru sinsice ilerledi. Üstündeki ışıltılı avizelerden hafif bir ışık yağıyordu. Yumuşak desenli halılar boydan boya uzanıyordu. Kraliyet mavisi ya da yumuşak leylak tonlarındaki kadife kanepeler, her zaman arkadan aydınlatmalı masalar eşliğinde etrafa serpiştirilmişti. Krom bar, bu bölüme çıkan basamakların arkasında yer alan barın daha kısa bir versiyonuydu.

Deri koltukları, flaş ışıkları, mor ve mavi LED aydınlatmalarıyla ana alanda da şıklık devam ediyordu.

Çene çalınıyor, bardaklar çınlıyor, alarmlar ötüyor, makineler patırdıyor, zarlar yuvarlanıyor ve krupiyeler sesleniyordu. Klimalı hava kolonya, parfüm, narenciye spreyi, alkol ve sıcak makine kokuları taşıyordu.

Bakışlarını çalışma odasının üzerinde gezdirdi, uygunsuz bir şey bulacağından endişe etmiyordu. Bir kere, kubbeli kameralar aracılığıyla mekânı izleyen muhafızlar hiçbir şeyi gözden kaçırmıyordu. Bir diğer husus da, herhangi bir sorunun ortaya çıkması nadiren oluyordu. İnsanlar lejyonları kızdırmaya pek hevesli değillerdi.

Bu özel sığınağın çok ama çok sayıda üyesi vardı. Bazıları rulet çarklarında, kart masalarında ya da parlak ışıklı kumar makinelerinde oyalanıyordu.

Diğerleri ise uzanıp içkilerini yudumluyordu. Bir de dövüş kafeslerinin bulunduğu bodrum katını tercih edenler vardı.

Luka rutin olarak seçtiği L şeklindeki kanepeyi hemen aldı. İkizler de ona katılarak mobilyanın iki ucuna oturdular.

Neredeyse anında gülümseyen bir garson belirdi. Gerçi genelde VIP alanının bu köşesinde çalışan garson değildi. "Size içecek bir şeyler getireyim mi?" diye sordu Draya.

Luka içki teklifini elinin tersiyle iterken, kardeşler de kibarca reddetti.

Banshee hâlâ oyalanıyordu. "Anladığım kadarıyla cehennem kurdunu halletmişsin?" diye sordu usulca, yaklaşarak.

Luka içten içe iç geçirdi. Nispeten yeni bir çalışan olan kıvrımlı sarışın, erkeklerin dikkatini kolayca çekiyordu. Ve evet, başlangıçta onunkini de kapmıştı. Ayrıca ona davetkâr bir şekilde gülümseyerek ona olan ilgisini açıkça göstermişti.

Luka kısa bir süre önce kısa bir kaçamak yaptığı için hafif bir flörtten öteye gidememişti. Eninde sonunda bir hamle yapmayı planlamıştı ama sonra Naomi'yi görünce ilgisi değişti. Draya bu değişimi sezmiş olsa da onunla flört etmeye devam etti.

"Yaptım." Cevabı sertti. Daha fazla konuşmaya davet etmedi. Bu tonda konuştuğunda çoğu insan kaçıştırdı. Hakkını vermek gerekirse, vücut dilinde bir miktar gerginlik olsa da bunun kendisini kovalamasına izin vermedi.

"Ve eminim ki canını acıttın. Bir içki istemediğine emin misin?" diye teklif etti, sesinde teklif ettiğinin sadece bu olmadığını söyleyen imalı bir not vardı.

"Böyle iyiyim."

Dudaklarını yaladı, kararsız görünüyordu. "Bana cesur diyebilirsin ama öyle görünmüyorsun. Size getirebileceğim başka bir şey yok mu?"

Şef garson ortaya çıktı, kaşları çatılmıştı. "Draya, neden burada olduğunu bilmiyorum, git *kendi* bölümündeki müşterilere hizmet et. Bildiğin gibi bu benim bölümüm."

Draya'nın bakışlarında öfke alevlendi ama hemen bastırdı. "Özür dilerim Bianca, ben-"

"Umurumda değil," dedi Bianca, her zamanki gibi saçma sapan bir şekilde; arkadaşı Valen'in hayran olduğu bir özellikti bu. "Git." Luka'ya dönmeden önce diğer garson kızın duyma menzilinden çıkmasını bekledi. "Bilmiyorsan diye söylüyorum, pantolonunun içine girmek istiyor."

"Biliyorum."

Bianca burnunu çekti. "İçecek isteyen var mı?"

Hepsi olumsuz yanıt verdi.

"Fikrinizi değiştirirseniz seslenin." Bu sözlerle birlikte çekip gitti.

Nikandr Draya'ya hafif bir bakış attıktan sonra Luka'ya baktı. "Bir noktada ona vurmayı planladığımı sanıyordum."

Luka bir kolunu kanepenin arkasına doğru sarkıttı. "Bunu düşünmüştüm ama sonra fikrimi değiştirdim."

Mikhail gözlerinin ii gülerek, "Sanırım bu değişikliğe neden olan belli bir siren oldu," dedi. "Anlıyorum. Çok çekici, senin tipin olduğundan bahsetmiyorum bile. Bu konuda bir şey yaptın mı?"

"Dün gece ona niyetimi açıkça belirttim. Ancak psi-arkadaşı ortaya çıktığı için hemen oradan ayrıldım."

"Yani gemide mi?" Nikandr kontrol etti.

"Sözlü olarak teyit etmese de öyle olduğunu hissediyorum. Bu gece onun evine gittiğimde kesin olarak öğreneceğim." Luka dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Biraz daha beklemek niyetindeydim ama sonra Iain her şeyi berbat ederek onu tamamen radarıma soktu." Dürüst olmak gerekirse, psi-iblisin ona dokunduğunu bilmek hoşuna gitmemişti. Varlıkları bundan nefret ediyordu.

"Bu arada... tüm raporlara göre, Iain emredildiği gibi ondan uzak duruyor. Ama saplantısının geçtiğinden emin olana kadar peşini bırakmayacağım."

"ok uzun sürmez," dedi Nikandr. "Değil mi?"

"Bir on gün kadar daha. En fazla iki hafta," diye tahmin etti Luka. "Eğer apasıyla tanışıp bağ kurmuş olsaydı, bu onun daha çabuk iyileşmesine yardımcı olabilirdi." Mikhail, "apalardan bahsetmişken, Naomi'nin psi-arkadaşının senin onun hayatına girmenden hoşlanacağından şüpheliyim," dedi. "Bu durumdan pek memnun görünmüyordu.

onun evindeydiniz. Onunla t e r s düşmemek için seni geri çevirebilir."

"Olabilir," diye izin verdi Luka. "Özellikle de benim onun etrafında olmamdan hoşlanmaması için bir nedeni olduğu inkâr edilemezken. Ella'nın Viper'la ilişkisini tam olarak desteklemedim, bu yüzden Tobe'u korumacı bir tavırla itirazlarını dile getirdiği için kınamak ikiyüzlülük olur. Onu yatıştırmak için beni geri çevirip çevirmeyeceğine gelince. Sanırım bunu yakında öğreneceğim."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Naomi lavabodaki son bulaşığı yıkamayı henüz bitirmişti ki ön kapı çalındı. Karnı küçük bir takla attı. Çünkü bu sadece Luka olabilirdi, değil mi? Onu geri döneceği konusunda uyarmıştı ve ona erteleyecek biri gibi gelmiyordu.

Tabağı süzgecin üzerine koydu ve ellerini küçük bir mutfak havlusuna sildi. *O olmayabilir*, dedi kendi kendine evin içinde yürürken. *İninizin çoğunun arasında yaşıyorsunuz - herhangi biri sizi ziyaret etmeye karar vermiş olabilir.*

Ama gözetleme deliğinden baktığında, ilk varsayımında haklı olduğunu gördü. Luka dışarıda durmuş, sanki bir şekilde onun gözetlediğini biliyormuş gibi gözetleme deliğine *bakıyordu*.

Geri çekildi ve elbisesinin askısını düzeltti, içinde cızırdayan bir heyecan vardı. Luka'nın kim olduğu ve neler yapabileceği göz önüne alındığında, en azından teklif ettiği şeyi almak için uzanmak konusunda biraz çelişkili olması gerektiğini düşündü. Ya da daha açık bir ifadeyle, istediğini beyan etmişti. Ama durum hiç de öyle değildi.

Zihinsel olarak, gün boyunca bu konu üzerinde bir ileri bir geri gidip gelmişti. Gerçekten de onu geri çevirmek için gerçek bir neden göremiyordu. O sadece hafif bir şeyler isterdi. Burnunu onun işine sokmayacaktı. Ve eğer söylentiler doğruysa, yatak odasında ciddi bir oyunu vardı.

Olumsuzluklar neredeydi?

Muhtemelen vardı. Ama yine de bir noktada pes edeceğini biliyordu, o yüzden ne önemi vardı ki? Bu sadece bir zaman meselesiydi.

Ne zaman olacağı da şimdi olabilirdi, değil mi?

Varlığı kesinlikle öyle düşünüyordu, onun hakkında hiçbir çekincesi yoktu; hala onun temsil ettiği tehlike ve gücün büyük bir hayranıydı.

Kendini onun yakın etkisine hazırlayan Naomi kapıyı açtı. Ve nefesi biraz kesildi. Çünkü Luka için gerçekten de kendini hazırlamaya gerek yoktu.

Tanrım, o muhteşem derecede erkeksi bir piçti. Kızın içinde uyandırdığı ihtiyaç kadar heybetli bir piç. Aktif bir şekilde yatıştırmadığı sürece bu ihtiyacın geçeceğinden emin değildi. Onu geri çevirmekte tereddüt etmek için bir neden daha.

Adamın bakışları kadının vücudunda gezinirken, gözleri bariz bir şekilde ateşli bir sevişmeye dönüştü. Bakışları tekrar çarpıştı, adamınki iblisin zevkle kıpırdanmasına neden olan yırtıcı bir ışığa sahipti.

Onu içeri alıp almayacağını sormadı. Sadece kaşlarını kaldırdı.
-Hem cesaret hem de meydan okuma gibi görünen bir hareket.

Girişine izin vermek için kenara çekilerek ikizlere el salladı. Geçen sefer olduğu gibi, biri araca yaslanırken diğeri sürücü koltuğunda bekledi.

Naomi ön kapıyı kapattıktan sonra önceki gece yaptığı gibi Luka'yı takip ederek oturma alanına girdi ve mekânın ortasında durdu.

Yüzünü ona döndü, gözleri delici ve değerlendirci bir bakışla onu kısırdı. "Gününün nasıl geçtiğini sorarak başlardım ama sanırım ikimiz de sadede gelmemi tercih ederiz."

Bu konuda haksız sayılmazdı.

Ayaklarını dikti. "Dün gece senden tam olarak ne istediğimi söyledim. Ne yazık ki, konuşmamızın aynı fikirde olup olmadığımızı söyleyeceğin kısmına gelemeden çapan geldi."

"Aynı fikirde olduğumuzdan şüphe ettiğin izlenimini edinmedim." *Kibirli piç*. Yine de bir şekilde bu kibrin işine yaramasını sağlıyordu.

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Bir insan her zaman istediği gibi davranmaz. Bu durumda, bunu yapmaya tamamen niyetliyim." Adam aralarındaki küçük boşluğu yumuşak bir süzülüşle kat ederken kalp atışları hızlandı. "Asıl soru şu: Sen istiyor musun?"

Alt dudağını endişelendirdi. "Kafamın içindeki bir ses bana suç imparatorluğu yöneten bir iblisle ilişkiye girmemin aptallık olacağını söyleyip duruyor." Tobe'un sesine çok benzeyen bir ses.

Luka'nın gözleri aşağı indi ve cesurca ağzının şeklini izledi. "Ama?" diye sordu, bakışları tekrar onunkilere kaydı, açlık orada birikti ve karnına bir yumruk gibi indi.

"Ama . . . Umursamadığımı fark ettim."

Gözlerinde saf erkek memnuniyeti çiçek açtı. "Bu iyi bir şey Naomi."

Varlığı da aynı fikirdeydi. "Bunu göreceğiz."

Bir parmak ucunu yüzünün yan tarafında gezdirdi. "Sana söyledim, benimleyken tehlikede değilsin. İyi bir insan değilim, bunu kabul ediyorum. Ama benim ya da iblislerimin ellerinden sana hiçbir zarar gelmeyecek."

"Belial bile mi?"

İblislerinden biri su yüzüne çıkarken gözleri karardı, hava soğudu. Normalde düz olan bakışlarının derinliklerindeki acımasızlık ona bunun muhtemelen Belial olduğunu söylüyordu. "Sana zarar vermeyeceğim," dedi iblis. "Hoşuna gideceğini düşünmediğim sürece."

Yutkundu, kuşkusuz bu varlık biraz gözünü korkutmuştu. Ondan korkmuyordu, sadece içgüdüsel olarak temkinliydi. Bakışlarında çok fazla kötülük yaşıyordu. Gerçi kendi iblisi de bundan hoşlanıyordu. "Acı bana bir şey yapmıyor."

"Hmm, göreceğiz."

"Hayır, görmeyeceğiz. Bunun için benim sözüme güveneceksin."

"Benden korkmuyorsun, değil mi?" diye mırıldandı iblis. "Bu beni memnun ediyor." Kaşlarının çatıldığını hissetti. "İnsanları korkutmayı sevdiğini sanıyordum."

Başını onunkine doğru eğdi, siyah bakışları fazlasıyla nüfuz ediciydi. "Sen değil." Varlık geri çekildi ... ve Luka'nın gözleri onunkilere dikildi. "Bu endişelerini hafifletti mi?" diye sordu.

Kadın çenesini eğdi.

Adam onun buklelerinden birini parmakladı ve kalbi göğüs kafesine çarptı. Adamın dokunuşunda cinsel bir şey yoktu ama önemli de değildi. Heyecan hâlâ kanında dolaşıyordu. Beklenti hâlâ teninin üzerinde dolaşıyordu.

Ve Şimdi en temel ihtiyaçları için titremeye çok yakındı. Yalan söyleyemezdi, bu onu sarstı.

Adam onu sarsmıŐtı.

İblisi de ondan daha az etkilenmemişti, çünkü sahip olduğu sadece doğaüstü bir g değildi. Bu, çok ve utanmazca *erkek* olmaktan gelen katıksız gt. Adam, farkında olsun ya da olmasın, bunu bir silah gibi sallıyordu. Ve Şimdi vücudu tam bir karmaŐaydı - kalbi çarpıyor, hormonları sarhoş oluyor, kadınsı kısımları karıncalanıyordu.

"Yani en azından önümüzdeki birkaç ay boyunca benim olmayı kabul ediyorsun?"

"Evet." Sesi kırıldı ve soğukkanlılığındaki bu küçük çatlakta adamın gözlerini bir Şey aydınlattı. Yırtıcı ve uygunsuz bir Şey.

Daha da yaklaştı, onun tüm oksijenini emdi. "*Sadece* benim," diye kalın bir fısıltıyla itti, yumuşak kelimeler yüzünü havalandırdı.

Kadın alt dudağını yaladı ve adamın gözleri bu hareketi takip etti. "Evet."

"apan itiraz etse bile mi?"

"Olsa bile."

"Ailen karşı ıkrsa bile mi?"

"Olsa bile. Açıkçası, bu onların işi değil."

Memnuniyet Luka'nın içine işledi ve varlıkları rahatladı. "Güzel."

Omuzlarını kaldırıp indirdi. "Peki, Şimdi ne olacak?"

"Şimdi" -Luka yüzünü tekrar onunkine yaklaştırdı ve göz bebeklerinin büyümesini izledi

- "Seni *alacağım*. Seni bir oyuncak gibi kullanacağım. Ve sonra seni biraz daha kullanacağım." Bir elini kızın saçlarında dğmledi ve başını hafifçe geriye çekti. "Ama burada değil. Seni yatağında becermek istiyorum."

Dili tekrar alt dudağını yalamak için dışarı ıktı. "Tamam." Onu st kata, lavanta rengi boyası ve beyaz parlak ahŐabıyla çok kadınsı bir yatak odasına götürdü.

Adam ayrıntıları ancak uzaktan fark etti, dikkati kızın üzerindeydi. Dikkati tekrar dudaklarına yöneldi. "O ağzı istiyorum." O da aldı, dilini dudaklarının içinde gezdirdi. Kadının tadı -tatlı ve etli- vücuduna yayıldı, duyuusal hafızasına bir bayrak dikti.

Saçlarını sıkı sıkı tutarak onu ağzzllkle yuttu. Şarkısı geldiğinden beri ısrarla tenini ve iradesini okŐuyordu. Cinsel

Aralarındaki kimya, aldıkları her nefesle birlikte yükselmeye devam ediyordu. Ve şimdi her şeyi tüketen kısır bir ihtiyaç onu kesti, mecazi kanını çekti ve soğukkanlılığını parçaladı - yoğunluğu acı vericiydi, ancak horozunu tam dikkatine getirdi.

Öpücükten geri çekilerek bakışlarını onun üzerinde tepeden tırnağa gezdirdi, içinde bir kararlılık duygusu belirmeye başlamıştı. Sahip olmak, almak, hükmetmek için bir kararlılık. Saçlarını bıraktı ve bir adım geri çekildi. "Kıyafetleri çıkar."

Kadın yutkundu. Aralarındaki gerilim artmış, saniyeler geçtikçe atmosfer daha da yoğunlaşmıştı.

Emrini tekrarlaması gerekebileceğini düşündü ama sonra kadın elbisesinin yan fermuarını yavaşça aşağı çekti. *Aferin kızıma.*

Askıları omuzlarından çekiştirdi ve kumaşın vücudundan aşağıya doğru salınmasına izin verdi, onu bronzlaşmış -ve seyrek mürekkepli- teninde göze çarpan beyaz dantelli iç çamaşırıyla bıraktı.

Şehvani açlık, şiddetli ve güçlü bir şekilde karnını sıktı. Kız gerçekten çok güzeldi. Şehvetli bir başyapıt.

Hareketleri telaşsızdı, ayakkabılarını ve iç çamaşırlarını çıkardı. Her santimi -yumuşak, kıvrımlı, mükemmel- onun görüşüne açıktı ve saf, erimiş şehvetin içine çarpmasına neden oldu.

Ona doğru yürüdü, beklenti damarlarında bir davul gibi çalıyordu. Kravatını gevşetti ve çıkardı, hareketlerini yavaş tuttu, gerginliğin kaynamasına ve gerilmesine izin verdi. Kravatı körü körüne pelüş bir sandalyeye fırlatırken bakışlarını onun vücudunda gezdirdi, haritasını çıkardı. "Dövmen taze görünüyor," diye yorumladı, kalçasındaki küçük bir kelebeğin de yer aldığı güzel ve inanılmaz derecede karmaşık gülü kastederek.

Gömleğinin düğmeleriyle uğraşırken bakışları ellerine kaydı. "Harper Wallis bugün erken saatlerde benim için yaptı. Hızlı iyileşirim, o yüzden şu anda sadece biraz hassas."

Başka bir deyişle, ona karşı dikkatli olmasına gerek yoktu. *Not edildi.* "Belial başka birinin tenini işaretlemesini kıskanıyor." Gömleğini çıkarıp sandalyenin arkasına örttü.

Kadın adamın göğsüne baktı ve oradaki kabile mürekkebinin üzerinde gezindi. "Anne, bakabilir miyim?" dedi kendi kendine yumuşak bir iç çekişle.

Dudaklarının yukarıya doğru kıvrıldığını hissederek ona doğru ilerledi ve onun yarattığı mükemmel manzarayı seyre daldı. İhtiyacının kokusu aralarındaki havayı renklendirdi; onu yemledi, ona dokunması için cesaretlendirdi. Yine *alma* dürtüsü kontrolünü kemirdi. Varlıkları içinde huzursuzca kıpırdandı, her biri onu istiyordu.

Naomi boğazını temizledi. "Çıplağım ama sen bundan faydalanmıyorsun. Çok eziksin."

Başparmağını boynunda hızla atan nabzın üzerinde gezdirdi. Teni yumuşak, serin ve vanilya kokusuyla parfümlenmişti. "Birazdan her türlü avantajı kullanacağım." Bu bir abartı değildi.

"Pantolonun hâlâ üzerinde. Bu da ezikçe." "Çok sabırsızsın. Acelemiz mi var?"

"*Benim* var. Beni çok heyecanlandırdın. Ben anında tatmin olan bir kıyım."

"Şimdilik *benim* kıyımısın, yani ben karar verdiğimde tatmin olacaksın, daha önce değil."

Naomi, adamın sesindeki baskınlık kaplaması onu sıvı çelik gibi sardığında ürperdi. Adam Naomi'nin üzerinde dolanırken, bakışlarını erkek açgözlülüğü kaplamıştı. İblisi ilgiyle mırıldandı, onun baskın çizgisinin ne kadar derin olduğunu merak ediyordu.

Hiç şüphesiz yakında öğrenecekti. Ve ne kadar çabuk olursa o kadar iyiydi. Vücudu beklentiyle dolup taşıyordu. Onun kendisine dokunmasına ihtiyacı vardı. Nereye dokunacağı umurunda bile değildi; sadece ellerinin üzerinde olmasını istiyordu.

"Seni uyarmalıyım," dedi, ses tonu bir oktav düşerek. "Beni neye karşı uyarmalısın?" diye sordu, sesinde hafif bir tizleşme vardı.

"Bu gece seninle oynayan tek kişi ben olmayacağım. İblislerim . . . seninle sırayla oynayacaklar. Her biri seni boşaltacak. Ve sonra ben de."

Bu hınzır vaat, alaycı parmak uçları gibi kadının omurgasından aşağıya indi ve ortam elektriklendi.

Adamın eli kadının ensesinden yukarı süzüldü, bir tutam saçını yakaladı ve başını geriye doğru çekerek kadının nefesini kesti. "Seni istediğimiz gibi kullanacağız."

Lütfen. Dördümüz birden. Ve size ne verirsek alacaksınız."

Yani onunla orgazm olması için konuşmak istedi. Muhteşem. Konuşmak için dudaklarını ayırdı-

Ve ağız onunkinin üzerine düştü.

Öpücük aç ve duyusaldı, ateşli bir cinsel vaatle iç içe geçmişti. Kimyasallar vücuduna hücum ederek düşüncelerini alt üst etti.

Adamın boştaki eli kadının kalçasını kavradı ve onu kendine doğru çekti. Kadın adamın omuzlarını kavradı ve ona doğru eğildi. Adamın sağlam, güçlü bedeninin onunkine yaptığı baskı sadece *yowzah*'tı.

Bir hırıltı boğazından yukarıya doğru tırmandı ve kadının ağızına doldu. Adam geri çekildi, onu kaldırdı ve poposunu yatağın kenarına dayadı; hepsi tek bir yumuşak hareketle. Görünmez eller onu yatağın daha da yukarısına itti. Hmm, *birisi* telekinetikti.

"Kal." Avuçlarını kaldırdı, parıldayan altın ve siyah güç iplikleri yaydı. İkisi kadının bileklerine, diğer ikisi de ayak bileklerine doğru fırladı. Sonra vızıldayan iplikler onu çekerek denizyıldızı pozisyonuna getirdi, bileklerini ve ayak bileklerini yatağa yapıştırdı.

Bu da neydi böyle?

Bağları çekiştirdi ama hiç gevşeme olmadı. Yakalanmıştı. Yerinde sabitlenmişti.

Heyecan parçaları kendilerini oraya gömdükçe karnı zangırdıyordu. Kendini açıkta ve savunmasız hissediyordu ama yuvarlanmaya da fazlasıyla hazırды.

Başını kaldırıp Luka'ya baktı, onun artık çıplak olduğunu gördüğünde sözleri dilinde canlandı - tamamen muhteşem bir manzaraydı. Çok fazla kas ve mükemmel vardı ve lanet olsun, o uzun, kalın siki içinde istiyordu.

Hem de hemen şimdi.

Gözleri yakıcı bir yoğunlukla onun üzerinde geziniyor, her çizgisine ve kıvrımına hayranlıkla bakıyordu. Onun mutlak odağının spot ışığı altında olmaktan teni karıncalandı. Kendini bir sergideki paha biçilmez bir sanat eseri gibi hissediyordu.

"Beni yatağa mı bağlıyorsun?"

Şiltenin üzerine diz çöktü. "Düşmeyeceğinden emin olmalıyım." Evet.

Doğru ya. "En azından bir elimi serbest bırak."

"Hayır. Dokunmanı ya da vermeni istemiyorum. Bu gece olmaz. Hissetmeni istiyorum. Almanı. Küçük küçük parçalara ayrılmanı -savunmalar ve hepsi. İşte o zaman beni *gerçekten* hissedeceksin. Her yerde." Gözleri siyaha dönerken, beyazlar kaybolurken sıcaklık düştü. "O zaman senin her parçana sahip olacağız," dedi hangi varlık yüzeye çıktıysa, sesi monotonlaşmıştı.

Nabızı atmaya başlayan kadın, iblisin yatağın üzerine düz bir şekilde yerleşmesini, başının amıyla aynı hizaya gelmesini izledi. Heyecan dalgaları midesini sıkı bir düğüm haline getirdi.

Burnunun ucunu kızın kaygan kıvrımlarından birinin üzerinde gezdirdi. "Biraz fazla güzel kokuyorsun." Sıcak, kadifemsi bir dil yarığını yalarken eller kalçalarının etrafında kıvrıldı. Ve aynı dil onu hızla alıp götürdü.

Zaman, oda, *dünya* yok olmuş gibiydi. Tek bildiği *o ağız*dı. Becerikli yalamalar, fiskeler ve bıçak darbeleri, ısıklar ve kemirmelerle serpiştirilmişti. Tatlı ve şehvetli övgü sözcükleri ıslak teninin üzerine fısıldanıyordu - bazıları İngilizce, bazıları Rusça konuşuluyordu.

Hareket edememek baş döndürücü olduğu kadar sinir bozucuydu da. Ağzına doğru eğilemezdi, sadece alabilirdi. Ve aldı da. Sonsuz bir enfes his döngüsüne kapılana kadar, o kadar sert boşaldı ki görüşünde yıldızlar dans etti.

Yüce Tanrım. Vücudunu sarsan küçük sarsıntılarla nefes alış verişini kontrol altına almaya çalıştı. Ama nafile.

İblis amını okşadı ve sonra vücudunda yukarı doğru kaydı. "Senin tadını seviyorum. Daha fazlasını isteyeceğim."

Şeytani varlıklar, *bunun* aksine, iltifat ve övgüden pek hoşlanmazlardı. Yumuşak ve baştan çıkarıcıydı, normalde tınısız olan sesinde bir cinsel güç notası vardı. "Abraxas," diye tahmin etti, Luka'nın içindeki iblislerle ilgili tanımlamalarını hatırlayarak.

Dudakları kanatlandı. "Ne kadar zeki bir kızsın sen." O siyah gözlerde bir dalgalanma vardı. Suya düşen bir çakıl taşı gibi. Sonra ifadesi eğlenen bir memnuniyetten çok daha yoğun bir şeye dönüştü.

"Ve bunun için istediğimizden daha uzun süre bekledik," dedi iblis, sesindeki cinsel güç iması artık kaybolmuştu. Sesi tükenmiş gibiydi. Kuskün.

Başka bir varlığın ortaya çıktığını fark etti. "Sen Dagon'sun."

"Hayır," diye reddetti.

Luka'nın önceki sözleri aklına geldi: *Dagon huysuzdur ve size yalan söyleyecektir çünkü insanlara böyle yapar.*

"Evet," diye ısrar etti.

Gözleri kısıldı. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" "Çok iyi bir saçmalık dedektörüm var."

Varlık mırıldandı, bundan pek memnun görünmüyordu. Sonra iki parmağını kadının içine soktu.

Sarsıldı, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bir kızı uyarır mısın?" "Sessiz ol.

Oyuncaklarımın konuşmamasını tercih ederim." Ağzı kızın üzerine indi.

parmaklarını içine ve dışına doğru pompalamaya başladığında göğsü tam G noktasına çarptı.

Varlık her bir meme ucunu emerken, ısırırken ve dişlerini üzerinde gezdirirken nazikten pürüzlüye geçiş yaptığında sadece arkasına yaslanıp keyfini çıkarabildi.

Göğüslere tapınma diye bir şey duymuştu. Bu tapınma değildi. Oburluktu.

Varlık göğüslerini yiyip bitiriyor, dişleriyle tekrar tekrar çiziyordu.

Bu arada, elinin hızını yavaş yavaş artırdı... sonunda parmaklarını sert ve hızlı bir şekilde amına sokana kadar.

Orgazmı da aynı sertlikte ve aynı hızda, birdenbire ortaya çıktı. Boğuk bir çığlık attı, başı geriye uçtu, iç kasları dalgalandı.

Parmaklar ondan çekildi ve sonra dudaklar yanağının üzerinden geçti. "Seni izlerimle kaplı görmek istiyorum," dedi varlık, ses tonunda en ufak bir zalimlik notası vardı. Daha önce orada olmayan bir nota. "Çürükler. Isırıklar. Isırıklar."

Belial, diye düşündü. "Sıyrıklar mı? Siktir et o boku - kırbaçlardan hoşlanmam." "Yazık."

"Evet, senin için."

Elini vücudundan aşağı kaydırıldı. "Bu biraz acıtacak." Kadın gerildi.

"Neymiş o?"

"Luka seni gerçekten uyarmalıydı."

"Neyi uyarmalıydı?"

"Bunu yapabileceğimiz konusunda." Elini karnının üzerine koydu ve Tanrım, sanki vücuduna bir orgazm *itmiş* gibiydi. Sisteminde bir süpernova zevk/acı patlaması yaşandı. Çılgılık attı, titredi, sarsıldı, neredeyse bayılacaktı.

Dişler göğsünün kabarıklığını ısırdı. "Tekrar."

Daha fazla acı yüklü mutluluk, vücudunu şiddetle doldurarak ve zihnini uyuşturarak vurdu.

"Bir tane daha."

Vücudu bir kez daha lanet olası bir havai fişek gibi parladı; çıtırtılar, çatırtılar ve patlamalar oldu. Aynı anda iblisin avucunun altındaki deri de ısınmaya başladı. Acının cızırtısı zevke dönüşürken bile tısladı.

Varlığın onu dağladığını fark etti.

Bunun yakıcılığı diğer çökmekte olan hislerin üzerine bindi, içinden fırlayan zevke eklendi ve *kahretsin*, bunun yoğunluğuyla ağlayabilirdi.

Sonunda serbest bırakılması azaldı. Vücudu gevşedi, resmen boşalmaya başladı. Gözlerini kapatmadı; daha çok kapakları çökmüş gibiydi.

Sinapslar. Resmen. Kızarmış.

İşte o zaman beni gerçekten hissedeceksin. Her yerde.

Adamın ne demek istediğini şimdi anlamıştı. Savunması düşmüştü, vücudu kendisine aitmiş gibi hissetmiyordu, tüm katmanları soyulmuş, öz benliği açığa çıkmıştı.

Titriyor, bitkin düşüyor ve nefes nefese kalıyordu, hareket edebilseydi muhtemelen cenin pozisyonunda kıvrılır ve uyuyakalırdı.

"Şimdi sıra bende." Ses saf seksti ve *tamamen* Luka'ya aitti. Tüm ağırlığını onun üzerine bıraktı.

Sinir uçları o kadar hamdı ki, tenin tene teması karşısında irkildi.

"Altımda sıkışıp kaldın, tam da seni istediğim gibi."

"Beni yatağa bağladığında bunu anlamıştım." "Daha önce de söylediğim gibi, düşmene izin veremem."

"Enerjim olsaydı homurdanırdım."

Luka onun nefis kışını avuçlayarak, onu içine alacak şekilde konumlandırdı ve aletinin geniş başını içine soktu. Prezervatifin içinden bile onun haşlayıcı, bağımlılık yapan sıcaklığını hissetti.

Göz kapakları kalktı ve seks sarhoşu iki gri-yeşil havuz ortaya çıktı. "Bir daha boşalamam," diye homurdandı, boğazı kurumuş gibiydi. "Gelemem."

"Tabii ki boşalabilirsin. Çünkü ben *istiyorum*." Kalçalarını ileri doğru savurdu ve eve çarptı. Kadının şişmiş kasları onu sıkıca kavradı, boğazından boğuk bir çığlık çıktı ve adam kadının sikini kaplayan ıslak sıcaklığını hissederek inledi.

Kontrolü kırıldı, bir parça yağmuru halinde ayaklarının dibine düştü. Ona o kadar sert vurdu ki acımasızdı, aletini derine zorluyor, onun altında bağlanmış görüntüsünü seviyordu. Ona verdiği her şeyi almaktan başka bir şey yapmak için çaresiz olduğunu sevmek.

Onun içinde kaybolmasına izin verdi. Onun yumuşaklığında, sıcaklığında, inlemelerinde, teslimiyetinde, iç duvarlarının dalgalanmasında.

Gerilen ve neredeyse dayanılmaz derecede sıcaklaşan duvarlar ona boşalmaya yakın olduğunu söylüyordu.

Elini aralarına soktu, böylece klitorisini yuvarlayıp fiskeleyebildi. Kendi salıverilmesi neredeyse onun üzerindeydi. Oluşmaya, kıvrılmaya, spazm geçirmeye başladı. Ve sonra amcığı ona kenetlendiği gibi dışarı doğru patladı.

Birlikte boşaldılar. Sert. Uzun süre. İkisinin de gücü tükenene kadar.

Adam tüm ağırlığını kadına vererek yüzünü kadının boğazına dayadı. Kadın hareket etmedi... ve onun hareket *edemeyeceğini* hatırlaması birkaç dakikasını aldı.

El ve ayak bileklerini gücünün demir pençesinden kurtardı. "Omuzların nasıl?" diye sordu, sesi tembelleşmişti.

"Bilmiyorum," diye geveledi kadın. "Boynumdan aşağısını hissedemiyorum."

Başını kaldırarak onun uykulu bakışlarıyla karşılaştı. "İyi misin?"

Kızın kasları çatıldı. "Neden olmayayım ki?"

"Bir lejyon ve onların üç varlığı tarafından becerilmek hiç şüphesiz ... yoğun olabilir." Onun için çok fazla olduğu izlenimini edinmemiştir ama içindeki şeytanlar gibi o da sözlü onay istiyordu.

Kadının umursamaz ifadesi onun endişesini boşa çıkardı. "Ben iyiyim." Tatmin olan Luka bunu hafifçe başını sallayarak kabul etti. İçindeki varlıklar sakinleşti,

Yine de onun tepkisine şaşırmadılar.

Tekrar içine girmesinin uzun sürmeyeceğini bildiği için sikini yavaşça geri çekti. Yan dönerek elini kadının karnına koydu.

Kadının bakışları hatırlamakla keskinleşiyor gibiydi. "Beni damgalayan Belial mıydı?"

"Evet."

"İşaret neye benziyor?"

Aşağı baktı ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Esprili bir tavırla, "Kendin gör," diye davet etti.

"Bir dakika içinde bakacağım. Henüz başımı kaldırmayacağımdan emin değilim." Alt dudağını dişledi. "Yaptığı *diğer* şey... hani sadece karnıma elini koyarak boşalmamı sağladığı şey? *Dördünüz* de bunu yapabiliyor musunuz?"

"Evet."

"İtiraf etmeliyim ki bu biraz sinir bozucu. Başka neler yapabileceğinizi merak ediyorum. Bunu bana herkesin içinde yapmayacaksınız, değil mi?"

Kaşlarını çatı. "Ben mi? Hayır." Bir an durakladı. "Belial yapabilir ama."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

Yüzünü buruşturdu. "Sanırım ona bunu asla yapmamasını söyleyen iyi olur."

Varlık bunun üzerine homurdandı, onu oldukça eğlenceli buluyordu. "Belial çoğu zaman canı ne isterse onu yapıyor," dedi Luka, elini karnındaki damganın üzerinde gezdirerek.

"Eğlenmiş görünüyorsun. Neden? O lanet iblis ne yaptı?" Başını kaldırdı ve yüzü gevşedi. "Bu da ne böyle?"

Bir omzunu silkti. "Belial üzerinde çürükler ve yaralar bırakmak istedi ama sen kırbaçlanmaya hayır dedin. Bu yüzden doğaçlama yaptı." Ve öyle de oldu.

Bu konuda oldukça kendini beğenmiş. Şimdi üzerinde gri morluklarla kaplı, birbiri üzerine çaprazlanmış yaralara benzeyen izler vardı.

Ona ters ters baktı. "Bu hiç komik değil." "Gülmüyorum."

"Gülmek *istiyorsun*. Açıkçası bu oldukça kafa karıştırıcı. İblisinizin beni bu kadar cesurca damgalaması sizi hiç rahatsız etmiyor mu?"

"Neden etsin ki?" Parmaklarını yavaşça kadının içine soktu, kaygan amcığı onları sıkıca kavrarken mırıldandı. "*Bu*" -parmaklarını döndürdü- "önümüzdeki birkaç ay boyunca benim olacak. Varlıklarımın damgalarını üzerinde görmek beni hiç rahatsız etmeyecek."

"Peki ya iblisim bu iyiliğe karşılık vermeye karar verirse?"

Luka dudaklarını büzdü. "Sanırım oyunbozanlık adil bir oyundur."

ALTINCI BÖLÜM

Bir hafta sonra odayı dolduran hafif bir patlama sesi Naomi'nin konsantrasyonunu darmadağın etti. Gözlerini kırptırdı ve zihinsel bir adım atarak işinden geri çekildi. *Cep telefonu alarmı* olduğunu fark etti.

Yaratıcı yönünü ne zaman serbest bıraksa zaman kavramını yitiriyordu. Yüksek sesli alarmlar çok önemliydi, yoksa kendini toparlamakta zorlanırdı. Bu durumda, pizzacıdaki vardiyası için hazırlanması gerektiğini hatırlatan bir alarmdı.

Hayal kırıklığı içinde yüzünü buruşturarak boya paletini ve fırçasını yere bıraktı. Telefonunun pencere kenarında durduğu yere doğru yürürken, parke zeminin üzerine serilmiş muşamba ayaklarının altında çıtırtılar çıkarıyordu. Ekran dokunarak alarmı kapattı.

Kolu biraz yorulmuştu, düşük bir iniltiyle sert omzunu döndürdü. Resim yapmaya devam etmeyi çok istese de, ara vermek zorunda kalması muhtemelen en iyisiydi.

Bu özel odadan ayrılmaktan hiç memnun olmamıştı. Çalışma alanını *seviyordu*. Hem doğal hem de yapay bol miktarda aydınlatma ve mükemmel bir havalandırma sistemi vardı. Odaya ona ilham veren şeyler getirmişti - oymalar, vazolar, küçük heykeller ve ayrıca duvarlara astığı çeşitli sanatçıların çerçeveli tabloları. Bol miktarda koku hem rahatlatıcı hem de ilham vericiydi: yağlı boyalar, çam tuvaleri, terebentin ve keten tohumu yağı.

Köşedeki depolama alanında bir dolap, çekmeceler ve tüm malzemeleri ve aletleri için sepetli raflar bulunuyordu. Ancak bu nesnelerin birçoğu

vazolar, kavanozlar ya da eski kahve kutuları gibi olmaması gereken yerlerde saklıyordu, çünkü düzen onun işi değildi.

Kimse odaya düzenli diyemezdi. En iyi haliyle kaostu. Boya lekeleri ve izleri hemen hemen her yerdeydi. Boş bardaklar, atılmış su şişeleri, eski boya bezleri ve granola bar ambalajları olmaması gereken yerlerde ev bulmayı başarmıştı. Küçük kahve/çay istasyonunun yanındaki lavabonun altında taşan bir çöp kutusu duruyordu.

Çalışma yeri odanın tam ortasındaydı, büyük şövalesi pencereden giren doğal ışığı yakalayacak şekilde eğilmişti. Oda dağınık olsa da, şövalenin arkasına geçip çalışmasını her açıdan görebileceği kadar geniş bir alana sahipti.

Farklı boyutlardaki diğer şövaleler, bazıları bitmiş, bazıları bitmemiş resimlerinin yanı sıra çıplak tuvalerle birlikte bir duvara yaslanmıştı. Bir merdiven, kovalar, kasalar, küçük bir buzdolabı, tabure, çizim masası ve çalışma tezgahı da dahil olmak üzere birçok başka nesne de duvarlara yaslanmıştı. Ayrıca referans ve sanat kitaplarının bulunduğu bir kitaplık da vardı. Fırçasını lavaboda yıkadıktan ve ellerini nane sabunuyla ovduktan sonra mini buzdolabından bir mango smoothie kaptı ve hızla geri devirdi. O ana kadar ne kadar susamış olduğunu fark etmemişti. Onun bölgesindeyken, açlığın hiçbir garantisi yoktu, susuzluk, hatta işeme ihtiyacı bile nüfuz edebilirdi.

Çalışırken onu gereksiz yere rahatsız etmek istemeyen sevdikleri, sadece iletişim kurmaları gerektiğinde ona ulaşırlardı. Ama Luka öyle değildi, çünkü onun asıl mesleği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu nedenle daha önce *en geç saat dokuzda evinde olacağım* diye telepatik *olarak* seslenmişti.

Evin içinde fazla boyaya basmak istemeyen Naomi, çalışma alanından çıkmadan önce spor ayakkabılarını tekmeledi. Ardından, genellikle çerçevenin üstünde tuttuğu anahtarla kapıyı kilitledi. Kapıyı her zaman kapalı tutardı. Luka nedenini merak ettiyse de sormamıştı.

Ona bazı kişisel sorular yöneltilmiş olsa da, bunlar asla *çok* kişisel değildi ve niyeti genellikle sadece konuşmanın gidişatını değiştirmekti. Aynı sözlü dublörü, eğer o bir konuya yaklaşırsa

örtbas etmekten hoşlanmıyordu. Bu yüzden sık sık birbirlerinin etrafında dönüp duruyor, birbirlerine sadece bazı şeyleri açıklıyorlardı.

Sahip oldukları şey basit ve sığ olmasaydı bile, ona *gerçek* gelir kaynağından kolay kolay bahsetmezdi. Luka kariyerindeki yasadışı unsurları hoş karşılamazdı -kanunlara pek saygı gösterdiği söylenemezdi- ama bunu gizli tutmayı tercih etmişti.

Eğer Luka bunu ortaya çıkarırsa, Luka'nın bu fikirden rahatsız olabileceği aklına geldi. Luka doğası gereği korumacı birine benziyordu. Hayalet sanatçı olmanın bir tehlikesi olmasa da riskleri vardı. Kopya resimler yaparken ya da sahte kayıp tablolar yaratırken yakalanma ya da Stefan gibi müşteriler tarafından takip edilme riskleri.

O aptalı düşünmek bile iblisin ağzını germesine neden oluyordu. En azından Stefan onun kimliğini ortaya çıkarmaya çalışmaktan vazgeçmiş gibi görünüyordu. Özel dedektiften başka bir şey görmemiş ya da duymamıştı ve Tobe de onunla iletişime geçmemişti. Bu iyiye işaretti.

Zihinsel olarak konuyu bir kenara bırakan Naomi, yatak odasına ve en-suite banyoya doğru ilerledi ve boyası dökülmüş giysilerini çıkardı. Luka'yla olan ilişkisi hakkında Tobe'a ya da başka birine henüz bilgi vermemişti. Ona da söylediği gibi, bu onları ilgilendirmezdi. Neden sadece çok keyifli bir anlaşma olduğunu kanıtlayan bu ilişkiden çıkması için onu ikna etmeye çalışsınlardı ki?

Çok meşgul olduğu için Luka'yı geçen hafta boyunca her gece görememişti. Onu burada gördüğünde de, genellikle bir noktada şu ya da bu işle ilgilenmesi için çağrılıyordu. Gerçek bir şeytani suç imparatorluğunu da yöneten bir Prime olduğu düşünüldüğünde bu beklenen bir şeydi. Onun bu kadar çok zamanını alması onu hiç rahatsız etmiyordu, çünkü bu ona resim yapmak için ihtiyaç duyduğu alanı ve mahremiyeti sağlıyordu.

Özetle, işler umduğu kadar iyi gidiyordu.

Duş aldıktan, saçlarını şekillendirdikten ve biraz makyaj yaptıktan sonra Naomi iş kıyafeti olarak gördüğü siyah elbiselerden birini giydi. Sonunda gitmeye hazırdı, cep telefonunu çantasına attı, alarm sistemini çalıştırdı ve sonra evden çıktı.

Çok şeritli trafik, bölgenin kendisi gibi gündüz saatlerinde olduğundan daha sakindi. Kaldırım boyunca dolaşan pek fazla yaya görülüyordu. Ama komşularından bazılarının etrafta dolaştığını gördü. Biri çöpü dışarı çıkarıyor, bir diğeri arabasından alışveriş poşetlerini indiriyor, üçüncüsü ise Labrador cinsi köpeğini gezdiriyordu.

Bu özel sokak, yakındakilerin çoğu gibi birkaç inine ev sahipliği yapıyordu. İblislerin bölgeleri yoktu ama genellikle bir arada toplanırlardı. Bu onlara daha iyi koruma sağlardı.

Yolun karşısına geçerken, kürek kemikleri arasında bir kaşıntı oluştu ve ona o tanıdık izlenme hissini verdi. Hayal kırıklığı çenesini sıktı.

Adımlarını bozmadan omzunun üzerinden baktı. Etrafta kimse yokmuş gibi görünüyordu ama hayal gücünün çıldırdığını düşünmüyordu. Biri kesinlikle onu izliyordu - iblisi de bundan aynı derecede emindi.

Iain, belki? Ya da az önce düşündüğü o lanet PI ortadan kaybolmuş olabilir miydi?

Dudakları inceldi, tekrar öne doğru döndü ve başını salladı. Her kim olursa olsun, gözlerden uzak dursa iyi ederdi yoksa ayağını kışına sokacaktı.

Pizzacıya vardığında kapıyı iterek açtı ve içeri girdi. "Herkes merhaba. Üzgünüm geciktim." Burası henüz açılmamıştı - beş dakika daha açılmayacaktı - ama buraya daha erken gelmeliydi.

Alfie açık mutfağın arkasından başını kaldırıp baktı. "Kızım, yemin ederim zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsun."

Şey ... evet. Bu uyuyordu.

Naomi aceleyle dinlenme odasındaki dolabına gitti, çantasını kilitledi ve sonra hostes masasında yerini aldı.

Donna güzel bir gülümsemeyle ona yaklaştı. "Bana yeni dövmeni gösterecek misin, göstermeyecek misin?"

"Burada değil, kalçamın yukarısında. Daha sonra, yalnız kaldığımızda gösteririm."

"Ben de bir tane yaptırmayı düşünüyorum ama küçük bir şey olsun. En azından ilk seferde."

"Urban Ink'teki kızların bekleme listesi var, o yüzden bir an önce listeye gir." Kapının gıcırtyla açıldığını duyan Naomi başını çevirdi ... ve yüzündeki tüm kasların donduğunu hissetti.

Iain içeri girerken ona titrek bir gülümseme verdi. "Naomi," diye fısıldadı, ses tonunda o kadar büyük bir saygı vardı ki Naomi'nin midesi bulandı.

Lanet olsun.

Alfie ve Donna'dan gelen alçak sesle küfürleri duymazdan gelen Naomi, kendisine doğru ağır adımlarla ilerleyen psi-iblisi dikkatle izledi; gözleri puslu, teni nemli, yanakları kırmızı ve lekeli.

İblisi dişlerini gıcırdattı, bu adama inanamayacağı kadar öfkeliydi. Varlık empatiye aşına değildi, bu yüzden onun bir siren şarkısının pençesinde olması zerre kadar umurunda değildi.

"Başardım," dedi gururlu bir gülümsemeyle.

Naomi kaşlarının çatıldığını hissetti. "Neyi başardın?"

"Bir hafta boyunca uzak kaldım. Yine de duygularım değişmedi. Demek ki gerçekler," diye ısrar etti. "Bu onların gerçek olduğunun *kanıtı*."

İnsanların her an içeri doluşmaya başlayacağını bilinciyle, "Neden dinlenme odasında konuşmuyoruz?" diye önerdi. Aksi takdirde ortalığın karışacağı kesindi.

Onu göndermek işe yaramazdı. Onu tehdit etmek işe yaramazdı. Hiçbir şey işe yaramazdı.

Bir an için onun önerisini düşündü. "Gizlilik en iyisi olacaktır."

Dinlenme odasına doğru ilerlerken, üvey babasına telepatiyle kısa bir bakış attı. *Merak etme, ben hallederim.*

Hayır tatlım, bunu Belinsky'nin halletmesi gerekiyor, dedi Alfie. Kendi başının çaresine bakabilirsin, biliyorum, ama Iain seni dinlemeyecek - şarkına kendini kaptırmışken olmaz. Söyleyeceğin hiçbir şey onu etkilemeyecek.

Bu konuda haklıydı. Iain Başbakanına itaatsizlik etmişti, evet ama Luka'nın emri üzerine buradan ayrılacaktı. Ona istediği kadar emir ve tehdit savurabilirdi; hatta adamı ateşe bile verebilirdi; bunların hiçbiri bir fark yaratmayacaktı. Onu sevdiğini kanıtlamaya kararlıydı. Ayrıca, o da

Luka'ya böyle bir senaryo gerçekleşirse onu arayacağına dair güvence vermişti, değil mi?

Iain'le birlikte dinlenme odasının kapısını kapatırken telepatik olarak Luka'ya ulaştı. *Her ne yapıyorsan böldüğüm için üzgünüm ama Iain burada, pizzacıda.*

"İyi görünüyorsun." Iain zorlukla yutkundu. "Çok güzel. Hep böylesin. Tanrım, seni çok özledim. Uzak kalmak zor oldu."

Bir erkek zihni, öfkeyle titreşerek onunkini okşadı. *Çok yakında seninle olacağım*, dedi Luka ona. O zaman muhtemelen birinin onu pizzacıya ışınlamasını istiyordu.

Daha önce kullandığınız özel yemek odasına ışınlanabilirsiniz. Şu anda boş. Biz dinlenme odasındayız - oradan sadece birkaç kapı ötede. Iain'in kendisine doğru yaklaştığını fark edince elini kaldırdı. "Hayır."

Adamın kaşları şaşkınlıkla çatıldı ama durdu.

"Iain, şarkımın etkisinin geçmesi için bir hafta yeterli olmayacaktı. En az iki hafta uzak kalman gerekiyordu. Şimdi her şeye yeniden başlamak zorunda kalacaksın."

Başını iki yana salladı. "Ne dedin? Hayır. Hayır, daha uzun süreye ihtiyacım yok."

Tanrım, bundan nefret ediyordu. Kendi doğasının insanlara neler yaptığını görmekten nefret ediyordu. Onlara ulaşmak için onları incitecek şeyler söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Her seferinde berbattı. "Buraya gelmemeliydin, gelmeliydin-"

"Senin olduğun yerde olmam *gerek*."

"Hayır, etrafınızdaki insanları dinlemelisiniz. Kendi iyiliğin için onların tavsiyelerini dinlemelisin."

Çenesi sıkıştı. "İnsanların bana nasıl hissettiğimi söylemesinden bıktım usandım. Nasıl hissettiğimi *biliyorum*. İçimde neler olup bittiğine dair en ufak bir fikirleri bile olamaz."

"Ateşin var, Iain. Bir siren şarkısının etkisi altında olmanın getirdiği türden bir ateş."

"Bu duygularımın sahte olduğu anlamına gelmez!" diye bağırdı, ağzından tükürükler saçarak. "Öyle olsalardı bilirdim!"

Belli ki öyle değildi. Ona sert bir bakış fırlattı, varlığı öfkeyle dişlerini gösteriyordu. "Bana bağırma."

Gözlerini sıkıca kapattı. "Özür dilerim, özür dilerim. İnsanların senin ruh halini sorgulaması ve hayal gördüğün konusunda ısrar etmesi çıldırtıcı. Aşk ile saplantı arasındaki farkı biliyorum."

"Beni çok az tanıyorken nasıl sevebilirsin? Cidden, bir düşün. Uzun süre yanında olmadığın birine karşı bu kadar derin hisler beslemenin ne kadar çılgınca olduğunu bir düşün."

"Bu çılgınlık değil, bu-"

Kapı çarparak açıldı ve büyük bir gürültüyle duvara çarptı. Luka içeri girdi, korumaları ve bir iblis daha peşindeydi. Gözleri soğuk, çenesi gergin, boynu kordonlu, derisi benekli, vücudu kaskatı kesilmiş, tam bir öfke abidesiydi.

Yüzünün yan tarafındaki et gerilmiş ve dalgalanmıştı, sanki altında bir yılan kıvranıyormuş gibi görünüyordu. Aynı şey boğazına ve eline de oluyordu ve bunun onun içindeki şeytanlar olduğunu biliyordu.

Nefesi kesildi, huzursuzluk omurgasından yukarı doğru süzüldü. Varlığı gerildi ama korku değil hayranlık içindeydi.

Luka'nın arkasındaki üç iblis ise gergin bir şekilde sakinleşti. Iain'in rengi soldu, ağzını kapattı ve iki adım geri çekildi.

Luka buz gibi bakışlarını Naomi'nin üzerinde gezdirdi, sanki onun zarar görmediğinden emin olmak ister gibiydi. Sonra bakışlarını Iain'e çevirdi, bakışları artık kötülükle parlıyordu. "Buraya gelmenin akıllıca bir fikir olduğunu düşünmene ne sebep oldu?"

Luka o piçin bunu yapmaya cüret ettiğine inanamıyordu. Iain pek çok şey olabilirdi ama aptal değildi. Ve Luka'nın blöf yapmadığını *çok iyi biliyordu*. Adam, Luka'nın emrine karşı gelirse kendisini bir dünya acının beklediğinin farkındaydı. Ama yine de buradaydı.

Daha da kötüsü, en ufak bir pişmanlık duymuş gibi görünmüyordu.

Emirlere itaatsizlik ederken yakalandığı için hoşnutsuzdu, evet. Şimdi başına geleceklerden korkuyordu, evet. Ama hiç üzgün değildi. Sanki Naomi'nin olduğu yerde olmaya *hakkı* varmış gibi.

Öfke Luka'nın kanını ısıttı ve dişlerini öyle bir sıkmasına neden oldu ki çenesi ağrıdı. Aynı derecede öfkeli olan varlıkları derisini itmeye devam etti; derisinin altında kaydıkça dalgalandığını hissetti. Iain'in yüzünü kaplayan dehşet bile onları yatıştırmamıştı.

Luka parmaklarını esneterek ona doğru yürüdü. "Mazoşist bir çizgi geliştirdin, değil mi? Bu mu yani?"

O kadar hızlı geri çekildi ki sendeledi, Iain dayanma elini kaldırdı. "Hayır. Hayır, sadece onu görmem *gerekiyordu*."

"Ve gördün de." Psi-iblisin üzerinde yükselen Luka başını eğdi. "Bundan sonra başına geleceğini bildiğin şeye değer miydi?"

Korku gözlerinde dans eden bir alev gibi, Iain omuzlarını kamburlaştırdı. "Ben sadece-"

Luka, "Ne istediğini sormadım," diye ısırıldı. "Çünkü senin Naomi'den ne istediğin, onun istemediği bir şey olduğunda hiçbir şey ifade etmiyor." Kadınların ilgisinden zevk alan ve buna hakkı olduğunu düşünen Abraxas bile ilgilenmediği bir kadının üzerine gitmezdi.

"Ama mesele de bu, onu gerçekten sevdiğimi bilseydi benden uzak durmamı istemezdi. Yanıldığını görmesini sağlamaya çalışıyorum. Bir dinlese-"

"Dinlemeyen kişi *sizsiniz*. Gerçekle yüzleşmek yerine hayallerine tutunmayı seçiyorsun. Gerçek şu ki, Naomi sizin onun hayatında olmanızı istemiyor; siz onun için, onun hakkında ya da ona karşı ne hissediyor olursanız olun."

"Luka-"

"Evinde yaptığımız bir konuşmada ondan uzak durman gerektiğini açıkça belirtmiştim. Naomi de bunu açıkça belirtti. Jolene de bunu açıkça belirtti. Belial da öyle yaptı ve bu konuda bize itaatsizlik edersen neler olacağı konusunda seni uyardı."

"Emirlerinizi görmezden gelmedim. İsteddiğiniz gibi Naomi'yle arama mesafe koydum. Ama ona karşı hislerim hiç azalmadı."

Sabırsızlık Luka'nın kemiklerini sızlattı. "Sadece *yedi gün* boyunca mesafeni korudun. Tabii ki duygularım azalmadı. Ve öyle olması gerektiğini düşünecek kadar aptal da değilsin. Sadece işine geldiği için gerçekleri görmezden gelmeye karar verdin."

Iain gözlerini kaçırdı, gözleri Naomi'yi arıyordu. "I-"

"Hayır," diye tersledi Luka, psi-iblisin dikkatini tekrar kendisine çekerek. "Onunla konuşma. Ona bakma bile."

Iain tartışmak için ağzını açtı ... ve Belial resmen canına tak etmişti. Varlık aniden yüzeye çıktı, kontrolü ele aldı ve Iain'in yüzünün daha da beyazlaşmasından zevk aldı.

"Daniil şimdi seni götürecektir," dedi ona. "Ben de birazdan sana katılacağım. Sen ve ben biraz eğleneceğiz. Senin için eğlenceli olmayacak. Ama ben kesinlikle her anın tadını çıkaracağım."

Varlık üzerindeki üstünlüğünü yeniden kazanan Luka, Daniil'e bir bakış attı. "Onu nereye koyacağını biliyorsun."

Uzun boylu sarışın iblis, çırpınan Iain'in yanına gitti, kolundan tuttu ve onu ışınladı.

Luka kıpırdamadan duran Naomi'ye döndü, yüz ifadesi okunamıyordu. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Naomi basitçe.

Luka gözlerini kıstı, buna inandığından emin değildi. Dagon, büyük bir kızgınlıkla, onun yalan söyleyip söylemediğini anlayamadı. Karanlık ruh halleri olmasaydı, kızgınlığı şüphesiz hem Abraxas'ı hem de Belial'ı gıdıklardı.

Luka muhafızlarına baktı. "Bize bir dakika izin verin." İkizler mecburen odadan çıktılar.

Dikkatini tekrar Naomi'ye çevirdi ve ona doğru yürüdü. "O herif sana dokundu mu?"

"Hayır, sadece duygularının gerçek olduğuna beni çaresizce ikna etmeye çalıştı. Artık ikna edilemeyecek bir noktadaydı." Yüzünü buruşturdu. "Birinin bana bu kadar yoğun bir şekilde takılması beni hep ürkütür. Sanki yavaş yavaş kim olduklarını kaybediyorlar," diye ekledi, her kelimesinde suçluluk duygusu vardı.

Luka kaşlarını çatarak ona doğru yaklaştı. Kokusu etrafında dönüyordu; onu çağırıyor, baştan çıkarıyor, uzanıp ona dokunmasını istiyordu. Karşı koyamadığı bir dürtü. "Kendini suçlu hissetme Naomi," dedi Naomi'nin ensesini avuçlayarak. "Senin yüzünden o durumda değil."

"Benim şarkım-"

"Onu tuzağa düşürdü, evet, ama bu onun seçimlerini elinden almadı. Sizin de bir keresinde bana belirttiğiniz gibi, sözlerinden ve eylemlerinden hâlâ sorumlu. Eğer dediğinizi yapıp sizi rahat bıraksaydı, aylar önce iyileşmiş olurdu. Ama bunu yapmadı. Hiçbir noktada sizin isteklerinize saygı göstermedi. Her şeyiyle kendini düşünüyor. Bu senin suçun değil." Onun ensesini sıktı. "Bu onun temel kişiliğinin bir yansıması."

Kadın dudaklarını yaladı. Basit bir görüntü ama yine de acımasız bir şehvet onu ısırdı. Doğrudan sikine vuran ve yakın olduklarında her zaman var olan cinsel gerilimi besleyen bir şehvet. Onun yatağında bir hafta geçirdikten sonra buna alışmış olmalıydı. Onun şarkısına karşı bir tür bağıışıklık geliştirmiş olmalıydı. *Öyle bir şansı yoktu.* Şimdi bile onun sistemine şarkı söylüyordu.

Aralarındaki seks sadece iyi değil, olağanüstüydü de. Hatıraları -kızın teninin yumuşaklığı, sırtına batan tırnakları, adamın her hamlesinde nasıl kamburlaştığı- zihninde sürekli dönüp duruyordu.

"Biliyorum," dedi, sesi gerginliğe karşı bağıışıklığı olmadığını belli edecek şekilde kalındı. "Onu bu şekilde görmekten hâlâ hoşlanmıyorum." Bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Buraya gelmesini beklemiyordum. Seni dinleyeceğini düşünmüştüm."

"Ben de öyle, ama emin olmak için onu izletiyordum. Biliyor olmalıydı, çünkü gözetmenini atlatmak için her türlü çabayı gösterdi." Ve piç kurusu başarılı olmuştu - Luka'nın öngöremeyeceği bir şey.

Iain'in onunla temas kurmak için ne kadar kararlı olacağını hafife almıştı ve aslında bunun bedelini ödemişti. Luka bu hatayı bir daha yapmayacaktı. "Onu serbest bıraktığım gün, sana bir koruma atayacağım."

Kızın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi ve kaşları çatıldı. "Buna hiç gerek yok."

"Oh, ama gerekli. Bu gece sana asla yaklaşmamalıydı. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim."

"O benim için bir tehlike değil."

"Şu anda hayır. Ama işlerin çirkinleşebileceğini kendiniz söylediniz. Geçmişte onun durumundayken erkekler sizi tehdit etti. Hatta sana zarar vermeye bile çalıştılar." Bu da Luka'nın onları öldürmek istemesine neden oldu.

"Ama-"

Boştaki eliyle uzandı ve Naomi'nin çenesinin yan tarafını gevşekçe kavradı. "Hayır Naomi, bu konuda geri adım atmayacağım." Başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Onun sana zarar verme riskini göze alamam. Zaten bildiğın gibi, öngörülebilir bir gelecek için benimsin. Bu da seni benim korumam altına sokuyor ki bunu çok ciddiye alıyorum. Bu kadar basit." Gözleri kendi isteğıyle kızın ağzına kaydđ. "şimdi gidip Iain'le ilgilenmem gerekiyor. Ama önce senin tadına bakmak istiyorum."

Yavaş, alaycı ve derin bir öpücük çaldđ, kaslarındaki gerginliğın yavaş yavaş süzöldüğünü hissetti. Geri çekilirken mırıldandı. "Sana karşı çok sert davranmayacağıma güvenebilecek kadar öfkeyle dolu olmasaydım, seni burada ve şimdi alırdım. Ne yazık ki beklemek zorunda kalacaksın." Onu serbest bırakarak kollarının yanlarına düşmesine izin verdi. "Bu gece meşgul olacağım." Iain'le uğraşmakla meşgul. "Ama yarın görüşürüz."

Başını salladı. "Yarın."

YEDİNCİ BÖLÜM

Luka dinlenme odasından çıktı, kanı hâlâ öfkeyle çalkalanıyordu. Belli ki geri dönmüş olan ve şimdi ikizlerle birlikte duran Daniil'e baktı. "Bizi Iain'e götür."

Daniil onları pizzacıdan çıkarıp doğruca bir yeraltı mahzenine ışınlarken çevreleri kısa bir süreliğine bulanıklaştı. Nevada çölünün ıssız bir noktasında bulunan bu yeraltı mahzeni, çatlamış ve rutubetten nemlenmiş kalın ses geçirmez duvarlardan oluşuyordu.

Penceresiz ve loş ışıklıydı. Tek ışık, mahzenin etrafına ara sıra yerleştirilmiş zayıf, titrek ampullerden geliyordu. Hava korku, eski kan, dehşet, paslanmış demir ve yenilmiş bir umutsuzluk kokusuyla doluydu.

Burası Belial'ın tüm dünyada en sevdiği yerlerden biriydi.

"Gidebilirsin," dedi Luka Daniil'e, o da hemen ortadan kayboldu.

Luka sıkışık gözaltı hücrelerinin kısa sıralarını ayıran dar geçit boyunca ilerledi. Şu anda sadece iki tanesi doluydu. Ağır yaralı bir iblis ilkinin köşesinde kıvrılmış uyuyordu. Iain diğerinin arkasında durmuş, avuçlarını duvarların içinde kaybolacakmış gibi duvarlara bastırmıştı.

Luka hücrenin önünde durdu. "Burada olmanın senin için son derece tatsız anıları canlandırdığını tahmin edebiliyorum. Kasama getirilen insanlar genellikle ikinci bir ziyarete neden olacak bir şey yapmazlar. Elbette istisnalar olmuştur. Senin onlardan biri olacağını düşünmemiştim. İkimiz de acı eşiğinin çok yüksek olmadığını öğrendik."

Iain sağ tarafına korkuyla baktı, hücrelerin ötesinde neler olduğunu biliyordu. Fırınları, su çukurlarını, sorgu odalarını ve nihayet işkence odalarını biliyordu.

Her oda bir öncekinden daha kötüydü. Hepsinde çeşitli aletler ve makineler vardı; bazıları ortaçağdan kalma, bazıları modern. İşlediğiniz suçun ağırlığı kaç odaya alındığınızı ve işkence seanslarının uzunluğunu belirliyordu.

Mahzende yaşananları tanımlamak için pek çok kelime kullanılmıştı. Sadistçe. Barbarca. Cehennem gibi. Hepsi doğruydı.

Ve Iain bunu iyi biliyordu.

Buraya daha önce de gelmişti. Herhangi birini kuralları çiğnemekten ya da emirleri tekrar görmezden gelmekten caydıracak türden bir acı yaşamıştı. Ama acı tehdidi olsun ya da olmasın, iblisleri kontrol etmek kolay değildi; bu yüzden Prime'lar merhametli olmayı göze alamazdı.

Iain hücrenin önüne gelirken taş zemindeki eski kan lekelerinin üzerinden geçti. "Bana neden kızgın olduğunuzu anlıyorum. Ama ben ne yaptıysam sevgimden yaptım."

Mikhail'den bir homurtu yükseldi ve Nikandr inanmayan bir avucunu yüzünde gezdirdi.

"Bu doğru," diye devam etti Iain, ellerini demir parmaklıklara dolamıştı, yüz ifadesi merhamet diliyordu.

"Öyle ya da böyle fark etmez," dedi Luka, "çünkü bu senin Naomi'ye karşı ne hissedip hissetmediğinle ilgili değil. Mesele ondan uzak durma emrine uymaman."

"Hayır, ondan uzak durdum."

"Geçici olarak. Sana bunu yapmanı emretmemiştim, değil mi? *Değil mi?*"

Iain gözlerini sıkıca kapattı. "Hayır."

"Hayır. Sana ne yapmanı emretmiştim?"

İçini çekerek Luka'nın bakışlarına karşılık verdi. "Naomi'yi rahat bırak."

"Onu rahat bırak. Onunla temas kurmaya çalışma. Onun hayatından uzak dur." Luka kaşlarını kaldırdı. "Bana itaat ettin mi?"

"Hayır. Ama onu incitmiş de değilim."

"Yani davranışlarını görmezden mi gelmeliyim? Yaptıklarını mazur mu görmeliyim?"

Iain uzun bir süre dudaklarını birbirine bastırdı. "Benim onun için hissettiklerimi bir başkası için hissetmiş olsaydın anlardın," diye patladı.

"Olabilir. Ama yine de cezalandırılacaksın. Çünkü sadece benim emirlerimi değil, Naomi'nin isteklerini de hiçe saydın." Luka, Naomi'yle ilişkisini kamuoyuna açıklamalıydı. Özel işlerini duyurmak genelde yaptığı bir şey değildi. Eğer yapsaydı, Naomi'yle olan ilişkisi herkes tarafından biliniyor olsaydı, belki de Iain emredilene yapardı.

Ya da belki de psi-iblisi tam olarak zaten yaptığı şeyi yapması için kışkırtırdı.

"Sadece beni *dinlemesini* istiyorum," diye iddia etti Iain. "Kimse dinlemiyor." "İnsanları duymakta başarısız olan sensin. Bundan zaten bahsetmiştim." Ve

Luka kendini tekrarlamaktan bıkmıştı. "Yapmak üzere olduğum şey yüzünden hem zihinsel hem de fiziksel olarak iyileşmen birkaç gün sürecek. Yine de seni hemen serbest bırakmayacağım. Naomi'nin şarkısının etkisi geçene kadar seni burada tutmanın en iyisi olacağını düşünüyorum."

Iain'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne? Hayır." Hücrenin parmaklıklarını bıraktı ve geri çekildi.

"Eğer iyileşmezsen durum daha da kötüleşecek. Ona sahip olamamanın verdiği hayal kırıklığıyla ona zarar verebilirsin. Buna izin veremem. Buna *izin vermeyeceğim*. Naomi benim."

Iain'in başı geriye gitti. "Ne demek senin?"

"Aynen söylediğim gibi." Luka'nın bunu açıkça belirtmesinin zamanı gelmişti. Varlıkları bu konuda kesin bir fikir birliği içindeydi.

Psi-iblis inkâr edercesine başını sert ve hızlı bir şekilde salladı. "Hayır. Hayır, o değil-"

"Metaforik yatağında mı? Oh, öyle."

Iain'in yüzünde kıskançlık çizgileri belirdi.

"Ve benim olana zarar gelmesine asla izin vermeyeceğim," diye ekledi Luka. "Sen . . . *sen* onun için bir tehditsin."

"Ona asla zarar vermem."

"Her sapık böyle der. Sen de öyle oldun, Iain. Bugün onu görmeye gitmenin bir nedeni de aklında olmayabileceğin fikriyle başa çıkamaman."

"Bu doğru değil."

Luka'nın derinliklerinde, Dagon bu yalana tısladı. "Tıpkı onun senin düşüncelerinde olduğu gibi, sen de onun düşüncelerinin merkezinde olmak istiyorsun -sonuçlar ne olursa olsun," diye suçladı Luka. "O sonuçlar senin hayal bile edemeyeceğin bir ıstırabı içerecek."

Belial sırtıttı, başlamak için sabırsızlanıyordu. Deriye inen kırbacın şaklamasından, kemiklerin çatırdayıp kırılmasından, korku ve acının iniltileri ve çığlıklarından zevk alacaktı.

Ne Abraxas ne de Dagon böyle şeylerden gerçek bir zevk alıyordu ama bu erkeğin Naomi'yi rahat bırakmayı reddettiği için bedel ödeyecek olması onları memnun etti.

Iain daha da geri çekildi, nefes alışları hızlanmıştı.

"Gidecek hiçbir yer yok. Saklanabileceğin hiçbir yer yok. Kaçmanın hiçbir yolu yok. Ve başınıza gelecekler için kendinizden başka suçlayacağınız kimse yok."

*

Pizzacının dinlenme odasındaki masalardan birine oturan Naomi gözlerini çapasına dikti. "Kes şunu."

Duvara yaslanmış, aldatıcı bir şekilde rahat görünen Tobe gözlerini açtı. Sıcak bir öfkeyle parlayan gözler. "Ne?" diye sordu, tüm masumiyetiyle. "Ben bir şey yapmıyorum."

"Iain'le bir şekilde uğraşmayı planlıyorsun, muhtemelen evini ateşe vererek."

"Bir mesajı iletme için gerçekten etkili bir yol," diye araya girdi Lachlan, Alfie ile birkaç adım ötede durarak. "Buna şahsen tanıklık edebilirim."

Naomi'nin yanında duran annesi şeytana sinirli bir bakış fırlattı. "Onu cesaretlendirme."

Lachlan ona, "Cesaretlendirilmeye ihtiyacı olduğunu sanmıyorum," dedi. "Onun akli fikri yerinde."

Naomi psi-arkadaşına yalvaran bir bakış attı. "Tobe, davranışını ilgiyle ödüllendirmeyelim; bunun bir yararı yok. Ve bu ona sadece benimle ya da benimkilerle temasa geçmesi için bir neden daha verir." Iain'in şu anki ruh haliyle yapacağı şey buydu: Tobe'un misillemesini ona ulaşmak için bir bahane olarak kullanmak. Gerçi aptalın bahaneye *ihtiyacı varmış* gibi görünmüyordu ama yine de Tobe'un müdahale etmemesi daha iyi görünüyordu. Özellikle de Luka olaya karıştığı ve Tobe'nin aklındaki zarara neden olduğu için ona kızacağı için. Bu istediği son şeydi.

İçindeki iblis neyin "daha iyi görüldüğünü" o kadar da umursamıyordu. Iain'in acı çekmesini istiyordu, bu yüzden bunu sağlayacak her planın arkasında olacaktı.

Tobe duvardan uzaklaştı. "Bunu şiddet içermeyen yollarla halletmeyi kabul ettim, Nome, ama hiçbirisi işe yaramadı. Beni dinlemiyor. Birinin ona dinletmesi gerek."

"Luka dinleyecek," diye araya girdi Tia. "Iain'in Başbakanının direktiflerini görmezden geldiği için ağır bir şekilde cezalandırılacağından hiç şüphem yok."

"Bunu önceden biliyor olacak," dedi Tobe, sesi kısıktı. "Ama o piç yine de buraya geldi." Omuzlarını silkti. "Bir açıklama yapılması gerekiyor."

"*Kesin* bir açıklama," diye ekledi Lachlan ve çapası başıyla onayladı. "Ben bu planı destekliyorum," diye söze girdi Alfie, ifadesi sertti.

Tia arkadaşına ters ters baktı. "Ben desteklemiyorum. Şu anda Belinsky bizim tarafımızda. Etrafta dolaşıp iblisin malını mülkünü yok edersek bu durum değişir."

Lachlan'ın kaşları çatıldı. "Kurnaz olabiliriz."

Naomi ona ters ters baktı. "O kelimenin ne anlama geldiğini bile bilmiyorsun." Şeytan gücenmiş görünmeyi başardı. "Bana aptal mı diyorsun?"

"Hayır, anlamak ya da kabul etmek istemediğin her şeyden bilerek habersiz olduğunu söylüyorum." Bazen çıldırtıcı olabiliyordu.

"Ne demek istediğini anlamıyorum," diye iddia etti Lachlan.

Naomi elini hafifçe sallayarak, "Ve işte benim ne demek istediğimi kanıtlıyorsun," dedi.

Tia, "Erkeklerin bir saplantının pençesindeyken farklı davranmaları çok komik," diye düşündü. "Bazıları sapıklaşır, ölümsüz aşkını ilan eder. Bazıları da

Saldırgan, üzerlerindeki etkinize içerleyen. Bazıları ise duygularının gerçek olmadığını bildikleri halde, bu durumdan kurtulmak için çaresizce sizden kaçıyor."

"Sen de zamanında bu tür Şeylerle uğraştın mı?" Naomi ona sordu.

"Sık sık," diye yanıtladı Tia. "Dünyanın Iain'leriyle ilgili sorun, tüm o aşk bombardımanlarıyla aptal ve zayıf görünmeleri, bu yüzden onların yanında dikkatli olmama hatasına dŐebiliyoruz. Bu yapamayacağın bir Şey Naomi. Onlar genellikle en tehlikeli olanlardır, çünkü düşünce kalıpları bozuktur ve diğerlerinden daha saplantılıdırlar."

Tam o sırada kapı gıcırdayarak açıldı ve Jolene içeri girdi, çenesi gergin ve yüzü bomboŐtu. Ama gözleri? Öfkeyle parlıyorlardı. Bakışları Naomi'yi bulduğunda kapıyı kapattı. "Bana burada tam olarak ne olduğunu anlat." Bu bir emirden başka bir Şey değildi.

Naomi, Iain'in ilk geldiği andan başlayarak anlattı. O konuŐtukça Başbakan'ın ifadesi daha da koyulaŐıyordu. Hikyenin Luka'nın kendisini suçlu hissetmesine gerek olmadığını söylediği kısmına geldiğinde Tia konuştu. "O haklı, Iain'in davranışlarının sorumlusu sen değilsin."

"Bunu entelektüel olarak biliyorum, ama Şarkımın bir insanı ne hale getirebileceğini görmek Bu konuda kendimi kötü hissetmekten alamıyorum," diye itiraf etti Naomi.

"Bu yüzden mi intikam almamı istemiyorsun?" diye sordu Tobe. "Kendini sorumlu mu tutuyorsun? Çünkü eğer yleyse, bu saçma bir saçmalık."

"*Tamamen* sorumlu değilim," diye açıkladı Naomi. "Sadece sergilediği tüm o kendine güven ve kabadayılığın altında çürük bir ego olduğunu görmem gerekirdi diye düşünüyorum. Kendimi her zaman gözlemci bir insan olarak görmüŐümdür."

Jolene onun karşısına oturarak, "Ve ylesin," dedi. "Rol yaptığını anlarsın. Ama Iain söz konusu olduğunda, bunun bir rol olduğunu sanmıyorum. Bence bu, birinin kendini o kadar başarılı bir Şekilde kandırmasıydı ki, sakladığı Şey başkaları tarafından fark edilmedi."

Tia elini Naomi'ninkinin üzerine koydu. "Olanların hiçbiri senin suçun değil. Suç sende değil."

Tobe, "Suç, gerçeklerle yüzleşmeyi reddeden ve senin istediklerini açıkça görmezden gelen o pislikte," diye ısrar etti. "Biraz ikna edilmeye ihtiyaı var. Birazcık

onun ışığı görmesine yardım et."

Naomi ona yalvaran bir bakış fırlattı. "Luka'ya bunu yapması için bir şans ver."

Psi-arkadaşı ona, "Ben zaten yaptım," diye hatırlattı. "Ne söylediyse ya da ne yaptıysa yeterli olmadı."

"Bu oldukça şaşırtıcı," diye belirtti Jolene. "İnsanlar genellikle Luka'yı test etmezler."

Ve kimse bunun için onları suçlayamazdı. "Ne olur ne olmaz diye Iain'in peşine takıldı ama Iain onları atlatmayı başardı."

"Kararlı küçük piç kurusu, değil mi?" diye mırıldandı Jolene.

"Peki," diye başladı Tia, "Luka'nın Iain'in sonunda senden uzak durmasını sağlamak için daha çok çalışacağını hissediyorum."

Naomi onaylarcasına çenesini eğdi. "Luka az önce çok öfkeliydi. Iain'in bir daha bana yaklaşmayacağına yemin etti." Bir sonraki kısmı eklemekte tereddüt etti, çünkü bu insanların Luka'yla olan kaçamağı hakkında ipucu verebilirdi, ama sonunda ona bir erkek koyduğunda fark etmeyecekleri gibi değildi. "Ayrıca Iain serbest bırakıldıktan sonra bana bir koruma atayacağını da açıkladı."

Tobe'un kaşları birbirine çarptı. "Bir muhafız mı? Bu ne lan? Bunu neden yapsın ki?"

Naomi yanağını kaşıdı. "Şey ..."

Çapası sertleşti. "Bana yapmadığını söyle. O acımasız orospu çocuğunun hayatına girmesine hiçbir şekilde izin vermediğini söyle."

"Um . . ."

Tobe mavi bir çizgiyle küfretti, yüzü öfkeyle kızardı. "Neden ona zaman ayırdın ki? O adamla güvende olduğunu düşünemezsin. Onun kim olduğunu biliyorsun. Ne olduğunu biliyorsun. Neler yapabileceğini biliyorsun - bu odadaki herkes onun yaptığı pislikleri duydu. Neden tüm bunları görmezden geliyorsun? Sen bundan daha zekisin, Nome."

Sakinleştirici bir el kaldırdı. "Neden endişelendiğini anlıyorum, gerçekten. Ve evet, söylentileri duydum. Ama bir kadına zarar verdiğine dair hiçbir iddia duymadım. Sen duydun mu?"

Tobe cevap vermek için ağzını açtı ama sonra zihinsel olarak bocalar gibi oldu. "Mesele bu değil," dedi sonunda.

"Kesinlikle öyle. Onun tehlikeli olduğunun farkındayım. Ama bir kez olsun kendimi onun tarafından tehdit edilmiş hissetmedim." Korkmuştum, evet, ama *bir kadın olarak* ... çünkü ölümcül derecede baştan çıkarıcıydı. "Varlığım da öyle. Onun yanında kendimi güvensiz hissetmiyorum. Aslında ondan hoşlanıyor gibi."

Tobe ona küçümseyen bir bakış attı. "Senin iblisin tehlikeyi seviyor, işte bu yüzden. Tam bir kaçık ve şiddetten hoşlanıyor. Eğer ikinizin arasında bir anlayış olmasaydı, sana her türlü sorunu yaşattırdı."

Evet, öyle. Ama bunun konuyla ilgili olmasına gerek yoktu.

"Belinsky'nin ilişkileri yok, Nome," diye devam etti Tobe. "Onun kaçamakları var. Onları kısa ve tatlı tutuyor."

"Şu anda aradığım tek şeyin bu olduğu hiç aklına gelmedi mi?"

Ağzını kapattı. "Öyle bile olsan, bu onunla bir ilişki yaşamak zorunda olduğun anlamına gelmez. Seçme şansın yokmuş gibi değil. İstedğin erkeği seçebilirsin." Odadaki herkese tek tek baktı. "Biri bana destek olsun ve ona ihtiyacı olanın o olmadığını söylesin."

Jolene, "Senin sorunun sadece Luka'nın tehlikeli olması değil, Tobe," diye iddia etti. "Ona bir koruma atayacak olmasından hoşlanmıyorsun çünkü izinsiz girdiğini düşünüyorsun; onun çapası olarak onu korumanın senin görevin olduğunu düşünüyorsun."

Tobe, "Evet, öyle," diye iddia etti.

Jolene parmağını kaldırdı. "Ama Iain'i hizada tutmak Luka'nın işi, senin değil."

Kaşlarını çattı. "Yani bunu destekliyorsun? Genelde diğer Prime'ların burnunu sokmasından ya da iblislerinden herhangi birinin işini halletmeye çalışmasından hoşlanmazsın."

Jolene ona, "En başta bu işe karışmasını isteyen bendim," diye hatırlattı. "Naomi'ye koruma koyma niyetinden vazgeçmesini isteyebilirdim ama bu ne işe yarayacaktı ki? Naomi'yle ilişkiye girerse kenara çekilmeyecektir - Naomi koruma statüsüne sahip olarak sınıflandırılacaktır. Eğer o ve ben anlaşmazlığa düşersek, bu onun güvenliğinde bir boşluk yaratır. Buna izin veremem. Onunla çalışmam en iyisi. Ayrıca, eğer kızın kendi koruması altında olduğunu söylüyorsa, bunun arkasında durmalı, özellikle de kızın şu anki sorunu *kendi* iblislerinden biriyken."

Tobe Tia ve Alfie'ye döndü, Jolene'in yorumlarını görmezden gelmeye niyetli olduğu belliydi çünkü bunlar ona uymuyordu. "Siz ikiniz buna karşı çıkmalısınız."

"Pek sayılmaz," dedi Tia. "Naomi'nin Luka'yla birlikte olması onu güvende tutmak için daha fazla teşvik ediyor. Kendisinin de söylediği gibi, onun hakkında çıkan hiçbir söylenti kadınlara şiddet uyguladığını ima etmiyor. Bu yüzden onu Naomi için bir tehlike olarak görmüyorum. Ve onun arkasını kolladığı için de minnettarım - Iain'in davranışlarının onu nasıl etkilediğini tüm Prime'lar umursamaz; çoğu onun için yalan söyler ve onun tarafını tutar."

Alfie ensesini ovuşturdu. "Naomi'nin Belinsky'yi yanında tutmasına bayılmıyorum. Soğuk, zalim ve daha bir sürü nahoş şey olabiliyor. *Ama* kadınların avlanmasına göz yumacak biri olmadığı açık, bu da biraz vicdanlı olduğunu gösteriyor. Bu, Iain için söylenebilecek olandan daha fazlası - senin de başlangıçta onun için iyi olacağını düşündüğün bir kişi, Tobe. Hiçbirimiz ne olacağını tahmin edemedik. Emin olabileceğimiz bir şey varsa o da Belinsky'nin asla bir siren şarkısının kurbanı olmayacağıdır."

Görünüşe göre hâlâ endişelerinden vazgeçmek istemeyen Tobe, Lachlan'a baktı. "Beni destekleyeceksin, değil mi?"

Lachlan nefesini üfleyerek omuzlarını kaldırdı. "Naomi kendi seçimlerini yapma hakkına sahip yetişkin bir kadın. Ondan bunları savunmasını ya da değiştirmesini beklemek sizi bir yere götürmez. İradesi güçlü bir kız yetiştirirken öğrendiğim bir şey varsa, o da yaptığı şeye ne kadar karşı çıkarsanız, onu yapmakta o kadar kararlı olacaktır."

Tobe dişlerini sıktı, burun delikleri alevlendi. "Ben sadece güvende olmanı ve seni hak eden biriyle birlikte olmanı istiyorum," dedi Naomi'ye.

"Ve bunun için sana tapıyorum," dedi Naomi ona. "Onunla kendimi tehlikede hissetmediğimi söylediğimde benim kararına güvenmek zorundasın. Eğer bu değişirse, çeker giderim. Şimdi Iain konusuna geri dönebilir miyiz ve onunla Luka'nın ilgilenmesine izin vermeni gerçekten tercih ederim?"

"Yapabiliriz ama bu istediğin şeyi kabul edeceğim anlamına gelmez," dedi Tobe. "Bir kadının bana Iain'in sana davrandığı gibi davranmasına göz yummazsın."

Naomi derin bir iç çekti. Bunu gerçekten inkâr edemezdi.

Lachlan, "İşte bu yüzden Iain'e kurnazca yaklaşmak gerekiyor," diye araya girdi.

Naomi gözlerini devirdi. "Bir örnek. Bana onunla nasıl kurnazca başa çıkabileceğinize dair bir örnek verin."

Lachlan uzaklara baktı, ağzını büktü. "*Ve* elinde hiçbir şey yok," dedi Naomi.

Kaşlarını çattı. "Düşünüyordum da. Bana cevap verme şansı vermedin." "Bir cevabın *yok*."

"Açıklamamızı çok kesin bir şekilde yapmamızda bir sorun görmüyorum. Misillemenin kutsallığı adına-"

Naomi elini kaldırarak, "Yapma," diye araya girdi. "Sadece yapma. Dürüst olmak gerekirse seninle *yapamam*."

"Kızım gibi konuşuyorsun," diye yakındı.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum. Raini harika biri. Şimdi gerçekten işe dönmeliyim." Naomi ayağa kalktı. "Tobe . . ."

Derin bir nefes verdi. "İstediğinizi yapacağım ve misilleme yapmayacağım." "Bu bir yalandı," diye suçladı.

"Tabii ki yalandı. Senin yöntemini denedik. İşe yaramadı. Belinsky'nin kendi yöntemini denemesine izin verdik. O da işe yaramadı. Artık işleri hızlandırmanın zamanı geldi ve söyleyeceğiniz hiçbir şey beni bundan vazgeçiremeyecek."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Tobe ve diğerleri gittikten sonra Naomi hostes masasındaki yerine döndü. Hayal kırıklığı kanında kaynarken her zamanki nazik halini takınması zordu. Iain'e, Tobe'a, çapasını geride durmaya ikna edememesine duyduğu hayal kırıklığı. Bu yüzden her gülümseyişi sert, her "Afiyet olsun" deyişi boştu. Bu nedenle, vardiyasının sonu geldiğinde rahatlamıştı.

Çantasının askısını omzuna asarak vedalaştı ve restorandan ayrıldı. Serin akşam esintisi üzerine fısıldadığında teni karıncalandı. Kahretsin, bir ceket getirmeliydi.

Daha önce olduğundan daha az sinirli değildi, adımları her zamankinden daha hızlıydı. Hatta sertti. Ama birinin onu izlediğini hissettiğinde hızı kesildi. *Yine.*

Kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. Luka Iain'i serbest bırakmadıysa, bu o olamazdı. Lejyonun onu bu kadar erken bırakmış olması pek mümkün görünmüyordu. Dolayısıyla, Luka'nın onu çoktan takibe almış olması için hiçbir neden yoktu.

Onu takip eden her kimse, pizzacıya kadar onu takip eden kişi olmalıydı. Iain olduğunu düşünmüştü. Ama şimdi? Özel dedektif olabilirdi. Ruhbanlar olduğundan şüpheliydi - eğer daha fazlası olsaydı, kesinlikle şimdiye kadar saldırmış olurlardı.

Şu anki ruh halinde, birilerinin onu gölgelemeyi kabul edilebilir bulmasını görmezden gelmeye meyilli değildi. Yine de onlarla burada ve şimdi yüzleşemezdi. Buralarda birkaç insan yaşıyordu ve görmemeleri gereken pek çok şey vardı.

Yapması gereken şey takipçisini güvenlik kameralarının olmadığı ıssız bir yere çekmekti. Ve o da tam yerini biliyordu.

İninin sahip olduğu yakındaki endüstriyel alana yöneldi. Birçoğu burayı "kamyonlardan düşen" eşyaları depolamak ya da diğer yasadışı faaliyetleri gizlice yürütmek için kullanıyordu ama bu konu dışındaydı.

Oraya ulaştığında, hiçbir insan gözünün bir bok göremeyeceği bir noktaya doğru yürüdü. Sonra döndü, kuyruğuyla yüzleşmeye hazırdı. "Dışarı çık, dışarı çık, her kimsen," diye şarkı söyledi.

Gölgelerin arasından biri çıktı ... ama bu özel dedektif değildi. Yanında toplanmak için ilerleyen diğer altı kişiden hiçbiri de değildi. Hepsisi yabancıydı ama siyah giysilerindeki amblemler *tam olarak* kiminle karşı karşıya olduğunu gösteriyordu.

Orospu çocuğu.

Her zaman yedi kişilik gruplar halinde mi seyahat ederlerdi? Belki de öyleydi. Eğer doğru hatırlıyorsa, bu sayı İncil'de kutsal bir sayı olarak kabul ediliyordu. Bununla bir ilgisi olabilirdi.

"Neredeler?" diye sordu grubun ortasındaki din adamı, delici gözleri çakmak çakmak, kare çenesi sertti. Diğerleri gibi o da yeni tıraş olmuş gibiydi, saçında tek bir tel bile yoktu ve elinde büyüyle parıldayan bir kılıç vardı.

Naomi'nin kafası karışmıştı. "Affedersiniz?"

"Kardeşlerimiz," diye detaylandırdı sabırsızca. "Neredeler? Sizin için geldiler ve o zamandan beri ortadan kayboldular."

"Kardeşlerimiz mi?" diye yineledi, yüzünü buruşturarak, içindeki erimiş gücün yırtıcı bir şekilde yukarı doğru kaydığını hissederek.

Adam alay etti. "Cahil olduğunu iddia etme. Nasıl olduğunu anlayamasam da, onların ortadan kaybolmasıyla bir ilgin olmalı." Üstün bir tavırla ona yukarıdan aşağıya baktı.

Küçük, değerli bir kadın düşmanı değil miydi?

Başını salladı, derisi hemen altında uğuldayan güçle ısınıyordu. Aynı ısı dışarıya doğru akarak sıcaklığı artırdı. "Kimden ya da neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok ve bu her neyse onun bir parçası olmak istemiyorum."

"Bu çok kötü, çünkü çekip gitmene vicdanen izin veremeyiz. Aksi takdirde bu dünyada büyük bir yıkıma neden olacaksın. Ya da daha da önemlisi, doğacak çocuğunuz buna neden olacak."

Naomi içini çekti. "Bak, Kardeş John-"

"Benim adım Adrian."

"Adrian, her neyse. Boktan bir akşam geçirdim-" "Ve daha da kötüleşmek üzere."

Onlar için, evet. Çünkü eğer çekip gitmeyeceklerse, onları öldürmekten başka seçeneği yoktu.

İblisi yükselmek istiyordu. Ele geçirmek. Saldırmak. Yok etmek.

Seninle bir anlaşmamız var, diye psişik olarak hatırlattı

ona. O da yanıt olarak sadece homurdandı.

Naomi gözlerini kısarak diğer din adamlarının üzerinde gezdirdi. "Siz kimsiniz?"

"Tanrı'nın ajanları," dedi en sağdaki sert bir sesle. Ellili yaşlarında, grubun en yaşlısı gibi görünüyordu. "Kardeşliğimiz yüzyıllardır onun işini yapıyor."

"Aslında bu *onun* işi değil, değil mi? Size bunu yapmanızı o söylemedi; kendi isteğinizle hareket ediyorsunuz ve bunun Tanrı'nın isteği olduğunu *iddia ediyorsunuz*. Bu biraz farklı."

"Yanlış, biz onun hizmetkârlarıyız; bizim görevimiz daha büyük iyiliği korumaktır," diye dindarca destekledi Huysuz Ses.

"Öyle mi?" Kılıcına bir bakış fırlattı. "Hepiniz kılıçlarınızı nereden aldınız?"

Adam kaşlarını çatı. "Neden?"

Kadın omuz silkti. "Sadece merak ettim. Saflığa yakın olduğunu düşünmediğim bir güçle parlıyorlar. Söyleyin bana, ter ve çürüme kokusu taşıyorlar mı?"

Rahiplerin hepsi kaskatı kesildi.

"Evet, bu da kılıçların içine kara büyü yerleştirildiği anlamına geliyor. Tanrı'nın hizmetkârlarının neden böyle bir şey kullandığını merak ediyorum."

"Saçmalık," diye tükürdü Huysuz Ses. "Kokusunu aldığınız şey, çeliği kutsayan kutsal kanın içine işlenmiş acı ve ıstıraptır."

Bekle, ne? "*Kutsal* kan mı?"

"Dünyaya bağlı melekler kendi diyarlarına geri çağırılmış olabilirler ama kurtarıcımız bizi terk etmedi," diye övündü Huysuz Ses. "Elçilerinden birini bize gönderdi; bize silahlar armağan etti. Bu kılıçları kullanan kişi aynı zamanda Tanrı'nın iradesini de kullanmış olur."

Naomi gözlerini kırıştırdı. "Dur bakalım, sence-"

"Yeter artık. Oyalandığınız çok açık. Belki de kurtulacağınızı düşünüyorsunuz."

Adrian çenesini yukarı kaldırdı. "Böyle bir şey olmayacak. Senin ölümün şart."

Onlardan daha fazla bir şey öğrenemeyeceğini bilen Naomi çantasını yavaşça yere bıraktı. "Böyle hissetmen utanç verici. *Senin* için utanç verici. Çünkü bu gece burada ölecek olan ben değilim. Daha önce yalan söyledim. Kardeşlerinle tanıştım. Aslında beni öldürmeye çalıştılar. Şimdi hepsi öldü."

"Onları kim öldürdü?" Huysuz Ses talep etti, sesi bir kırbaç gibiydi. Naomi ağzının kıvrılmasına izin verdi. "Ben öldürdüm."

Adrian tısladı. "Yalan söylüyorsun."

"Hayır. Ve bütün bunlar senin zamanını boşa harcıyor. Kehaneti yanlış anladın; doğru tercüme etmedin." "İşaret taşıyan şeytanın soyundan gelir" sözlerini aktarırken eski dile geçiş yaptı. "

"Ve o çocuk bir iblis ordusuna liderlik edecek," diye bitirdi Adrian, İngilizce'ye sadık kalarak.

Naomi durakladı. "Bu kısmı *orijinal* dilinde söyleyebilir misiniz? O zaman size hangi kısımları yanlış tercüme ettiğinizi söyleyebilirim." Kesinlikle doğru tercüme etmemişlerdi, çünkü söz konusu çocuk oydu ve gerçekte bırakın şeytani bir orduyu, herhangi bir güç gösterisine bile liderlik edemezdi. Bunun için fazla tembeldi.

Adrian'ın yanındaki şişman rahip ona baktı. "Kadının kehanete aşına olması, ona önce onun ulaştığı anlamına geliyor. Şu anda biz konuşurken onun d ö l ü n ü taşıyor olabilir."

"Eğer Lucifer'den bahsediyorsan," diye söze başladı, "onun çocuğunu doğurmamın *imkânı yok*. Deccal'i doğuracağıma inanmakla yanıliyorsunuz ama sanırım beni dinlemeyeceksiniz."

"Haklısın, bir iblisin sözüne inanmamamız gerektiğini çok iyi biliyoruz." Adrian'ın çenesi gerildi. "Kardeşlerimizin cesetleri nerede?"

Naomi, "Bana keşifliğinizden bahsedin, ben de size nereye gömüldüklerini söyleyeyim," dedi.

Adrian, Gruff Voice'a bir bakış attı. "Haklısın. Oyalanıyor. Buna bir son verelim." Kılıcını kaldırdı, gözleri dikkatle Naomi'ye odaklanmıştı. "Bizim ellerimizde ölmek zorunda olman senin suçun değil; sen Lucifer tarafından seçildin, başka bir şekilde değil. Bu nedenle, bunu olabildiğince hızlı ve acısız yapacağım."

Naomi yüzünün sertleştiğini hissetti. "Yapmayacağım." Yönünü bulmasını bekleyen kavurucu sıcak güç bir tenceredeki su gibi kaynamaya başladı ... ve sonra onu serbest bıraktı. Etrafında kırmızı-mor bir ateş kükreyerek canlandı ve etini yaladı.

Ruhbanlar geri çekildi, başlarını aşırı parlak alevlerden hafifçe çevirdi, gözleri kısıldı ama onu terk etmedi. Dehşet ve şok yüzlerinde dans ediyor, üstünlük için savaşıyorlardı.

"Ne ?" Adrian aval aval bakarak sözünü kesti.

Naomi ona cevap vermedi. Elioud'ların harekete geçmesini beklemedi. Önce o saldırdı, ellerini havaya kaldırdı ve kırmızı-menekşe rengi sıvı ateşten dereler saldı. İki din adamının üzerine sıçradı, onları ıslattı, yaktı, derilerinin soyulmasına, kabarmasına ve buharlaşmasına neden oldu.

İblisi onların acı dolu çığlıklarına sıırıttı. Sesler ilahiler ve bir savaş çığlığıyla karışarak başını yana çevirmesine neden oldu; tam bu sırada saf beyaz büyüünün bükülen sarmaşıklarının kendisine doğru yelken açtığını gördü.

Lanet olsun.

Onlardan kaçmaya çalıştı. Başarısız oldu. Sarmaşıklar ona çarptı ve her sinir ucunu elektrik çarpması gibi zaptladı.

"Siktir," diye tısladı, bedeni zonkluyordu. Derisini kaplayan alevler olmasaydı canı çok daha fazla yanabilirdi.

Huysuz Ses zaferle güldü. "Ne olduğunu bilmiyorum ama bizimle boy ölçüşemeyeceğini biliyorum."

Varlığı ona sert bir bakış fırlattı ama Naomi gülümsedi. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun, ha?" Göt herifin arkasından ateş püskürdü ve boynuna şiddetli bir darbe indirerek onu yere serdi. Adam kılıcıyla birlikte yere yığıldı. "Görünüşe göre yanılmışsın."

Büyü çeşitli açılardan ona doğru gelirken, başka bir noktaya ışınladı ... ve bir başkasına ... ve bir başkasına ... ve bir başkasına.

Ruhbanlar küfrediyor, dönüyor ve körü körüne saldırıyor, her seferinde hedeflerini ıskalıyorlardı. İlahiler, çatırtılar, bağırışlar ve ateşin şangırtısı ve patlaması havayı dolduruyordu.

Tüm bu kaosun içinde içindeki iblis gülümsedi.

Şeytan kaosu severdi.

Naomi bir din adamının arkasına indi ama o daha saldıramadan bir başkası onu gafıl avladı. *Ne kadar kabaydı.* İşine karışan piç kurusuna ateş püskürterek saldırdı ve onu yaktı. Acı çığlıkları onun varlığına mutluluk veren bir şarkıydı.

Dördü gitti, üçü kaldı.

Bir başkası ona saldırdı ve atlatamayacağı kadar hızlı bir şekilde büyü fırlattı. Darbe, derisine batan kaynar sıcak oklar gibiydi. *Pislik herif.*

Naomi, hızla bir yılanı dönuşen kırmızı-mor bir ateş akımıyla karşılık verdi. Yılan tam din adamının yüzüne doğru ilerledi ve onun sendeleyerek düşmesine neden oldu. Ateşli yılan üzerine indi ve yanağını ısırıldı. Sırtını eğdi, yakıcı zehir anında etkisini gösterdiğinden boğazından acı dolu bir çığlık koptu.

Ha.

Çevresel görüşü bir uyarı çığlığı attı.

Soluna baktı ve Şişman Adam'ın ona doğru ilerlediğini gördü. Çok hızlıydı, yere düşmüş bir kılıcı kaptı ve darbesini savuşturmak için tam zamanında yukarı kaldırdı. Dahası, kılıcın içine ateş aşıladı, ateşin önce çeliğe sonra da adaminkine geçmesine izin verdi. Kabzaya ulaştığında, bir çığlıkla silahı bıraktı. Her iki kılıç da yere düşerken paramparça oldu.

Adam kabaran avucuna bakarken, kadın onu tutuşturan bir alev akımı saldı. Tam da Adrian'ın kaçmaya çalışacağını hissettiği anda.

Naomi *mega* bir hızla döndü ve Adrian'ın önünde piroport yaptı. "Ve sonra bir tane oldu," dedi sırtarak.

Gözleri iblisin hoşuna giden bir dehşetle irileşen Adrian geriye doğru dengesiz adımlar attı. "Seni çoktan gelini olarak kabul etti, değil mi?

O mu? Sana güçlerini verdi."

Adamın kılıcına ateş püskürttü ve alevler kabzasına ulaşamadan yere düşürmesine şaşırmadı. "Lucifer'i mi kastediyorsun? Ben onun gelini değilim ama bir dereceye kadar bana güç verdi." Ne de olsa DNA'sına katkıda bulunmuştu. "Söyle bana, senden başka var mı?"

Ağzını kapattı.

"*Şimdi* sessiz mi olacaksın? Daha önce oldukça gevezeydin. Gerçekten, etrafta dolanmaman en iyisi," diye uyardı. "Seni incitmek benim için sorun olmaz. Bu benim için gerçekten hiçbir şey ifade etmez."

Adam kaçmak için döndü.

Ama kadın onu önceden engelledi.

Adam tökezleyerek durduğunda gülümseyerek tekrar önüne geçti. "Burada işimiz bitmedi." Etrafında hızla bir çember oluşturan bir alev hattı püskürttü.

Adamın gözleri korkuyla irileşti, vücudu alevlerin arasından koşmaya hazırlandı. "Dene," diye cesaretlendi, vücudunu saran ateşin tamamen sönene kadar hafiflemesine izin verdi. "Hissedeceğin acı hiçbir şeye benzemeyecek. var olabileceğini hayal ettim."

Seraphim ateşi arındırır, ruhu tüm suç ve yanlışlardan arındırırdı. Ama Lou'nun bunu yapabilme yeteneği düşüş yüzünden bozulmuştu, yani onun ateşi sadece ruhun kendisini kirletmekle kalmıyor, aynı zamanda kişinin sistemine de zararlı oluyordu - ve Naomi'nin ateşi de tam olarak aynı şeyi yapıyordu.

"Soruma cevap vermedin," diye dürtükledi.

Adrian titreyen çenesini kaldırdı. "Bana ne yaparsan yap. Kardeşlerime asla ihanet etmeyeceğim."

"Bundan o kadar emin olma." Çemberin içine bir demet ateşli yılan fırlattı.

Korku yüzünü kapladı ve kavgacı tavrını kovdu. Geri çekildi, koşmaya başladı ... ve sonra gidecek hiçbir yer olmadığını hatırlar gibi olunca durdu.

Bir o yana bir bu yana zıplayarak yılanlardan kaçmaya çalıştı ama yılanlar çok hızlıydı. Tıslayarak, çenelerini şaklatarak, dişlerini göstererek, dillerini çıkararak vücudunda süründüler.

Adrian titredi, irkildi ve pulları dokundukları her et parçasını kavururken acı içinde haykırdı.

"Sizden daha çok var mı?" diye sordu.

Yüzünde acı dolu çizgiler belirdi. "Evet," diye tükürdü, sesini kızgınlık renklendiriyordu. "Daha birçokları. Gelecekler. Sen ölene kadar da gelmeye devam edecekler."

"O zaman sorunu görüyorsun, çünkü beni öldürmeyi başaramayacaklar. Temelde bir intihar görevindeler."

"Zafer kazanacaklar. İyilik her zaman kötülüğe karşı zafer kazanır."

"Tanrı aşkına, siz bir avuç kaçıksınız." Gerçek şu ki, "kutsal" her zaman "iyi" anlamına gelmiyordu, tıpkı "şeytani" bir insanı otomatik olarak kötü yapmadığı gibi. Ama onun mantığını dinlemeye istekli olacağını sanmıyordu.

Naomi telepatik olarak Prime'ına ulaştı. *Hey, Jolene, umarım meşgul değilsindir. Burada tanışmak isteyebileceğin bir din adamı var.* Kadına tam yerini söyledi.

Dikkatini Adrian'a geri vererek başını eğdi. "Sana bu kılıçları veren haberciden biraz daha bahset."

Adrian gözlerini sıkıca kapattı, yanakları al al oldu. "Hayır. Hayır, anlatamam."

"Anlatabilirsin. Ve gerçekten, gerçekten yapmalısın." Ciaran Jolene'le birlikte birkaç adım ötede cisimlendi.

Başbakan bakışlarını etrafta gezdirerek yanan cesetleri inceledi. "Aman Tanrım. Sanırım kışınızdaki tüm din adamlarının ölmüş olmasını ummak çok fazlaydı." Adrian'a sırtıttı. "Merhaba. Sen de Naomi'nin bir gün Deccal'i çıkaracağını düşünen aptallardan biri olmalısın. Şunu bilmelisin ki ben senden bile daha deliyim ve bu da bir şey ifade ediyor. Bunu göz önünde bulundurarak, aklımıza gelebilecek tüm soruları yanıtlamanız en iyisi olacaktır. Ve benim epeyce sorum var."

"Benim de öyle," dedi Naomi. "Tam da bana kılıçlarını aldıkları kişiden söz etmek üzereydi. Elçinin adı nedir?" diye sordu.

"I . . . I . . ." Adrian sözlerini yarıda kesti, gözleri yuvalarından fırladı, vücudu titriyordu. Birden bacakları tutmaz oldu, dizlerinin üzerine çöktü ve öne doğru yığıldı, yüzüstü yere düştü.

Ayağa kalkmadı. Ya da acı içinde inlemedi. Ya da bir *santim* bile hareket etmedi. *Ne oluyor lan?*

Naomi bir el sallayarak yılanları ve alevleri söndürdü. "O iyi mi?"

Ciaran din adamının yanına çömeldi ve nabzını kontrol etti. "Hayır, ölmüş," dedi biraz da şaşkınlıkla.

Naomi dudaklarının aralandığını hissetti. "Şaka yapıyorsun. Nasıl ölmüş olabilir? Onu yılanlara ısırtmadım, sadece korkuttum." İblisin omuzları, o anın verdiği heyecansız hisle çöktü.

"Nasıl olduğundan emin değilim ama o gidici." Ciaran ayağa kalktı. "Sanki vücudu pes etmiş gibiydi."

"Sanki bir soru sorulduğu için öldü," diye düşündü Jolene, gözleri kısık.

Naomi gözlerini kırıştırdı. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Bir insanın beynini ve bedenini, cümleler veya sorular gibi belirli tetikleyiciler durumunda kendini yok etmeye programlayabilen doğaüstü varlıkları duymuşsundur, değil mi?" diye sordu Jolene.

Naomi kaşlarının birbirine kaydığını hissetti. "Burada durumun böyle olduğunu mu düşünüyorsun?" "Bu mümkün." Jolene etrafına şüpheyle baktı.

"Sanırım bunu

buradan çıkın ve bu konuşmayı özel olarak bitirin."

"Katılıyorum," dedi Naomi ona. "Bırak da pisliğimi temizleyeyim."

İşi gücü bırakmış, ateşini kullanarak rahiplerden geriye kalan her izi, kılıçları ve diğerleriyle birlikte ortadan kaldırmıştı. Ciaran daha sonra üçünü de yaşam alanına ışınladı.

Koltuğuna yığılan Naomi bir elini saçlarına götürdü. "Ne lanet bir gece."

Jolene ona hayal kırıklığı dolu bir bakış fırlattı. "Din adamları ilk ortaya çıktığında onlara ulaşmalıydın."

Naomi yüzünü buruşturdu. "Daha önce Iain'le yaşadığım o saçmalıktan sonra kötü bir ruh hali içindeydim. Öfkemi dışa vurmak istedim."

Jolene isteksizce, "Anlaşılabilir, sanırım," diye kabul etti. "Yine de destek istemiş olmanı dilerdim." Durakladı ve kanepeye oturdu. "Annen, Alfie ve Beck'le telepatik olarak bağlantı kurdum. Yakında burada olacaklar."

Şöminenin yanında duran Ciaran, "Khloë, Keenan'la hafta sonu tatilinde," dedi, "o yüzden bunu ona yarın söylemeyi tercih ederim."

"Sorun değil." Naomi Tobe ile telepati kurmayı denedi ama bu psişik bir duvara çarpmak gibiydi. İç çekti. "Tobe zihinsel bir kapıyı kapatmış gibi görünüyor, çünkü onunla iletişim kurma çabalarım işe yaramıyor."

Ciaran'ın bakışları içe döndü ve sonra, "Benimkiler de öyle," dedi.

Naomi ondan Jolene'e baktı. "Din adamının zihnine tetikleyiciyi yerleştiren kişinin ona kılıcını da verdiğini düşünen bir tek ben miyim?"

"Hayır, benim tahminim de bu yönde," dedi Jolene. "Karanlık uygulayıcıların böyle şeyler kullandığı biliniyor."

"Şunu dinleyin: Rahip, kılıçları manastıra getiren kişinin Tanrı'nın elçilerinden biri olduğunu, bizzat Tanrı adına geldiğini söyledi. Bunun üzerinde düşündükçe, habercinin melek kılığına girmiş karanlık bir uygulayıcı olup olmadığını daha çok merak ediyorum."

Ciaran gözlerini kırptırdı, başı geriye gitti. "Bir melek mi?"

"Din adamının ondan bahsederken kullandığı ses tonuydu. Orada huşu ve saygı vardı." Naomi'nin radarına takılmıştı.

Ciaran gözlerini kıstı. "Karanlık bir uygulayıcı böyle bir şeyi başarabilir mi, Büyükanne?"

"Eğer yeterince güçlüyse, evet," diye yanıtladı Jolene.

"Bahsettikleri 'o'nun gerçek bir melek olup olmadığını merak etmiş olabilirim ama Upper'ların mevcut durumlarını daha da kötüleştirmelerine imkân yok."

Upper'lar, Ella ve bebeğini sadece düşmüş bir gökselle çiftleşmesinden hoşlanmadıkları için öldürmek üzere hedef aldıktan sonra, tüm iblislerin g a z a b ı n ı üzerlerine çekmişlerdi. İblislerin Ella'ya yapılan saldırılardan sorumlu olanların yerine onlara zarar vermesinden k o r k t u k l a r ı için dünyaya bağlı tüm melekleri evlerine çağırmışlardı. Gökseller, bir kez daha dünyaya gelebilmek için öfkeleri yatışana kadar ortalıkta görünmemek i s t e y e c e k l e r d i r . Bu durum onları rahatsız ederdi.

Şu anda burada kesinlikle melek varlığı yok. Bu nedenle, yapacakları en son şey başka bir iblisin peşinden gitmekti.

"Bu konuda sana katılıyorum," dedi Ciaran. "Ama karanlık bir uygulayıcı neden din adamlarından oluşan bir keşiş topluluğuyla ilişki kursun ki?"

Jolene parmaklarını kanepenin kolçağına vurdu. "Çoğu karanlık uygulayıcı şeytani güçten beslenmeyi severken, diğerleri kutsal gücü tercih eder. Bu tür amaçlar için genellikle melekleri esir alırlar. Şu anda yeryüzünde gökseller yok ama din adamları Nefilim'in soyundan geldikleri için ilahi güce kanalize olabilirler. Bu nedenle karanlık bir uygulayıcının din adamlarını kullanabileceğini, onların inançlarından ve kullanabildikleri kutsal büyülerden beslenebileceğini düşünmek zor değil."

İşte bu mantıklı.

"Karanlık uygulayıcılar iblisler hakkında çok şey bilseler de, dünyamıza tam olarak yerleşmiş değiller. Tüm doğaüstü türler hakkında -doğalarımız, yeteneklerimiz, kökenlerimiz hakkında- son derece bilgili değiller. Hatta bazıları Lucifer'in gerçekte neye benzediğine dair hiçbir fikirleri olmadığı için ona bakireler kurban ediyor. Onun Deccal'e gebe kalmasının mümkün olmadığını bilemezler, dolayısıyla din adamlarını aydınlatamazlar."

"Söz konusu karanlık uygulayıcının kehaneti umursadığını düşünüyor musun?" Ciaran sordu.

Jolene dudaklarını büzdü. "Olabilir. Tam olarak ne ifade ettiğine bağlı. Eğer bu onu hiçbir şekilde etkilemiyorsa, muhtemelen etkilemez. Tabii Deccal'in doğumunu engellemenin taptığı tanrıyı memnun edeceğini düşünmüyorsa - ki bu tanrı gerçek olabilir de olmayabilir de. Taptıklarından bazıları aslında tamamen kurgusal."

"Din adamlarından biri kehanetten daha fazla alıntı yaptı," dedi Naomi onlara, "ama eski dilde değil, bu yüzden tam çevirisinin ne olduğunu bilmiyorum. Ama şeytanın çocuğunu doğuracağıma ve onun da bir iblis ordusuna liderlik edeceğine inanıyorlar." Acı dolu bir iç çekti. "O kehaneti bir şekilde ele geçirmem lazım ki tam olarak duyabileyim. Cevaplanmamış çok fazla sorumuz var."

Jolene onaylar gibi bir ses çıkardı. "Tüm bunları Khloë'ye ileteceğim; eski kehanetlerle ilgili araştırmasını daraltmasına yardımcı olabilir. Yakında cevapları alacağız, buna inanıyorum. Khloë beni şimdiye kadar hiç hayal kırıklığına uğratmadı."

Ertesi sabah bir smoothie açan Naomi, şişenin kenarından Tobe'a baktı. "Bunu daha önce duymamış olman senin hatan. Dün gece sana telepati kurmaya çalıştım. Diğerleri de denedi. Ama sen zihinsel bir kapıyı kapatmıştın - muhtemelen Luka'nın Iain'le ilgilenmesine izin vermen için seni rahatsız etmemi istemediğin için."

Kollarını kavuşturan Tobe, kiraz ağacından mutfak tezgahına yaslandı. "Bana mesaj ya da başka bir şey bırakabilirdin."

"Hastaneye kaldırılmış falan değildim. Yaralarım önemsizdi ve çabuk iyileştiler." Naomi içkisinin bir kısmını geri devirdi. "Neredeydin sen?"

"Bir ev partisine gittim."

"Ev partisine mi?"

"Evet. Kafa dağıtmaya ihtiyacım vardı. İşe yaradı. Şimdi bana dün gece neler olduğunu tam olarak anlat. Ben sadece 'Lou'nun baban olduğunu bilmeyenler için uygun olan' versiyonunu duydum - inin etrafında orman yangını gibi dolaşıyor."

Naomi smoothie'sinden bir yudum alırken tüm olayı ona aktardı. "Din adamı daha birçok kardeşi olduğunu söylese de, bir kişinin 'birçok' tanımını öznelir. Bir düzine daha fazla din adamı olduğu anlamına gelebilir. Bu sayının iki katı anlamına da gelebilir. Ya da çok, çok daha fazla olduğu anlamına da gelebilir."

Tobe dişlerini alt dudağına geçirdi. "En azından artık bilmeden de olsa doğrudan bir karanlık uygulayıcıyla çalıştıklarının farkındayız. Bu da bir şeydir."

Naomi, tanıdık, erkeksi ve baskın bir zihin onunkine dokununca kaskatı kesildi ve sonra Luka'nın sesi zihnine aktı: *Bu gece çalışmayacağını söylediğini hatırlıyorum, bu yüzden sana her zamankinden daha erken geleceğim. Akşam altı uygun mu?*

Çok resmi, diye düşündü. Neredeyse gülümseyecekti. *Bana uyar.*

Güzel. Bir duraklama. Haberin olsun, sana olan takıntısının geçtiğinden emin olana kadar Iain'i kilit altında tutacağım.

Şaşırان Naomi gözlerini iki kez kırıştırdı. *Uh, tamam. Bunu beklemiyordum.*

Bu gerekli. Benim ve Belial'ın elinden çektiği çileden sonra bile sana olan hislerinin gerçek olduğuna yemin etti. Ona güvenmiyorum.

İşini yapmakta serbest kalırsa seni bir daha aramayacağını söyledi.

"Kiminle konuşuyorsun?" diye sordu Tobe.

Bir parmağını kaldırarak onu beklemeye çağırdı.

Nasıl olsa eve dönemeyecekti, diye devam etti Luka, *çünkü dün gece bir şekilde yangın çıkmıştı. Bu konuda bir şey biliyor olamazsın, değil mi?*

Naomi dudaklarının büzüldüğünü hissetti. *Hayır, hiç de değil.* Ama kimin bilebileceğine dair çok iyi bir fikri vardı.

Eğer öyle diyorsan, dedi, tüm şüpheliğiyle. *Akşam altı,*

Naomi. Akşam altı, diye yankılandı.

Adamın ruhu hafifçe onunkine çarptı ve sonra adam gitti.

Çapasına yeniden odaklandı. "Bir ev partisine gittiğini söylediğini sanıyordum."

Adamın kaşları çatıldı. "Gittim."

"Gerçekten mi? Çünkü Luka bana dün gece Iain'in evinin alevler içinde kaldığını söyledi." Sorumlu olmamasına imkân yoktu.

"Evet. Ev partisi."

Başını iki yana salladı. "İnanılır gibi değil."

"Sakin ol," dedi Tobe umursamaz bir el hareketiyle. "Belinsky'nin bunu bizim inimizle ilişkilendirmesi için hiçbir neden yok."

"*Sağduyu* onun inimizle bağlantı kurmasını sağladı."

"Şey, izini kimseye kadar süremez, bu yüzden şüphelendiği şeyi *kanıtlayamaz.*" Tobe'un ifadesi karardı. "Hâlâ onun hayatına girmesine izin vermenin ciddi anlamda kötü bir karar olduğunu düşünüyorum. *Ama . . .* Lachlan'ın söylediklerini düşündüm. O haklı. Seçimlerini bana ya da bir başkasına karşı savunmak zorunda değilsin. Bu yüzden Belinsky ile yüzleşmeye falan gitmeyeceğim. Yine de onunla yatman konusunda onaylamama ve huysuzluk etme hakkımı saklı tutuyorum."

Dudaklarının seğirdiğini hisseden Naomi elindeki boş şişeyi çöp kutusuna attı. "Çok olgunca bir davranış."

Homurdandı. "Şu anda hayatında yeterince sorun var; benim bunlara bir yenisini eklememe ihtiyacın yok. Ve Jolene iyi bir noktaya değindi - Luka'ya karşı çıkmak sadece güvenliğinizde delikler açacaktır. Hiçbir şekilde Luka'nın

onunla. Özellikle de şu anda, sadece Iain değil, o lanet din adamları da sizi hedef almışken."

"Iain'den bahsetmişken... Luka az önce bana, şarkımın pençesinden kurtulana kadar adamı kilit altında tutacağını söyledi."

Tobe'un başı yana doğru seğirdi. "Gerçekten mi?"

"Evet. Luka ve Belial'ın ona uyguladığı işkence seansının gerginliği altında bile 'Naomi'yi seviyorum' lafını ağzından düşürmedi."

Çapası yüzünü buruşturdu. "Bu çok kötü."

"Biliyorum. Ve bu yüzden Luka onun benden uzak duracağına güvenmiyor. Bu yüzden onu gözaltında tutmaya karar verdi."

"Bu doğru bir karar. Onaylıyorum," diye ekledi Tobe isteksizce, Luka'nın aldığı *herhangi bir* karara katılmasından açıkça rahatsız olmuştu.

"İşin bu kadar ileri gitmesi çok yazık," dedi iç çekerek.

"şimdi tek uğraşmamız gereken din adamları. Onları resimden çıkarmanın çok zor olacağını sanmıyorum. Karanlık bir uygulayıcının yardımıyla bile, en kötü ne yapabilirler ki?"

Ünlü son sözler.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Darko, Ella'ya "Tamam, oyumu değiştiriyorum - Luka'nın yerleşkemize taşınmasından yanayım," dedi.

Hayalet elini kaldırdı. "Evet, ben de."

Luka alışma odasındaki kanepede uzanan iki dūřmūř meleğe kaşlarını çatarak baktı. "Oylama mı?" diye tekrarladı, kafası karışmıştı.

"Önce Blackjack önerdi," diye açıkladı Ghost. "Bazıları destekledi, bazıları karşı ıktı. Ben kararsızdım. Bu noktada, ben *de* varım."

Kafası daha az karışmamış olan Luka, odanın arka tarafında duran korumalarının her biriyle bir bakış alışverişinde bulundu. Yüzlerinde şaşkınlık ve eğlence karışımı bir ifade vardı.

Black Saints MC kulübünün her üyesi çok sert görünüyordu ama aynı zamanda biraz da ılgındılar. Ella'nın onların arasında nasıl bu kadar mutlu yaşadığına dair Luka'nın hiçbir fikri yoktu. "Bunun ne hakkında olduğunu sormayacağım bile." Bilmemenin en iyisi olduğunu dūřündü.

Darko'nun kaşları birbirine kaydı. "Belli değil mi?" Luka'nın kucağındaki bebeğe bir bakış attı. "Onu ne zaman kucağına alsan, kendinden geçiyor. Ve öyle *kalıyor*."

"Yani?"

Ghost'un yüzüne yorgunluk çöktü. "Yani Lilibeth *Halka* filmindeki ocuk gibi. Uyumuyor."

"Uyuyor," diye araya girdi Ella, Luka'nın karşısındaki koltuktan. "Sadece gün boyunca küçük patlamalar halinde uyuyor. Orada burada birkaç dakika. Bunu gerçekten anlayamıyoruz çünkü bu normal değil."

Bir iblis ve düşmüş bir başmeleğin ürünü olan bir bebek için "normal" diye bir şey var mıydı? Kara Azizler MC kulübünün başkanı bir zamanlar kötü şöhretli yedi baş melekten biri olduğu söylentisini doğrulamamıştı ama Luka bunun doğru olduğundan şüpheleniyordu.

"Tüm sağlık kontrolleri gayet iyi çıktı, yani bu onu olumsuz etkilemiyor," diye ekledi Ella.

"Ama ya geri kalanımız?" Ghost acı dolu bir iç geçirdi. "Çok yorulduk."

Gözleri Luka'nın üzerinde olan Darko yatıştırıcı bir el kaldırdı. "Yanlış anlama ama senin yanında neden bu kadar rahat olduğunu anlayamıyorum."

Luka Lilibeth'e baktı. Bir tutam kısa siyah saçı, tombul yanakları ve elmas gibi mavi gözleriyle çok sevimliydi. "Ben de buna biraz şaşırdım." Kimsenin yatıştırıcı diyebileceği biri değildi.

Iain'e sorabilirsiniz.

Altı gündür Luka'nın kasasındaydı. Altı gün boyunca gerçeklerle yüzleşmesi için *baskı görmüştü*. Ama psi-iblisin zihinsel durumu hâlâ iyileşme belirtisi göstermiyordu. Bu Belial'ı zerre kadar rahatsız etmeyen bir şeydi, çünkü bu varlığın onunla daha fazla oynayabileceği anlamına geliyordu. Abraxas ve Dagon ise Iain'in sanrılarına sıkı sıkıya sarılma konusundaki kararlılığından en az Luka kadar rahatsızdı.

Hayalet kardeşine baktı. "Yapabiliyorken dinlenmeliyiz."

"Katılıyorum," dedi Darko. "İlk nöbeti ben alacağım."

Abraxas sırttı, ikisinin sanki bir savaş alanının ortasındaymış gibi davranmalarıyla eğleniyordu.

Luka Ella'ya döndü. "Lou hâlâ canı istediğinde Lily'yi ziyarete geliyor mu?"

Ella derin bir nefes verdi. "Evet, telekinetik olarak ona tokat atsa da daha fazlası için geri gelmeye devam ediyor. Bunu çok komik buluyor. Gerçi onu yaklaşık bir aydır görmedim."

"Ona tokat *atmamayı* öğrettiğini sanıyordum." Gerçekten de Ella'nın bebeğe pek çok şeyi yapmamayı öğretmesi gerekiyordu. Yaşına göre son derece gelişmiş olan Lily, çeşitli güç gösterilerinde bulunabiliyordu. Ve bunu acımasızca yapıyordu - bu, onun ve varlıklarının saygı duyduğu bir şeydi.

"Viper ona Lou'ya ne zaman isterse yapabileceğini söyledi," dedi Ella. "O da öyle yapıyor. Yeni olayı telekinetik olarak insanları itmek. Geçen gün dükkânımda Infernal'daki garsonlarınızdan birini biraz itti."

Luka kaşlarının çatıldığını hissetti. "Hangi garson?"

"Draya," diye detaylandırdı Ella, kırmızı kâküllerini boş boş karıştırırken. "Bebek arabasının üzerine eğildi, Lily'ye gülümsedi ve bebek gevezeliği yapmaya başladı. Kızımın bunu nasıl küçümseyici bulduğunu biliyorsun."

Bu kadar gelişmiş her çocuk bunu yapardı. "Draya'yı tanıdığınızı bilmiyordum." İki kadın da bundan bahsetmemişti.

"Yakın zamana kadar bilmiyordum. Dükkânıma sık sık gelmeye başladı. Benimle her zaman çok tatlı sohbet eder, sanki eski dostlarmışız gibi. Hatta geçen sefer beni öğle yemeğine davet etti."

Luka kaşlarının birbirine çarptığını hissetti. "Öğle yemeği mi?"

"Onu geri çevirdim, çünkü bunun gerçek bir dostluk teklifi olmadığını anlayabiliyordum. Sana ulaşmanın bir yolu olarak bana yakınlaşmayı umuyor." Ella'nın dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Bunu deneyen ilk kadın o değil. Muhtemelen sonuncusu da olmayacak."

Çenesini sıktı, Ella'yı bu şekilde kullanmaya çalışması onu çileden çıkarmıştı. "Onunla konuşacağım."

Ella elini çırpı. "Zahmet etme. Sorun değil. Gerçekten. Bir sürü şey satın alıyor. Sadece bana yağ çekmek için tabii, ama satış satıştır."

"Seni en son ne zaman aradı?"

"Umm ... birkaç gün önce."

Luka şaşırarak kaşlarını çatı. Draya, Naomi'yle olan ilişkisini herkesin bildiğini açıkladığından beri ona bir kez bile yaklaşmamıştı, bu yüzden ölüm perisinin hayatına devam etmeyi seçtiğini düşünmüştü.

Ella sandalyeye geri oturdu. "Çok fazla soru sorduğunun farkında ol."

"Ne tür sorular?"

"Hepsi senin etrafında dönüyordu. Rusya'nın neresinden geldiğiniz, eski ininizin dörtte birinin neden buraya göç ettiği, iblislerinizin nelerden hoşlanıp hoşlanmadığı, neden uzun süreli ilişkilerden kaçındığınız."

Dagon, böyle bir bilgiye sahip olmaya hakkı olmayan Draya'nın küstahlığı karşısında kızgın bir sesle homurdandı. Tanrı aşkına, inlerinin bir üyesi bile değildi.

"Sanki sana daha iyi yaklaşabilmek için profilini çıkarmaya çalışıyor gibiydi," diye düşündü Ella. "Benimle ilk arkadaşlık kurmaya çalıştığında söylediklerinden, ikinizin arasında bir şeyler olabileceğini düşündüğü anlaşılıyordu. Ama son zamanlarda Naomi Chamberlain'i yatağınıza aldığınıza dair söylentiler dolaşmaya başladı. Draya bu durumdan oldukça rahatsız olmuşa benziyor."

"Draya'yı asla ayartmadım. Kısa bir süre flört ettik. Hepsi bu kadar. Bir kez bile daha ileri götürmek istediğimi sözlü olarak ifade etmedim." Ve artık Draya'nın onun bilinen mahremiyet tercihinin saygı göstermeyeceği belli olduğuna göre, bunu asla daha ileri götürmeyecekti. Kendisini sırlarını açmaya ya da aşırı kişisel detaylarını paylaşmaya zorlamayacak yatak partnerleri seçmeye dikkat ediyordu. O zaman kimse hayal kırıklığına uğramazdı.

Ella, "Belli ki flört etmeniz, işleri bir adım öteye götüreceğinize dair umutlu olması için yeterliydi," dedi. "Naomi için onu es geçtiğin için incinmiş görünüyor. Draya onun hakkında pek de hoş olmayan şeyler söyledi."

Şeytanları, Luka'nın çenesini de sıkan ve burun deliklerinin açılmasına neden olan bir öfkeyle kaskatı kesildi. "Öyle mi?" diye sordu, sesi yumuşaktı ama *onun* bile duyabileceği bir tehditle titreşiyordu. "Tam olarak ne dedi?"

Ella'nın gözleri genişledi ve parladı. "Ooh, biri korumacı. İlginç. Genelde yatak arkadaşlarını hayatında oldukları sürece koruman altına alırsın ama geçmişte bu bir formaliteydi. Şimdiye kadar hiç korumacı *hissetmiyordun*."

Sertleşmemek için kendini zor tuttu. "Burada durum böyle değil." "Ve şimdi bunu inkâr ediyorsun. Yine ilgi çekici."

Gerçek mi? Evet, söz konusu Naomi olduğunda koruyucu içgüdüleri kolayca harekete geçiyordu. Bu yüzden, Iain hâlâ gözetiminde olmasına rağmen, planladığından daha önce ona bir koruma atamıştı.

Konstantin'e mesafesini korumasını söylemiş olmasına rağmen Naomi onu fark etmişti. Doğruca muhafızın yanına gitmiş ve kim olduğunu sormuştu. Konstantin ona söylemiş, ardından da Luka'ya telepatiyle

Ona haber vermeden neden üzerine bir adam koyduğuna dair bir açıklama istedi.

Onu fark etmeniz ne kadar süreceğini merak ediyordum, diye yanıtlamıştı Luka. *Bunu bu kadar çabuk yapmış olman güven verici.*

Neden güven verici? diye sormuştu.

Luka'nın yanıtı açık ve netti. *Çünkü senin güvenliğin benim için tahmin ettiğimden çok daha önemli.*

O zamandan beri telepatik ya da sözlü olarak bu konuda başka bir şey söylememişti. Darko'dan yumuşak bir horlama sesi geldi ve Luka o zaman iki düşmüş meleğin de uyuduğunu fark etti. Ne muhafızlardı ama. Ella ve Lily'ye bu kadar güvenmelerini bir iltifat olarak kabul etmesi gerektiğini düşündü.

onunla birlikte güvenlik.

"Kabul et, haklıyım," diye itti Ella, koltuğunda öne doğru eğilerek.

Luka gözlerini kıstı. "Sıkıldığın zaman gerçekten iğreniyorum. Her şeye burnunu sokan, meraklı birine dönüşüyorsun-"

"Savunmaya geçtin," dedi dudakları kıvrılırken. "Bu çok açıklayıcı."

"Savunmacı değilim, sadece yanlış varsayımlarınızı ele almakla ilgilenmiyorum. İstediginize inanmakta özgürsünüz. Şimdi, soruma cevap vermedin. Draya ne dedi?"

Ella alaycı bir meydan okumayla omuzlarını kaldırdı. "Naomi'nin senin için önemli olmadığını düşünürsek, bu önemli mi?"

Luka dudaklarını birbirine bastırdı. Dürüst olmak gerekirse, Belial şu anda onu sarsmak istiyordu.

"Naomi'yle merhabalaşmanın ötesinde konuşmak için hiç sebebim olmadı, ben de inindeki bazı iblislere onu sordum."

Kaşlarının çatıldığını hissetti. "Normalde yattığım kadınlara ilgi göstermezsin."

"Normalde iş yerlerine sık sık gidip onları yiyip bitirecekmiş gibi bakmazsınız. Naomi'ye gelince, bunu oyununu oynamadan önce bile yapmışsın, her şeyi duydum. Ve bu bana iki şey söylüyor. Bir, onu izlemekten çok hoşlanıyordun. İkincisi, diğer erkeklerin ona olan ilgini fark etmelerini sağlayarak onları kendi oyunlarını kurmaktan caydırıyordun. Bu beni meraklandırdı."

Ella'nın onu bu kadar iyi tanması gerçekten sinir bozucuydu.

"Harper ve Khloë senin sireni tanımlamak için bir sürü kelime kullandılar. Cesur. Koruyucu. Sadık. Keskin. Ketum. Aynı zamanda sizin gibi olduğunu söylediler; etrafında yakınlaşmasına izin verdiği küçük bir insan çemberi var; diğerlerini ise uzak tutuyor. Ayrıca, *yine* senin gibi, görünüşe göre cinsel ilişkilerini kısa ve sık tutuyor."

"Hmm."

Ella gülümsedi. "Onu benimle gerçekten tartışmak istemiyorsun, değil mi? Neden istemeyeyim? Genel olarak kaçamak cevaplar veriyorsun ama yatak arkadaşlarıyla sohbet ettiğimizde genellikle sınırların dışında kalmıyorsun."

Evet, çapasının Naomi'den umduğundan daha fazla hoşlandığı gibi abartılı bir şey hissetmemesini tercih ederdi. Harper ve Khloë'nin sıraladığı özelliklerin hepsine sahipti ve hepsi de ona çekici geliyordu. Ayrıca, Naomi'de yapmacıklık, alıştırmış hareketler, senaryolaştırılmış replikler yoktu. Onunla konuşuyordu. Onu dinledi. Gülümsemesi kolay, sıcaklığı içten ve kahkahaları açıktı.

Kural olarak, Luka yatak arkadaşlarını yüzeysel seviyenin ötesinde tanımak istemezdi ama bu kız onun ilgisini çekmişti. Dürüst olmak gerekirse, içinde uyandırdığı meraktan dolayı huzursuz hissediyordu. Şimdiye kadar söndürmeye çalıştığı ama başaramadığı bir merak. Zamanla bu merak da uçup gidecekti.

"Oldukça aktif bir hayatın var," dedi çapasına. "Neden benimkine burnunu sokmak için zaman ayırıyorsun?"

"Benim işime burnunu sokmanla aynı sebepten. Hayatımın her alanında benim için en iyisini istiyorsun. Ben de sana."

"Endişeni takdir ediyorum."

"Hayır, etmiyorsun."

"Hayır, etmiyorum. Bu çok sinir bozucu."

Ella'nın omuzları sessiz bir kahkahayla sarsıldı. "En azından ben burada oturmuş, Viper'ı bırakmam için ısrar ettiğin gibi Naomi'yi bırakman için ısrar etmiyorum. Tek istediğim ona cinsel bir ilgiden daha fazlasını duyduğunu itiraf etmen. Yani, seni benim kadar iyi tanıyan biri için bu gün gibi aşikâr değil."

Luka ona düz bir bakış attı. "Eve ne zaman gidiyorsun?"

Bir başka sessiz kakhaha omuzlarının titremesine neden oldu. "Burada doğru yoldayım, bunu biliyorum."

Darko o kadar yüksek sesle horladı ki hem kendini hem *de* Hayalet'i uyandırdı.

Etrafına bakınarak gözlerini iki kez kırıştırdı ve dik oturdu. "O gürültü de neydi?"

Luka kaşlarını çatı. "Sendin. Horluyordun."

Darko'nun bakışları Lily'ye kaydı. "Ve o uykuda kaldı. Cidden dostum, yerleşkeye taşınmalısın."

"Olmaz," dedi Luka ona.

Ghost'un kaşları çatıldı. "Bencillik etme."

"Bencil değilim, sadece yatılı bebek bakıcısı olmayacağım," dedi Luka. "Zaten yapacak o kadar çok işim var ki, neredeyse hiç burada olmayacağım."

"O konuda haklı," diye araya girdi Ella.

Darko'nun omuzları yenilgiyle çöktü. "Hiç umut yok, değil mi? Hayatımızın geri kalanını uykusuz geçirmek zorunda kalacağız."

Ella gözlerini devirdi. "Dramatik olma. Yirmi dört-yedi saat yanında olacak değil ya. Dürüst olmak gerekirse, bir avuç yetişkin erkeğin bu kadar mızımızlandığını hiç görmemiştim."

"Uykusuzuz," dedi Ghost, sesi hafifçe yükselerek. "Ne bekliyordunuz ki?"

Luka'nın kollarında kıpırdanan Lily'nin burnundan bir hırıltı geldi. Göz kapakları çırpınarak açıldı ve şaşırtıcı mavi gözleri Luka'ninkilerle buluştu.

Darko inledi ve kardeşine dirsek attı. "Bak *şimdi* ne yaptın. Aptal."

"Öyleyim, tam bir aptalım," diye itiraf etti Ghost, üzgün ve yenilmiş bir halde. Luka Lily'ye doğru baktı. "Merhaba.

Kestirmen nasıldı?"

Lily'nin yanıtı memnuniyet dolu parlak bir gülümseme oldu. Bakışlarını odanın diğer tarafına çevirerek annesini aradı.

Ella sandalyeden kalktı ve ona doğru ilerledi. "Gel o zaman."

"Onu almanı mı istiyor?" Luka, küçük kızın istek ve duygularını telepatik olarak görüntü ve izlenimlerle iletebildiğini bildiği için sordu.

"Evet," diye onayladı Ella, onu kucağına alarak. "Ayrıca bezinin de değiştirilmesini istiyor."

Her iki düşmüş melek de ondan uzaklaşarak geriye yaslandı.

Ella neyse ki önceki konuyu kapattı ve sonraki bir saat boyunca genel şeyler hakkında sohbet ettiler. Sonra ayağa kalkarak, "Gitme vakti geldi. Lily, Luka Amca'ya hoşça kal de."

Olgunlaşmamış bir ruh hafifçe onunkine dokundu. Luka ikisine de gülümsedi.

"Görüşürüz."

Ella onun kolunu okşadı. "Naomi konusunu başka bir zaman tekrar ele alırız." Hayır, aslında konuşmayacaklardı.

Luka ziyaretçilerine ön kapıya kadar eşlik etti, onları el sallayarak uğurladı ve telefonundaki güvenlik uygulamasını kullanarak malikâneneden çıkmaları için elektronik kapıları açtı.

Arkasından Mikhail, "Draya'nın Ella'ya senin hakkında bu kadar çok soru sorması hoşuma gitmedi," dedi.

Luka kapıyı kapattı ve sonra iki korumasına döndü. "Benim de hoşuma gitmiyor. Draya'nın bir cephesi var. Benim çapamı bu şekilde kullanmayı düşünmesi beni daha çok kızdırıyor." Evin içine doğru yürüdü ve ikizler de onu takip etti.

Nikandr sesinde alaycı bir tonla, "Eminim Naomi hakkında ileri geri konuşması da seni sinirlendiriyordur," dedi. "Kabul edelim, Ella tam isabet etti. Siren'e karşı korumacısın. Dahası, ondan gerçekten hoşlanıyorsun."

Luka ona sadece soğuk bir bakış attı. Telefonu bip sesi çıkararak dış kapı sensörlerinin aracın geçişini algıladığını bildirdi. Kapıları kapatmak için düğmeye bastı ve ardından telefonunu cebine koydu.

"En azından bunu bize itiraf edebilirsin," diye ısrar etti

Nikandr. Luka iç çekti. "Sen de en az Ella kadar meraklısın."

"Elinde değil," dedi Mikhail, kardeşinin yanına sokularak. "Her zaman her şeyi bilmeye kararlı olmuştur."

"Bu sensin," dedi Nikandr ikizine.

"Aslında ikiniz de öyle," dedi Luka.

Konstantin'in ruhu onunkine çarptı. *Çapanla meşgul olduğumu biliyorum ama bir şeyi bilmek isteyebileceğini düşündüm.*

Luka sustu. *Naomi iyi mi?*

O iyi, Konstantin hemen ona güvence verdi. Bütün gün onu takip ettim, ve, şey

...

Ne oldu?

Son yirmi dakikadır onu izleyen tek kişi ben değildim.

Hamburgerini ısırarak Naomi bacaklarını küçük masanın altına uzattı. Ailesinden eve dönerken yerel fast-food restoranına uğramıştı. Başlangıçta çok aç hissetmese de, içeri girip de kızarmış, yağlı ya da ızgara soğan, sos ve sıcak et kokularıyla karşılaştığında bu durum değişmişti.

Etrafında her türlü hareketlilik vardı. Kasiyerler paslanmaz çelik tezgâhta numaraları sayıyordu. Sıra sıra insanlar, kendi kendine sipariş veren kiosklarda kararsız müşterilere laf yetiştiriyordu. Çalışanlar kirli masaları silmek ya da dökülenleri silmek için koşuşturuyordu. Ebeveynler, oyun alanında koşuşturan çığlık atan çocukları kontrol etmek için oyun alanına gidip geliyordu.

Naomi'nin küçük oturma alanı tıklım tıklımdı. Müşteriler bir yandan tepsilerini taşıırken bir yandan da masa arıyordu. Bir grup genç köşedeki kabinde görüşüyor ve fotoğraf çekiyordu. Köpek yavrusu gibi sevdikleri her hallerinden belli olan bir çift sohbet ediyor, kıkırdıyor ve birbirlerine öpücükler gönderiyordu. Aşırı gürültücü üç çocukla ilgilenen bir anne, bıkkınlık içinde yüzünü masaya gömmek üzereydi.

Konstantin şu anda dışarıda duruyordu - pencerelerden onu göremeyeceği kadar geniş olmadıkça onu nadiren herhangi bir binaya kadar takip ederdi.

Çünkü senin güvenliğinin benim için tahmin ettiğimden çok daha önemli.

Luka'dan gelen bu telepatik sözler ne zaman beyinde ön plana çıksa göğsünü sıkıca kavıyordu ki ona göre bu çok sık oluyordu. Bunları ilk söylediğinde yaşadığı şok, heyecanını bastırmış ve onu bocalamaya itmişti. Ne diyeceğini bilemediği için cevap da vermemişti.

Luka'nın çapasına ve fahri yeğine karşı son derece korumacı olduğu iyi biliniyordu; onlara yönelik olası bir tehdit anında ölümle cezalandırılırdı. O böyle biriydi. Naomi onun bu yönünün kendisine yöneleceğini hiç düşünmemiştir.

Belli ki Luka da bunu beklemiyordu.

İkisi de o günden beri bu konudan bahsetmemişlerdi, sanki bu konunun konuşulmamasının en iyisi olduğu konusunda sessizce anlaşmışlar ve böylece işleri karmaşıktırmamışlardı.

Başlangıçta, Konstantin'in ona *ok* yakın durarak sırlarını açığa çıkarma riski taşıyabileceğinden endişelenmişti. Ama Konstantin her zaman onunla arasında belli bir mesafe bırakmış ve evine hiç girmemiştir.

Yine de Tobe, Luka'nın bu korumacı tavrından pek hoşlanmamıştır. Ama aslında Tobe lejyonun yaptığı hiçbir şeyden hoşlanmıyordu - nefes almak da dahil.

Öte yandan Jolene, Konstantin'in varlığından memnundu. Onun dikkatli din adamlarını yeni bir saldırı düzenlemek konusunda isteksiz kılacağını düşünüyordu.

-Fark edilmeden hareket etmeye dikkat ediyorlardı, bu yüzden onu kesinlikle fark edeceklerdi. Naomi din adamlarının doğaüstü yardımcısı için işleri ne kadar zorlaştırırsa, söz konusu yardımcının mecazi gölgelerden çıkıp işe karışması ve böylece kimliğini açığa vurması da o kadar muhtemeldi.

Kalabalık bir aile masaları birbirine iterken metaller fayanslara sürtünüyordu. Belli ki çocuklardan birinin doğum gününü kutluyorlardı çünkü en küçükleri bir doğum günü rozeti takmış ve elinde bir balon tutuyordu. *ok şirin*.

Naomi gülümseyerek artık yarısı yenmiş olan hamburgerinden bir ısırık daha aldı. Yakındaki eşni istasyonunda bir hareketlilik fark edince, refleks olarak o tarafa baktı .

. . ve dondu kaldı.

Bu özel dedektif Daniel Phillips değil miydi?

İblisi gözlerini kısarak baktı, içinde bir huzursuzluk vardı. Sosları ve peçeteleri toplamakla meşgul olduğu için Naomi'ye hiç dikkat etmiyor gibi görünse de, onunla aynı anda burada olması çok büyük bir tesadüf gibi görünüyordu.

Onu buraya kadar takip etmiş olabilir miydi? İzlendiğini hissetmişti ama bunun Konstantin olduğunu düşünmüştü; üzerinde başka gözler olduğu aklına gelmemiştir. Bu hatayı bir daha yapmayacaktı.

Daniel döndü, ona doğru boş boş bakar gibi oldu ve oldukça inandırıcı bir iki adım attı. Ama ne onun ne de varlığının Daniel'in rolünü anlamamasına yetecek kadar inandırıcı değildi.

Dudakları kıvrılmış bir halde cesurca masasına yaklaştı. "Oh, tekrar merhaba." Başını yana eğdi. "Beni hatırladın mı?"

"Hayır," diye yalan söyledi.

Adamın dostça gülümsemesi duraksadı. "Geçen hafta dövme stüdyosunda tanışmıştık.

Urban Ink mi?"

"Ah. Doğru. Tabii ki." Yoğuşma yüzünden nemli olan fincanını kaldırdı. "Sen Tobe'a karşı gizli bir şeyler besleyen adamsın."

"Hayır. Hayır, gerçekten öyle değil." Onun karşısındaki sandalyeye bir bakış fırlattı. "Size katılmamın sakıncası var mı?"

Pipetinden gazozunun bir kısmını höpürdeterek içti. "Ne istediğine bağlı."

"Yalnız yememeyi tercih ederim." Davet beklemeden oturdu. "Birini mi bekliyorsun?"

Kadın içkisini bıraktı. "Hayır. Eğer Tobe'la karşılaşmayı umuyorsan..."

"Gerçekten, senin çapanla çıkmak istemiyorum," diye kıkırdayarak vurguladı, hamburgerinin üzerindeki çatlak ambalajı soyarken. "Dürüst olmak gerekirse çiftleştim. *Mutlu* bir şekilde."

Ne küçük bir yalancı. Bir özel dedektifin bu konuda daha iyi olacağını düşünürdü. "O zaman neden burada benimle oturuyorsun?" Ve ona gözlerinde seksle bakıyordu; bu da ona iblisin alaycı bir bakışını kazandırdı.

Tek omzunu silkti. "Özel bir nedeni yok."

Yüksek bir gümbürtüyü sert bir küfür izledi. Naomi bir müşterinin tepsisini düşürdüğünü ve siparişlerinin karo döşeli zemine saçıldığını fark edince acıyarak yüzünü buruşturdu.

Daniel, "Benim adım Ed," diye yalan söyleyerek Naomi'nin dikkatini tekrar kendisine çekti. "Naomi." Burgerinden bir ısırık daha aldı.

"Buralarda mı yaşıyorsun?" "Evet.

Sen?"

Başını sallayarak patates kızartmalarından üçünü aldı ve kürekle ağzına attı. "Bir müşteriyle görüştüktan sonra işten eve dönüyorum."

"Müşteri mi?"

"Ben bir grafik tasarımcısıyım."

"Huh."

Kendini küçümseyen bir kıkırdama çıkardı. "Evet, hayatı uçlarda yaşamayı gerektiren bir iş sayılmaz. Yine de faturaları ödüyor." Dişlerini kendi hamburgerine geçirdi. "Ve bu sayede yaratıcı yönümü ortaya çıkarabiliyorum." Bir ağız dolusu yemeğin etrafında konuştu.

İblisi bu nahoş manzara karşısında yüzünü buruşturdu.

"Ressam, heykeltıraş ya da başka bir şey olmak için gerekenlere sahip değilim. Ama bir dizüstü bilgisayarla sanat-büyüsü yapabilirim." Yakındaki aile "İyi ki doğdun" şarkısını söylemeye başladığında durakladı ve şarkıya eşlik ederek el çıırttı. "Peki ya sen? Bana yaratıcı bir tip gibi geliyorsun."

Hamburgerinin son lokmasını çiğnerken gözlerini şüpheyle kısmaktan kendini zor alıkoydu. "Neden?"

"Bilmiyorum. Genelde bir sanatçı arkadaşımı fark edebilirim. Buna bir yetenek diyebiliriz."

Kadının omurgasında bir tedirginlik belirdi. "Tırnaklarımı boyamayı seviyorum. Bu sayılır mı?" Gözlerinde neşe parlıyordu. "Neden olmasın anlamıyorum. Tuval tuvaldir, her ne şekilde olursa olsun."

Bir kızartmayı ketçaba batırdı ve içgüdüleri karıncalanarak ısırıldı. Yaratıcı olup olmadığını sorması onu rahatsız etmişti. Onun Tobe'un hayalet sanatçılarından biri olduğunu mu varsayıyordu? Bunu düşünmesi için hiçbir neden yoktu. Yine de dövme stüdyosunda oldukça savunmacı ve ağız sıkı davranmıştı. Belki de bu onu şüphelendirmişti.

O halde ona Urban Ink'te neden kaba davrandığına dair başka bir neden vermek en iyisi olabilirdi; onu kandırmadığını ve asla kandıramayacağını bilmesini sağlamak.

"Bir sorun mu var?" diye sordu. "Gergin görünüyorsun. Eğer içini dökmek istersen iyi bir dinleyiciyimdir."

"İstemiyorum ama
teşekkürler." "Emin
misin?"

Bir kızartma daha yedi. "Olumlu. Yani, bana bir sürü saçmalık anlatmaktan hoşlanan biriyle neden konuşayım ki, Daniel?"

Çiğnemenin ortasında durakladı, sevimli ifadesi dondu.

"Evet, gerçek adını biliyorum. Bunu seninle tanıştığım gün öğrendim, tıpkı senin bir özel dedektif olduğunu öğrendiğim gibi."

Gözleri çakmak çakmak oldu, yüzündeki donmuş dostane ifade hızla soldu ve sertleşti. "Nasıl?"

"İmpler hemen hemen her şeyi öğrenebilir. Urban Ink'teki fotoğrafınızı çekip bir bağlantısına göndermiş, o da kimliğinizi anında telepatiyle ona iletmış. O da bana iletti."

"Resepsiyon görevlileri ne zamandan beri insanların kimliklerini kontrol ediyor?" diye ısırdı.

Varlığı onun ses tonundaki kızgınlığı *severek* gülümsedi. "Etmiyorlar. Ama sen sandığın kadar iyi bir yalancı değilsin; ses tonun, beden dilin ve kelime seçimlerinle ilgili her şey içgüdülerimi harekete geçirdi. Ondan bana bir iyilik yapmasını ve senin gerçekte kim olduğunu öğrenmesini istedim."

Hamburgerini sıkıca kavradı, içinden sızan sostan habersizdi.

O.

Naomi ağzına bir kızartma attı. "Şimdi, nasıl sevdiğine göre Konuyu Tobe'a getirecek olursak, onun hakkında bilgi isteyen bir müşteriniz olduğunu söyleyebilirim. Benden bir şey öğrenmeye çalışarak vaktini boşa harcıyorsun ve inimdeki başka biri söz konusu olduğunda da aynı şekilde zorlanacaksın."

Burun delikleri alevlendi. "Sana ödeme yapacağım."

"İlgilenmiyorum." Çoğunlukla boş olan fincanını salladı, buzun şingirtisini duydu ve sonra pipetiyle biraz daha soda içti. "Sorularının cevabını bilsem bile sana söylemezdim, hiçbir şey için."

"Ona zarar verecek bir bilgi istemiyordum ki." "Fark etmez. Paylaşmak ya da paylaşmamak onun bileceği iş. Git ona."

"Bana bir şey söyleseydi söylerdim." Sanki aklına bir şey gelmiş gibi gözlerini kıstı. "Tobe'a telepatiyle haber verdin mi? Yolda mı?"

"Hayır. Onu senin yörüngene sürüklemeyeceğim. Onunla konuşmak istiyorsan, ona büyük bir çocuk gibi yaklaşmalısın." Yemeğini bitirdiğinde

Parmaklarındaki tuz ve yağı silmek için peçete kullandı. "Ayrıca beni izlemeyi ve takip etmeyi bırakmalısın."

Çirkin bir sırıtma yüzünü süsledi. "Sen ya da Tobe bana bilmek istediğim şeyi söylediğinizde geri çekileceğim. O zamana kadar benimle uğraşmak zorunda kalacaksın."

Ona dikkatle baktı. "Seni aptal yerine koymadım. Hmm. Sanırım bunu asla söyleyemezsin." Peçetesiyle ağzını sildi ve sonra peçeteyi boş hamburger kutusuna attı.

"Küçük bir sirenin bana neler yapabileceği konusunda endişelenmeli miyim?" "Evet, aslında. Ama asıl endişelenmen gereken benim."
Naomi kaskatı kesildi. Çünkü bu sözler ondan gelmemiştir.

ONUNCU BÖLÜM

Naomi yavaşça başını kaldırdı. Masasının yanında Luka duruyordu ve Daniel'a buz gibi gözlerle bakıyordu. Omurgasından aşağı hafif bir ürperti indi ve kollarında tüyleri diken diken oldu. Ve iyi anlamda değil.

Kahretsin.

Onu bu durumdan uzak tutmayı ummuştı ama özel dedektif hâlâ buralardaysa Konstantin'in Daniel'ın kendisini takip ettiğini fark etme ihtimali olduğunu biliyordu. Bu an için hazırlıklıydı. Sadece o anın gelmemiş olmasını diledi çünkü Luka büyük olasılıkla duruma dahil olmakta ısrar edecekti.

İblisi bundan pek rahatsız olmamıştı. Ama bunun nedeni çoğunlukla onun ne yapacağını merak etmesiydi. Varlık onun acımasız çizgisine bir göz atmak istiyordu.

Çok tipik.

Naomi restorandaki ses seviyesinin biraz düştüğünü fark etti. İblisler lejyonu anında tanıyabilirdi. İnsanlar tanımazdı, ama o anda onunla ilgili her şeyin "tehdit" diye bağırıldığını düşününce, bazılarının neden ayağa kalkıp dikkat kesilebileceğini anlıyordu.

Luka'nın bakışları ona kaydı ve kimyaları nişan alıp ateş etti. Çatırdayan güç, isabet ettiğinde havayı gerdi. Sistemindeki her sinaps elektriklenmiş gibiydi. Böyle anlarda bile vücudu onun etrafında canlanmakta asla başarısız olmuyordu.

Biraz rahatlama ihtiyacı duyarak dikkatini Daniel'a verdi. Luka'ya şaşkınlıkla bakıyordu, yüzü gevşemişti, önceki sırtışıından eser kalmamıştı.

bulunacaktı. Özel dedektifin lejyonu gördüğüne bu kadar şaşırmış görünmesi, kadının onunla yattığını henüz duymadığını gösteriyordu.

"Luka Belinsky," diye nefes aldı.

"Beni dezavantajlı duruma düşürüyorsun," dedi Luka, sesi alçak ve pürüzsüz olsa da her kelimesinde tehlike dolaşıyordu. "Sen benim kim olduğumu çok iyi biliyorsun. Senin kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok."

"D-Daniel Phillips."

"Ve Naomi'yi rahatsız ediyorsun çünkü?"

Daniel duraksadı, belli ki saçma bir bahane bulmaya çalışıyordu.

"Bana yalan söylemek istemezsin," diye önerdi Luka.

"Onu taciz falan etmiyordum. Sadece ona bazı sorularım vardı.

Ben bir özel dedektifim."

"Kim tarafından ve ne yapmak için tutuldun?"

Daniel dudaklarını yaladı. "I . . . Davalarım ya da müvekkillerim hakkında konuşamam." "Benimle konuşacaksın."

"Gerçekten yapamam, yasal olarak çok az şey paylaşmak zorundayım."

Sabrı geçmişte kalan Luka masaya yaklaştı, o küçük pisliği boğmak için sabırsızlanıyordu. "Burada bir seçeneğin olduğunu düşünüyor gibisin. Ama yok. Açıkça konuşmama izin ver. Müşterilerine ne tür güvenceler verdiğin ya da ayrıntıları açıklamayı yasaklayan yasal düzenlemeler umurumda değil. Naomi benim korumam altında. Eğer kendini onun için bir sorun haline getirmekte ısrar edersen, o zaman *ben* de *senin sorunun* olurum. Bu işler böyle yürür."

Daniel'in yüzündeki kan çekilmişti; bu Belial'ın hoşuna giden bir görüntüydü.

"Onun koruma statüsünde olduğunu bilmiyordum. Yemin ederim bilmiyordum."

"Artık biliyorsun. Ya bana bilmek istediklerimi söylersin ya da seni daha rahat edebileceğimiz bir yere götürürüm. Ve sen *yine* de bana bilmek istediklerimi söylersin."

Daniel o kadar zor yutkundu ki canı yanmış gibi görünüyordu. "Naomi'nin psi-mate'yle çalışan bir hayalet sanatçıyla tanışmak isteyen bir müşterim var. Sanatçı anonim kalmak istiyor, bu yüzden Tobe kimliğini açıklamayacak. Kim olduklarını öğrenmek ve iletişim bilgilerini almak için tutuldum."

"Bunun Naomi'yle ne ilgisi var?"

"Çapalar birbirleriyle sırlarını paylaşırlar. Tobe'un hayalet sanatçılarının isimlerinden ona bahsetmiş olabileceğini düşündüm."

Daniel'a, "Sana hiç tanımadığımı söylemişim," dedi. Yani daha önce temas kurmuşlar mıydı?

Özel dedektif omuzlarını kaldırdı. "Müvekkilim için cevap bulmakta zorlanıyorum, o yüzden tekrar deneyeyim dedim."

"Evet, denedin," dedi Luka. "Ve sonuçsuz kaldı. Onu tekrar sorgulasaydın da aynı şekilde sonuçsuz kalacaktı. Ama bunu yapmayacaksın, değil mi?" Bu bir soru değildi; çok karanlık sonuçlar vaat eden açık bir emirdi.

Gözlerinde korku titreşen Daniel başını salladı. "Hayır. Hayır, elbette hayır."

Abraxas onun korkaklığına homurdandı ve onu acınası buldu. Luka'nın diğer iki varlığı da bu değerlendirmeye katılıyordu.

Luka bakışlarını tekrar Naomi'ye çevirdi ve avucunu ona doğru uzattı.

Oturduğu yerden kalkarken elini yavaşça onun elinin içine koydu. Ancak o zaman ikizlerin ve Daniil'in birkaç adım arkasında olduğunu fark eder gibi oldu. "Sadece çöplerimi koymam gerekiyor-" Nikandr tepsisini kapıp onun yerine koyunca sözünü kesti. "Tamam."

"Hadi gidelim." Luka onu masadan uzaklaştırmak için bir elini sırtına koydu.

Kız ona hızlıca bir bakış fırlattı. "Konstantin sana Daniel hakkında telepat gönderdi," diye tahmin etti.

Adam çenesini eğdi. "Birinin seni izlediğini fark etmiş. Ben geldiğimde, o kişinin sizin masanızda olduğunu söyledi. Vücut dilinizden onun hoş karşılanmadığı anlaşılıyordu."

Beşi de restorandan çıkarken Mikhail onlara yol gösterdi ve Konstantin'in de arkalarından gelmesiyle yan sokağa doğru yürüdüler. Gölgelelerin derinliklerinde ve insan gözlerinden uzakta olduklarında, Luka ışınlayıcısına baktı. "Benim evim."

Daniil'in yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Anlaşılabilir bir şeydi. Luka yatak arkadaşlarını evine getirmezdi. Ama o anda, korumacı tavrıyla Naomi'nin en güvende olacağı yerde olmasını istiyordu.

Çevreleri tamamen değişmeden önce bir anlığına bulanıklaştı ve aniden hepsi onun antresinde duruyordu.

Luka bakışlarını iblislerinin üzerinde gezdirdi. "Bizi yalnız bırakın." Dört erkek mecburen evden çıktıktan sonra yeniden Naomi'ye odaklandı. Naomi dudaklarını ayırmış, dolambaçlı merdivenleri, mermer döşemeleri ve ısıltılı avizeyi inceleyerek etrafına bakınıyordu.

"Vay canına," diye nefes aldı.

"Bir özel dedektifin sana yaklaştığından hiç bahsetmemiştin," dedi Luka, sesinde bir ısırıkla.

Kadın omuz silkti, Luka'nın kızgınlığından etkilenmediği belliydi. "Neden bahsedeyim ki? Bilmen gerekli değildi. Hiçbir şeyle ilgisi yoktu." Bunun onu ilgilendirmediğini eklemeyi ama ses tonunda ve ifadesinde bu ima vardı.

Luka yüzünün sertleştiğini ve üç iblisin de kıldığını hissetti. Çünkü bu onun işi gibi geliyordu. "Eğer sana yönelik bir tehdit varsa, bundan haberdar olmam gerekir."

"O bir tehdit değil, sadece bir baş belası."

Belki öyle, ama ... "Mesele bu değil."

"Bak, hayatında olup biten her şeyi bana anlatmıyorsun. Neden anlatacaksın ki? Senin işlerini bilmeye hakkım yok. Birbirimize söz vermedik."

"Benim korumam altındasın."

"Süper. Ama bu gerçekleri değiştirmez. Hadi ama Luka, bir özel dedektif sana ulaşmış olsaydı bana söylemezdin. İkisini birden yapamazsın."

"Neden olmasın?"

Kızgınlık Naomi'nin derisini sıyırsa da kıkırdamadan edemedi. "Senin ne kadar ele avuca sığmaz biri olduğun konusunda sızlanamam bile. Neye bulaştığımı biliyordum. Ama saçmalıklara katlanacağımı sanma," diye yumuşak bir şekilde uyardı. "Ben öyle biri değilim."

"Evet, fark ettim," diye mırıldandı. "Eğer özel dedektif seni bir daha rahatsız ederse, bunu bilmek isterim."

"Yapacağından şüpheliyim. Onu korkuttun."

"Korkmuş insanlar bile tavsiye edilmeyen şeyler yaparlar."

"Yeterince doğru. Iain bunun bir örneği." Onu düşünmek burnunun kırıışmasına neden oldu. "Durumu daha iyi mi?"

Luka'nın dudakları inceldi. "Henüz değil. Bir siren şarkısının esiri olmadığını iddia etmekte ısrar ediyor."

Suçluluk duygusu Naomi'nin topuklarını kemiriyor, bu da onun varlığını rahatsız ediyordu. Evet, evet, *yersiz* bir suçluluk duygusuydu -bunu çok iyi biliyordu- ama bu, hissettiklerini daha az gerçek kılmıyordu. Tanrı aşkına, adam onu gerçekten sevdiğini kanıtlamak için isteyerek işkenceye maruz kalıyordu.

Elini saçlarının arasına daldırdı, Luka'nın bakışları buklelerinin üzerinde yavaşça gezinmeden önce bu hareketi takip edince bir an durdu. Bu, herhangi bir dokunuş kadar güçlü olan, karnının çırpınmasına ve şeytanının tüylerinin diken diken olmasına neden olan görsel bir okşamadan başka bir şey değildi.

"Phillips tekrar başını belaya sokarsa benimle iletişime geçeceğine dair hiçbir garanti vermediğini fark etmedim."

İnatçı piç. İblisi gözlerini devirdi ama onun azmine saygı duyuyor ve Naomi'yi bu kadar korumasından hoşlanıyordu. "Ondan bir daha haber alırsam sana söylerim. Şimdi, bu sarayı gezecek miyim, gezmeyecek miyim?"

Luka ona uzun uzun baktı, sanki konuyu değiştirip değiştirmemeyi tartışıyormuş gibiydi. Sonunda, "Neden olmasın, anlamıyorum," dedi.

Naomi evin içinde onu izledi, çeşitli odalara küçük bakışlar attı -ki çok sayıda oda vardı. Ev lüksün doruğundaydı ve inanılmaz derecede temizdi, ama ruhu yoktu. Bu da biraz üzücüydü. "Çok fazla muhafızınız var," diye belirtti.

"Bu bir önlemden çok caydırıcı bir şey. Şimdiye kadar sadece iki iblis fark edilmeden mülkün duvarlarını aşmayı başardı ama onlar da eve ulaşamadı. Şansları olmadan önce görüldüler ve gözaltına alındılar. Burada güvendesin, Naomi. Başka hiçbir yerde olamayacağın kadar güvende."

Din adamlarının onun güvenliğini aşması pek olası değildi - bu güven vericiydi. Herhangi birinin buraya sızmaya çalışacağından şüpheliydi ama yine de deneseler bile başarılı olma şanslarının az olduğunu bildiği için kendini daha iyi hissediyordu.

Fuayenin merdivenlerine doğru yürürlerken, "Böyle bir yerde hemen kaybolurdum," dedi. "Ne zamandır burada yaşıyorsun?"

Luka adımlarına ara vermeden omzunun üzerinden kısa bir süre ona baktı. "Bir süredir."

"Bana fazla bilgi yükleme," diye alay etti.

"Yüklemem," diye kestirip attı.

Üst katta, odaları işaret ederek turuna devam etti. Belirli bir kapıya ulaştığında iterek açtı ve onu içeri buyur etti. "Burası ana yatak odası."

Naomi geniş mekânın ortasında durarak yavaşça etrafına bakındı. *Bu* oda tam bir Luka havası taşıyordu. Düzgün, erkeksi ve biraz da karamsardı. Koyu renk ahşaplar, meşe döşeme, lüks yatak takımları, çöl kumu rengine duvarlar. Ve onun gibi kokuyordu; güç, amber ve sandal ağacı gibi.

Kral boy sayvanlı yatağa odaklandı. "Bahse girerim bu oda çok hareket görmüştür," diye alay etti.

Adam ona ciddi bir ifadeyle baktı. "Ben eve kadın getirmem."

Oh. "Peki *beni* neden buraya getirdin?" "Çünkü ben istedim."

"Hepsi bu mu?"

"Bu kadar."

"Her zaman yapmak istediğin şeyi mi yaparsın?"

"Çoğu zaman." Luka ona doğru yaklaştı, bakışlarından öyle bir sıcaklık akıyordu ki nefesi kesildi.

Sanki bir işaretmiş gibi, vücudu şarj olmaya başladı; teni ısındı, kasları gerildi, sinir uçları karıncalandı, içi beklentiyle uğuldadı.

Yavaşça ama sıkıca çenesini baş ve işaret parmaklarının arasına alarak, gözlerinin yüzünde gezinmesine izin verdi, sık sık yaptığı gibi her özelliğin izini sürdü ve haritasını çıkardı. "Bir erkek bu yüze karşı kolayca bir saplantı geliştirebilir ve bunun senin bir siren olmanla hiçbir ilgisi yok." Dudakları ile Na'nın dudakları arasında sadece birkaç santim kalacak şekilde başını eğdi. "O ağzı bana sun, Naomi."

Hiç sorun değil. Dudaklarını onunkilerle birleştirdi ve aralarındaki cinsel bağ yerine oturdu. Öpüşmeleri doğrudan cinselliğe doğru ilerlerken, ihtiyaç hızla yükseldi, içinden geçti. Adam onu kendine doğru çekip sikinin sertleştiğini hissetmesine izin verdiğinde nefesi vücudunu terk etti.

Utanmadan ona doğru eğildi, bir eli ensesinde kıvrılırken diğer eli omzunu kavradı; parmakları sıkıyor, tırnakları kazıyordu. Adam geri çekildiğinde neredeyse şikâyet edercesine miyavladı.

Adam parmak ucuyla kadının ağızının şeklini çizdi. "Bunun tekrar sikimle dolmasını istiyorum."

Dakikalar sonra yatakta çırılçıplaktılar; adam yatak başlığına yaslanmış dik oturuyordu; kadın ise elleri ve dizleri üzerinde adamın açık kalçalarının arasına yerleşmiş, bir yandan da ona sakso çekiyordu.

Onun nelerden hoşlandığını bildiği için emmeyi sıkı tutuyor, ara sıra durup başını ya da tepenin altındaki hassas noktayı yalıyordu. Bu sırada Luka onu teşvik ediyor, kafa derisini kaşıyor, saçlarıyla oynuyor, çoğunlukla Rusça övgüler fısıldıyordu.

Ara sıra gözlerinin arkasında hareket eden gölgeler görüyordu; yakından izleyen varlıklarının küçük bakışları. Bu yüzden Belial'ın kontrolü ele alması onu şaşırtmadı.

"Bakalım boğulurken ne kadar güzel görünüyorsun." Eli saçlarına dolanan varlık kalçalarını yukarı itmeye başladı, ağızını nefes almakta zorlanacağı kadar derinden sikti. Öğürdü, boğuldu, öksürdü. Ve *hâlâ* kalçalarını pompalıyordu.

Bir sadistten başka ne bekleyebilirdi ki?

Ancak gözyaşları yüzünden görüşü bulanıklaştığında saçlarındaki tutuşun gevşediğini hissetti. Bakışlarını yukarı doğru çevirdiğinde, Luka'nın tekrar kontrolü ele aldığını gördü.

"Bir sorum var," dedi.

Kaşlarını çatarak ağızını adamın aletinden aşağıya doğru kaydırdı ve dudaklarını yavaşça yukarı çekerken sertçe emdi.

Saf erkek memnuniyeti yüzüne yayıldı ve göz kapaklarını hafifçe indirdi. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

"Evet. Neden?"

Başparmağını kadının alt dudağının dış kenarında gezdirdi. "Bu gece içine boşalmak istiyorum. Yükümü gidebildiği kadar derine boşaltmak istiyorum."

Onun bu isteği karşısında içten içe şaşırان kız gözlerini kırptırdı ve dudaklarını yaladı. "Uh .

.. tamam," diye geveleyerek cevap verdi.

Memnuniyet bakışlarına yansımıştı. "Buraya gel."

Naomi öne doğru kaykıldı ve bir dizini onun kalçalarının iki yanına yerleştirdi. Ellerini onun göğsünün üst kısmına koydu, parmakları köprücük kemiğinin üzerinde duruyordu.

Adam bir kolunu Naomi'ye doladı, bir elini poposunda gezdirdi ve sonra bir parmağını arkadan Naomi'nin içine daldırdı. "Sırılsıklam olmuşsun."

Yüzünün alev aldığını hissetti. "Evet, şey." Sahip olduğu tek şey buydu. O bir Bunun gibi *zekice*.

"Şimdi bana bineceksin. Ama önce ..." Ağzını onunkinin üzerine kapattı ve dilini içine soktu. Sert ve açgözlü bir şekilde öpüşürken, ellerini onun her yerinde gezdirdi -sıkmak, avuçlamak, şekillendirmek- dokunuşu, iblisin heyecan verici bulduğu bir şekilde cesur ve haklıydı.

Ağzını serbest bırakarak başını eğdi ve bir meme ucuna yapıştı, o kadar güçlü emdi ki canı acıdı.

Kadın keskin bir nefes aldı. "Luka ..."

Gergin tomurcuğa hızlı bir ısırık verdi ve sonra avucunu karnının alt kısmına yaydı. Yukarı doğru süpürdü, mümkün olduğunca çok deriyi okşadı, parmaklarının uçlarını sanki üzerine izlerini basacakmış gibi aşağı bastırdı. "Benim," dedi elini boğazından geçirip çenesini kavrayarak. "Sen değil misin?"

Kız cevap vermeyi *düşünmeye* bile fırsat bulamadan şeytanı yüzeye fırladı ve kontrolü ele aldı. "Becermek senin elinde," dedi ona. "Hepsi bu. Bunu unutma."

Kendi gözleri tekrar siyaha döndü, derinliklerinde asık suratlı bir parıltı belirdi.

Dagon. "Belki de iddiamızın daha derinlere uzandığını hissediyoruzdur." Saf bir alay.

Varlığı burnunu çekti. "Ne hissettiğin umurumda değil. Gerçekler gerçektir."

"Haklısın. Öyle." *Dagon* elini kızın boğazına sımsıkı doladı ve bir gerçek olduğuna inandığı şeyi aktarmak için oradaki deriye bir damga yakarken havayı hafif bir tıslama sesi doldurdu.

Varlığı gözlerini kısmıştı. "Beni fazla zorlama." "Ben de aynı şeyi senin için söyleyebilirim."

Luka durum daha fazla tırmanmadan üstünlüğü ele geçirdi ve Naomi'yi gözle görülür biçimde rahatlatı. "Merak etme," dedi Luka, Naomi'yi o kadar yakınına çekmişti ki meme uçları göğsüne saplanıyor, amının kıvrımları da sikini sarıyordu. "Tartışabilirler ama fiziksel bir kavga olmayacak. Benim iblislerim işi o kadar ileri götürmez."

"Benimki alabilir," diye mırıldandı. "Neyin 'çok ileri' sayılacağı umurunda değil. Sebep olduğu dramdan zevk almasa da -daha çok kargaşa ve yıkım hayranıdır- umurunda bile olmaz."

Luka bir elini kızın kalçasına sıkıştırdı, diğer eliyle de sikini kızın girişiyle aynı hizaya getirdi. "Şimdi de iblislerimi azdırmaya çalışıyorsun."

Başını iki yana salladı. "Bu üçü çok tuhaf." "Bununla yaşayabilirler. Şimdi beni içine al."

Kadın adamın omuzlarına tutunarak aşağıya doğru indi, nefesi kesildi, gözleri kapandı. Adam sonunda taşaklarına kadar onun kavurucu sıcaktaki amına girene kadar santim santim ilerlemeye devam etti.

Aniden ensesinden yakaladı ve ağzını bariz bir şekilde sahiplendi. Öptü. Isırdı. Yedi. Yağmaladı. Ta ki ciğerleri hava almak için yanarken geri çekilmek zorunda kalana kadar. "Kendini benim üzerimde becer."

Naomi hâlâ adamın omuzlarına sıkıca yapışmış bir halde, kendini hiç kısıtlamadan adamın sikinin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplıyordu. Göğüsleri vücudunu öylesine cezbedici bir şekilde sallıyor ve tokatlıyordu ki Luka uzanıp ellerini onlarla doldurdu. Dolgunlaştırdı, şekillendirdi ve sıktı, sahip olma duygusu içinden akıyordu.

Tırnaklarını adamın tenine geçirdi, gözleri bulanıklaştı, yüzündeki kızarıklık boğazındaki taze damgayı lekelemek için önünü süpürdü. Ona bakmak bile taşaklarını ağrıtıyordu. Sadece bir iz görmenin kendisinde böyle bir tepki uyandırabileceğini düşünemezdi ama saf erkek memnuniyeti kanında çarpıyor, hem uyarılma hem de sahiplenme duygularına karışıyordu.

Ona karşı sahiplenici hissetmemesi gerekiyordu. Ya da korumacı. Ya da onun için o kadar açgözlüydü ki -daha fazlası ve daha fazlası için- açıkçası bu onu rahatsız ediyordu.

Onu sikinin üzerinde aşağı yukarı çarpmaya başladı, elleri ısrarlı bir tutuşla kığını kavradı ve onu nasıl hareket ettirmek için her hakka sahip olduğunu söyledi.

Onu istiyordu. Boşalması hızla yaklaşırken karnı gerildi, kıvrıldı ve zonkladı, şaftının kadının içinde şişmesine neden oldu.

Aletini daha derine sokmak için kalçalarını kaldıran Luka, bir elini aralarına soktu. Klitorisini okşayıp yuvarlayarak, "Boşalırken gözlerini kapatmak yok, Naomi. Sikimin etrafında paramparça olurken doğrudan bana bak."

Klitorisinin bir sonraki yuvarlanması onu uçurumun kenarına getirdi. Orgazm olurken boğazından boğuk bir çığlık yükseldi ve amcığı adamın etrafında dalgalandı.

Kalçalarını kabaca yuvarlarken onu sikinin üzerine tekrar tekrar sertçe düşürdü. Sonunda patlayarak taşaklarını kadının içine boşaltırken derin bir inilti karnından yukarı çıktı.

"Bu da ne böyle?" diye sordu Tobe ertesi sabah, yüzü gök gürültüsü gibiydi. Kadının boğazındaki damga dikkatini çekene kadar gülümsüyordu. *Herkesin* dikkatini çekebilirdi, çünkü hiç de ince bir şey değildi. Boynuna ince bir yılan dolanmış, başı boğazının sütununa yakın bir yere yerleşmiş, alt gövdesi göğüslerinin arasındaki vadiden aşağı doğru iniyordu.

Onun eve girmesine izin vermek için kenara çekilen Naomi içini çekti. "Gerçekten belli olmuyor mu?" Markalar dövme gibi görünüyordu ama bir iblis aradaki farkı kolayca anlayabilirdi.

Tobe ellerini kalçalarına koyarak içeri girdi. "Bunu Belinsky'nin varlıklarından hangisi yaptı?"

"Dagon." Naomi kapıyı kapattı ve ekledi, "Luka ve iblisleri PI'nın restorana gelmesine çok sinirlendiler -sanırım bunu tartışmaya geldiniz." Bu konuyu ona sadece yirmi dakika önce telepatiyle bildirmişti. Geri adım atmayan sık kafalı özel dedektifler ve mega kaltak müşteriler hakkında atıp tuttuktan sonra, ona kısa süre içinde evinde olacağını bildirmişti. "Dagon, bir lejyonun koruması altında olduğum belli olsun diye bu damgayı bıraktı." Sadece Luka'nın iblis cinsi yılan damgası bırakırdı.

Tobe onu işaret etti. "*Bu* sadece bir uyarı değil. Bu çok açık bir sahiplenme ifadesi. Boğaz markaları genellikle öyledir." Bir elini

saçlarını karıştırdı. "Sanırım Belial değil de Dagon olduğu için rahatlamalıyım. O sadist hergelenin ... bölgesini ele geçirmesini istemeyiz. Yüzündeki o ifade de ne?" Yüz ifadesi bir tür dehşet içinde buruştu. "Ah, kahretsin, Belial seni de damgaladı, değil mi?"

Eğer Luka'nın tahmini doğruysa, Abraxas bir gün onu da aynı şekilde damgalayacaktı. *İblislerim senin tenini kendi kişisel tuvalleri olarak görüyor*, demişti bu sabah ona.

Harika.

"Bu iyi değil, bu-" Tobe sanki daha önce onu Luka'dan uzaklaşmaya ikna etmeye çalışmayacağına dair nasıl güvence verdiğini hatırlar gibi ağzını kapattı. "Varlığın tüm bunlar hakkında ne hissediyor?"

Yaşam alanına doğru ilerlerken, "Luka ve iblislerinin koruyucu olmasından hoşlanıyor," diye cevap verdi. "Yine de sahiplenme konusunda ne hissettiğine karar veremiyor. Bir siren olduğum için pek çok erkekte bölgesel duygular uyandırdım, bu da bazen işlerin sarpa sarmasına neden oldu." Kıskanç olabilirler. Zorba. Çok yoğun.

Şahsen, Luka'yla böyle bir sorun yaşayacağını düşünemiyordu. Duygularının esiri değildi, şarkısının onun üzerinde gerçek bir etkisi yokmuş gibi görünüyordu ve ona doğuştan kıskanç biri gibi gelmiyordu. Yine de iblisi şu an için temkinli davranıyordu.

"Onu damgaladı mı?" diye sordu Tobe.

"Hayır. Benim iblisim kimseyi damgalamaz. Bunu biliyorsun." "Yani onu sahiplenmiyor mu?"

Naomi tereddüt etti. "Şey ..."

Tobe'un yüz ifadesi yine buruştu - bu kez korkudan ziyade öfkeyle. "Ah, kahretsin."

"*Biraz* sahiplenici. Bunun nasıl ve ne zaman ortaya çıktığını bile tam olarak bilmiyorum." Bir şekilde varlığın üzerine çökmüştü. "Anlamak zorunda değilsin. Surat mı asıyorsun?" Çünkü öyle görünüyordu.

"İblisinizin bölgesel olarak yakınlık hissettiği tek kişi olmak hoşuma gidiyordu -gidin beni dava edin."

Naomi içten içe içini çekti ve varlığı uzun bir nefes verdi. Tobe'un duygularını çocukça ve önemsiz olarak nitelendirmek kolaydı, ama kıskançlık genellikle

psi-arkadaşlarla oyuna giriyor. Bu da onun bir parçasıydı.

Ona doğru ilerledi ve sıkıca sarıldı. "Hiç kimse benim için senin olduğun kişi olamaz. Hiç kimse." Çapa bağı özel, tekil bir bağlantıydı. "Eş olarak kabul ettiğim bir kişi bile." Bu tamamen farklı ama aynı derecede güçlü bir bağ olurdu.

"Ve ben senin en sevdiğin kişiyim," diye bastırdı, bir avucunu onun sırtına koyarken diğer eliyle kalçasını kavradı.

Gözlerini kaçırarak, "Ve sen de benim en sevdiğim insansın," diye yineledi.

"Ve her zaman en çok beni seveceksin."

"Muhtaç hissediyoruz, değil mi?"

"Ve sen beni her zaman en çok seveceksin."

Geri çekildi, derin bir nefes verdi. "Seni kendi eşimi sevdiğimden daha çok seveceğime söz veremem. Bunu sen de biliyorsun. Çocukça davranmayı bırak."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Ama böyle sinirlendiğinde çok tatlı oluyorsun."

Naomi gözlerini kısarak onu tersledi. "Şimdi PI hakkında konuşacak mıyız, konuşmayacak mıyız?"

"Elbette." Tobe koltuğuna gömüldü. "Yine de bunu bu sabah değil, dün gece duymayı tercih ederdim. Restorandayken bana telepatiyle haber vermeliydin."

"Seninle konuşma fırsatı bulabilmek için bunu yapacağımı umduğuna dair güçlü bir şüphem vardı." Naomi kanepeye oturdu. "Muhtemelen seni takip edip izini sürmekte çok zorlanıyordur, sen kaypak bir pisliksin."

Tobe sırtıttı. "Teşekkürler."

Sadece bir şeytan bununla bu kadar gurur duyabilirdi. "Onu bir daha göreceğimi ya da ondan haber alacağımı sanmıyorum. Görünüşe göre Luka'dan çok korkuyor. Bu davayı tamamen bırakırsa hiç şaşırmam, çünkü cevap alma şansı yok. Stefan'ın bu işin peşini ne kadar kolay bırakıp kendine yeni bir hayalet sanatçı bulmaya odaklanacağından emin değilim."

Tobe başını yana eğdi. "Belinsky'ye tüm bunlardan ne kadarını anlattın?"

"Phillips'in ona söylediklerine bir şey eklemedim, sadece hayalet sanatçılarının kimliklerini isteyen bir müşterisi olduğunu söyledim. Müşterisi olarak özellikle Stefan'ın adını vermedi ama her şey göz önüne alındığında başka biri olduğunu hayal edemiyorum."

Psi-arkadaşı başıyla onayladı. "Stefan'la temasa geçtim ve ona özel dedektifi geri çekmesini söyledim. Onu işe aldığını inkâr etti ama yalan söylediği çok açıktı. Neyse, daha önce sormak istediğim şeye dönelim. Belinsky'ye ana gelir kaynağınızın ne olduğunu söylediniz mi?"

"Hayır. Benim sanatçılardan biri olduğumu tahmin edemez. Ona çalışma odamı hiç göstermedim, hatta sanata olan sevgimden bile bahsetmedim. Bu konuda gevezelik edeceğini düşündüğümünden değil, sadece bunu gizli tutmayı tercih ediyorum. Ve beni tanımakla ilgilenmediğini, çünkü işleri hafif tutmak istediğini düşünürsek, öğrenmesinin bir yolunu göremiyorum."

Tobe yine çenesini eğdi. "Sır saklamakta iyisin. Başka bir not, Belinsky Iain'i henüz serbest bırakmadı mı?"

"Hayır. Luka'ya göre Iain beni sevmekte ısrar ediyor." Yorgun bir nefes verdi. "Şarkım onu *gerçekten* etkiledi. Gerçek işkencenin baskısı altında bile yanıldığını düşünmüyor. Hepimizin yanıldığını kanıtlamaya kararlı."

"Onun durumundaki bazı adamlar hayallerine ciddi şekilde kapılabiliyor. Bir zamanlar sirenlerin insanları şarkı söyleyerek kendilerini uçurumlardan atmaya teşvik etmelerinin nedeni de buydu. Bunu eğlenmek için yapmazlardı, bunu yaparlardı çünkü o adamlar kendileri *ve* takıntılı hale geldikleri siren için çok tehlikeli hale gelirlerdi."

Başını salladı, tüm hikâyeleri duymuştu. "Benden uzak tutulmak onu eninde sonunda kendine getirecektir, değil mi? Şarkıma *bu kadar* kapılmış olsa bile umutsuz vaka değil."

"Kendini toparlayacaktır. Sadece bunu yaptığında nasıl bir ruh halinde olacağından emin değilim. Çok fazla utanç taşıyacaktır. Belki size karşı biraz kızgınlık bile duyabilir."

"Evet." İçini çekti. "Umarım kendini bir sorun haline getirmez. Luka'nın bunu yapmamasını sağlayacağından eminim."

"Öyle olsa iyi olur."

Gözlerini kısarak Tobe'a baktı. "Luka'yı tehdit etmeyeceğine söz ver." Tobe'un gözleri kocaman oldu. "Onu neden tehdit edeyim ki?"

"Çünkü tam bir koruma modundasın ve bu sana tavsiye edilmeyen şeyler yaptırıyor. Şimdi *bana söz ver.*"

Öfkelendi. "Peki. Onu tehdit etmeyeceğime söz veriyorum."

Knuckles yüksek sesle ve ritmik bir şekilde ön kapıya vurdu.

Tobe başını eğdi. "Bu vuruşu biliyorum."

Naomi de öyle.

"Onu içeri alacağım." Naomi odadan çıkmak için hareket edemedi Tobe koltuktan kalktı.

Ön kapının açıldığını duydu ve sonra ... "Anlatacak bir hikâyem var," diye duyurdu Khloë.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Meraklanan Naomi daha dik oturdu. "Sanırım bu din adamlarıyla ilgili," dedi şeytan yaşam alanına girerken.

"Ah evet." Khloë poposunu diğer koltuğa yerleştirdi, kendinden çok memnun görünüyordu. "*Buldum-Vhoa*, bu bir marka mı?" Naomi'nin boğazını daha iyi görebilmek için öne doğru eğildi. "Bu, şimdiye kadar incelikten en uzak şey gibi. Luka'nın iblisleri konu açıklama yapmak olduğunda hiç şaka yapmazlar, değil mi?"

"Hayır, yapmazlar," diye homurdandı Tobe. "Din adamları konusuna geri dönersek..." "Diğerlerinin gelmesini beklemeliyiz," dedi şeytan. "Grams'e ve Ciaran paylaşacak ilginç şeylerim olduğunu söyledi. Annenle Alfie'yi aramalısın Naomi; bunu duymak isteyeceklerdir."

Naomi Tia'ya telepat attı. *Sen ve Alfie bana gelmek isteyebilirsiniz. Khloë'nin haberleri var.*

Annesinin cevabı hızlı geldi. *Beş dakika sürer.*

Khloë'ye yeniden odaklanarak, "Sen ve Keenan hafta sonu tatilinizin tadını çıkardınız mı?" diye sordu. İfritin eşi Knox ve Harper'ın inine ait bir karabasandı.

"Kesinlikle. Birlikte bir şeyler yapabilmek için bugün ikimizin de işten izinli olması gerekiyordu ama Knox'un 'nöbetçi işi' için ona ihtiyacı var. Keenan planlarımızı iptal etmek zorunda kaldığımız için kötü hissetti ama ona sorun olmadığını söyledim; günü dinlenerek geçireceğim ve sonra evde sakın bir gece geçireceğim."

Kanepeye yeniden yerleşen Tobe homurdandı. "Keenan'ın senin sakın bir gece geçireceğini düşünmesine imkân yok. Muhtemelen sadece buna inanmayı seçiyor çünkü senden uzaktayken daha iyi çalışmasını sağlıyor."

Khloë bir bacağını diğerinin üzerine attı. "O yokken bir şeyleri havaya uçurmayacağıma dair bana *hâlâ* söz verdiğini biliyor muydun? Sanki gözetimsiz bırakılırsam iyi kararlar vereceğim konusunda bana güvenilemezmiş gibi." İnanamayarak başını salladı. "Sen gerçekten katılmıyorum ile o değerlendirme?" sordu Naomi.

O kişisel olarak yapmadı.

Esmer kadın burnunu çekti. "Hakarete uğrama havamda olduğumda, evet."

Tam o sırada Ciaran Jolene ve Beck'i yaşam alanına ışınladı. Çok geçmeden Tia ve Alfie de geldi. Tabii ki *herkes* Naomi'nin yepyeni markası hakkında bir yorum yapma ihtiyacı hissetti. Gerçi kimse olumsuz bir şey söylememişti ama şu ana kadar sadece Tobe'un bu konuda ciddi bir sorunu vardı.

Herkes yerine oturduktan sonra Naomi Khloë'ye baktı ve "Demek istihbaratın var." diye sordu.

Şeytan sırttı. "Elbette var."

Khloë ve Tia'nın arasındaki koltukta oturan Jolene, "Dinleyelim bakalım," diye ısrar etti. "Görünüşe göre din adamları eski bir tarikatın parçasıymış. *Lemures*," diye açıkladı Khloë. "Latince-" "Hayaletler.

Hayaletler. Hayaletler," diye bitirdi Naomi.

Khloë başını sallayarak ellerini kolçakların üzerine koydu. "İddiaya göre - tıpkı cismani olmayan varlıklar gibi- bu din adamları da görünmeden, fark edilmeden hareket ediyor ve arkalarında hiçbir iz bırakmıyorlar."

"Tarikatlarının adı da buradan geliyor," diye düşündü Alfie, kahvaltı barından aldığı tabureye tüneyerek.

"Hı-hı," diye onayladı Khloë. "Elioud"ların ilk nesli tarafından kuruldu. Üyeleri bekâr olmasa da kadınlara izin verilmeyen katı bir kuralı var. Elioud soyunu devam ettirmeye inanıyorlar; sadece kadınlara gerçekten ihtiyaçları yok. Büyüleyici. Tanrı'nın sadık takipçileridir ve onun adına öldürmek de dahil olmak üzere her şeyi yaparlar. Tanrı'nın isteği olduğuna karar verirlerse kutsal saymadıkları her doğaüstü yaratığı hedef alırlar."

Naomi mırıldandı. "Din adamlarına göre oldukça kana susamışlar, değil mi?"

"Gerçekten de öyle," dedi Khloë, ses tonu ilkeldi. "Bunu cinayet olarak görmüyorlar. Onlara göre kutsal görevdeler. İnançları çeşitli inançlardan esintiler taşıyor.

dinler - çoğunlukla Katolik. Kendilerini her şeyden önce Tanrı'nın araçları olarak görüyorlar."

Jolene başparmağıyla işaret parmağını birbirine sürttü, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Yani inançları babadan oğula geçiyor."

Khloë yüzünü gererek, "Evet ama aynı zamanda genç erkek çocukları kaçırıp onları tamamen keşişliğe alıştırdıklarından da şüpheleniliyor," diye açıkladı. "Muhtemelen o çocuklar, din adamlarının izini sürmeyi başardığı, habersiz Elioud'lardır."

Naomi bir küfür savurdu. "Ve kendilerini kutsal saymaya cüret ediyorlar. Sebebiniz ne olursa olsun, çocukları kaçırıp şartlandırmanın iyi ve adil bir yanı yok." Bu onun iblisinden bile iğrenmişti.

Khloë kibirli bir *mmm-hmm* sesiyle onayladı.

Alfie'nin yanındaki taburede oturan Beck favorilerini kaşdı. "Uygun gördükleri doğaüstü yaratıkları avlamak dışında başka neler yapıyorlar?"

Khloë bileğini döndürdü. "Yıllar boyunca *pek çok* insanın ölümünden sorumlu olduklarına dair fısıltılar var; dini skandallara karışanlar, şeytani tarikatlara liderlik edenler, İsa'nın yeniden doğduğunu iddia edenler gibi. Bunun gibi şeyler."

"Ve kehanetlere inanıyor gibi görünüyorlar," diye ekledi Tia, "yani kaç tane eski kehanetin gerçekleşmediğini düşündüğünüzde, *Lemure*'lerin -ya da belki benzer tarikatların- bununla bir ilgisi olup olmadığını merak etmeniz gerekiyor."

Naomi koltuğunda öne doğru eğildi, bakışları Khloë'nin üzerindeydi. "Peki ya şu anda üzerinde bu kadar durdukları kehanet?"

"İnternetin karanlık bir köşesinde buldum ama çevirmekten hiç zevk almadım." Khloë telefonunu çıkardı, ekrana birkaç kez dokundu ve sonra Naomi'ye uzattı. "Bu, bir yerlerde birinin çektiği bir fotoğraf. Çok eski bir kahin tarafından yazılmış ve pek çok olayı öngörmüş, bazıları da gerçekleşmiş."

Cevaplar için sabırsızlanan Naomi, ekrandaki görüntüyü incelerken iblisi tenine bastırdı. Üzerinde buruşuk sarımsı krem rengi bir sayfa vardı.

kısa bir paragraf karalanmıştı. Altında bir sembol vardı. Karnının sıkıştığını hissetti. "Bu benim doğum lekem."

Tobe küfretti. "Ne yazıyor?" diye sordu, ona doğru eğilerek.

Naomi İngilizce olarak yüksek sesle okudu. " *'Meleklerin yeryüzünden çekildiği günlerde Lemures için bir değişim zamanı gelecek. Çünkü işareti taşıyan kadın şeytanın soyundan gelecek ve lejyon dedikleri iblisle birleşecek. Günah ve ışıklar şehrinde bir olarak, Lemure'leri ve onları karanlığa götürecek kişiyi yok edecekler.* " Telefonu kucağına indirirken kaşlarını çattı. "Bu ... bir bakıma doğru - en azından bir noktaya kadar."

"Evet," dedi Ciaran, bacaklarını dizlerinden bükerek yere oturdu. "Melekler kendi diyarlarına döndüler ve günah ve ışıklar şehri belli ki Vegas. Bu ayrıntılar din adamlarını ne zaman bulunmanız gerektiği ve tam olarak nerede olacağınız konusunda uyardı."

Naomi başını sallayarak telefonu Khloë'ye geri verdi. "Neden benim -yani Deccal çocuğumun- şeytani bir orduya liderlik edeceğimi düşündüklerini şimdi anlıyorum. 'Lejyon dedikleri bir iblis' kısmını yanlış tercüme etmişler."

"Kehanet bir ordudan bahsetmiyor, tek bir kişiden bahsediyor," dedi Ciaran, onun düşünce zincirini takip ederek. "Muhtemelen Luka. Çünkü keşişliğin üzerinize geldiğini öğrenirse, onun kökünü kazımak isteyecektir ve siz de bu işte kesinlikle bir parmağınız olsun istersiniz, yani birlikte çalışırsınız."

Beck ağzını büktü. "O halde kehanette gerçekten de doğruluk payı var."

Tobe Naomi'ye baktı, yüz ifadesi pek de mutlu değildi. "Belinsky'nin bu işe karışmasından hoşlandığımı söyleyemem ama din adamlarıyla ilgili bu saçmalıktan çok daha az hoşlanıyorum. Seni bitirmeye kararlı olmaları, doğuracağına inandıkları çocuğun değerli tarikatlarının kökünün kazınmasına yol açacağı öngörüsüyle de ilgili olacak."

"Evet, kendilerini korumaya çalışıyorlar," dedi Tia. "Onları karanlığa götürecek olana gelince, bu kesinlikle karanlık uygulayıcı."

Jolene, "Kehanetin onun ölümünü öngören kısmından hoşlanmayacaktır," diye belirtti. "Nefilim'in ilk torunlarının bu kehaneti

gerçek önseziler; sadece güvenli tarafta olmak için buna kulak vereceğinden emin olacaktır. Naomi'yi hedef alan din adamlarını tamamen desteklediğinden hiç şüphem yok."

"Bana saldırımları, ironik bir şekilde, onları radarıma sokan şeydi." Naomi omuzlarını kaldırdı. "Eğer öyle olmasaydı onlara doğru bakmazdım bile."

Jolene içini çekti. "Bazen kehanetler öngördükleri şeylerin olmasına *neden* oluyor gibi görünüyor. Eğer kahin bunu yazmamış olsaydı, hiçbir din adamı senin peşinden gelmeyi düşünmezdi."

Tia Naomi'ye döndü. "Bütün bunları Luka'ya anlatacak mısın? Kehanette ondan bahsediliyor."

Naomi onu bu saçmalığa bulaştırma fikrinden çekindi. Ayrıca ... "Söz konusu lejyonun *o olduğunu* kesin olarak bilmiyoruz. Yine de, evet, büyük olasılıkla o olduğunu kabul ediyorum. Türünün içinde beni koruması altında gören tek kişi o."

"Sana yönelik bir tehdidi ortadan kaldırmaya çalışması mantıklı," diye onayladı Alfie. "Başka lejyon tanıyor musun?"

"Hayır." Onun türüne nispeten nadir rastlanırdı. "Başka seçeneğim olmadığı sürece onu bu işe bulaştırmamayı tercih ederim. Durum hakkında ona karşı yüzde yüz dürüst olamam. Bazı detayları saklamak ve bazılarını da geçiştirmek zorunda kalacağım. Luka son derece zeki biri; hikâyenin tamamını bilmediğini hissedecektir." Ve bunu göz ardı etmesi mümkün değildi. Bu nedenle Naomi'yle tartışmaları ve hatta birbirlerinden uzaklaşmaları muhtemeldi. Naomi henüz ikincisine hazır değildi.

"Tamam, onu bu işe karıştırmakta neden tereddüt ettiğini anlıyorum," dedi Ciaran. "Ama eğer o kehanetteki lejyon oysa -ki sen bile büyük olasılıkla öyle olduğunu kabul ediyorsun- er ya da geç bunu öğrenecek."

Naomi parmağını kaldırdı. "Öyle olması şart değil. Jolene'in dediği gibi, bu tür kehanetler gerçekleşeceğini söyledikleri şeylere *neden olurlar*. Ona şimdi söylersem, bu o eski paragrafın söylediği şey yüzünden olur, ona söylemek istediğim için *değil*. Kehanetin bir bölümünü tek başıma yerine getirmiş olurum."

Ciaran başını eğdi. "Doğru."

Jolene bluzundaki bir kırıışıklığı düzeltti. "Luka'nın yardımı olmadan *Lemure*'ları ve yardımcılarını yok etmeyi başarabileceğimizi umabiliriz. Eğer

Kendisine söylenmesi gereken bir nokta varsa, o köprüye geldiğimizde geçeceğiz. Bu arada, *Lemure*'ların yerini belirlemeye ve onların iplerini elinde tutan karanlık uygulayıcıyı tanımlamaya odaklanalım."

"Bunu nasıl yapacağız?" diye sordu

Beck. Uzun bir süre kimse

konuşmadı.

Naomi, "Tek gerçek şansımız canlı bir din adamı yakalamak ve beyninin kapanmasını tetiklememek için onu nasıl sorgulayacağımıza *çok* dikkat etmek olabilir," dedi.

Jolene bunu düşünerek çenesini eğdi. "Bazıları yakında senin için bir deneme yapacaktır. Bunu yaptıklarında nasıl başa çıkacağımıza dair bir eylem planımız olmalı. Çünkü bir dahaki sefere onlarla tek başına başa çıkamayacaksın - eğlenceni böldüğüm için üzgünüm ama bu durum biraz incelik gerektiriyor."

Varlığı hayal kırıklığına uğramış olsa da Naomi, "Katılıyorum," dedi. "Hadi şu plan üzerinde çalışmaya başlayalım."

"Bunun için kahveye ihtiyacımız olacak," dedi Tia, oturduğu yerden kalkarak. "Kim içecek ister?" Siparişler alındıktan sonra, "Haydi Nome, yaşlı annene yardım edebilirsin," dedi.

Göz devirdi. Annesinin sadece onu yalnız bırakmak istediği belliydi. Naomi yine de kederli bir iç çekişle koltuktan kalktı ve Tia'yı mutfığa kadar takip etti. "Belli ki boynumdaki damga hakkında söyleyecek bir şeyin var," dedi.

Annesi kahve makinesini çalıştırdı. "Oldukça iyi bir marka.

Ve kafamı kurcalayan soruyu da bir şekilde yanıtlıyor." "Neymiş o?"

"Luka Belinsky'nin bebeğime ne kadar yatırım yaptığı."

Naomi dolaptan fincanları çıkardı ve tezgâhın üzerine koydu. "Koruyucu ve sahiplenici biri ama o kadar."

"Bu her şeyin böyle kalacağı anlamına gelmiyor. Zamanla daha fazlasını istediğine karar verebilir." Tia durakladı. "Bir akşam onu yemeğe getirmelisin, böylece ben ve Alfie-"

"Size onu sorgulamak için bir fırsat sundu mu? Hayır."

"Ben insanları sorguya çekmem," diye itiraz etti Tia. "Sorular soruyorum çünkü ilgileniyorum."

"Ve meraklı. Meraklı olmayı unutmayalım. Ayrıca onun özel düşüncelerini dinleyecek ve sonra da bunları en yakınlarına anlatacaksın." Luka'nın ne iş yaptığını düşünürsek, bu kötü bir şey olabilirdi.

Tia alınganlıkla soluk soluğa kaldı. "Asla yapmam."

"Evet yaparsın. Sadece Alfie'ye bile olsa. Luka'nın sıkı sıkıya koruması gereken sırları olduğunu söylememe gerek yok."

"Sadece sana gerçekten ne kadar ilgi duyduğunu anlamak istiyorum."

"Peki, tahmin et."

Tia oflayıp pufladı. "Ne iğrenç bir çocuk. Seni sevmem iyi bir şey." "Öyle mi? Gerçekten mi?"

Ağzı kıvrılan Tia şakacı bir tavırla onun koluna vurdu. "Yapacak planlarımız olduğu için şimdilik bu konuyu kapatalım. Ama daha sonra tekrar ele almayacağımızı sanmayın."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Naomi.

Telefon görüşmesini sonlandıran Luka, ofisindeki koltukta uzanan ikizlere baktı. "Floyd'un üyeliği resmen iptal edildi." Bu, insanlara kolay kolay yaptığı bir şey değildi... çünkü bunu yapmak zorunda değildi. Infernal üyeleri nadiren böyle bir şeyi gerektirecek bir şey yaparlardı.

Ancak söz konusu eski üye dün gece iki güvenlik görevlisine ve pit müdürüne saldırmıştı. Neden mi? Çünkü küçük bir elektrik kesintisi vakası - şimdi giderilmişti- bir tahliye gerektirmiş olmasına rağmen bir kumar makinesinden ayrılmak istememişti.

Floyd, tuvalet molası vermek zorunda kalmamak için bebek bezi giyen sıkı bir kumarbazdı. Bir makinenin başına oturduğunda hareket etmekten hoşlanmazdı, hiçbir şey için değil.

"Belki bu onun için iyi olur," dedi Mikhail. "Kumara sanki lanet olası işiymiş gibi davranıyor."

Nikandr ensesini ovuşturdu. "Duracağını hiç sanmıyorum. Sadece başka bir kumar mekanına gidecektir."

Luka sandalyesinde öne doğru eğildi ve telefonunu masanın üzerine koydu. "Muhtemelen." İblislerin bağımlılık yapıcı kişilikleri vardı, bu yüzden kumar heyecanının kölesi olmaya daha yatkındılar. Adil olanıyla tanışmıştı

Yıllar boyunca Floyd'lardan payımı aldım. Değişmeleri için genellikle büyük bir şey olması gerekirdi. "Belial'ın ona çektiği acının bile bir fark yaratacağından şüpheliyim, yine de buraya geri gelmesini engelleyeceğinden eminim."

Ofisinin kapısı çalındı. "İçeri gel," diye seslendi.

Draya içeriye çekingen adımlarla girdi ve ona utangaç bir gülümseme gönderdi. Dagon oflayıp pufladı, görmek istediği dişi iblisin bu olmamasına sinirlenmişti. Belial sadece kayıtsızca uzaklara baktı. Kadınların ilgisini seven Abraxas bile Draya'nın gözlerindeki cinsel takdirden hiçbir zevk duymadı. Onun ilgisi sadece Naomi'yleydi.

Draya ikizlere el salladı. "Merhaba çocuklar." Sinirli bir şekilde parmaklarını oynatırken yeniden Luka'ya odaklandı. "Bir saniye yalnız konuşabilir miyiz? Özel bir mesele."

Kadının yüz ifadesini inceledi, endişesini fark etti ve onunla başka bir çalışan arasında bir şey olup olmadığını merak etti. Böyle bir durumda kendisini aramaları gerektiğini hepsine açıkça belirtmişti.

İkizlere telepatik kanallarından ulaştı. *Dışarıda bekleyin.*

Bizi burada tampon olarak tutmak istemediğine emin misin? Size bir teklif sunmaya gelmiş olabilir, diye uyardı Nikandr.

Ya da bir sorun var ve bunu paylaşmak istiyor. Bunun otomatik olarak benimle ilgili olduğunu varsayacak kadar kibirli değilim.

Mikhail telepatik olarak homurdandı. *Evet, öylesin ama biz farklı davranacağız.*

Luka bunu görmezden gelerek kardeşlere gitmelerini işaret etti ve Draya'yı karşısındaki sandalyeye doğru yönlendirdi. "Otursana."

Draya da öyle yaptı, parlak ama titrek bir gülümseme ağzını büktü. "Dün gece çılgıncaydı, ha? Buradaki üyelerden hiçbirinin daha önce böyle kendini kaybettiğini görmemiştim. Floyd kontrolden çıkmıştı."

"Halledildi," diye güvence verdi Luka.

"Bundan şüphem yok. Sen kimsenin aptalı değilsin. Çalışanlarına saldırmadan önce bunu düşünmesi gerekirdi." Kadın şaşkınlık içinde başını salladı.

Luka sandalyesine geri yaslandı ve onun neden geldiğini açıklamasını bekledi. Açıklamadı. "Konuşmak istediğiniz özel bir konu olduğunu söylemişsiniz?" diye sordu.

Kadın bir nefes verdi ve koltuğunda kaydı. "Tamam, bana ileri görüşlü diyebilirsiniz ama ben naz yapan biri değilim. Senden benden hoşlandığın hissine kapıldım."

İçini çekmekten kendini alamadı.

"Sen aldığı her nefeste flört eden erkeklerden değilsin. Bu sende bilinçli bir şey ve ..." Yüzünü garip bir şekilde buruşturarak devam etti. "Bu benim hayal gücüm değildi, değil mi?"

"Hayır," diye itiraf etti.

Kadının kaşları çatıldı. "Peki o zaman, ne değişti? Sirenle tanıştın ve bana olan ilgin mi kaybettin?"

Siren. Bu kelimeleri söyleme biçiminde kişiliksizleştirici bir şey vardı. Bu durum onu rahatsız etti. "*Naomi*'yle tanışmam bazı şeyleri değiştirdi, evet."

Draya'nın ifadesi soğudu. "Peki bunu bana söyleyemez miydin? Beni oturtup daha önce yaşanan tüm flörtlere rağmen aramızda hiçbir şey olmayacağını açıklayamaz mıydın?"

Luka da şeytanları gibi öfkелendi. Sanki ona bir şey borçluymuş gibi konuşuyordu. Bir kez olsun bir kadın onunla flört ettiğinde, onun bunu bir şekilde devam ettirmek zorunda olduğunu hissetmemişti. Bu düşünce tarzı tamamen saçmalıklı.

"Burada çalışmaya ilk başladığında barmenlerimden birine biraz ilgi göstermiştin," diye hatırlattı ona. "Sonra da geri çektin. Bu yüzden sana kızdım mı?"

Kadın dudaklarını birbirine bastırdı. "Hayır." Neredeyse ayırt edilemeyen bir mırıltı.

"Öyle olsaydı bunu adil ya da kabul edilebilir bulur muydun?" Gözlerini kaçırdı. "Hayır."

"Hayır, çünkü flört etmek her zaman birinin bunu daha ileri götürmeye niyetli olduğu ya da götürmek zorunda olduğu anlamına gelmez," diye belirtti.

"Niyetin varmış gibi görünüyordu."

Luka kaşlarını kaldırdı. "Neden? Böyle düşünmene neden olacak özel bir şey mi söyledim?" Öyle olmadığını *biliyordu*.

Sonunda cevap vermeden önce ağzını birkaç kez açıp kapattı. "Söylemedin, hayır."

"Sana dokunulmaması için başkalarına bir uyarıda bulundum mu?"

"Hayır."

"Niyetimin sana asılmak olduğuna dair sana somut bir işaret verecek bir şey yaptım mı?"

Kızgın bir iç çekti. "Hayır, sadece hissettiğim bir şeydi." Ve tek önemli olanın bu "his" olduğuna inanıyor gibiydi.

"O halde ikimiz de seni yalan vaatlerle kandırmadığım konusunda hemfikir olabiliriz?" "Evet," diye cevap verdi, sesi e k ş i y d i . "Ama konuştuğumuzda

Orada bir şey var. Bir bağlantı."

Bu sözler onu içten içe ikiye katladı. "Bir bağlantı mı?" "Hissettin," diye ısrar etti. "İkimiz de hissettik."

İçindeki şeytanlar şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Draya, sana dürüstçe söyleyebilirim ki ben böyle bir şey hissetmedim," dedi Luka açıkça. "Şunu da söyleyebilirim ki, Naomi olsun ya da olmasın, sana karşı hiçbir harekette bulunmazdım. Hayatımda sadece çapam aracılığıyla benimle ilişki kurmaya çalışacak değil, aynı zamanda mahremiyet ihtiyacıma saygı duymayacak bir kadın istemiyorum."

Gözleri elmas gibi sertleşti. "Ella'yla arkadaş olmamın seninle bir ilgisi olduğunu düşünecek kadar kalın kafalısın."

Sabrı tükenen Luka koltuğunda öne doğru eğildi ve alt kollarını masaya dayadı. "Zekama hakaret etme. Ona benimle ilgili kişisel sorular sordun, yani onu arama amacın çok açıktı."

Draya ağzını kapattı. "Bu konuşmayı sürdürmenin bir anlamı yok. Durumumuzu daha iyi bir hale getirmiyor."

"*Bizim* bir durumumuz yok. *Biz diye* bir şey yok. Ben senin işvereninden başka bir şey değilim. Tabii işinden ayrılmak istemiyorsan. Konu oraya mı gidiyor?"

Durakladı. "Burada aldığım bahşişleri kaçırmak mı? Hayır. Hayır, istifa etmiyorum."

"O zaman bundan sonra işleri profesyonelce yürüt ve Ella'dan uzak dur. Bunu yapmazsan sadece kovulmakla kalmazsın Draya. Kimsenin çıpamla oynamasına tahammülüm yok."

Dişi iblis sertçe yutkundu, gözleri titredi ve sonra kibirli bir şekilde omuzlarını dikleştirdi. "Anlaşıldı." Sırtını dikleştirerek sandalyesinden kalktı. "Artık işime dönmek istiyorum."

Luka kapıya doğru bir el hareketi yaptı. "Git o zaman."

Kadın sertçe kapıya doğru döndü ve sakince odadan çıktı. İkizler geri dönüp kapıyı arkalarından kapattılar.

Nikandr, "Şu anda mutlu bir tavşan değil," diye belirtti. "Sen de öyle," diye ekledi Luka'nın yüz ifadesini inceleyerek. "Ne dedi de yüzün bu hale geldi?"

Luka sandalyesinde rahatladı. "Hoşuma gitmeyen birkaç şey." Konuşmanın kısa bir özetini yaparak kardeşleri hızlandırdı.

Nikandr kaşlarını çatı. "Onun yerine Naomi'nin peşinden gitmeyi seçtiğinde egosunun darbe alacağını anlıyorum; bu anlaşılabilir bir şey. Ama kadın ya da erkek, herhangi birinin flört etmeyi daha ileri götürmek zorunda olduğuna inanmak berbat bir zihniyet."

Mikhail sertçe başını salladı. "Lanet olsun, ben her zaman flört ederim. Bunun bir anlamı yok."

"Dürüst olmak gerekirse, kardeşim, kadınların bunun flört etmek olduğunu her zaman anladıklarını sanmıyorum - bu konuda o kadar da iyi değilsin," diye alay etti Nikandr, Mikhail ona Rusça küfredince dudakları yukarı kalktı.

Raiden'ın zihni aniden Luka'ninkine çarptı, bilincinde bir aciliyet duygusu vızıldadı. *Bölünmek istemediğini biliyorum ama burada önemli bir durum var.*

Luka kaşlarının çatıldığını hissetti. *Ne tür bir durum?*

Iain haydutlaşmanın eşiğinde gibi görünüyor, diye yanıtladı nöbetçi.

Hay sikeyim.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Birkaç dakika sonra Daniil, Luka ve ikizleri yeraltı mahzenine ışınladı. Geçitte ilerlerken Luka önden giderek Iain'in hücreğine doğru ilerledi ve nispeten karanlığın onları sarmasına izin verdi.

Eğer Iain haydutlaşmanın eşiğindeyse, bu iki anlama gelebilirdi. Ya ruhu parçalanıyordu ya da bir kaçış yolu olarak kontrolü kendi isteğiyle varlığına teslim etmeye hazırdı. Bu, birinin eylemlerinin sonuçlarıyla başa çıkması için iblislerini terk ettiği ilk sefer olmazdı.

Durum ne olursa olsun, bu iyi değildi.

Bir insanın içindeki varlığın duygusuz doğasına teslim olmasını engelleyen tek şey, ruhunu biriyle paylaşarak elde ettiği dengeydi. Bir iblis kontrolü ele geçirdiğinde, dengeleri kalmazdı.

Haydut olmak akıl sağlığını kaybetmek demek değildi. Bu sadece bir iblisin akla ya da mantığa olan tüm ilgisini kaybetmesi anlamına geliyordu. Öldürebildikleri için öldürürlerdi, hiçbir nedene gerek yoktu. Ve biri *onları* öldürene kadar da durmazlardı.

Iain'in hücreğine yaklaşan Luka, mahkûmun parmaklıklara yaslandığını, her iki elinin de gevşekçe birini kavradığını gördü. Raiden kısa bir mesafeden onu tedirginlikle izliyordu.

Titreyen bir ampul Iain'in yüzünü aydınlatıyor, Luka'ya simsiyah gözlerin parıltısını veriyordu. İşte o zaman, Iain'in o anda ışın başında olmadığını fark etti.

Luka hücreden bir adım ötede durdu ve varlığın araştıran bakışlarıyla yüz yüze geldi. İçindeki şeytanlar kıpırdandı ve onu dikkatle izlemeye başladı.

Etrafına bakındı. "Beni tutsak eden parmaklıklar olmasaydı, burayı severdim," dedi varlık, sesi soğuk ve düzdü. "Çok fazla acı, kan ve korku var; duygusal yankılar çok güçlü."

Luka başını yana eğdi. "Iain'in parçalanmış zihinsel durumundan mı yararlanacaksın?" Varlıklar insan yarılarını korurlardı ama bu, ellerinden gelse tam kontrolü ele geçirmeyecekleri anlamına gelmezdi.

"İddialarına sadık kalarak savaştığını sanıyor. Savaşmıyor. Kendisinin gerçeği görmesine izin vermeyi reddediyor. Bu *zayıflıktır*," diye alay etti.

"Yani onun olmadığını siz de biliyorsunuz-"

"Sirene derinden, delicesine aşık mısın? Evet, bunu biliyorum. O da bir şekilde biliyor. Sadece bununla yüzleşmeyecek." Dudakları bir an için kıvrıldı. "Artık onunla yatıyor olman onu çileden çıkarıyor."

"Çok da umurumda değil. Bilmek istediğim şey geri çekilip çekilmeyeceğin."

İblis doğruldu ve parmaklıklardan uzaklaştı. "Büyük resmi görmesi gerekiyor."

Luka gözlerini kısıtı. "Kafasını kışından çıkarmazsa neler olacağını anlaması için onu korkutmayı kastediyorsun."

"Güzel söyledin."

Yani Iain haydutlaşmanın eşiğinde değildi; iblisin egemenlik ısrarıyla savaşmanın zorluğu yüzünden psişik bir çöküş yaşamıyordu. Sadece varlığı onun uyanmasını ve gerçekliği kabul etmesini istiyordu. "İşe yarayacak mı?"

"Belki. Sonsuza dek kaybolma düşüncesi onu korkutuyor. Bu dehşet onu yükselmeye teşvik ediyor. Gücünü bulması gerekiyor. Eğer bunu yaparsa, ben de yatışırım. Eğer yapmazsa, ben hüküm süreceğim."

Luka, varlığa nasıl yardım edebileceğini düşünmeye çalışarak ağzını büktü. "Kız kardeşlerini görmek ona yardımcı olur mu?" diye sordu, kardeşlerin sıkı olduğunu biliyordu; Iain'in onları dinleme ihtimali vardı.

İblis dudaklarını büzerek düşündü. "Onların cesaretlendirmesi bir fark yaratabilir, evet."

"O zaman onları buraya getirtirim."

"Kalmamanız en iyisi olur," diye önerdi varlık. "Varlığınız onu çok fazla öfkeliyor. Bu onu daha az makul yapacak ve

alıcı."

Luka kendisi için çoktan bu sonuca varmıştı. "Eğer hüküm sürmeyi seçersen, ölersün," diye uyardı. "Yaşamana izin veremem, vermeyeceğim."

Varlığın sıkılmış ifadesi en ufak bir değişikliğe uğramadı. "İşte bu yüzden benimle savaşmaya teşvik edilmiş hissetmesini tercih ederim. O yapmazsa kimse kazanamaz."

Naomi içtiği son smoothie'yi de içtikten sonra boş şişeyi sehpanın üzerine bıraktı. Kanepede yanında oturan Luka'ya, "Iain'in şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum," dedi. "Kendi varlığının seni bu şekilde baskı altında tutması..." Onun yerinde olsa kesinlikle ihanete uğramış hissedirdi.

Koltuğunda ona bakacak şekilde eğilen Luka, ona sert bir bakış attı. "Kendini suçlu hissetme. Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Ve eğer Iain iblisiyle savaşmayı seçmezse, bu da senin suçun olmayacak. O büyük bir çocuk; siren şarkısı olsun ya da olmasın, kendi kararlarını verebilir."

"Bunu biliyorum. Sadece işlerin bu kadar ileri gittiğine inanamıyorum." Bir bacağını diğerinin üzerinden geçirdi ve birleştirdiği ellerini kalçalarının arasına soktu. "Sonucun ne olacağını düşünüyorsun?"

"Iain bana ve Belial'a karşı direndi ama bu daha çok inatla iddia ettiği her şeyde haklı olduğuna inandığını göstermek içindi. Varlığı onunla daha başarılı olabilir. Ölmek istemiyor ama iblisi kontrolü ele geçirirse ölecek. Onları sürekli olarak kasamda tutmadığım sürece bir haydutun yaşamasına izin veremem."

"Ki bu hayat değil."

"Aynen öyle. İblis zaten böyle bir varoluş istemez."

İç çekti. "Bu hareketi yaptığına göre Iain'e *gerçekten* kızmış olmalı." Bir insanın içindeki varlık onu üzecek bir şeyi kolay kolay yapmazdı.

"Oh, öyle. Kendini kandırdığından çok emin ve içindeki o zayıflık damarından hiç hoşlanmıyor." Luka bir kolunu kanepenin arkasına attı. "Başka hiçbir erkeğin sana olan saplantısından kurtulması bu kadar uzun sürmedi mi?"

Başını iki yana salladı. "Şarkım Iain'i başkalarını etkilemediği bir düzeyde etkiledi. Acaba sorunu Iain'e bildirmeli miydim diye düşünüp duruyorum."

Jolene daha önce; eğer daha erken bir noktada müdahale etmiş olsaydınız şimdiye kadar bu durumdan kurtulmuş olurdu."

"Her iki durumda da, burada hala senin bir suçun yok."

"Sirenlerin insanlar üzerinde istemeden yaptığımız metaforik büyüleri çözememeleri çok kötü. Doğuştan gelen bu güce sahip olmamamız hiç adil değil."

"Ella, Iain'i şarkınızın esaretinden kurtaracak gerçek bir büyü bulmaya çalıştı. Ne yazık ki böyle bir büyü yok."

Çapasıyla olan ilişkisini merak etmiş olacak ki, "Ella'yla ilk nasıl tanıştınız?" diye sordu.

"Infernal için yeni koğuşlara ihtiyacım vardı, diğerleri yıpranmıştı. Ella'nın bunları inşa etmekte en iyisi olduğunu duydum. Ben de en iyisini istedim. O kulübün dışında koğuş inşa ederken, ben de içeriden ona telepat göndererek ne kadar kalacağını sordum. Ruhlarımız birbirine dokunur dokunmaz, onun benim dayanağım olduğunu anladım." Durakladı. "Peki ya sen ve Tobe?"

"Onu çocukluğumuzdan beri tanıyorum, ama sekiz yıl önce bir güne kadar zihinlerimizin birbirine değmesi için hiç nedenimiz olmamıştı. Bana telepatik olarak ulaşıp dikkatli olmamı, takip edildiğimi söylemişti."

Luka gerildi, gözlerini hafifçe kıstı. "Takip edilmek mi?"

"Eski sevgilimdi. Onunla başa çıktım. O zamandan beri onu görmedim." Naomi durakladı. "Tobe seninle hiç temasa geçti mi?"

"Hayır. Neden?"

Sert bir omuz silkme hareketi yaptı. "Nedeni yok."

"Dur tahmin edeyim... yatağında olmandan hoşnut değil ve sonunda bu konuda bana gelmesinden mi endişeleniyorsun?"

"Merak ettiğin buysa, bu bir kıskançlık meselesi değil. O sadece aşırı korumacı ve sen de bir sürü düşmanı olan bir adamsın."

"Benden uzakta daha güvende olacağını ve daha iyisini yapabileceğini mi düşünüyor?" "Evet, hemen hemen. Neden yarı gülümsüyorsun?"

"Viper konusunda Ella'ya da benzer şeyler söyledim." Luka şimdi aynı şeylerin kendisi için de söyleniyor olmasının ironik olduğunu düşündü. "Engerek'i resmin içinde istemedim. Başlangıçta onunla aramızda tatsız konuşmalar geçti." Bu nedenle Luka, Tobe'u gerçekten yargılayamazdı.

çekincelerini açıkça dile getirdi. "Ella'nın annesi ve teyzesi de onunla olan ilişkisine pek sıcak bakmıyorlardı. Ailen benimle ilgili olarak Tobe ile aynı fikirde mi?"

"Annem bundan rahatsız değil. Üvey babamın çekinceleri var ama onlardan sadece bir kez bahsetti."

Luka kızın saçından bir tutamı parmağına doladı. "Çalıştığın pizzacıyı o işletiyor, değil mi?"

"Evet."

"Bir şeytana göre alışılmadık derecede sessiz bir hayat yaşıyorsun." Sesindeki şüphe notasını o bile duymuştu, bu yüzden kızın sertleşmesi sürpriz olmadı. "Neden sadece yarı zamanlı çalışıyorsun?"

Sıradan omuz silkişi biraz zorlama gibiydi. "Alfie'nin bana tam zamanlı ihtiyacı yok."

"Hmm," diye cevap verdi Luka. "Tek sebep bu mu?"

"Neden? Bu sorular da neyin nesi?"

Onun savunmacı ses tonuna gözlerini kırıştırdı. "Seni tanımak istiyorum." Kızın ona temkinli ve kararsız bakışlarına neredeyse gülümseyecekti. Naomi'nin böyle biri olduğunu öğrenmişti. İnsanların motivasyonlarına karşı her zaman temkinliydi.

"Neden?"

"Çünkü," diye cevap verdi basitçe.

Bu dişi iblisin yanında merakının onu neden sık sık pençelediğini tam olarak kestiremiyordu. Birçok kadın tanımıştı. Birçok kadınla yatmıştı. Ona kadar hiçbirisi yüzeysel bir seviyenin ötesinde ilgisini çekmemişti. Kendini onun bir parfüm tabakası gibi taşıdığı korunaklılığı delmek isterken buldu.

Savunmasının giderek onu bir tehdit olarak algılamaya başlaması hiç de şaşırtıcı değildi. Derisinin tam olarak altında değildi ama derisini tırmalıyor, içeri girmeyi talep ediyordu. Rahatsız edici bir his. "Benim için önemli olacağını tahmin etmemiştim ama önemlisin."

Yutkundu. "Belki de sadece siren büyüüne kapılmışsındır."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun. Öyle olsaydım anlardın." Şarkısının onu etkilemediğini söylemek yalan olurdu. Kadının yaydığı çekim gücü saf bir cinsel manyetizmaydı, bu yüzden elbette ona karşı duyduğu çekime katkıda bulunmuştu.

Ama o kadar güzel, şehvetli ve kendine güvenen biriydi ki, şarkı olsa da olmasa da dikkatini çekmedi.

"Geçmişimde sirenler vardı," diye ekledi. "Onların çağrısını hissettim, tıpkı seninkini hissettiğim gibi. Ama şarkılarının etkisi çabuk geçti ve hiçbirini ilgimi çekmedi." Nazikçe kızın burnuna dokundu. "Sen farklı bir konusun."

"Ve bu konuda ne hissettiğinden emin değilsin, değil mi?"

"Hayır, aslında değilim. Genelde kendimi yabancı bir bölgede bulmaktan hoşlanmam."

"Öyleyse neden anlaşılmamıza son vermiyorsun?"

"Gerçekten söyleyemem, çünkü bir cevabım yok."

Ne diyeceğini bilemeyen Naomi uzun süre sessizce ona baktı.

Benim için önemli olacağını tahmin etmemiştim ama önemlisin.

Kelimeler beyninde dönüp duruyordu. Bu adam birkaç kelimeyle onun zihinsel dengesini bozma konusunda yetenekliydi ve Naomi bu konuda pek de iyi sayılmazdı. "Senin için önemli olduğumu söylüyorsun ama uzun zamandır hayatımda değilsin. Benim hakkımda bilmediğin şeyler var."

"Benden bazı yönlerini sakladığının farkındayım.

Bunun bir anlamı yok, Naomi. Onları bulacağım."

Kafasının içinde alarm zilleri çalmaya başladı. Nefes alış verişini düzgün tutmak için mücadele ediyordu. Çünkü bu ... Kendini bu durumda bulmayı gerçekten hiç beklemiyordu.

Luka meraklı ve her şeye burnunu sokan biri olabilirdi, doğruydu ama aralarındaki mesafeyi kararlılıkla korumuştı. Evet, bazen konuşuyorlardı; geçici olarak şunu bunu paylaşıyorlardı. Ama ikisi de yasak bir konu açıldığında asla zorlamamıştı. Dolayısıyla, bu küçük açıklamayı yapacağına dair ona en *ufak bir ipucu* bile vermemişti.

Şimdi ne yapmalıydı?

Kolaydı.

Geri çekilmeliydi. Anlaşmalarına son vermeliydi. Ondan gitmesini istemek. Kendini korumak bunu gerektiriyordu. Çünkü Lou'nun babası olduğunu öğrenirse ne yapacağını kim bilebilirdi?

Lou'nun bunu kendine saklayacağını düşünmek istiyordu. Ama bunu yapmazsa, bir yığın sorun ortaya çıkacaktı. Dahası, Lou'nun ona aktardığı "tuhafılık" göz önüne alındığında, Luka tüm gerçeği öğrenirse ona farklı gözle bakacağından emin olabilirdi. Bu onu olması gerekenden çok daha fazla rahatsız ediyordu.

Yani, evet, onu dışarı çıkarmalıydı.

Ama yapmadı.

O kadar basit değildi. Adam onu bir şekilde kendine *çekiyordu*. Sadece ona çekildiğini hissetmesi anlamında değil - bu noktada bu korkunç bir yetersizlik olurdu. Bundan daha fazlasıydı. Sadece bunu kelimelere dökemiyordu. Ya da belki de bu konuyu çok yakından incelemek istemiyordu. Her neyse.

Etrafına inşa ettiği koruyucu hendeği... eğer dikkatli olmazsa onun geçebileceğini hissediyordu. Bu da ona gitmesini söylemesi için daha iyi bir sebepti, değil mi? Ama *yine* de söylemedi.

İblisi de bu konuda aynı şekilde kararsızdı. Luka'yı *sevmiştir*. Onu Naomi için seviyordu. Naomi'nin sırlarını kabul edecek ve onları güvende tutacak biri varsa onun o olacağını düşünüyordu. Ama varlık buna *güvenmiyordu*, bu yüzden onu her iki yönde de zorlamak istemiyordu.

"Naomi?"

Adının duyulması düşüncelerinin dağılmasına neden oldu. "Hmm?"

İç çekmeye yakın görünüyordu. "Dinlemeyi bıraktın, değil mi?"

"Sadece bir kulağımla."

Avucuyla ensesini kavradı ve bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Burada olanlara karşı dikkatli olmana gerek yok."

"Ne oluyor?" diye sordu, kalp atışları hızlanmıştı.

"Bilmiyorum. Belki bir şey. Belki de hiçbir şey." Başını yana eğdi. "Seni tanımak istemem gerçekten o kadar kötü mü?"

"Hayır."

"Ama?"

"Ama en iyisi sakladığım yanlarımı aramaya kalkmaman. Ortaya çıkaracağın şey hoşuna gitmez."

"Bu senin önemli olduğunu değiştirmez. Ne benim için, ne de iblislerim için."

"Bunu bilemezsin."

"Evet, bilebilirim," diye güvence verdi Luka, onunla ilgili herhangi bir şeyin bu kadar korkunç olabileceğini hayal bile edemiyordu. Kadının ensesini serbest bıraktı ve elini boğazına götürerek Dagon'un damgasını avuçladı. "Seni başka bir kadını hiç istemediğimiz bir şekilde istiyoruz."

"Bu sadece fiziksel," diye mırıldandı.

"Eğer bu doğru olsaydı, bu konuşmayı yapıyor olmazdık." Ona doğru hafifçe eğildi. "Sırlarını sakla, Naomi. Onlardan ayrılman için başının etini yemeyeceğim."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Benim de kendime ait bir sürü sırrım var." Tavana bir bakış fırlattı. "Üst kattaki kilitli kapının ardında ne olduğunu ya da ininizdeki pek çok kişi gibi yasadışı bir geliriniz olup olmadığını bilmeme gerek yok. Sadece seni daha iyi tanımak istiyorum. Hepsi bu."

Naomi alt dudağını dişledi, hâlâ belirsizlik içindeydi. Hazırlanmak için uzun bir nefes aldı ve sonra derin bir nefes verdi. Yüzündeki tedirginlik yavaş yavaş kayboldu ve omuzlarındaki sertlik kayboldu. "Tamam." Kısık bir fısıltı.

Tatmin olan Luka ağzının kenarının yukarı kalktığını hissetti.

Gözleri simsiyah olurken sıcaklık aniden düştü. "Sözünü tutacaksın ve onu zorlamayacaksın," dedi iblis ona. Ona *söyledi*. Bir kraliçenin tüm otoritesiyle.

Luka'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Paylaşmak istemediği bir şey olduğunda buna saygı duyacağım," diye söz verdi ama iblisin sert ifadesi yumuşamadı.

"Eğer onun korktuğu şeyi keşfedersen, bunu kendine saklayacaksın." Gözlerinde kötülük çalkalandı. "Eğer onun sırlarını ifşa eder ve ona zarar verirsen, bir hesaplaşma olacak. Seninle işim bittiğinde kanında yıkanacağım."

Varlıkları bu bildiriye karışık tepkiler verdi. Abraxas, iblisin mutlak bağlılığına sahip olmadığı için öfkelenerek ofladı. Belial sırttı, intikamcı çizgisinden hoşlanıyordu. Dagon, varlığın Luka'nın yalan söylediğini *düşünmesinden* bile rahatsız oldu ... Dagon'un gerçekte yaptığı tek şey yalan söylemek olsa da. Luka,

Naomi'nin iblisi onu alt edebileceğinden neden bu kadar emindi diye merak etti.

"İş o noktaya gelmeyecek," diye garanti verdi ona. "İnsanların kişisel işlerini ifşa etmek gibi bir alışkanlığım yok."

Varlığın tek tepkisi sabit bir uyarı bakışıydı. Sonra geri çekildi ve Naomi'nin gözleri her zamanki gri-yeşil renklerine geri döndü.

"Yani," dedi Luka, "iblisin bana güvenmiyor."

"Hayır. Ama bunu kişisel olarak algılama," diye öğüt verdi. "Doğası gereği güvensizdir."

"O zaman ortak bir noktamız var."

Zihni varlığın yorumuna geri döndü. *Eğer onun neyden korktuğunu keşfedersen, belki ...*

En çok "korkar" kelimesi dikkatini çekmişti, çünkü Naomi onun neyi keşfetmesinden korkuyor olabilirdi ki? İblisi onu bu şekilde tehdit etmeye itecek kadar muazzam ne olabilirdi? Pek çok varlık buna cesaret edemezdi. Aslında, geçmişte böyle bir şey yaptığını da hatırlamıyordu.

"İblisin az önce blöf yapmıyordu." Elini kızın boğazından çekerek parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirdi. "Söylediği şeyde ciddiydi. Eğer sana zarar verirsem bunu bana ödetmeye çalışacaktı."

"Bana karşı çok korumacı."

"Güzel. Bu durumda iblisin seni olumsuz etkileyecek bir eylemde bulunacağımdan endişe etmesine gerek yok. Bunun için benim sözüme inanmasını beklemiyorum. Zaten inanmayacağını hissediyorum. Ama yine de bu açıklamayı yapıyorum."

Onu yakından inceledi ve dudakları kıpırdadı. "İblisimin sana karşı dostça davranmaması seni rahatsız ediyor," diye doğru bir şekilde sezdi. "Senden hoşlanmıyor değil, Luka. Aslında tam tersi. Ama benim varlığım için 'hoşlanmak' ve 'güvenmek' birbiriyle uyumlu değil."

"Hmm, anlayabiliyorum."

"Ama yine de seni rahatsız ediyor."

"Biraz," diye kabul etti. "İblislerim de bundan pek memnun değil. Ama eminim varlığın eninde sonunda bizim etrafımızda rahatlayacaktır. Sabırlı olabiliriz."

"Yapabilir misiniz?"

"Hayır."

Gülümsemesi bir kademe daha arttı. "Şımarıksın."

Küçük, özür dilemeyen bir omuz silkme hareketi yaptı. "Kendi yolumu bulmaya alışkınım."

Bu kadar uzun süre Prime olmanın getirdiği bir şey sanırım."

"Pekala, bu konuyla ilgili olarak ruh halinizi iyileştirecek hiçbir şey söyleyemeyeceğime göre, belki konuları değiştirebiliriz. Ya da ..."

"Ya da?"

"Ya da yukarı çıkar, soyunur ve birbirimizi aptalca beceririz. Şahsen ben ikincisine daha sıcak bakıyorum. Ya sen?"

Böylece zihni değişti ve vücudu kıpırdanmaya başladı. "Sanırım bir gece için yeterince konuştuk."

"Aynı fikirdeyim. Olayları benim gibi görmene sevindim."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Naomi esneyerek bir referans kitabını çalışma alanındaki kitaplığa geri koydu. En son projesini bitirdikten sonra lavaboda ellerini temizlemişti ve şimdi de birkaç şeyi toparlıyordu. Dağınıklığın geri kalanı olduğu yerde kalmak zorundaydı çünkü gitmesi gereken bir yer vardı.

Başka bir pazartesi günü bu saatte pizzacıda vardiyaya kalmış olurdu. Ama diğer hostes, yaklaşan seyahati için para biriktirebilmek amacıyla fazladan mesai istemişti. Bu da Naomi'nin bu akşam Luka'yla buluşma planını gerçekleştirmesini kolaylaştırdı.

Bir hafta. Luka'nın onu daha yakından tanıma niyetini gerçekleştirdiği bir hafta olmuştu. Onu soru yağmuruna tutuyor, sırlarına olabildiğince yaklaşıyor, bir yandan da onu zorlamayacağına dair verdiği söze sadık kalıyordu. Bu, iblisin onun yanında biraz daha rahatlamasını sağlamıştı.

Onunla bir şeyler inşa etmek için aktif bir girişimde bulunduğu hissine kapılmadı. Daha çok onun hakkında daha fazla şey öğrenme isteğine karşı koymamaya karar vermişti.

Bir dereceye kadar, bu onu rahatsız etti. Gözetlenmeye alışkındı. Nesneleştirilmeye. Bakılmaya. Asılmaya. Kol şekeri muamelesi görmeye. Etrafında onu *tanımak* isteyen birinin olmasına alışık değildi.

Adil bir oyun olduğu için ona bazı sorular yöneltti. Şaşırtıcı bir şekilde, adam ona karşı oldukça açık davranmış, ancak ailesinden bahsetmekten kaçınmış ve yasadışı iş anlaşmalarından *hiç bahsetmemişti*. İkincisi sürpriz değildi.

Bu noktada iki haftadır aynı yatağı paylaşıyor olmalarına rağmen, şimdiye kadar bitmek bilmeyen bir cinsel açlık döngüsüne hapsolmuşlardı. Zaman zaman kendini köleleştirilmiş gibi hissediyordu.

Kitaplığa arkasını dönerek çizim masasından cep telefonunu aldı ve odadan dışarı çıktı. Kapıyı arkasından kilitledikten sonra, yatak odasından geçip ebeveyn banyosuna girdi ve ışığı yaktı-

Merdivenlerde bir gıcirtı.

Tamamen hareketsiz kaldı, ensesi karıncalandı. Görünüşe göre bir misafiri vardı. Tedirginlikten ziyade, bir beklenti ürpertisi hissetti.

Banyo kapısını kapattı ve Jolene'e telepatiyle haber verirken kilide hafifçe vurdu. *Görünüşe göre din adamları yemi yutmuşlardı.* İblisi sevinçle ellerini çırpıttı.

Prime'ın ruhu onunkini okşadı. *Martina'nın bize yardım edeceğinden emindim.* Jolene kızını Konstantin'le çirkin bir şekilde flört etmesi ve dikkatini dağıtması için görevlendirmişti, böylece dikkatli din adamları bundan yararlanıp Naomi'nin yerine geçebilirdi.

Bu, din adamlarının son saldırısından beri Martina'ya birkaç kez yaptırdıkları bir şeydi, kalıp kalmadıklarını asla bilemiyorlardı; hep öyle olmalarını ve Naomi'ye ulaşma fırsatını kaçırmamalarını umuyorlardı.

Plana sadık kal ve onları meşgul et, diye devam etti Jolene. Geri kalanımız birazdan evinde olacak.

Tamam. Bizi yatak odamda bulacaksın, dedi Naomi ona.

Yirmi saniye kadar bekledikten sonra sifonu çekti ve davetsiz misafirlerine sadece işini yaptığı izlenimini verdi. Ellerini gerçekten yıkadı -aslında sadece sifon düğmesine basmıştı, ki bu pek de hijyenik sayılmazdı- ve sonra kuruladı.

Odadan çıkarken bir adrenalin patlaması nabzını hızlandırdı. Etrafta birkaç Elioud'un toplandığından emindi. Bu sefer daha fazlaydılar. Toplamda on dört kişiydiler. Hepsi keldi ve ruhban kıyafetlerini giymişlerdi, ellerinde sihirle aşılannmış kılıçlar vardı.

İblisi sıırıttı, Naomi ve diğerlerinin öldürebileceği kadar çok olmalarından memnundu. Bu gösteriden zevk alacağı kesindi. Ne kadar tipik.

"Senin ve kardeşlerinin benden hoşlanmadığınızı düşünmeye başlıyorum." Büyük grubu taradı. "Ne kadar çoksunuz. Ne kadar meraklısınız. Sanırım bu kadar çok desteğe ihtiyaç duyduğunuz için gurur duymalıyım. Gerçi ben sizin sadece yedi kişilik gruplar halinde çalıştığınızı düşünmüştüm."

Kahverengi gür kaşlı bir rahip ona ters ters baktı. "Görünüşe bakılırsa, diğer kardeşlerimiz ortadan kaybolduğuna göre, tek bir birimle çok kolay başa çıkabiliyorsunuz."

"Yani bu sefer iki grup geldi." Bir tehdit karşısında her zaman olduğu gibi, içinde barındırdığı sapkın seraphim gücü kıpırdandı. Yukarı doğru sızdı. Derisinin altında toplandı. Odayı ısıtmaya başladı. "Yine de bu noktada, sizin üzerime gelmeyi bırakacağınızı düşünmüştüm. Yani, kardeş kaybetmekten bıkmadınız mı?"

Genç, bebek yüzlü Elioud, "Demek tahmin ettiğimiz gibi ölmüşler," diye düşündü.

"Onları nereye gömdünüz?" Gür Kaşlar sordu.

Naomi ona sahte bir acıma duygusuyla gülümsedi. "Gömecek bir şey kalmamıştı. Gerçi bunu tercih edeceklerini düşündüm. Siz *Lemure*'lar geride kendinize dair kanıt bırakmayı sevmezsiniz."

Neredeyse toplu bir nefes alma oldu. Bedenler gerildi ve tedirgin bakışlar birbirini izledi.

"Evet, tarikatınızdan haberim var," diye devam etti. "Varlığını gizli tutmak istiyorsanız, kıyafetlerinizdeki amblemi çıkarmanız gerekirdi - kimlik taşımak gibi bir şey." Bunu gerçekten düşünmeleri gerekirdi.

"Kim olduğumuzu bilmeniz önemli değil," diye karar verdi Bebek Yüz, yakasını çekiştirirken, yanakları sıcaktan kızarmıştı.

"Önemli olan melek kılığına girmiş karanlık bir uygulayıcı tarafından manipüle ediliyor olmanız. O kılıçları sana o verdi, değil mi? Onlar kutsanmış değil, büyü. Ama hey, bunun için benim sözüme inanacağınızı sanmıyorum."

Ona yöneltilen mülayim ifadeler, hayır, ona inanmadıklarını doğruladı.

"Ayrıca, kehaneti yanlış okudunuz," diye ekledi. Bu *gerçek* değil çeviri onların gitmesini sağlayacaktı - onun ölmesini istiyorlardı, böylece çocuğu

dünyayı onların düzeninden kurtaramazdı. Yine de . . . "Deccal'i doğurmayacağım. Bir iblis ordusuna liderlik edecek bir çocuğum olmayacak."

Gür Kaşlar alnında biriken teri elinin tersiyle silerken dudak büktü. "Şeytanın fahişesinin söyleyeceği her şeye inanmamızı mı bekliyorsun?"

Fahişe mi? *Siktir git, göt herif.* "Küçük çocukları kaçırıp beyinlerini yıkamak için manastırınıza götürmeye inanan bir grup insan için çok dindar davranıyorsunuz."

Bebek Yüz kızardı. "Bizim beynimiz yıkanmadı, biz aydınlandık."

Demek *bu* adam da kaçırılanlardan biriydi. "Durum böyle olsaydı, gerçeği bilirdiniz. Ama bilmiyorsunuz. Buraya gerçekte tam olarak anlamadığınız bir kehanete dayanarak geldiniz."

Jolene, "Ve bu yapılması hiç de tavsiye edilmeyen bir şeydi," diye araya girdi.

Din adamları odanın diğer tarafında duran iblislerle yüzleşmek için döndüler: Jolene, Tobe, Ciaran, Khloë, Beck, Tia ve Alfie. Ağızlarından küfürler döküldü ve huzursuzca yer değiştirdiler.

Naomi dudaklarını bükerek, "Çok ama çok sakıncalı," diye onayladı.

Davetsiz misafirlerin yüzlerindeki ifadeler karardı. Vücutlarını hem onu hem de yeni gelenleri gözetleyebilecekleri şekilde eğmişler, etkilenmemiş görünmeye çalışıyorlardı. Ama kendilerine olan güvenlerinin darbe aldığını görebiliyordu.

Tabii ki öyle.

Tüm iblislerin elinde parıldayan bir cehennem ateşi topu vardı ve bu da savaşa hazır olduklarını açıkça gösteriyordu.

Gür Kaşlar ona baktı. "Demek kardeşlerimizi böyle yendin. Başkaları size yardım etti. Böyle bir desteğin *bizi* terk ettireceğini düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz. Bu sefer sayıca üstünsünüz." Kılıcını kaldırdı, çenesi sertleşti. "Onları öldüreceğiz, tıpkı *sizi* öldüreceğimiz gibi."

Naomi gülümserken iblisi homurdandı. "Ne kadar da hüsnükuruntu. Çok tatlı." İçindeki fokurdayan gücü çağırdı, yırtıcı bir kararlılık sisteminden akarken gülümsemesinin solduğunu hissetti. "Buraya gelmemeliydin ama geldiğine çok sevindim." Gücü, onu tepeden tırnağa aydınlatan bir ateş seliyle dışarı fırladı.

Rahiplerin yüzünde şok ifadesi belirdi. Bazıları geri çekilirken, diğerleri gözlerini alevlerin parlaklığından korumak için ellerini havaya kaldırdı.

Gür Kaşlar ona bakakaldı. "Merhametli Tanrım," diye nefes aldı.

"Evet, seni kurtarmaya geleceğini sanmıyorum." Durakladı. "Yakala." Ona doğru ateşli bir yılan fırlattı.

Küfrederek kılıcını havaya kaldırdı ve yılanı saptırdı ama bıçak yılanın içinden zararsızca geçti. Ve sonra yılan onun üzerindeydi, dişlerini bir tıslamayla batırdı.

Varlığı küçük bir kıkırtı çıkardı.

Odanın karşısındaki iblisler hızlı davranarak Elioud'lara cehennem ateşi küreleri fırlattı.

Bazı din adamları eğildi. Bazıları yana savruldu, kardeşlerine ya da duvara çarptı. Diğerleri ise küreler evlerine isabet edip giysilerini yakarken ve derilerini kavururken sarsıldılar.

Şanslarına, Gür Kaşlar hariç hepsi çabucak iyileşti. Ruhbanların içinden büyü fişkirirken ilahi sesleri duyuldu; bazıları Naomi'ye, bazıları da diğer ibislere yönelen parlayan akıntılar.

Naomi kırmızı-mor ateşten ince bir bıçakla saldırdı, bir, iki, üç akımı kesti.

Ama dördüncüyü iskaladı.

Ona bir adım geri attıracak kadar sert çarptı ve sinir uçlarını elektrikleştirdi. *Lanet olsun.*

İblis arkadaşları kendi darbelerini aldılar ama hızlıca karşılık verdiler. Ciaran üç din adamına telekinetik güçle vurarak onları geriye doğru uçurdu. Khloë elektrik mavisi ateş mermileri püskürterek iki din adamının yere düşmesine neden oldu. Tobe psişik vuruşlarla diğer ikisini dümdüz etti. Jolene, Beck, Tia ve Alfie diğerlerine bir dizi çatırdayan küre fırlattı; tüm din adamları acı içinde haykırarak geriye doğru sendeledi.

Kanında adrenalin pompalanan Naomi, Ciaran'a katılarak boyunlarını kırmak için insanların arkasına geçti. Sıkıcıydı, evet, ama savaşın bir an önce bitmesini istiyorlardı, böylece önemli olan şeye odaklanabileceklerdi: ayakta kalan son Elioud'dan cevaplar almak. İblisi anlasa bile, daha kanlı bir sahne olmadığı için büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı.

Tam bir cesedi yere düşürdüğü sırada, başka bir din adamı bakışlarını ona dikti, kılıcını başının üzerine kaldırdı ve bir tür savaş çığlığı attı. "Öldürün şu fahişeyi!" diye emretti.

Kardeşleri de silahlarını kaldırarak onun haykırışını yankıladı ve sonra hepsi ona saldırdı.

Naomi gülererek başka bir noktaya geçti ve onu ararken kafalarını çevirerek durmalarını izledi. Odadaki diğer iblisler de bundan faydalanarak din adamlarına saldırdılar ve onları dikkatlerini bir kez daha bölmeye zorladılar.

Karmaşık bir savaştı. Alevli küreler ve elektrikli mermiler odanın içinde vınılıyordu. Saf-beyaz büyü ve kırmızı-mor alevler ileri geri uçtu. Telekinetik dalgalar havada dalgalanarak hedeflerine bir tren gibi çarpıyordu. Psişik vuruşların hafif zap sesleri çığlıklar, lanetler ve kükremeler arasında duyulabiliyordu.

Eliouddlar acımasızca saldırıyorlardı. Büyü yapmadıkları zamanlarda kılıçlarıyla insanları kesmeye ve bıçaklamaya çalışıyorlardı. Bu sefer hiçbiri Naomi'ye isabet ettiremedi ama aynı şeyi inindekiler için söyleyebilir miydi bilmiyordu.

Peki ya hasar? Portreler yere düştü. Camlar kırıldı. Ahşap mobilyalardan kıymıklar koptu. Serseri cehennem ateşi duvarlara çarparak yanık izleri bıraktı.

Harika.

Rahipler irkildi. Çığlık attılar. Düştüler. Kılıçlarını düşürdüler. Yaralarına dehşet içinde baktılar. Asitli ateşi onları yiyip bitirirken *kelimenin tam anlamıyla* diri diri yandılar.

Hareketi hissedenden Naomi döndü.

Ama yeterince hızlı değildi.

Bir kılıç kolunu kesti ve kolunda alev alev yanan bir *acıya* neden oldu. Dahası, geçen seferkiyle aynı hissi duydu: içinde kötü niyetli bir şeyin süründüğünü hissetti.

"Pislik," diye tükürdü, içindeki ateş o şeridi yakmak ve yarasını iyileştirmek için yükselirken bile.

Bebek Yüz'ün kaşları şaşkınlıkla çatılırken, bedeni yeniden örüldü. Fanatik bir nefretin hızla kovaladığı bir kafa karışıklığı. "Öl!"

"Hayır." Kılıcını güçle yaktı, onu düşürmeye zorladı ve

-

"Onu öldürmeyin, geriye kalan tek şey o!" diye bağırdı Jolene.

Yazık oldu. Naomi o dilimin bedelini ona ödetmek istemişti. Ama onun yerine arkasına geçti, kolunu boynuna sıkıca doladı ve sonra sertçe sıktı.

Adam nefessiz kaldı ve kadının tutuşuna karşı mücadele etti. Bir iblis olarak ondan daha güçlüydü ve kendini kurtaramıyordu. Umutsuzca kolunu pençeledi ve ayaklarına basmaya çalıştı. Onun kendisine büyü fırlatmaya başlayacağını düşündü ama sanki düşünmüyordu, kendini hayvani bir paniğe kaptırmıştı.

Onu bırakmadı. Tutuşunu gevşetmedi. Sadece onu boğmaya devam etti.

Adamın çırpınışları zayıfladı ve sonunda bilincini kaybetti.

Naomi onu yere bıraktı ve sonra etrafına bakındı. Kardeşlerinin geri kalanı öldürülmüştü. Sığınak üyelerinin hepsi ayakta idi ama birkaçı biraz yıpranmış görünüyordu. "İyileşmeye ihtiyacı olan var mı?"

Ciaran teklifi elinin tersiyle itti. "Sadece küçük yanıklarım var, zaten iyileşiyorlar." Annesi ve çapası hariç diğerleri onun bu sözlerini yineledi.

Tobe göğsündeki yaraya baktı. "Sadece yüzeysel, o yüzden önemli bir şey değil diyebilirim ama kara büyü'nün kan dolaşıma girdiğini hissettim."

Naomi elini yaranın üzerine bastırdı, içindeki ateşi yüzeye çağırdı ve kendisini olduğu gibi onu da iyileştirmesine izin verdi. Daha sonra aynı işlemi annesinin boynundaki ve kolundaki yaralara da uyguladı.

Tüm serafimler iyileşebilirdi. Onun gücü onlarınki gibi saf olmayabilirdi ama yine de bu yeteneği kullanabiliyordu. Yıllar boyunca sık sık işe yaramıştı.

"Başka kimsenin kurtulmak istediği bir yarası yok mu?" diye iki kez kontrol etti. "Hepimiz iyiyiz," dedi Alfie ve diğerleri de başlarıyla onayladı.

Şık topuzundan kaçan yüzünün etrafındaki saçları düzelten Jolene, "Sanırım planımızın ikinci adımına hazırız. Haydi rahibi yatağın üzerine taşıyalım."

Jolene yere düşmüş bir kılıcı kaparken Beck onu kucakladı ve omzunun üzerinden kabaca fırlattı.

Naomi, diğer kılıçlar da dahil olmak üzere kardeşinin varlığına dair her izi yakmak için kırmızı-mor ateşi kullandı. Bu sırada Beck Bebek Yüz'ü yatağına yerleştirirken Jolene de kılıcı şifonyere dayadı. Tobe daha sonra ona doğruluk serumunun biraz daha güçlü bir versiyonu olan bir ilacı hızla enjekte etti.

Khloë avuçlarını birbirine sürttü. "Umarım her şey yolunda gider ve ihtiyacımız olan cevapları alırız."

Ciaran, "Senin parmakların çapraz değil," diye belirtmek zorunda hissetmiş gibiydi.

"Bazen çok gerçekçi oluyorsun," diye çıkıştı kız kardeşi.

"Pekâlâ, hepiniz yataktan uzaklaşın ve Tobe'un arkasında durun," diye emretti Jolene. "İnsan her an uyanabilir."

Söyleneni yaptılar ve o anda Tobe onların varlığını gizleyecek bir kalkan oluşturdu. Jolene daha sonra Ella'dan aldığı bir şişeyi geri devirdi - temelde sıvılaştırılmış sihir büyüsyüdü. Yüz hatları bulanıklaşıyor, yüzüyor, dalgalanıyor ve sonra tamamen farklı bir yüze dönüşüyor gibiydi. Yüz hatları *gerçekten* değişmemişti; büyü sadece ona bakanlara farklı *görünmelerini* sağlıyordu.

Jolene onlara döndü, elini kalçasına koydu ve saçlarını okşadı. "Peki, nasıl görünüyorum?"

Beck dürüstçe, "Büyükanneme çok benziyorsun," dedi.

Başbakan gülümsedi. "Mükemmel. 'Bana güvenebilirsin' diye bağırın tatlı bir yüzü var. Bu yardımcı olacaktır."

Umarım, evet, yardımı olur. Din adamının Jolene'in yanında kendini rahat hissetmesine ihtiyaçları vardı. Onu bir tehdit olarak görmemesi ve gardını biraz da olsa düşürmesi için.

En nazik sorgulamalarla bile ondan bilgi koparamayacaklardı. Keşşlik ve karanlık uygulayıcı ile ilgili sorular hiç şüphesiz beynini ve vücudunu bayıltacaktı. Bu da onun *isteyerek* paylaşmasını sağlamaları gerektiği anlamına geliyordu.

İnsanlar kendilerini rahat ve güvende hissettiklerinde sohbet sırasında bunu yaparlar. Doğruluk serumu onu açık olmaya daha meyilli hale getirecekti.

sır saklamakta tereddüt ediyor. Jolene zekice yönlendirmelere bağılı kaldığı sürece, Tobe'un yararlı bilgiler vermesini sağlayabilirdi.

"Bu işe yarasa iyi olur," diye mırıldandı Tobe omuzlarını devirerek.

"Umarım işe yarar," dedi Khloë.

Ciaran içini çekti. "*Yine*, aslında onları geçmiyorsun." "*Yine* zihinsel olarak yapıyorum."

"Neden sadece fiziksel olarak yapmıyorsun?" "Yorgunum."

Jolene bir elini kaldırarak sessizlik işareti yaptı. "Sessiz olun. Kıpırdanmaya başladı." Yatağın kenarına tünedi, yüzüne nazik bir ifade yerleştirdi ve ona odaklandı.

Kısa süre sonra göz kapakları titremeye başladı ve nefesinin altında anlaşılmaz sözcükler mırıldandı. Başını kaldırıp Jolene'e baktı, gözleri biraz kaymıştı. "Sen de kimsin?"

"Sana zarar vermek istemeyen biri," diye cevap verdi Jolene, sesi yumuşak ve huzur vericiydi. "Seni dışarıda, bahçemde buldum. Yaralanmışsın. Başına bir şey gelmiş gibi görünüyor."

Kaşları çatılan adam başını kaldırıp kendine baktı, göğsündeki ve kollarındaki yanıkları fark etti. Şaşkınlık kaşlarını daha da çatmasına neden oldu. "Hatırladığım son şey kardeşlerimle birlikte manastırdan ayrıldığım."

"Dışarıda başka kimseyi görmedim."

"Koruyucuları onları katletmiş olmalı," diye bitirdi sözlerini, ama kendi kendine konuşuyor gibiydi. "Onu öldürmeye çalışanlar bir daha geri gelmiyor."

Jolene hafifçe elini okşayarak onu rahatlattı. "Diğerleri kurtulamamış olabilir ama sen kurtuldun. Sen güçlü birisin. Ve yakında tekrar ayağa kalkacaksın. O zaman manastırına dönebilirsin."

Yutkundu, sıkıntılıydı. "Oradaki kardeşler başarısız olduğumuz için memnun olmayacaklar. Ve *o da* kızacak."

Naomi *onun* karanlık uygulayıcı olduğunu tahmin etti.

Jolene ona, "Kimse sana kızmayacak," diye güvence verdi.

"Evet, evet, kızacaklar," diye ısrar etti. "Onu öldürmem gerekiyordu." "Belki de öldürdün."

Alnında bir çizgi belirdi. "Haklısın. Onu öldürdüğümü hatırlamıyorum ama öldürmüş olabilirim." Umut gözlerini aydınlattı. "Bu yüzden hayatta kalmış olabilirim."

"Kesinlikle. Bir kahraman olarak döneceksin, başarısız olarak değil."

Başını salladı. "Söz verdiğim gibi ödüllendirileceğim."

"Ödülleri severim. Özellikle de çikolata içeriyorsa."

"Bu çikolata değil. Çok daha fazlası." Bakışları odak noktasının dışına çıktı. "O kadar saf ve bütün ki. O kadar parlak ki bazen ona bakmak zor oluyor. Ama ona nasıl bakmayabiliriz ki? Kanatları olmadan bile muhteşem. Ve şimdi onun söz verdiği gibi yükseleceğim."

Naomi odadaki her şeytani zihne ulaşabilecek telepatik bir yorum gönderdi. *Görünüşe göre karanlık uygulayıcı bir şekilde din adamlarını kendisinin bir melek olduğuna ikna etmiş.*

Keşişliğin nerede olduğunu bulmamız gerek, dedi Tobe parmaklarını bükerek. *Eğer onları ortadan kaldırmazsak, gelmeye devam edecekler.*

Sakin ol, ihtiyacımız olan bilgiyi yakında alacağız. Jolene yeniden din adamına odaklandı. "Eve bırakılmak istersen söylemen yeterli. Seni gitmen gereken yere bırakırım."

"Emin misin?" diye sordu. "Manastır buralarda değil."

Kadın elini çırpı. "Sorun değil."

"Arabayla bir saatten fazla uzaklıkta."

"Sorun değil. Seni bırakırsam daha iyi hissederim. Böylece eve sağ salim vardığını bilirim."

Minnettar bir gülümseme yüzünü süsledi. "Teşekkür ederim. Çok nazıksınız."

Naomi eğlenen bir homurtuyu güçlkle zapt etti. Arkadaşlarının yüzündeki ifadeye bakılırsa onlar da aynı durumdaydı.

Jolene sanki bir şey hatırlamış gibi elini kaldırdı. "Sanırım dışarıda sana ait bir şey bulmuş olabilirim. Yanında duruyordu. Çok etkileyici bir kılıç."

Adam onun elini tuttu, yüz ifadesinde bir aciliyet duygusu vardı. "Sende mi?"

"Evet, içeri getirdim. Tam şurada." Şifonyerin üzerinde durduğu yeri işaret etti.

Rahatlayan adam uzun bir nefes alarak elini bıraktı. "Teşekkür ederim. Onu manastıra geri götürmem gerekecek. Bana çok özel biri tarafından verildi."

Sözde melek, sanırım Khloë dedi ve Naomi başıyla onayladı. Jolene düşüncelere dalmış bir halde dudağını ısırды, büyük olasılıkla onu daha fazla ifşa etmeye nasıl zorlayabileceğini merak ediyordu. "Senin için özel birinin olmasına sevindim.

Hayatın," dedi sonunda. "Çocuklarım, ah, onlar benim dünyam."

"O bambaşka bir tür özel," dedi Bebek Surat ona, yüzünde huşu ve şaşkınlık ifadesi vardı. "Onunla tanışsaydınız, anlardınız. Ona bakmak bile beni Tanrı'ya daha yakın hissettiriyor."

Gag, dedi Khloë, sanki kusacakmış gibi dramatik bir şekilde öne doğru eğilerek. "Ne kadar hoş," dedi Jolene. "Onunla tanıştığın için şanslısın o zaman."

"Çok şanslıyım," diye onayladı, gözleri mutluluktan parlıyordu. "Tanrı onu bize gönderdi; bize bu bıçakları verdi. Onun kutsallığı çeliğin içinden geçiyor. Öldürücü bir darbe indirmene bile gerek yok, sadece birine saplayabilmen yeterli. Gerisini Tanrı'nın gücü halleder."

Naomi gözlerini devirdi. *Gerisini büyü halleder,* diye düzeltti. *O kadar acınacak derecede kuruntulu ki onun için üzülüyorum. Özellikle de keşişlerin çocukken kaçırdığı biri olduğundan emin olduğumda.*

Onun yaşamasına izin veremeyiz, Nome, dedi Tia. *Senin için gelmeye devam edecektir. Rahipler durmayacak. Eğer deneselerdi karanlık uygulayıcı buna izin vermezdi.*

Bunu biliyordu ama yine de berbatı.

Jolene tekrar rahibin elini okşadı. "Gitmeye hazır hissettiğinde bana haber ver. Şimdi, uyarayım, bende güvercin içgüdüleri diyebileceğin bir şey yok, bu yüzden bana çok net yönler tarif etmen gerekecek yoksa kaybolabiliriz."

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Bunu yapabilirim. Nereye bakacağınızı bilmiyorsanız manastırı bulmak biraz zor ama bence Nevada'nın en iyi hayalet kasabasından o kadar da uzakta değil."

Jolene hareketsiz kaldı ve sonra ağzı kıvrıldı. "Hayalet kasabaları çok severim. Büyük Kanyon'a en yakın olanı muhtemelen benim favorimdir."

"Benim favorim-"

"Yeraltı dünyasında kızımın yatağında neden bir rahip var?"

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Naomi gözlerinin kapandığını hissetti. *İnanılır gibi değildi.* Başını kaldırdığında babasının yırtık bir tişört ve lekeli bir kot pantolon giymiş, elinde bir paket cipsle yatağın ayak ucunda dikildiğini gördü. Meraklı bakışları din adamını bir böcekmiş gibi inceliyordu. Bu bakışlar daha sonra sanki büyüünün kullanıldığını hissetmiş ve onun arkasını görmeye çalışıyormuş gibi Prime'ın üzerinde yoğunlaştı.

Lou sıırttı. "Sen misin Jolene? Her zamanki *gibi benimle uğraş ve öl* titreşimlerini alıyorum ve-Ooh, parlak," diye ekledi, dikkati kılıç tarafından çekildi.

Kılıca doğru yürürken Jolene, "Dokunma ona," diye tersledi ve rahibin ani tavır değişikliği karşısında şok içinde sarsılmasına neden oldu.

Lou ona ters ters baktı. "Onu çalmayacaktım, sadece bakacaktım."

"Gözlerinle bakacaksın, ellerinle değil," diye azarladı Jolene.

Dudakları kıvrıldı. "Harper bunu Asher'a hep söylüyor."

"Ve bunu senin yaşındaki bir adama söylemek zorunda olmamalıyım, ama işte buradayız."

Adam ona kuşkulu bir bakış attı. "Kimi kandırıyorsun, sinirlenmiş gibi davranıyorsun? Bana bok atmak için bir bahanen olmasına *bayılıyorsun.* Bu senin karanlık, gulyabani ruhuna musallat olan can sıkıntısına merhem oluyor." Yatağa yaklaştı ve din adamına, "Gerçekten, onun seni kandırmasına izin verme; o cehennemin reddedeceği türden bir insan." dedi.

Zebanisi de Naomi'nin hissettiği aynı bıkkınlıkla gözlerini kapadı.

Dudakları incelmış olan Jolene ona bakarak içini çekti. "Elinde olmadan her şeyi berbat ediyorsun, değil mi?"

Lou şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve topuklarının üzerinde hafifçe geriye doğru sallandı. "Tam olarak neyi berbat ediyorum? Berbat etmekten bahsetmişken, oda neden bir kasırga vurmuş gibi görünüyor? Ve neden Naomi'nin yatağında bir rahip var? Ve Naomi nerede?"

"Naomi," diye mırıldandı din adamı, gözleri dehşet ve farkındalıkla giderek büyüyordu. "Bekle, burası onun evi mi? Burası Beni kandırdın," diye Jolene'i suçladı.

"Hayır, ben yapmadım."

"*Elbette* kandırdı," dedi Lou homurdanarak. "Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama bir şekilde kafanı karıştırdığından eminim. Onun işi bu."

Jolene yataktan kalktı ve kollarını havaya kaldırdı.

Naomi Tobe'un omzuna dokunarak kalkanı bırakmasını işaret etti.

Bunu yaptığında, rahip yüksek sesle bir *dehşet* cığlığı attı.

Gözlerini Lou'ya dikti. "Baba, gerçekten zamanlaman *çok kötü*."

Bakışları ona kaydı ve dudakları yukarı doğru eğildi. "İşte buradasın. Söylesene, benim zamanlamamda ne sorun var? Ya da benimle ilgili başka bir şeyin? Ben mükemmelliğin ta kendisiyim."

O bir şeydi.

"Rahip. Yatağın. Çok garip. Neler oluyor?" Lou bastırdı. Bebek Yüz doğrulup Jolene'den uzaklaştı. "Gitmek istiyorum. *Şimdi*."

Başbakan derin bir nefes verdi. "Pekâlâ. Torunum seni başka bir yere götürecektir. Çünkü seni yatağında öldürürsek Naomi için garip olur." Jolene Ciaran'a baktı ve çenesini din adamına doğru eğdi.

Adamın gözleri irileşti. "Hayır, bekle!"

Ciaran yapmadı. Rahibin yanına gitti, kolunu kaptı ve ışınlanarak uzaklaştı.

"Lütfen biri bana burada neler olduğunu anlatabilir mi?" diye sordu Lou, elini cips paketine daldırarak. "Bu belirsizlik beni öldürüyor."

Naomi omuzlarını devirdi. "Tamam. Ama korkma."

Lou'nun kaşları çatıldı. "Neden korkayım ki? Ben son derece sakın ve soğukkanlı bir varlığım. Çok az şey beni derinden rahatsız eder." Ağzına bir cips attı.

"İşte başlıyoruz." Naomi bir elini saçlarının arasına soktu. "Bir grup din adamı beni öldürmeye çalışıyor çünkü Deccal'i doğuracağımı ve tarikatlarını ortadan kaldıracığımı düşünüyorlar. Ve karanlık bir uygulayıcı da onlara yardım ediyor."

Lou çiğnemenin ortasında durakladı, kaskatı kesildi ve gözleri buz gibi soğudu. Birkaç dakika sonra çiğnemeye devam etti; yavaş, sert ve kızgın bir şekilde. Cips torbası küçük bir ultraviyole alev patlamasıyla havaya uçtu. Çok çirkin bir küfür savurdu ve sonra ileri geri volta atmaya başladı.

Naomi ve diğerleri sessiz kalarak ona öfkesini boşaltması için bir şans verdiler. Ciaran tam odaya geri ışınlanmıştı ki Lou kılıca doğru yürüdü ve şak diye vurdu.

Evet. Tam ortadan ikiye ayırdı.

Avuçlarının altında daha fazla ultraviyole alev belirdi, kırık silahın her iki yarısına da battı ve onları bütünüyle yiyerek hızla küçük parçacıklara indirgedi. Parçacıklar derhal yere döküldü.

"Sakin ve soğukkanlı," diye mırıldandı Naomi'nin yanındaki Tobe.

"Doğru." Lou ona doğru döndü. "Ayrıntılara ihtiyacım var."

Naomi ona her şeyi anlattı ve yüz ifadesinin giderek daha da karardığını izledi.

"Bütün bunları şimdi öğrenmemeliydim! Neden benden sakladın?" Mızımız bir talepti bu.

"Sence neden?" Cevabın çok açık olduğunu düşünebilirdi. "Hiçbir fikrim yok. Ben çok cana yakın, anlayışlı bir insanım. kimse."

Eğer bilseydi, bu tür tanımlamaların ona uygulanabileceği fikrine kahkahalarla gülerlerdi.

"*Baban* olduğumdan bahsetmiyorum bile," diye hatırlattı ona parmağını avucunun içine sokarak. "Bunları bilmeye hakkım var."

Tia onun yanına gitti, ellerini yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı. "Mesele seni dışlamak değildi. Sadece duruma nasıl yaklaştığımıza dikkat etmek istedik ve zaten devam etmek için yeterli bilgiye sahip değildik. Henüz sahip olmadığımız ayrıntıları isteyebilirdiniz."

"Yine de karanlık bir uygulayıcının işin içinde olduğunu biliyordunuz." Burnunu çekti. "En azından bu sorun kolayca çözülebilir."

Khloë kaşlarını çattı. "Öyle mi? Nasıl?"

"Vegas'taki tüm karanlık uygulayıcıları öldüreceğim," diye yanıtladı Lou, sanki çözüm çok açıkmiş gibi. "O zaman onun öldüğünden emin olabiliriz."

Naomi kızgın bir iç çekişi zar zor tuttu. "Bu biraz aşırı bir tepki, sence de öyle değil mi?"

"Hayır. Hepsinin ölmesi neden umurunda olsun ki? Onlar korkunç, korkunç insanlar. Yaptıkları şeyler" - tiksintiyle ürperdi- "saf kötülük. Daha büyük bir iyilik için yok edilmeliler."

Beck kaşlarını çattı. "Daha büyük bir iyiliği neden umursuyorsun ki?"

"Tek bir şey bile değil," dedi Lou. "Ama kızımın güvende olmasını istiyorum. Karanlık bir uygulayıcı onun için bir tehdit. Onları katletmek bu tehdidi ortadan kaldıracaktır. Ergo ..."

Naomi ona doğru bir adım attı. "Beni korumak istemeni takdir etmekle birlikte, öldürme çılgınlığına girişmemeni tercih ederim."

"Bu ilk kez olmazdı," diye belirtti. "Daha önce kimi öldürdün?" diye sordu Khloë.

"Bir grup meleği." Lou kollarını kavuşturdu ve üstünlük taslayarak çenesini yukarı kaldırdı. "Bunu hak etmişlerdi."

Khloë'nin burnu kıışı. "Neden?"

"Çünkü onlar yaptı."

Alfie başını yana eğdi. "Ve bu sonucun kökleri pragmatizme mi dayanıyor yoksa yaptıklarını mazur göstermek için iddia ettiğin bir şey mi?"

Lou'nun yüzü buruştu. "Yaptığım şeyi neden mazur göstermek isteyeyim ki? Bu tür şeyler vicdan azabı duyan insanlar içindir. Eğer içimde zerre kadar umursamak olsaydı, bu duyguyu yaşayanlara gerçekten acırdım."

"Ama yine de başkalarını o kadar çok yargılıyorsun ki," dedi Beck. "Kendinin de belki aynı derecede zalim olduğunu düşünmüyor musun?"

Lou onun yüzünü işaret etti. "Mükemmelliğin ta kendisi, unuttun mu?"

Jolene gözlerini devirdi. "Senin 'çözümün' bize yardımcı olmayacak. Öldürdüğünüz ilk karanlık uygulayıcı bizim oğlumuz olmadığı sürece, sadece kendi türünü katlederek onu korkutup saklanmasını sağlayacaksınız. Hatta yeraltına inerek onu bulmamızı zorlaştırabilir ve tüm bu olayı uzatabilir. Dahası, o karar verebilir

Naomi'ye başka bir yoldan gel. *Daha zor* bir yolla. Rahipler yerine preternaturallerle olduğu gibi. Nefilim kanı taşıyan ve dolayısıyla kutsal büyüye yatkınlığı olan insanlar çok daha az tehdit oluşturur."

Lou arkasına yaslandı ve Prime'a merakla baktı. "Bekle, bunun olduğunu görmezden gelmem için benimle konuşabileceğini mi sanıyorsun? Yapmaya çalıştığın şey bu mu?"

Jolene, "Bence bu işe dahil olmak istiyorsanız, Naomi'nin iyiliği için bunu daha gizli bir şekilde yapmalısınız," dedi. "Dramatik güç ya da intikam gösterileri yok."

"Bunu bir şeytan söylüyor - her şeyin dramatik gösterisinin ta kendisi."

"Bir ebeveyn ol Lou ve *onu düşün*."

"Onu her zaman düşünüyorum. Her zaman aklımda." Bir yumruğunu göğsünün sağ tarafına vurdu. "Onu burada tutuyorum."

"Göğsünüzde bir kalbin olması gereken büyük boşlukta mı?"

"İşte *bu çok* yersizdi." Lou Naomi'nin yanına gitti ve bir kolunu onun omuzlarına doladı. "Korkma, sevgili kızım. Bu sorunu tamamen ortadan kaldıracam. Göreceksin." Bununla birlikte ortadan kayboldu.

Ciaran başının arkasını ovuşturdu. "Yanılıyor olabilirim ama bizi dinlemeye niyetli olduğunu sanmıyorum."

Naomi nefes nefese kaldı. "Hayır, hayır, benim de yok."

"Lou sağ olsun," diye sertçe başladı Jolene, "din adamından manastırın adresini almamız pek olası değil. Ne olursa olsun onu sorgulayacağım, ama bu beni bir yere götürmeyecek. İşkence tehdidi altında bile melek olduğuna inandığı bu kişiyi koruyacaktır."

Beck ona, "Bize birkaç ipucu verdi," diye hatırlattı. "Manastırın arabayla bir saatten fazla uzaklıkta olduğunu söyledi. Bu da buradan yaklaşık altmış mil uzakta olduğu anlamına geliyor, ama ne yönde olduğundan emin değilim. Ayrıca bir hayalet kasabanın yakınında olduğunu söyledi. Nevada'da birkaç tane var ama sanırım buradan yaklaşık altmış mil yarıçapında sadece iki tane var. Kontrol etmem gerekecek."

Jolene kollarını kavuşturdu. "Bu ipuçlarını kullanarak yerini bulabiliriz ama nerede olabileceğine dair sadece yaklaşık bir fikir edinebiliriz."

Ortaya çıktığı için Lou'ya lanet olsun. Her şey çok iyi gidiyordu. Ortaya çıkıp her şeyi berbat etmeseydi şu anda tüm cevaplara sahip olabilirdik."

Naomi yüzünü buruşturdu. "Onun adına özür dilemem gerekiyormuş gibi hissediyorum."

"Onun adına özür dilemene kesinlikle gerek yok," dedi Jolene.

"Sence gerçekten de Vegas'ta bulabildiği her karanlık uygulayıcıyı öldürmeyi hedefleyecek mi?" diye sordu Ciaran.

Jolene burnundan bir nefes çekti. "Evet, öyle düşünüyorum. Ve bu konuda en ufak bir incelik göstermeyeceğinden de oldukça eminim."

Naomi gecenin başlangıcında yaşananlardan sonra kısa bir süre Luka'yla olan randevusunu iptal etmeyi düşündü. Kendisi pek de iyi bir arkadaş sayılmazdı - çok yorgun, dikkati çok dağınık ve Lou'nun planlarını bozmasına çok sinirlenmişti.

Varlığı onu iptal etmemesi için zorlamıştı, Luka'nın onu rahatsız eden duyguları sisteminden söküp *atma* ihtimalinin çok yüksek olduğunu düşünüyordu. Ki bu doğru bir noktaydı. Ve gerçekten de Naomi olanlardan sonra evde kalmak istemiyordu. Oradan çıkmak ve *nefes almak* istiyordu.

Konstantin'in kendi aracıyla arkasında olduğu halde malikânenin devasa siyah demir kapılarının önünde durmasının nedeni de buydu.

Sinirleri küçük bir dans yaparken, Luka'ya telepat attı. *Dışarıdayım.*

Birkaç dakika sonra kapılar yavaşça açıldı. Arabayı ileriye doğru sürdü, ağaçlarla o kadar sık sınırlanmış bir araba yolunu takip etti ki ötesini göremedi. Ağaç tüneli ancak avluya ulaştığında sona erdi.

Naomi arabasını park etti ve Konstantin gibi dışarı çıktı. Geniş ve mükemmel bakımlı bahçe de en az Luka'nın evi kadar etkileyiciydi. Naomi lüksten pek hoşlanmasa da, önündeki binanın zamansız zarafetini kesinlikle takdir edebiliyordu. *Ve* tam o sırada ön kapıyı açan adamı.

Onu sayısız kez yatağına almıştı ama yine de onun etkisinin kendisini çok etkilediği anlar oluyordu. Adam çok uzun, sert ve tamamen sikilebilir biriydi. Tam o anda, karanlık, kavurucu sıcak bakışlarıyla onu kıştırdı ve içinden bir heyecan kordonu geçmesine neden oldu. Evet, buraya gelmekte haklıydı.

Patikadan yukarı doğru yürüdü. "Hey."

"Naomi," diye selamladı, bu sözcük kulağına bir şekilde saf seks gibi geliyordu.

İkizler arkasından gelip evden çıktılar ve ona kısa bir baş selamı verdikten sonra Konstantin'e katılmak üzere uzaklaştılar.

Luka'nın önünde durduğunda, kokusu onu sardı ve her zaman var olan kimyaları balonlaştı.

Kapıyı daha geniş açarak sessizce girmesini işaret etti.

Luka daha evin içinde tek bir adım atmıştı ki, adam onun ağzını kendi ağzıyla yakaladı. Kızın istediği gibi ağzının suyunu akıtmadı. Geri çekilmeden önce birkaç alaycı yudum aldı, gözlerini karartan katıksız istek, karnının alt kısmında hınzırca bir cinsel ihtiyacın canlanmasına neden oldu.

"İçki?" diye teklif etti.

Şimdiye kadar geçirdiği geceden sonra "Elbette, neden olmasın?"

Onun peşinden çalışma odasına girdi ve parlak siyah mermerden yapılmış bara doğru ilerledi. Arkasındaki alçak tezgâha yaslanarak adamın ikisine de birer viski doldurmasını izledi ve gömleğinin altındaki kasların dalgalanışını hayranlıkla seyretti. Bu manzara neredeyse mutlu bir iç geçirmesine neden olacaktı.

Minnetle adamın elinden bir bardak aldı. "Teşekkürler." Her ikisi de kadehlerinden içerken cinsel gerilim havada kaynadı, bakışları tüm zaman boyunca birbirine bağlıydı. İblisi gerildi ve bu gerginliğin tadını çıkardı.

"Başlangıçta seni viski içen biri olarak düşünmezdim."

Ona ilk kez içki teklif ettiğinde ve o viskiyi seçtiğinde nasıl şaşırdığını hatırladı. "Üvey babamdan almışım." Kadehinden bir yudum daha aldı ve Luka'nın gözleri boğazına inerek yutkunmasını izledi. Aynı gözler daha sonra kalkıp ağzına yerleşti ve öyle aç bir şekilde baktı ki karnı sıkıştı.

"Bugün kendine ne yaptın?" diye sordu.

Bakışları onunkilere döndü. "Her zamanki gibi. Nöbetçilerimle buluştum. İn sorunlarıyla uğraştım. Diğer meselelerle ilgilendim."

Yasadışı meseleler, diye düşündü.

Viskisinden bir yudum daha aldı. "Ya sen?"

Naomi tereddüt etti. Ona günün çoğunu resim yaparak geçirdiğini söyleyemezdi. Onun Tobe'la çalışan hayalet ressamlardan biri olup olmadığını merak edebilirdi. Bu çok da zorlama olmazdı, değil mi? Özellikle de özel dedektifin onu rahatsız ettiğini düşünürsek.

"Hileli bir soru değildi Naomi," dedi dudaklarını bükerek.

"Kendime bir gün rahatlama izni verdim." Doğru değildi. Resim *yapmak* onu rahatlatmıştı. Gerçekten de, o ucube din adamları ortaya çıkana kadar her şey harika gidiyordu.

Gözleri keskinleşen Luka başını hafifçe eğdi. "Sorun nedir?" Kadın soruyu geçiştirmek istedi ama adam ona sert bir bakış fırlattı.

"*Hiçbir şey* söylemeyebilirsin ama bu yalan olur," diye usulca suçladı. "Bunu ikimiz de biliyoruz."

Naomi içini çekti. Bu fazlasıyla küstah erkeği hayatına aldığı için pişmanlık duymasa da, yine de onun anlayış düzeyini zaman zaman rahatsız edici bulmaktan kendini alamıyordu. "İşler istediğim kadar rahatlatıcı değildi." *Az bile söylemişti.*

Sanki onu dünyadan koruyacakmış gibi odanın geri kalanını kapatarak yaklaştı. "Neden? Ne oldu?"

Derin bir nefes verdi. "Bir şey... O kadar *da kötü* değildi." Din adamları yemi yutmuştu, şimdi birkaçı daha ölmüştü ve Bebek Yüz şüphelerini doğrulamıştı. Ama bu saçmalığa hızlı bir son vermek için ondan yeterince şey öğrenmemişti ve şimdi *Lou* da işin içindeydi. "İşler umduğum gibi gitmedi."

"Bana bundan daha fazla ayrıntı veremez misin?"

"Seni tatmin edecek şekilde değil." Çünkü çok fazla şeyi atlamak zorunda kalacaktı, bu da ... demekti. "Bu sadece daha fazla soru sormana neden olur."

"Cevaplayamayacağın sorular mı?"

"Evet." İçkisinden bir yudum daha alarak parmağını kaldırdı. "Ve şikâyet etmeyi düşünmeden önce şunu unutma ki, sen cevap veremediğinde ben sızlanmadım."

Daha önce bahsettiğin 'diğer konular' hakkında bilgi ver."

Başını öne eğdi. "Sırlarını koruma ihtiyacına saygı duyuyorum Naomi, ama yüzüne bu ifadeyi veren hiçbir şeyden hoşlanmıyorum," diye ekledi, usulca yanağına dokunarak.

Eğer dikkatli olmazsa, Naomi onun umursayıp umursamadığını merak etmeye başlayacaktı. Neredeyse şaka olarak yüksek sesle söyleyeceği bir şeydi ama sonra adam tekrar konuşmaya başladı.

"Eğer bana sorunun ne olduğunu söylersen, düzeltirim."

Bu kadar koruyucu ve destekleyici olmak zorunda mıydı? Çok hoş hissettiriyordu ve Naomi'nin onu başından savmasını zorlaştırıyordu. Varlığını eğlendiren bir şeydi bu. "Teklifiniz için teşekkür ederim. Bunu aklımda tutacağım."

"Aklınızda tuttuğunuzdan emin olun."

"Artık bundan sonra devam edebilir miyiz? Buraya dikkatimi dağıtacağını ve ruh halimi iyileştireceğini umarak geldim. Şu ana kadar bu gerçekleşmedi."

Luka uzun bir süre sessiz kaldı ve onu dikkatle izledi. "Pekâlâ, yolumuza devam edeceğiz. Bana ihtiyacın olursa, sadece bir danışma kurulu olarak bile olsa, burada olduğumu bil."

"Ses tahtası mı? Pfft."

"Neden *pfft*?"

"Ben aptal değilim, Luka. Sadece meseleyi *bilmekle* asla yetinmezsin."

"Yapmaz mıyım?"

"Hayır. Sen sadece bilmek istediğin şeyi sana söylemem umuduyla bir sondaj tahtası olmayı teklif ettin. Sonra da gerekli olduğunu düşündüğün her şekilde burnunu sokmaya devam edecektin."

Luka dudaklarının hafifçe büküldüğünü hissetti. "Belki." Gerçekte, bu konuda belki diye bir şey yoktu. Bir şeyin -ya da birinin- onu rahatsız ediyor olabileceği fikri onu ve şeytanlarını rahatsız ediyordu. "Ama sadece senin güvende ve iyi olmanı istediğim için." Durakladı. "Elinde başka bir saplantılı hayranın mı var? Sorun bu mu?" Konstantin herhangi bir erkeğin ona sorun çıkardığını ya da onu takip ettiğini bildirmemişti ama ...

"Hayır, öyle bir şey yok. Hazır hayranlardan bahsetmişken, Iain'i yarın serbest bırakmayı planlıyor musun?"

"Evet." Biraz isteksiz olsa da. "Bunu günler önce de yapabilirdim, gerçekten. Şarkınızın etkisi tamamen geçti ve kendisi de şarkının büyüüne kapıldığını itiraf ediyor. Ama ona biraz daha zaman tanımak istedim." Sizin için önemli olan birine zarar vermek isteyebilecek bir mahkûmu serbest bırakmak o kadar kolay değildi. Iain, Naomi'ye karşı kötü bir niyet beslemediğine dair ona güvence vermişti ama Luka içinde bir kırgınlık olabileceğinden şüpheleniyordu.

"Kesinlikle eski haline döndü mü?"

"Öyle." Luka bardağını boşalttı ve tezgâhın üzerine koydu. "Eğer durum böyle olmasaydı iblisi geri çekilmezdi."

"Doğru," diye kabul etti başını hafifçe eğerek.

"Senden şahsen özür dilemek istedi ama yanına yaklaşmaması gerektiğini açıkça belirttim. Uzak duracağına dair bana yemin etti. Yine de, daha önce de söylediğim gibi, Iain'in artık senin için bir sorun olmayacağına hepimiz ikna olana kadar Konstantin senin koruman olarak kalacak."

"Bir daha sorun çıkaracağını sanmıyorum ama yine de karşı çıkmayacağım."

Luka boş bardağı ondan alarak kendi bardağının yanına koydu. "Güzel. Hiç fark etmezdi. Benim olanı korurum. Ve sen" -elini boğazına doladı, göz bebeklerinin büyümesini izledi

- "çok benim."

Luka onun ağzını bir, iki kez yudumladı. Dudakları onunkilerin altından ayrıldı ve adam dilini içeri soktu. Yavaş ve titiz bir şekilde, ağzının her yarığını yalayarak ona ziyafet çekerken ensesine yapıştı.

Onun için öpüşmek genellikle bir sona ulaşmak için bir araçtı. Bir dansın başlangıcı. Kendisini herhangi bir seviyede etkilediğini düşündüğü bir şey değildi. Ama Naomi'nin tadı içgüdüsel bir şehvet dalgasının üzerine çökmesine ve içini yakmasına neden oldu.

Hırlayarak onu kalçalarından yakaladı ve tezgâhın üzerine oturttu. Bacaklarının arasına girerek, "Bakalım dediğimi yaptın mı?" dedi. Elini kalçasının iç kısmında gezdirdi ve bu sırada elbisesini yukarı doğru itti. .

. ve parmak uçları çıplak amının üzerinde gezindi. "İç çamaşırı yok. Aferin kızıma." "Ben her zaman iyiyimdir."

"Sadece istediğin zaman. Bunu genellikle yaparsın, çünkü sen anlık hazlardan hoşlanırsın ve ihtiyacın olan şey için bekletilmekten hoşlanmazsın. Diğer zamanlarda ise sırf zevk için sabrımı sınıyorsun. Belial bu durumlardan hoşlanıyor."

"O zaman bana şaplak atmak için sebepleri mi oluyor?"

"Bunu yapmak için gerçekten bir nedene ihtiyacı olduğunu düşünmüyor, ama evet. Kıçın kırmızının çok güzel bir tonuna dönüşüyor."

"Belial işi çok ileri götürürse yüzün de öyle olur." Naomi, Luka'dan yükselen kısık kıkırdama karşısında ürperdi. Bu hınzırca ses, teninde parıldayan kıvılcımlara yol açmış, oradaki küçük tüyleri kabartmıştı.

"Anlaşıldı." Luka Naomi'nin amını okşamaya başladı, parmağı kıvrımlarının arasında kayıyor, klitorisini ovuyor, açıklığının etrafında dönüyor, kıvrımlarını birbirine sıkıştırıyor, böylece onlar da klitorisini sıkıştırıyordu.

Oh Tanrım. Dokunuşu yumuşaktı ama acımasızca talepkârdı, teslim olması için ısrar ediyordu. Aynı zamanda alaycı bir yanı da vardı ve onu gerilim içinde tutuyordu. "Sana karşı tamamen açık sözlü olmadığım için beni cezalandırıyor musun?" diye sordu, nefesi biraz kesik kesikti.

Adam bu soru karşısında şaşırmış görünüyordu. "Bu bir ceza değil." "O zaman neden uzatıyorsun?"

"Çünkü yapabilirim," diye fısıldadı, kayganlığının bir kısmını klitorisinin üzerine köpürterek. "Dilediğim gibi yapmak için benimsin. Ve şu anda, seninle dalga geçmek istiyorum."

Harika.

Diliyle boğazındaki yılanın izini sürdürdü. "Bu markayı seviyorum." Daha bu sabah, kendini aynadaki görüntüsüne hayranlıkla bakarken bulmuştu... ve sonunda nasıl solduğunu izlemek zorunda kalacağını düşündüğünde içten içe gülümsemesi ölmüştü. Bu tür sahiplenici işaretlerin dezavantajı buydu. Varlığın size olan ilgisinin yavaş yavaş azaldığını *görüyorsunuz*, Ta ki sonunda kaybolana kadar.

"Ne oldu?" diye sordu, gözleri hafifçe kısılmıştı.

"Sana söylemek istemiyorum." Adamın parmağı içine girdiğinde kadın inledi. "Neden?"

"Bu sana çok fazla güç verir."

Gözleri parlıyordu. "Gücü severim."

Evet, bunu biliyordu.

"Söyle bana," diye ikna etti, parmağını tembelce içine sokup çıkararak.

"İstemiyorum."

"*Naomi.*"

Naomi başını salladı, ikinci parmağı da içine girerken kıpırdandı.

"Söyle bana." Parmaklarını kıvırdı ve tam doğru noktaya bastırdı, ama ovmadı, itmedi, hiçbir şey yapmadı. Onları orada öylece tuttu, hem bir söz hem de bir tehditti bu. "Ne düşünüyordun?"

İçinden kısık bir inilti çıktı. "Bir noktada markanın solmasını izlemek zorunda kalacağımı. İkimiz de bunun er ya da geç olacağını biliyoruz. Muhtemelen daha erken. Bir keresinde bana iblislerinizin nesnelerden ve insanlardan kolayca bıktığını söylemişsiniz. Ve ben bundan pek hoşlanmayacağım." Aslında varlığı da bundan hoşlanmayacaktı ama ne onun ne de iblislerinin bunu henüz bilmesini istemiyordu.

Adam ona bakarken uzun saniyeler geçti, bakışları okunamıyordu. Sonra parmakları hareket etmeye, kadının içindeki aşırı hassas noktayı ovmaya başladı. "Hiçbiri senden sıkılmaya yakın bile değil. Ben de sıkılmadım."

Adam bariz bir sahiplenmeyle tekrar ağzını aldığı anda inledi. Adam parmaklarını kızın içine sokmaya devam ederken dilleri birbirine karıştı ve onu orgazma daha da yaklaştırdı.

Sonra vurdu.

Eğildi. İnledi. Eğildi. Onu tırmaladı.

Boşalması azaldı ve ona doğru sarktı; nefes nefese kalmış ve titriyordu, iç kasları hâlâ adamın parmaklarının etrafında çırpınıyordu.

Sıcak dudaklar kulağına yerleşti. "Eğer senin iblisin damgasını taşısaydım, onun zayıflamasını izlemek zorunda kalacağımı bilmek hoşuma gitmezdi; bir gün hiç olmamış gibi yok olacaktı."

Gözleriyle buluşmak için geri çekilerek onları yakından inceledi; orada sadece samimiyet buldu. "Yani ödeştik."

"Ödeştik."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Ertesi Cumartesi günü annesinin medyum dükkânının önüne park eden Naomi, son smoothie'sini de mideye indirdi. Küçük bir lunaparktan çok uzakta olmayan dükkân Tia'nın evine yakın değildi. Kadın araba kullanmıyordu - ehliyeti yine iptal edilmişti - bu yüzden Alfie genellikle onu işe götürüp getiriyordu. Ancak bugün arabasında sorun vardı. Naomi, Tobe ile dükkânın yakınındaki bir kuyumcуда buluşacağı için annesini almayı teklif etmişti.

Boş şişesinin kapağını kapattı ve bardak tutucusuna yerleştirdi. Tobe, hayattaki amacı buymuş gibi broş toplayan büyükannesi için doğum günü hediyesi seçerken yardım istemişti.

Gerçekten de söz konusu iblisler olduğunda, parlak olduğu sürece her türlü mücevherde yanlış yapamazdınız. Naomi gibi çok fazla mücevher takan biri olmasanız bile, içinizdeki varlık yine de bu şeylere bayılırdı.

Anahtarlarını aldı ve arabadan dışarı çıktı. Serin ve ferahlatıcı bir esinti kulağına fısıldadı. Akşamın erken saatleri olmasına rağmen, kaldırımında gezinen, vitrinlere bakan ya da başkalarıyla sohbet etmek için duran pek çok yaya vardı.

Naomi anahtarlığını kullanarak aracını kilitledi. Birkaç araba arkasına park etmiş olan Konstantin'e el salladı. Başka kuyruklar var mı diye gözlerini dört açmıştı ama hiçbirine rastlamamıştı. *Lemure*'lardan başka kimse gelmemişti ama birkaç önemli olay meydana gelmişti.

Karanlık uygulayıcılar için iyi bilinen birkaç mekân patlamıştı-
Teşekkürler, baba. Kurnazlık senin göbek adın.

Jolene, gençlik yıllarında işlediği kabahatleri telafi etmek isteyen ve kara büyüyle ilgili her konuda danışmanlık yapan eski bir kara büyü uygulayıcısına başvurmuştu. Din adamının kılıcını incelemiş ve kılıcın kurbanlarını psişik olarak zayıflatarak yenilmelerini kolaylaştırdığını açıklamıştı. *Çok güzel.*

Luka, şimdiye kadar Naomi'den tamamen uzak duran Iain'i serbest bırakmıştı. Yine de Tobe psi-iblisle yüzleşmeyi ve bazı uyarılarda bulunmayı kendine görev edinmişti. Iain, Naomi'ye olan takıntısının onun şarkısından kaynaklandığını itiraf etmiş ve çok utandığını söylemişti. Ayrıca Tobe'a onunla temas kurmak gibi bir niyeti olmadığına dair güvence vermişti.

Umarım.

Naomi caddeyi geçti ve Tia'nın dükkânına doğru yürüdü. Siyah bir tente vitrini gölgeliyordu. Vitrinde iki kırmızı neon tabela asılıydı; birinde *Psişik Okumalar* yazarken, biraz daha küçük olanın altında *Açık* yazıyordu.

Umursamaz insanlar ve iblisler her zaman dükkâna uğrar, ya meraktan danışır ya da mal satın alırlardı.

Tia okuma yapmak için her zaman hazırды. Melek kartları, kristaller ve sözde el falları göstermelikti. Gerçekten de, yüzeydeki düşünceleri yakalamak için olağanüstü sezgileri ile şeytani yeteneğinin bir karışımını kullanıyordu. Bazı insanların düşüncelerini koruyan doğal kalkanları vardı.

-Naomi de onlardan biriydi ama annesi onu okumakta hâlâ çok iyiydi.

Naomi çocukken burada çok zaman geçirmişti, çünkü annesi "Ve bu da benim kızım - aile armağanı ona miras kaldı" şeyini yapmayı severdi. Tia telepatik olarak Naomi'ye insan hakkında bir şeyler söylerdi, örneğin o anda ne düşündüklerini. Naomi daha sonra bunu yüksek sesle tekrarlar ve müşterinin yüzünün şaşkınlıktan donuklaşmasını izlerdi.

Belki de bütün o insanları kandırdığı için kendini kötü hissetmeliydi, ama Tia bunu bir oyun gibi göstermişti, bu yüzden başlangıçta eğlenceli bulmuştu. Yine de daha sonra doğru gelmemişti. Annesi, "Biz imp-domine birinin parçasıyız tatlım, asla doğru hissettireni yapmayız," demişti.

Çocukken annesini çalışırken izleyen Naomi, Tia'nın insanları ne kadar iyi okuyabildiğine hayran olmuştu. Bir yetişkin olarak bile bunu hala etkileyici buluyordu. Tia aldı

Her mikro ifadede; bir insanın sesinde ya da beden dilinde ayrıntıları ele veren her şeyi fark ederdi. Ama Naomi'nin gençken gizlice kaçıp olmadık şeyler yapmak istemesi biraz can sıkıcı olmuştu, çünkü Tia'ya yalan söylemek çok zordu.

Naomi dükkânın kapısını iterek açtı ve çanlar çalmaya başladı. Bitki kokuları, kokulu mumlar ve tütsüler burnunu gıdıkladı.

Renk düzeni tamamen maviler, morlar ve pembelerden oluşuyordu. Duvarlarda çerçeveli ruhani resimler asılıydı. Arka planda hafif mistik bir müzik çalıyordu. Dağınık kasiyer masasının tam karşısına bir oturma alanı yerleştirilmişti. Işıklandırma yumuşaktı; titreyen mumlar ve mor gölgeli eski lambaların bir kombinasyonuydu.

Çeşitli ürünler etrafa dağılmıştı; bazıları cam vitrinlerde, bazıları raflarda, bazıları da kasiyer masasının yanında ya da üzerindeydi. Mumlar, kristaller, melek heykelleri, kitaplar, bitki paketleri, sarkaçlar, tılsımlı bilezikler, uçucu yağlar ve daha neler neler vardı.

Naomi, Tobe'un masanın üzerine eğilmiş, arkasındaki çingene tarzı bir elbise giymiş sarışın şeytana gülümsediğini görünce şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Kuyumcuda buluşacağımızı sanıyordum," dedi çapasına.

Kuru bir bakış attı. "Merhaba, Nome. Evet, iyiyim, teşekkürler."

Naomi gözlerini devirdi. "İyi olduğunu biliyorum. Seninle iki saat kadar önce buluşmak üzere sözleştiğimizde konuşmuştum."

"Evet, geç kalacağını biliyordum -ki fark etmediysen öyledir- bu yüzden seni burada bekleyebileceğimi düşündüm. Bu bana Yuliya'yla sohbet etmek için bir bahane veriyor."

Resepsiyonist ona sırtıttı. "Bunu yapmak için asla bir bahaneye ihtiyacın olmaz, tatlım." Naomi'ye baktı. "Geç kaldığın için sana saçmalamasına izin verme. Senden en fazla otuz saniye önce buraya geldi."

Adam ona bön bön baktı. "Beni böyle otobüsün altına attığına inanamıyorum." Sarışın özür dilemeyen bir omuz silkti. "Kız kardeşler erkek kardeşlerden önce gelir."

Naomi'den bir homurtu yükseldi. "Annem buralarda mı?"

"Arka odada kapanışa hazırlanıyor," diye yanıtladı Yuliya. Müziği kapattı. "İstersen oraya gidebilirsin; günün son müşterisi az önce çıktı."

"Harika."

"Ben burada beklerim," dedi Tobe, gözlerini Yuliya'dan ayırmazsa sanki kaybolacaktı gibi.

Naomi kendi kendine gülümseyerek arka odaya doğru ilerledi. Mahremiyet perdesini kenara iterek içeri girdi. Her zamanki bohem kıyafetini giymiş olan annesi odanın etrafına yerleştirilmiş mumları söndürmekle meşguldü. "Hazır mısınız, Madam Tia?"

Annesi ona gülümsedi. "Neredeyse. Beni aldığın için teşekkürler tatlım."

"Sorun değil. İki yıl boyunca kışımı mı temizledin? En azından ihtiyacın olduğunda seni eve bırakabilirim."

Tia kıkırdadı. "Eh, sen böyle söyleyince ..." Sahnenin ortasındaki yuvarlak kumaş kaplı masaya doğru ilerledi. "Bu hafta seninle fazla konuşamadım, o yüzden sorma fırsatım olmadı. Luka ile aranız nasıl?"

Naomi umursamaz bir omuz silkti. "İyi."

"Sadece iyi mi?" Tia sandalyeleri masaya yaklaştırmaya başlarken dürttü.

"Gayet iyi."

"Bu kadar memnun görünmeni sağlayan başka bir şey olmalı. Dinlenen sürtük suratın gitmiş. Hayatından memnun olduğu her halinden belli olan bir kadınsın. Bu adam *bir şeyleri* doğru yapıyor. Belki de bunun yanında kalmasına izin vermelisin."

Naomi kaşlarının birbirine kaydığını hissetti. "Ne demek 'izin vermek'?"

"Demek istediğim, işler ciddileşir ciddileşmez erkekleri serbest bırakmak gibi bir alışkanlığın var." Tia masanın öbür ucuna uzanarak kristal kürenin yanında duran melek kartları yığınına kaptı. "Duygusal yakınlıktan kaçınıyorsun. Evet, koruman gereken sırların var. Ama bunu yapmanın tek nedeni bu değil."

Kendini biraz savunmada hisseden Naomi kollarını kavuşturdu. "Öyle değil mi?" diye sordu küstahça.

"Hayır. Hayatın boyunca, yaşı ne olursa olsun, erkeklerin ilgi bombardımanına tutuldun. Bütün sirenlerin böyle bir sorunu vardır. Bu dünyada öyle sapıklar var ki, yetişkin erkekler *daha çocukken* bize ilgi duyuyor. Biz

saçlarımızı okşamaya, bizi yakınlarına çekmeye ya da parkta oynarken bizi izlemeye çalışmalarıyla uğraşmak zorunda kalıyoruz. Bu tüylerimizi diken diken ediyor. Kendimizi avlanmış hissetmemize neden oluyor. Kendimizi kirli ve nesneleştirilmiş hissetmemize neden oluyor."

Naomi o anları hatırlayarak dişlerini sıktı. O adamların gözlerindeki açgözlü parıltıyı hatırladı. "Senin için daha zor olmalı. Ne düşündüklerini anlamış, hatta hayal ettiklerinin bir kısmını görmüş olmalısın."

Tia yutkundu, melek kartlarını kadife bir keseye yerleştirdi. "Gördüm ama bu benim yaşadıklarımı seninkilerden daha kötü yapmaz. Büyüdükçe sirenler için işler daha iyiye gitmez. Tüm kişiler arası ilişkilerimizi etkiler. Siz ergenlik çağındayken arkadaşlarınız sizden uzaklaştı. Biri bunu yaptı çünkü babasının sana bakması onu ürkütüyordu. Bir diğeri erkek arkadaşı şarkınızdan çok etkilendiği için yaptı. Bir üçüncüsü ise bunu sana zorbalık eden kıskanç küçük sürtükleri memnun etmek için yaptı çünkü onların aradığı erkek ilgisini senden almanı istemiyorlardı."

Naomi su yüzüne çıkmaya çalışan anılarını geri itti. Arkadaşlarının ona nasıl sırt çevirdiğine ya da ondan nasıl uzaklaştığına dair anılar. Önceki arkadaşlarının zorbaların söylediklerine ya da yaptıklarına güldükleri anıları.

"Tüm bunlar bir insanın gelişimini etkiler," diye devam etti Tia. "Çocukken bile arka planda kalmaya çalışmanıza neden oluyordu. Görünmek istemezsiniz. Bu hiç değişmedi. Yaptığın iş için övgü bile almıyorsun çünkü tanınmak istemiyorsun."

"Evet, şey."

"Hey, burada seni üzmüyorum tatlım. Anlıyorum." Tia kart kesesini saklama kutusuna yerleştirdi. "İlgiden o kadar nefret ettiğimiz bir noktaya geliriz ki, ne zaman ilgi görsek kendimizi rahatsız hissederiz. Özellikle de çoğunlukla cinsel olduğu için. Bu yüzden, kendisinden önce gelenlerin aksine, bir *insan* olarak bize gerçek bir ilgi duyan bir erkek ortaya çıktığında ... bununla ne yapacağımızı bilemeyiz."

"Alfie'nin benim bir siren olduğumu görmesiyle nasıl başa çıkacağıma dair en ufak bir fikrim yoktu. İhanet, kızgınlık ve terk edilmeyi beklemeye başlamıştım. Bunları ondan da bekliyordum ve bu yüzden neredeyse onu kendimden uzaklaştırıyordum."

Naomi kaşlarını çatı. "Bunu bilmiyordum."

"Neyse ki o değer verdiği kişilerden vazgeçmeyen, sabırlı ve azimli bir adam. Mesele şu ki, ben de bir zamanlar senin gibiydim - her ilişkiye kötüye gitmesini bekleyerek girdim. *Daha fazlasını* bekle, Naomi. Daha fazlasını hak ediyorsun. Bunun için çabala."

"Sanki Luka bana daha fazlasını teklif etmiş de ben de bu teklifi yüzüne vurmuşum gibi davranıyorsun. Teklif etmedi."

"Ama edebilir. Birçok kişiden aldığım bilgiye göre, başka hiçbir kadının sahip olmadığı şekilde onun dikkatini çekmişsin."

Naomi'nin nabzı hızlandı. "Hangi insanlar?"

"Kaynaklarımın adını vermem." Tia'nın bakışları kısa bir süre Naomi'nin boğazına kaydđ. "O markayı haftalardır takıyorsun. Zerre kadar solmadđ. Ve tahminimce vücudundaki tek marka da o değil. Ah, haklıyım."

"Ben öyle demedim."

"Söylemene gerek yoktu, yüz ifaden senin yerine cevap verdi. Eğer işleri bir adım öteye götürmeyi önerdiği bir nokta olursa, refleks olarak geri çekilme."

Annesi sanki Luka'nın böyle bir teklifte bulunması doğal bir şeymiş gibi konuşuyordu. Luka kolayca kalıcı bir şey isteyecekmiş gibi konuşuyordu, ama gerçekten başka birine kendinden bu kadar çok şey verebilir miydi? Naomi emin değildi. Onun gibi birinin gerçekten birine ait olup olamayacağını bilmiyordu.

İblisi de aynı şüphelere sahipti. Luka çok yalnız, çok içine kapanık biriydi. Ve zihinsel duvarları saf çeliktendi. Onları aşmak, yontmak ya da delik açmak mümkün değildi. Duvarları onun için kendi isteğiyle indirmesi gerekiyordu ve bunu bilerek yapacağından emin değildi.

"Sırların hiç de küçük değil, ama bu onları kabul etmeyeceği anlamına gelmez," diye ekledi Tia.

Naomi sertçe yutkundu. "Ya kabul edemezse? Ya öğrenirse ve sonra bana aynı şekilde bakamazsa?"

"O zaman onu ateşe veririz. Başka ne yapabiliriz?"

Bir kıs kıs güldü. "Evet, başka ne olabilir ki. şimdi, işin bittiyse, Tobe ile alışveriş yapmam gerekiyor. Eşyalarını topla da gidelim."

"Söylediklerimi düşüneceğine söz verirsen."

"Söylediğin her şeyi düşüneceğim." Düşünmemek zor olurdu.

Annesi çantasını aldıktan sonra Naomi lambayı söndürdü ve ikisinin de odadan çıkabilmesi için perdeyi kenara çekti.

"Farklı bir dilde söylesem faydası olur mu?" diye sorduğunu duydu Tobe'un, sesi kısıktı.

Kasiyer masasına baktığında, oldukça gösterişli kıyafetler giyen, at kuyruklu, zayıf bir adamla bir tür yüzleşme yaşadığını fark etti.

"Bu, kelimelerin *nihayet* nüfuz etmesini sağlayacak mı?" Tobe devam etti.

"Mantıksız davranıyorsun," diye cevap verdi yabancı. "Sadece lanet olası bir isim istiyorum!"

"Ve sana bunu asla alamayacağını sayılamayacak kadar çok kez söyledim," diye homurdandı Tobe. "Eğer onların isteklerine saygı duysaydın, ısrarından rahatsız olup seni bırakmazlardı. Bu durumu sen kendin yarattın."

Kafa derisi şüpheyle diken diken olan Naomi psi-arkadaşına telepatiyle bağlandı. *Aman Tanrım, bu Stefan mı?*

Tobe'un zihni onunkine çarptı. *Evet, evet.*

Naomi hareketsiz kaldı. "Gerçek dışı," diye alçak sesle tısladı.

Tia kaşlarını çatı. "Ne oldu?" Onun sesi de aynı derecede sessizdi.

Naomi ona doğru eğildi ve fısıldadı, "Tobe'un konuştuğu adamı görüyor musun?"

O Stefan Brandt, beni teşhis etmesi için özel dedektif tutan iblis."

Tia'nın gözleri biraz büyüdü. "Sence Tobe'u buraya kadar takip etmiş midir?"

"Olabilir. Ya öyle ya da oradan geçerken onu fark etti ve

Bu fırsatı değerlendirip onunla konuşmaya gel." Tia'yla birlikte koridorda masaya doğru ilerlediler.

"Özürlerimi senin aracılığınla ilettim," diyordu Stefan.

"Beni tehdit etmek işe yaramadıktan sonra," diye hatırlattı Tobe ona. "Sonra da lanet olası bir özel dedektife çapamı dinlettin. Bu noktada senin için bir şey yapmaya meyilli olduğumu gerçekten düşünüyor musun?"

"Phillips'i ben çağırdım," diye iddia etti Stefan.

"*Saçmalık*. Luka Belinsky onu tehdit ettikten sonra işi bıraktı."

Stefan'ın gözleri çakmak çakmak oldu. Evet, özel dedektif işi bırakmıştı.

Tia ve Naomi yanlarına yaklaşınca çift tartışmayı kesti. Stefan'ın öfke dolu bakışları onlara kaydı ama aynı hızla Tobe'a döndü. Konuşmak için ağzını açtı ama fırsat bulamadı.

Tia hemen onun alanına girdi. "Merhaba, ben Madam Tia. Sanırım bir okuma için buradasınız."

Stefan'ın kaşları çatıldı. "Uh"

"Ne yazık ki dükkân kapanmak üzere. Ama sanırım size ücretsiz mini bir okuma yapabilirim." Stefan'ın elini tuttu ve ters çevirdi. Parmağını avucundaki bir çizgi boyunca gezdirerek mırıldandı. "Birçok ilişkiniz oldu. Hiçbiri kalıcı ya da ciddi değildi. Yine de bu değişecek. Onun hayatına *ne zaman* gireceğini göremiyorum, sadece gireceğini biliyorum."

Saf bir şüpheli olduğunu belli eden bir gülümsemeyi bastırmaya çalıştı - Tia'nın fark etmekte gecikmeyeceği bir şeydi bu.

Tia onun avucuna dokundu. "Bu çizginin nasıl kavisli ve eğimli olduğunu görüyor musun? Bu bana senin yaratıcı olduğunu söylüyor." Gözleri buğulandı. "Elinde fırçalar görüyorum. Boya fırçaları. Güzel vitrayları olan bir penceresi olan bir stüdyo."

Gözlerini iki kez kırptırdı, dudakları aralandı.

Naomi neredeyse sırtıyordu. Tia insanların zihinlerinde bir şeyler canlandırmalarını sağlamakta çok iyiydi. Tek yaptığı, zihinlerinde anılar, sahneler ya da görüntüler canlanmasını sağlayacak bir yorumda bulunmaktı. Stefan'a onu elinde boya fırçalarıyla gördüğünü söylediği zaman olduğu gibi. Stefan farkında olmadan onun stüdyosunu hayal etmişti. Tobe'a göre adam resim yapıyordu ama bu işte o kadar da iyi değildi.

Tia yine düşünceli düşünceli mırıldandı. "İnatçı olabiliyorsun. Belki biraz da materyalist, gerçi bu yönünü şımartmaya kesinlikle gücün yetiyor." Alnı endişeyle kırıştı. "Yine de bir değişiklik görüyorum. Bir şeyler kaybetmişsin. Ne olduğunu bilmiyorum ama bu kariyerini etkiliyor. Eğer dikkatli olmazsan para kuyusu kuruyabilir."

Adamın çenesi gerildi ve Naomi gülme isteğiyle savaştı. Tobe'a hızlı bir bakış, onun da aynı dürtüyü yaşadığını doğruladı.

"Ve işte hayat çizginiz. I-" Tia aniden nefesini tuttu, yüz ifadesi dehşete dönüştü.

Elini tuttuğu yere baktı. "Ah, ah."

Tutuşunu gevşetti. "Özür dilerim, bu Bulunduğunuz yoldan çıkmanız gerekiyor."

Adam kaskatı kesildi. "Pardon?"

"Bir şey arıyorsun. Bir cevap. Bir insan, belki?" Kadın adamın üst kolunu tuttu, yüzüne bir aciliyet duygusu yayılmıştı. "Durmalsın. Durmazsan *ölüm seni bulacak.*"

Tanrı şahidim olsun, sesi o kadar inandırıcıydı ki Naomi bile ürperdi. İçindeki iblis her şeyin çok komik olduğunu düşünüyordu.

Stefan kolunu kurtardı ve kararsızca ona baktı. "Gitmek zorundayım." Tobe'a son bir kez mutsuzca baktıktan sonra kaçmaya başladı.

Naomi avuçlarının tozunu almakta olan annesine baktı. "Hoşuna gitti, değil mi?"

"Bayıldım," dedi Tia.

"Bayıldım." Tobe kadının önünde eğildi. "Çok iyi bir performanstı. Cesurca."

"Kimin adını istiyor?" Yuliya sordu. "Kelime seçimlerinde o kadar dikkatliydi ki tam olarak kimden ya da neyden bahsettiğini anlayamadım."

Elbette Stefan dikkatli davranmıştı. Dünyanın bir hayalet ressam kullandığını bilmesini istemezdi.

Tobe belli belirsiz, "Bağlantılarımdan biri," diye cevap verdi. Naomi ona döndü. "Ne zamandır buradaydı?"

"Senden kısa bir süre sonra içeri girdi." *Umutsuzluğa kapılıyor, Nome,* diye ekledi Tobe telepatik olarak. *Beni hedef almasaydı azmine hayran olurum.*

Sence seni buraya kadar takip etmiş midir?

Emin değilim. "Şimdi gidip biraz mücevher alışverişi yapabilir miyiz? Büyükanne o kadar çok broşu var ki, ona zaten sahip olmadığı bir tane bulmak zor olacak. Hızlı bir süreç olmayacak."

"Gidebiliriz," dedi Naomi ona. "Cebine attığın malları geri koyar koymaz."

Elini göğsüne götürdü. "Çapamın annesinden çalacağımı mı sanıyorsun?"

"Bence sen *kendi* annenden çalarsın, benimkinden neden çalmayasın? Üstelik bunu çoğu zaman farkına bile varmadan yapıyorsun."

Tia iç çekti. "İmplerle ilgili bir takıntı gibi. Bence çoğu kleptoman, çünkü aldıkları şeylerin yarısına bile ihtiyaçları yok. Tobe, ya çaldıklarını geri ver ya da kapsamlı bir üst aramasına hazırlanmak için kendini yağla."

Bir küfür savurarak kendini sıvazladı ve bir büyü mumu, küçük bir aziz heykelciği, bir rüya kapanı anahtarlığı ve bir tarot destesi çıkardı.

Yuliya'nın çenesi düştü. "Ama burada olduğun süre boyunca gözümün önündeydin. *Bir şey* aldığını nasıl fark etmedim?"

"O kadar iyi işte," dedi Naomi ona.

Tobe sırtıttı. "Evet, o kadar iyiyim."

ON ALTINCI BÖLÜM

O akşam Infernal'ın kapısından içeri giren Naomi etrafına bakındı. *Vay canına.*

Kumarhane hakkında çok şey duymuştu ama daha önce hiç içeri girmemişti. Söylentiler kesinlikle doğrudu; sık, çarpıcı ve davetkârdı.

Ayrıca müşterisi de eksik değildi. Ama iblisler için başka kumar mekânları da mevcut değildi. Onun türü aceleye bağımlı hale gelmişti.

Luka'yı nerede bulacağını biliyordu - bugün erken saatlerde telepatik olarak sohbet ettiklerinde ona VIP alanını net bir şekilde tarif etmişti. O yöne doğru ilerleyerek çeşitli makinelerin ve masaların arasından yavaşça geçti.

Başlangıçta onun yerine gitmesini planlamışlardı. Ancak, bazen olduğu gibi, adam çağırılmıştı. Yeniden planlamak yerine, ondan kendisine gelmesini istemişti. O da kabul etmişti.

Bunu yapmasına kesinlikle değecekti.

Naomi VIP alanına çıkan merdivenlere yaklaşırken oradaki şeytana adını söyledi ve Luka'nın kendisini beklediğini bildirdi. Kulaklığından biriyle teyit etti ve sonra ipi çözerek geçmesine izin verdi.

En üst basamağa ulaşır ulaşmaz Ella'yla yüz yüze geldi.

Kızıl saçlı kız ona parlak bir gülümseme attı. "Ah, merhaba. Luka geleceğini söylemişti. İşler nasıl gidiyor?"

"Harika. Seninle?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Bakışları Naomi'nin boynuna inerken kaşları birbirine kaydı. "Ne oldu?"

"Hmm?"

"Kapatıcın biraz dağılmış ve küçük bir çürük seçebiliyorum. Biri sana zarar mı verdi?" Büyücünün gözlerinde öfke alevlendi. "Luka *çıldır*acak."

Pek olası değil. "Luka onu çoktan gördü. Onu oraya Belial koydu, çürük gibi görünen diğer parmak izleriyle birlikte."

Eğlence, Ella'nın bakışlarındaki öfkeyi kovdu. "Oh, anlıyorum. Belial kendi başına bir kanun gibi."

"Evet, bunu anlıyorum." Naomi'yi sık sık damgalıyordu ve izleri hiçbir zaman güzel olmamıştı. Sıyrıklar, ısırıklar, bunun gibi şeyler.

Ella öne doğru eğildi. "Eğer acelem olmasaydı, senden Luka ve senin hakkında dedikodu yapmanı isterdim."

Naomi kaşlarının şaşkınlıkla çatıldığını hissetti. "O senin dayanağın. Eminim seninle konuşuyordur."

"Konu pek çok şeye geldiğinde ağzı sıkıdır, sen de buna dahilsin. Yaptığım tahminleri bile doğrulamıyor."

"Görünüşe göre seninle dalga geçiyor."

"Hmm, belki. Gitmem gerek yoksa filme geç kalacağım; kızlar beni bekliyor olacak. Seni de davet ederdim ama seni sürüklemeyi başırırsam Luka beni öldürür. Hey, önümüzdeki Cumartesi Xpress bardaki kızlar gecemize gelmelisin. Aslında sadece ben ve Piper olacaktık. Nasıl olduysa tüm iş arkadaşları ve Knox'un nöbetçilerinden biri olan Larkin de katıldı."

Naomi dudaklarını büzdü. "İlginç bir akşam olacak. Ben hazırım."

Ella ona gülümsedi. "Harika! Khloë'ye ayrıntıları öğrendiğimizde iletmesini söylerim."

Birinin ilgisinin ağırlığını hisseden Naomi yana baktı ve barda dikilen ters ters bakan bir garson kız gördü. "Sana mı yoksa bana mı ters ters bakıyor?"

Ella içini çekti. "Sanırım ikisine de. Benimle arkadaş olmaya çalıştı ama sadece Luka'nın pantolonuna girmek istediği için. Onu geri çevirdi ve kalmasını söyledi."

benden uzakta. Ayrıca, şu anda *senin* pantolonunun içinde. Draya bunların hiçbirinden hoşlanmıyor." Kızıl saçlı bir elini çevirdi. "Onu görmezden gel. O önemli değil."

"İşte buradasın," dedi çakıl taşlı, külot düşüren bir ses.

Naomi baktı ve Luka'nın neredeyse üzerine geldiğini gördü. O anda kanına heyecan dalgaları hücum etti. Sistemi onu akıllara durgunluk veren bir zevkle özdeşleştirmeye başlamıştı. Tanrım, Luka'nın vücudu üzerinde öyle bir cinsel gücü vardı ki neredeyse canı yanacaktı.

Ona ulaştığında parmak uçlarını çıplak kolunda gezdirdi ve ağzına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Geç kaldın."

"Alışkanlık."

"Fark ettim," dedi, eli kalçasında kenetlenmişti, ağır ve bariz bir şekilde sahipleniciydi.

Erkekler ona sık sık sahiplenme duygusuyla dokunurlardı - bir siren olmak bu özelliğı ortaya çıkarırdı. Ama Luka'da bu daha yoğundu. Yine de ürkütücü değildi. İblisi bundan hoşlanmaya başlamıştı.

"Çok tatlısınız," dedi Ella.

Çapasına kaşlarını çattı. "Gittiğinizi sanıyordum."

"Önce Naomi'yle biraz konuşmak istedim. Tam da ona karşı ne kadar ketum olduğunu söylüyordum." Suratını astı. "Bu hiç adil değil."

Adam ona hafif bir öfke dolu bakış fırlattı. "Evine, kızının ve adı her neyse onun yanına git."

Kızıl saçlı içini çekti. "Viper'dan hoşlanmıyormuş gibi davranmayı bırakmanı gerçekten çok isterdim."

"Numara yapmıyorum, seni temin ederim."

"Doğru," dedi Ella şüpheli bir tavırla. "Sonra görüşürüz, Naomi. İkinize de iyi geceler." Merdivenleri koşarak indi ve çıkışa yöneldi.

Naomi dikkatini tekrar Luka'ya çevirdi, Luka onu tüylerini diken diken edecek kadar yakıcı bir bakışla süzerken neredeyse nefesini tutacaktı.

Luka eğildi ve derin derin içine çekti. "Güzel kokuyorsun." "Deniyorum."

"İyi de görünüyorsun."

"Yemek için yeterince iyi, ne demek istediğimi anladın mı?"

Yavaş, yırtıcı bir gülümseme dudaklarını büktü. "Bu daha sonra, ofisimde yalnız kaldığımızda olacak. Şimdilik görünür olmam gerekiyor. Bodrumda büyük bir kavga var. Üyeler benim etrafta olduğumu bilirse sorunların ortaya çıkma olasılığı çok daha düşük olur."

"Dövüşleri izlemekten ve bahis oynamaktan çok sinirlenen erkeklerin kaybettiklerinde acımasız olmaları gibi sorunlar mı?"

"Onun gibi bir şey." Luka bir elini onun sırtına koydu ve L şeklinde bir kanepeye yönlendirdi. Bir garson kız belirdi ve siparişlerini aldıktan sonra aynı hızla uzaklaştı. "Günün nasıl geçti?"

"İyi idi."

"Beni ayrıntılara boğma eğilimin var," diye tersledi. "Söyleyecek ilginç bir şey yok, gerçekten. Uyandım. Kahvaltı ettim."

Bir süre resim yaptım. "Biraz market alışverişi yaptım. Öğle yemeği yedim. Biraz dinlendim. Akşam yemeği yedim. Annemi işten aldım. Tobe ile biraz alışveriş yaptık. Eve gittik. Duş aldım. Giyindim. Kıçımı sürükleyerek buraya geldim."

"Konstantin, çapanın annenin dükkanında tartıştığından bahsetti."

Lanet olası geveze Cathy. "Özel dedektif tutan adam oydu. Daniel Phillips'le yaptığın konuşma kesinlikle işe yaradı, çünkü Phillips işi bıraktı ve müşteri doğrudan Tobe'a geldi. Büyük bir olay olmadı ve hemen gitti. Bu arada, *sunucunuz* beni kendisi ve aralarında Khloë ve Harper Wallis'in de bulunduğu bir grup kadınla birlikte bir kızlar gecesine davet etti."

"Ne zaman ve nerede?"

Naomi onun bunu sadece merakla sormasına bayılmıştı. Daha önceki yatak arkadaşları ve erkek arkadaşları onun arkadaşlarıyla dışarı çıkmasından hoşlanmamışlardı; her an gözlerini onun üzerinde tutmak istemişler, izlenmezse onlara ihanet edeceğine dair kıskançlıktan kaynaklanan bir paranoyayla dolmuşlardı. Şikayet etmişler ve aptalca pasif-agresif yorumlar yapmışlardı. Luka bunların hiçbirini yapmadı ve Luka'nın planları olduğunda asla üzülmeydi.

"Önümüzdeki Cumartesi Underground'daki Xpress barda," diye yanıtladı. "Daha sonra seni alırım."

"Alacak mısın?"

"Sence de mantıklı değil mi? Birlikte gideceğin diğer kızlar olmayacak. Arkadaşları onları benim seni almak istememle aynı nedenden dolayı alıyor: kafan güzel olacak ve eve sağ salim döndüğünden emin olmak istiyorum."

"Benim evime mi, senin evine mi?"

"İkisi de benim için uygun." Luka onun güvende olduğundan emin olduğu sürece bunu umursamadı. "Ella'nın seni evlat edinmek, yeni en iyi arkadaşı yapmak için elinden geleni yapabileceği konusunda seni uyarıyorum. Bunu bunaltıcı bir deneyim olarak görebilirsin." Psi-eşi çok güçlü bir kişiliğe sahipti. Ama Naomi de öyleydi, yine de sessiz bir güce sahipti.

"Yani çapa temelli kıskançlık konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak mı?"

"Hayır, Ella Viper'la çok mutlu." Neredeyse mide bulandırıcı derecede mutlu, gerçekten. "Bir eş alması senin için zor oldu mu?"

"Bir anlamda. Benim sorunum asla birine bağlanması değildi, bunu onun için istiyordum. Benim sorunum Viper'a bağlanmasıydı."

"Düşmüş meleklerle karşı bir şeyin mi var?"

Luka durakladı. Soru boş bir soru gibi gelmişti ama vereceği cevabın bir şekilde önemli olduğunu hissetti. "Hayır. Benim çapamın çok tehlikeli bir düşmüş başmelek olduğu söylenen biriyle ilişkisi olmasına karşıydım. Ve iblisler ile düşmüş gökseller arasındaki ilişkilerin her zaman iyi sonuçlanmadığı bilinir. Aramız biraz gerginleşti ama sonra anladım ki -kendince- onun için iyi biri."

Dudakları kıpırdadı. "Bunu çok isteksizce söylüyorsun." Luka sadece homurdandı.

"İblislerin çapalarının eş almasına garip tepkiler vermesi oldukça normal."

"Öyle, evet. Benim durumumda kıskançlık değildi. Bu benim hissetmeye eğilimli olduğum bir duygu değil." Gerçi Luka başka bir erkeğin Naomi'yle derin ve güçlü bir bağ kurmasından hoşlanmamıştı. "Tobe'un senin benimle olan ilişkini kıskanmadığını söylemiştin. Siz ikiniz hiç yatmadınız mı?" diye sordu, çünkü bu çapalar arasında alışılmadık bir durum değildi.

Naomi tereddüt etti. "Sen ve Ella hiç platonik çizgileri aştınız mı?"

Luka onun kaçamak cevapları karşısında gözlerini kıstığını hissetti. "Soruma cevap vermedin."

"Sen benimkini yanıtlarsan ben de yanıtlarım."

"Sadece bir kez yaptık. Çok uzun zaman önceydi. Sıra sende."

Naomi'nin eli bardağın etrafında hafifçe büküldü. "Tobe ve ben birkaç kez yattık ama bu yıllar önceydi."

Luka'nın karnında karanlık bir şeyler dönerken, Dagon hızla yüzeye çıktı ve "O şeytan sana dokunmamalıydı," diye yakındı.

Kızın gözleri büyüdü. "Neden?"

"Çünkü bundan hoşlanmıyorum."

"Luka psi-arkadaşıyla yattı."

"Konuyla ilgisi yok."

Naomi yorgun bir iç çekişle rahatladığını hissetti. Varlıklar bazen bambaşka bir mantıkla hareket edebiliyorlardı. Çoğu zaman çocuksu bir haklılık duygusuyla.

"İblisin ona dokundu mu?" Dagon sordu. "Hayır."

Birkaç dakika boyunca onu yakından inceledi. "Doğruyu söylüyorsun. Güzel. Bana asla yalan söyleme. Her zaman bileceğim."

Sırıttı. "Hayır bilmeyeceksin. Ve bu seni rahatsız ediyor."

Homurdandı ve sonra sakinleşti, siyah bakışları hızla Luka'nın kendi karanlık gözlerine döndü.

"Dagon tam bir huysuz, ha?" diye mırıldandı eğlenerek.

Luka bardağından bir yudum içti. "Hayatın kendisi tarafından kronik olarak rahatsız edildiğini hisseder, bu yüzden genellikle nahoş bir ruh hali içindedir."

"Şu anda sadece o değil," dedi Luka, çevresel görüşü bir şeye takılırken. "Şuradaki kadın sana kötü kötü bakıyor. Sanki ona ihanet etmişsin gibi." Naomi'nin iblisi ona bir şeyler fırlatmak istiyordu.

Luka'nın kaşları çatıldı. "Hangi kadın?"

"Bardaki garson kız. Ella adının Draya olduğunu söyledi."

İç çekmeye yakın görünüyordu. "İhanet yoktu. Ama ona göre, hafif bir flört, bir noktada bir oyun oynayacağıma dair kesin bir sözdü. Onu tahrik etmek için hiçbir şey yapmadığımı kabul etse de kendini yaralı bir taraf olarak görüyor."

Naomi kızgınlığının içinden geçtiğini hissetti. "İnsanların bunu yapması beni sinirlendiriyor. Sırf sana bir içki ısmarlamalarına ya da şakalaşmalarına izin verdiğin için senden daha fazlasını almaya hakları varmış gibi davranan o kadar çok kişi var ki."

"Bununla uğraşmak zorunda mı kaldın?" diye sordu, sesinde bir sertlik vardı.

"Evet. Sonra tekliflerini geri çevirdiğim için sık sık kaltak ya da yavşak olarak adlandırıldım. Herkesin hayır demek gibi temel bir hakkı vardır. Neden bazı insanlar bunu anlamakta zorlanıyor anlamıyorum."

Bakışlarında öfke parıldıyordu. "Bunu sana kimin yaptığını söyle bana. Bana isim verin. Onlarla ilgileneceğim."

"Öldürmek mi demek istiyorsun?" "Aynı şey."

"Hayır, değil. Ve bu, senin bir şeylerle 'ilgilenmeni' kabul ederken dikkatli olmam gerektiğini hatırlatıyor." Draya'ya hızlı bir bakış attı ve garsonun artık barmene odaklandığını gördü. *Güzel*. "Senden bu kadar mutsuzsa işini bırakır diye düşünmüştüm."

"Burada bahşişler iyidir, özellikle de VIP bölümünde," dedi dalgın dalgın, gözleri Naomi'nin saçlarında gezinen parmaklarının hareketini takip ederek. "Onu görmezden gel."

"Ella da öyle dedi."

"Onu dinlemelisin." Luka ona doğru eğildi. "Draya benim çalışanım -Başka bir şey değil. Onu istemiyorum. Güzel küçük oyuncağım varken neden başka kadınları isteyeyim ki?"

"Nedenmiş o?" Naomi onun ağzına kondurduğu hafif öpücüğe mırıldandı. "O senin ininin bir parçası mı? Bunu soruyorum çünkü sonunda o sürtüğün kafa derisini yüzersem Prime'ın bana kızabileceğini biliyorum."

Luka'nın dudakları kıpırdadı. Onun şaka yaptığını mı düşünmüştü? Evet, hayır.

"Maddox Quentin'in inine ait," diye açıkladı Raini'nin eşine atıfta bulunarak. "Sen her zaman Jolene'in bir parçası mıydın?"

"Evet. Bunun için memnunum. İmplerler en etik varlıklar değildir ama çok da eğlencelidirler. Çocukluğum mutlu geçti."

Başını hafifçe eğdi. "Annen ve üvey baban ne zamandır birlikteler?"

"Küçüklüğümden beri."

"Peki ya biyolojik baban?"

Gergin olma, gergin olma. "Birkaç ayda bir ortaya çıkıp kayboluyor," dedi umursamaz bir omuz silkmeye.

"Buralarda olduğundan şüpheleniyordum."

Bunun üzerine biraz sertleşti. Kaslarını gevşemeye zorlayarak, "Neden?" diye sordu.

"Üvey babaları hayatlarında büyük rol oynayan pek çok insan ona baba der, özellikle de onu seviyorlarsa. Alfie'den bahsederkenki ses tonunuzdan ona çok değer verdiğinizi ve onu bir baba figürü olarak gördüğünüzü anlayabiliyorum. Ama ona ismiyle hitap ediyorsun."

Naomi gözlerini kıstı. "Bu kadar gözlemci olmandan hoşlanmadığımı daha önce söylemiş miydim?"

Luka'nın dudakları kıvrıldı. "Hayır, ama bunu da anladım." Kızın kulağının altındaki çukura burnunu soktu. "Anladığım kadarıyla biyolojik baban hakkında konuşmak istemiyorsun."

"Belki bir gün. Ama bugün değil."

"Pekâlâ." Bakışları dikkatle kızın yüzünde gezindi, elmacık kemiklerinin üzerinden geçti, ağzının dış hatlarını çizdi, sanki ondan sakladığı her şeyi görebilecekmiş gibi gözlerinin derinliklerine daldı.

Kadın kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten sürekli bakmak zorunda mısınız?" Bunu gerçekten de çok yapıyordu.

"Hayır."

"O zaman duracak mısınız?" "Hayır."

Anlaşıldı. "Bunun bir nedeni var mı?"

"Evet." Ama ayrıntı vermedi.

Naomi derin bir nefes verdi. "Pes ediyorum."

Bir gülümsemeyi bastırdı ve içkisini yudumladı. Gözleri aniden odaktan çıktı ve telepatik bir sohbet yaptığını söyledi.

Onun bitirmesini beklerken kadehinden birkaç yudum aldı.

Sonunda bakışları onun üzerinde keskinleşti. "Bodruma inmem gerekiyor." İçkisinden kalanları geri attı ve ayağa kalktı. "Beni burada bekle; birkaç dakikadan fazla sürmez."

"Acelem yok, iyi olacağım." Adam uzaklaşırken onun güzel kıkına hayranlıkla baktı.

İblisi, daha sonra kirli işlerini yaptıklarında onu sıkıca kavramak için planlar yaptı. Fena fikir değildi.

Naomi zaman geçirmek için içkisinden bir yudum daha alarak insanları izlemeye koyuldu. Önünde biri belirdiğinde içkisini henüz bitirmişti. Anında iblisin ağzı gerildi. Çünkü bu kişi Draya'ydı.

Garson kibarca gülümsedi ve Luka'nın boş bardağına uzandı. "Bunu sizin için alayım." Bardağı dikkatle tepsisine yerleştirdi. "Jolene Wallis'in ininden geliyorsunuz. Noma, değil mi?"

Aman Tanrım. Birinin adını bilmiyormuş gibi davranmak çok eski ve sıkıcı bir oyundu. Kaltakla biraz oynamaya karar veren Naomi sırtarak, "Doğru," dedi.

Draya'nın hoş gülümsemesi titredi, kızgınlığı yüz ifadesine yansıdı. Adının Noma olmadığını *bildiğini* itiraf etmeden Naomi'ye yalanını söyleyemezdi.

"Sanırım Luka'nın dikkatini çekmene şaşırmamalıyım," dedi, sesinde hafif bir ısırık vardı, sanki hırlamamak için kendini zor tutuyordu. "Her erkek bir siren için enayidir, ha?"

Naomi'nin, Luka'nın başka türlü onu istemeyeceği iması karşısında üzgün hissetmesi gerekiyordu şüphesiz. *Snort.* "Erkekleri tavlamayı çok kolaylaştırıyor."

Draya yanaklarını hafifçe içine çekti. "Dikkatli ol, kadınları uzun süre yanında tutmaz, o yüzden sürdüğü sürece tadını çıkar."

"Oh, tadını çıkarıyorum. Hem de *çok* ama *çok*." Naomi kadına boş bardağını uzattı. "Yine de merak ediyorum. Madem yakında bu işin dışında kalacağımdan bu kadar eminsin, neden bu işin içinde olmamdan rahatsız oluyorsun?"

Draya bardağı gereğinden biraz daha sert bir şekilde tepsiye koydu. "Etrafta olman beni rahatsız ediyor demedim."

"Söylemene gerek yoktu. Bu senin her yerinde yazılı. Gözün Luka'da olduğu için mantıklı aslında. Evet, duydum. Aptalca gördüğün gibi, ben senin yolundayım. Değil mi?"

Draya'nın dudaklarında küçümseyici bir gülümseme belirdi. "Eğer onu senden uzaklaştırmak isteseydim, bunu yapabilirdim."

Naomi bu saçma iddia karşısında neredeyse kahkahayı basıyordu.

"Öyle mi?" "Öyle." Luka yeniden ortaya çıkınca garsonun sırtışı kayboldu.

Naomi gülümseyerek ona baktı. "Çok komik biri. Bunu bana söylememiştin."

İfadesi karanlık olan adam bakışlarını ondan Draya'ya çevirdi. "Burada neler oluyor?"

"Hiçbir şey," diye cevap verdi garson kız hemen. "Sadece boş bardakları topluyordum." Bununla birlikte aceleyle uzaklaştı.

"Sana ne söyledi?" Luka Naomi'ye bakarak kestirip attı. "Üzücü bir şey söylemedi." O kadar da sinir bozucu değildi. "Daha çok her şeyden daha eğlenceli."

İkna olmamış gibi görünen adam tekrar yerine oturdu ve bakışlarını onunkilere dikti. "Bana ne dediğini söyle."

İsrarcı piç. "Bana sadece seninle geçirdiğim cinsel zamanı en iyi şekilde değerlendirmemi tavsiye etti çünkü sık sık partner değiştiriyorsun ... ve eğer isterse seni benden uzaklaştırabileceğini iddia etti."

Mürekkep karası gözleri kısıldı. "Öyle mi yaptı?" diye sordu, kelimeleri biraz sertti.

"Dediğim gibi, üzücü değildi. Anlaşmalarınızı kısa ve tatlı tuttuğunuzu zaten biliyordum. İkinci iddiasına gelince, buna bir an bile inanmıyorum. Bana onu istemediğini söylemiştin."

"Ve istemiyorum," diye doğruladı. "İstediğim şey, gelecekte senden uzak durması gerektiğini ona bildirmek."

"Buna bir çivi çakabilir misin? Muhtemelen senin onu çekeceğini ve böylece senin dikkatini çekeceğini umarak bana yaklaştı." Naomi ona doğru eğildi. "Ona verme, bana ver." Adamın alt dudağını ısırdı.

Adamın gözbebekleri büyüdü. "Sana dikkatimden daha fazlasını vereceğim."

"Asıl soru ne zaman olacağı. Bir kızın kendine bir şeyler bulmasına yardım et, olur mu?"

Neşe yüz ifadesini aydınlattı. "Aletimi içine sokmak için hep acele ediyorsun. Sanırım gurur duymalıyım."

"Ofisinde gururun okşansın. Ben hazırım. O yüzden Draya'yı uyarma konuşmasını ertele, olur mu?"

Uzun bir iç çekişle ayağa kalktı ve elini uzattı. "Tamam, onun yerine nöbetçilerimden birini onunla konuşturacağım, böylece gidip seni becerebilirim. Ama şu anda kendimi çok kullanılmış hissettiğimi söylemeliyim."

Naomi dudaklarında bir gülümseme hissetti. "Oh, komik bir şey yaptın. Yapabileceğini düşünmemiştim. Sen git."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Neden k a f a n güzelken hep tekerlemelerden bahsediyorsun?" Devon masadaki yoğunlaşma halkasının üzerine ince bir peçete atarak homurdandı. Khloë'nin omurgası dikleşti, ama sonra sallanırken hemen soldu. Elindeki renkli kokteyli bırakarak yanındaki cehennem kedisine dik dik baktı ve parmağını kaldırdı. "Bir, ben kafayı bulmadım. İki, her zaman onlardan bahsetmiyorum. Ve bunu tartışmaya çalışmadan önce, bunu tartışmaya çalışmayın. Son olarak" -Kaşları birbirine çarparak masanın karşısındaki Larkin'e baktı: "Daha önce neden bahsediyordum?"

Elini bardan aşırıldığı bir kase krakere daldıran Larkin zayıfça bir omzunu silkti. "Duvarda oturan Humphrey adında bir adam hakkında bir şeyler. Dürüst olmak gerekirse pek dinlemiyordum."

Khloë bir elini göğsüne vurarak soluk soluğa kaldı. "Neden beni dinlemiyorsun? Söyleyecek çok ilgi çekici, düşündürücü, büyüleyici şeylerim var."

"Ne zaman?" Devon meydan okudu.

Şeytan ona bir bakış daha fırlattı. "Her lanet saniye."

Başını cehennem kedisinin omzuna yaslayan Harper kuzenine homurdandı. "Beş dakika önce hepimizin Mars'tan gelen uzaylılar tarafından izlenen bir reality şovda sıkışıp kaldığımızı iddia ediyordun."

"Venüs," diye düzeltti ayaklarını Harper'ın kucağına dayamış olan

Raini. Sfenks başını kaldırdı ve Raini'ye baktı. "Ne dedi?"

"Venüs'te olduklarını söyledi," diye açıkladı sarışın. "Biliyorum çünkü zihnimde Venüs'ün Yunan tanrıçası mı yoksa Roma tanrıçası mı olduğu üzerine kafa yorduğumu hatırlıyorum."

"Romalı," dedi Naomi ona.

Raini plastik bir içecek karıştıracısını ona doğrulttu. "Gracias."

"Bunların küçük Humpty ile ne ilgisi var?" diye sordu Khloë.

Larkin'in kâsesinden bir çubuk kraker kapan Piper kaşlarını çattı.
"Humphrey'i kastetmiyor musun?"

"Hayır." Khloë inleyerek Naomi'ye döndü. "Beni dinlemiyorlar, Nome," diye sızlandı. "Sanki söylediğim hiçbir şeyle ilgilenmiyorlar."

Naomi onun omzunu sıvazladı. "İlgilenmediklerinden değil-"

"İlgileniyorlar," diye itiraz etti Devon, yüzünü ekşitmeden. "Kesinlikle öyle."

Khloë ona parmağını çevirdi. "Siktir git evine, şeytan yavrularının yanına."

Dik oturan Devon dramatik bir şekilde dehşete düşmüş bir nefes verdi.

"Sözünü geri al. Anaïs şeytan değil."

Khloë dudaklarını büzdü. "Duygusuz' diyebiliriz. 'Cinayete meyilli'.

'Karanlıklar prensesi'."

Ella neredeyse içkisini yudumlarken Naomi'ye minnettarlık dolu bir bakış fırlattı ve kızıl saçlı adamın sırtına hafifçe vurdu.

Devon şeytana doğru eğildi. "Anaïs kötü *değil*." "Bu

kötü bir şey olmak zorunda değil," dedi Khloë ona.

Cehennem kedisinin kaşları birbirine yaklaştı. "Nasıl kötü bir şey olmayabilir ki?" Khloë başını salladı. "ok kapalı fikirlisin."

Kendi kendine homurdanan Naomi boş boş etrafına bakındı. Xpress bar, Yeraltı'ndaki lüks mekânlardan biriydi. Neon flaş ışıklarından pek hoşlanmıyordu ama onun dışında mekânı seviyordu. DJ klas biriydi, ortam neşeliydi ve içkiler sert olsa da iyiydi.

Arada bir kahkahalar ya da bağırışlar duyuluyor, bangır bangır çalan müziği delip geçiyordu. Kokular boldu - parfüm, kolonya, bira, alkollü içkiler, narenciye. Dans pisti gibi her masa ve kabin de kalabalıktı. Konstantin de dâhil olmak üzere birçok kişi uzun barın taburelerinde oturuyordu. Kadın onu da masaya davet etmişti ama o kibarca reddetmişti.

Kuşkusuz akırkeyifti, şu anda güzel bir vızıltı vardı. Kendini sıcak, uçucu ve karıncalı hissediyordu.

Highball bardağından bir yudum aldı ve fark ettiğinde kaşlarını çatı. "Bu boş. Kahretsin."

Khloë küçük bir bardağı ona doğru kaydır. "Bir kadeh daha al."

Larkin Naomi'ye bakarak yüzünü buruşturdu. "Boya sıyrıcısının tadını sevmiyorsanız tavsiye etmem."

"Boya sıyrıcısının tadına baktın mı?" Khloë geri çekildi. "İğrenç. Yalan söylemeyeceğim, bu çok tuhaf ve benim tuhaflıklara karşı toleransım çok yüksek."

Larkin ağzına bir simit daha attı, eli o kadar dengesizdi ki neredeyse ıskalıyordu. "Bunu hissetmek kolay. Yani, ne kendini ne de Teague'i tuhaf buluyorsun. Bu *da vay* be demek."

"Ona nasıl böyle seslenirsin? O senin eşin."

"*Hâlâ* tuhaf bir orospu çocuğu."

Devon başını Larkin'e doğru eğerek araya girdi: "Seni Teague gibi biriyle asla hayal edemezdin ama ikiniz çok yaklaşıyorsunuz."

Larkin'in yüzü yumuşadı. "Ah. Sen ve Tanner'la aynısınız. Bir cehennem kedisi ve bir cehennem köpeği mi? Bunun olacağını tahmin etmezdim."

Ella Naomi'yi nazikçe dürttü. "Viper'la tanışmadan önce kızlarla bir şeyler içmeye gittiğim zamanları hatırlıyorum. Masadaki tek çiftleşmemiş kadın olmak beni biraz dışlanmış hissettirirdi."

Soruyu duyan Naomi, "Beni öyle ya da böyle etkilemiyor," diye güvence verdi.

"Muhtemelen bekâr olmadığın içindir," diye düşündü Ella. "Luka'yla tam bir ilişki içinde olmadığınızı biliyorum ama umarım bu değişir. Seninleyken çok farklı. Ona senin hakkında soru sorduğumda ayrıntılar konusunda çok cimri davranıyor! Sanki onları sahipleniyormuş gibi."

"Genel olarak oldukça anlaşılmaz biri." Ama Naomi'nin kendisi de öyleydi.

"Evet, insanlarla kolayca bağlantı kuramıyor. Sanki dünyanın geri kalanıyla arasında bir duvar varmış gibi. Sanırım babası 'hadi seni bir suç patronu/birinin başı olmaya hazırlayalım' dersleriyle bunu oraya koydu."

Luka Naomi'ye yetiştirilme tarzından hiç söz etmemişti. Bu konuya sadece bir kez değinmiş, onun kaçınmayı tercih ettiği bir konu olduğunu sezerek geri çekilmişti. Naomi, Luka'nın bir travma yaşamış olabileceği hissine kapılmamıştı, sadece ailesi söz konusu olduğunda özellikle ketum davranıyordu.

Ella bir kiraz ısırdı. "O sert olmak için yetiştirildi. Zor kararlar vermek için. Herhangi bir şeytani suç patronu ve Prime'in olması gerektiği kadar acımasız olması için. Kimse ona anlamlı bir şeyin parçası olmayı öğretmemiş. O da sığ bir ilişkiden sığ bir ilişkiye atlıyor ve neyi kaçırdığını asla göremiyor. Bu beni çok üzüyor."

Naomi dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Bunca yıldır çoğunlukla yalnız olduğunu düşünmek hoşuma gitmiyor ama bu onun konfor alanı."

"Oh, elbette. Luka'dan daha yalnız kimse yoktur. Ama hayatında bana ve sonra da Lily'ye yer açtı. Bana öyle geliyor ki sana da yer açıyor."

Naomi yüzünü buruşturdu.

"Sen de öyle hissetmiyor musun?"

"Luka'ya bunu söylemek zor. Onunla bir şekilde bir durum ilişkisine girmişiz gibi hissediyorum. Bu bir anlaşma değil, bir kaçamak değil, bir ilişki değil. Bu bir şey, ama gerçekten tanımlayabileceğim bir şey değil."

Ella yavaşça başını salladı. "Sanırım ne söylemeye çalıştığını anlıyorum. İkinizin bunun üzerine bir şeyler inşa edeceğini mi umuyorsun?"

"Bana korkak diyebilirsin ama hissettiklerimin *hiçbirini* çok yakından incelemiyorum." Eğer bunu yapsaydı, Luka'dan resmen daha fazlasını istediğini öğrenseydi, Naomi altına sığabilirdi. Çünkü hangi erkek onun sakladığı her şeyi gerçekçi bir şekilde kabul edebilirdi ki?

"Hayır, bunu anlıyorum. Bazen olayları akışına bırakmak ve sizi nereye götüreceğini görmek daha kolay geliyor; varış noktası hakkında endişelenmemek ve sadece yolculuğun tadını çıkarmak. Bunu Viper'la yaptım. Bu-" Ella bir yumruğun masaya çarpmasıyla sözünü kesti.

Devon Khloë'ye tısladı. "*Kahretsin kadın, benim çocuğum kötü değil!*"

Şeytan ona acıyan bir bakış attı. "Bunu söylemen doğru olduğunu göstermez, kedicik."

Devon ona doğru hamle yapmaya çalıştı ve iki bardağı devirerek içindekileri masanın üzerine döktü.

Naomi ayağa fırladı -ve hemen sendeledi- ama dökülmeyi önleyecek kadar hızlı değildi. Kırmızı elbisesini ıslatan soğuk sıvının şokuyla nefesi kesildi. "Kahretsin."

Harper Devon'ı dürterek küfretti. "Bak *şimdi* ne yaptın."

Cehennem kedisi kızardı ve bardakları düzeltti. "Özür dilerim, Naomi. Süper, süper üzgünüm."

Naomi kasık bölgesinin hemen üzerindeki şüpheli koyu lekeye bakarken inledi. "Altıma işlemiş gibi görünüyorum."

"Al bakalım." Ella ona birkaç peçete uzattı.

"Teşekkürler." Naomi lekeleri kuruladı ama peçeteler yardımcı olamayacak kadar inceydi. İç geçirerek peçeteleri topladı ve masanın üzerine koydu. "Ben tuvalete gidip temizleneceğim."

"Gerçekten çok özür dilerim," diye tekrarladı Devon.

"Boğazıma nasıl yapıştığını gördün mü? Anaïs'in bunu nereden aldığı belli," diye mırıldandı Khloë. O ve cehennem kedisi daha sonra didişmeye geri döndüler.

Naomi insan kümelerinin arasından omuz silkerek ilerledi. Yol boyunca, onun bu haline gülmek üzere olan Konstantin'e baktı.

"Piç," diye mırıldandı. O

zaman güldü.

Ayrıca onu takip etmek için taburesinden kaydı.

Burnunu çekerek onu görmezden geldi ve tuvaletlere giden koridorda gözden kayboldu. Uzun bir kuyruk olduğunu fark ettiğinde neredeyse suratını asacaktı - aslında tahmin etmesi gereken bir şeydi bu. İçeri girebilmesi için bile on dakika geçmesi gerekti. O zamana kadar leke onarılamaz hale gelmişti.

Ugh.

En azından kaza geçirmiş gibi görünmemek için elbisesinin kasık bölgesini el kurutma makinesiyle kurutabildiği kadar kuruttu. Ellerindeki yapışkan hissi yıkadıktan sonra tuvaletten çıktı ve Konstantin'i koridorun ilerisinde bir duvara yaslanmış halde buldu.

Piç kurusu *hâlâ* gülmenin eşiğinde görünüyordu.

Ana alana geri dönerlerken ona pis bir bakış fırlattı. Adam tezgâhtaki bir tabureye doğru ilerlerken, kadın da kalabalığın arasından kendine yol açtı.

Solundaki biri ayağına bastığında içinden bir küfür savruldu. Hemen özür diledi ve geri çekildi. Kadın ona "sorun değil" der gibi gülümsedi ve

... ancak şimdi tam karşısındaki kişinin Iain olduğunu fark etti.

Ah, lanet olsun.

Durdu, gözleri neredeyse komik bir şekilde büyüdü. "Naomi," diye nefes aldı. "Kahretsin."

Tetikte olan şeytanı derisinin yüzeyine yaklaştı, Iain Naomi'ye zarar vermek istediğine dair *en ufak bir* işaret verirse kontrolü ele alıp saldırmaya hazırды.

Paniğe kapılarak bir elini yüzüne götürdü ve sonra iki avucunu da havaya kaldırdı. "Bunun nasıl görüldüğünü biliyorum, gerçekten, ama seni buraya kadar takip etmedim." Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı. "Kuzenim onunla buluşmamı istedi; yemin ederim, burada olduğunuza dair hiçbir fikrim yoktu."

Onun sesindeki dürüstlüğü duyunca, "Sorun değil, Iain" dedi.

Adam onu duymamış gibiydi. "Yemin ederim Naomi, yalan söylemiyorum." "Sana inanıyorum," diyerek onu temin etti.

Adam durakladı. "Öyle mi?" "Evet."

Çiğerlerinden rahatlamış bir şekilde hava fışkırıyor gibiydi. "Güzel." Garip bir şekilde ensesini kaşıdı. "Dinle, ben Özür dilerim. Geçtiğimiz birkaç ay boyunca söylediğim ve yaptığım her şey için."

Naomi yanıt vermedi. Hem kendisi hem de varlığı dikkatle onu izliyordu, bakışlarındaki bastıramadığı arzudan ya da bakışlarına karışan kızgınlıktan hoşlanmamıştı.

"Nasıl davrandığıma dönüp baktığımda, kendimi gerçeküstü hissediyorum. Sanki bir rüyaymış gibi. Çünkü aksi yöndeki tüm kanıtlara rağmen inanmakta ısrar ettiğim o şeyler . . . Gerçeği nasıl göremediğimi anlayamıyorum." Sertçe yutkundu. "Kendimde değildim."

"Biliyorum." Omuz silkti. "Özrün kabul edildi."

Ona titrek bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim. Minnettarım." Konstantin cisimlendi ve Iain'e sert bir bakış fırlattı.

Boğazı düğümlenen psi-demon ondan uzaklaştı. "İkinizle de sonra görüşürüz." Kalabalığın içinde eridi.

Konstantin ona baktı. "Ne söyledi?"

"Beni buraya kadar takip etmediğine yemin etti ve şarkıma kapılıp gittiği için özür diledi," diye cevap verdi. "Hepsi bu kadar."

Gardiyan onu tepeden tırnağa hızlıca kontrol etti. "İyi misin?"

"Sevgili Kon, daha önce takıntılı bir taliple ilk kez yüz yüze gelmiyorum ve muhtemelen son da olmayacak."

"Bu *Konstantin*."

Naomi gülümsedi. "Biliyorum." Masasına geri döndüğünde ortalığın temizlenmiş olduğunu ve Piper'ın uyuyakalmış olduğunu gördü. Aw.

Çay yapraklarını okumaya çalışır gibi bardağına bakan Ella, "İçkimde bir şey var. Sanırım canlı."

Naomi bardağın içine baktı. "Kiraz sapına benziyor."

Khloë, "Böcek de olabilir," diye araya girdi. "Ooh, Ella, bardağında bebekler olabilirdi ve sen de onları *içmiş* olabilirdin."

Ella, Devon'a "Vur ona," dedi ve o da hemen vurdu. Kızıl saçlı sırttı. "Teşekkürler."

Devon'ın dudakları kıvrıldı. "Ne zaman istersen. *Gerçekten*."

Naomi tepside bir shot kaptı ve geri devirdi. Evet, tadı kış gibiydi. Yine de işe yaramıştı. Alkol doğrudan kafasına gitti ve Iain'i gördüğünde kaybettiği vızıltıyı geri getirdi.

Ella merakla ona baktı. "Bir sorun mu var?"

"Sanırım biraz sinirliyim," diye itiraf etti Naomi.

"Nasıl olur?" diye sordu kızıl saçlı kız.

"Iain burada." Naomi onunla yaptığı küçük konuşmayı aktardı.

Ella'nın gözleri kısıldı. "Onun burada olmasının bir tesadüf olduğuna inanıyor musun?"

"Evet. Ama yaptığı şey için üzgün olduğuna inanır mıyım bilmiyorum." İblisi kesinlikle inanmıyordu. Yine de, hatanın tamamen kendisinde olduğunu hissetmemesi doğal olduğu halde, bunun için onu gerçekten suçlayabilirler miydi? Onun şarkısına *isteyerek* kapılmış gibi değildi. Ama bu *onun* suçu da değildi - ne olduğuna kendisi karar veremezdi.

"Tesadüf ya da değil, Luka'nın *her* an ortaya çıkabileceğini düşünmekte haksız olduğumu sanmıyorum."

Naomi kaşlarını çatı. "Neden?"

"Konstantin ona olanları anlatmıştır."

"Evet, ama Iain hiçbir şey yapmadı."

"Luka'nın onun için buraya geleceğini kastetmiyorum. Yani buraya gelip seni kontrol edecek; iyi olduğundan emin olacak."

"Telepatik olarak ulaşabilir-"

"Hayır, ortaya çıkacaktır. Ve muhtemelen Iain'in görebileceği bir yerde sana yakınlaşma fırsatını değerlendirecektir. Iain'in aklına aptalca fikirler gelme ihtimaline karşı, artık *onun* yatağında olduğun mesajını tam olarak iletmek isteyecektir."

Naomi tepsideki son kadehi kaptı ve bir dikişte içti; alkol yine doğrudan kafasına gitti. Başı dönerken gözlerini iki kez kırıştırdı. "Böyle bir şey yapmanın anlamı yok. Burası tıklım tıklım dolu. Iain muhtemelen Luka'nın burada olduğunu fark etmez bile."

"Kesinlikle fark ederdi, çünkü tam sana bakıyor." Naomi durdu.

"Ne?"

"Evet. Şimdi bakma. Onun hakkında konuştuğunu bilmesine izin verme. Yakınımızda değil ama masamızı net bir şekilde görebileceği bir konumda. Loş ışık nedeniyle yüz ifadesini okumak zor, bu yüzden ateşli görünüp görünmediğini söyleyemem ve şarkın onu yine etkisi altına almış olabilir."

"Bunun olması için en az bir saat onun etrafında olmam gerekir. Bunun olmasını *hiç* istemiyorum."

Khloë eğildi, gözleri parlıyordu. "Ne hakkında konuşuyoruz? İlginç görünüyor. Paylaş, paylaş, paylaş."

Naomi bunun yerine, "Khlo, o bardak altlığını kafandan çıkaracak mısın?" diye sordu.

Şeytanın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Bardak altlığı mı?" Birkaç dakika sonra gözleri hatırlamaktan kocaman oldu. "Oh, bardak altlığı!" Başından çekip aldı ve masaya geri koydu.

"Orada olduğunu unuttun mu?" diye sordu Larkin.

"Biraz." Khloë kafa derisini ovuşturdu, yine kafası karışmış görünüyordu.

"Neden tekrar kafama taktım?"

"Bir şey hakkında a Cesaret et." dedi Larkin.

"Tekrar, I değildi. gerçekten dinliyor."

Khloë başını salladı. "Bu gece çok sıkı bir dinleyicisin, Lark."

Yanında bir varlık hissededen Naomi başını çevirdi ve yavaşça yukarı baktı. Kalp atışları hızlandı, çünkü orada Luka vardı. Kadınsı organları dikkat kesilince, tembel bir gülümsemenin ağzını büktüğünü hissetti. "Ella geleceğini söylemişti."

"Öyle mi dedi?" Boş bir soru. Naomi'nin elini tuttu ve onu nazikçe ayağa kaldırdı. Böylece etraflarında bir cinsel gerilim balonu oluşmuş, onları kendi küçük kozalarına çekmişti.

Adamın gözleri endişeyle Naomi'nin gözlerinin içine baktı. "İyi misin?"

Ona doğru eğilerek kollarını boynuna doladı. "Uh-huh. Şu anda güzel bir vızıltı yaşıyorum. Bunu mahvetme."

Sahip olduğu elini kadının sırtından aşağı kaydırды. "Iain, Konstantin'e söylediklerinden başka bir şey söylemedi mi?"

Kız dudak büktü. "Mahvetme dedim. Iain'den bahsetmek mahvedecek." Onun boynuna sokuldu. "Gerçekten çok güzel kokuyorsun. Bir ısırık alma isteği uyandırıyor."

Dudaklarına değdiğini hissettiği gırtlaktan bir mırıltı çıkardı. "Benimle eve gel ve ne istersen yap," dedi, saf seks her kelimeyi kaplıyordu.

Bir beklenti patlaması kan dolaşımına çarptı. "Mmm, tamam." Iain'in burada olduğunu bildiği için artık kalmak istemiyordu.

Luka'nın yüzünde memnuniyet ifadesi belirdi. "Güzel. Ama önce ..." Onu öptü. Yavaşça. Sert. Derinden. Açgözlülükle. Öpüşme devam etti, devam etti, devam etti -uyuşturucu, şehvetli bir zevk döngüsü. Sonunda geri çekildi, ihtiyaç bakışlarını karartmıştı. "Bu kadar yeter. Hadi gidelim."

"Bekle, gidiyor musun?" Khloë Luka'ya döndü. "Hayır, hayır, onu götüremezsin. Beni dinleyen tek kişi o. Diğerleri kendinden geçiyor. Şunlara *bir baksana*."

Naomi diğer kızlara bir göz attı. Ella gözleri kapalı, akortsuz şarkı söylüyordu. Devon garip bir kol dansı yapıyordu. Raini bir kokteyl çubuğunu sanki bir flütmüş gibi kullanıyordu. Larkin hâlâ uyuyan Piper'ın kafasında krakerleri dengeliyordu. Harper ise bardağından bir dolar çıkarmaya çalışıyordu.

"Gördün mü?" Khloë ona sordu.

"Görüyorum," dedi Luka ona. "Ama Naomi'yi hâlâ yanımda götürüyorum."

Şeytan iç çekti. "İkinizin de gözlerinde seks var, bu yüzden burada makul olmayacağınızı görebiliyorum."

Dudaklarının kıvrıldığını hisseden Naomi kızlara el salladı. "Görüşürüz millet!"

Öpücükler konduruldu, vedalar edildi, hatırlar soruldu.

Ancak Luka ona döndüğünde Daniil ve ikizlerin yakınlarda olduğunu ve Konstantin'in de onlara katıldığını gördü.

Işınlayıcı diğerleriyle birlikte ortadan kaybolmadan önce onu ve Luka'yı evindeki çalışma odasına bıraktı. Sonunda Luka'yla baş başa kalmışlardı, bakışları birbirine kilitlenirken aralarındaki mesafe sadece bir adımdı.

Adam hareketsiz ve tetikte duruyordu. Saldırmaya hazırlanan bir orman yırtıcısı gibi. Koyu renk gözleri şehvetin ikiz havuzlarıydı, orada parıldayan pek çok talep vardı. Heyecan içini kavradı ve bükte.

Daha önceki cinsel gerilim gerilmiş, yükselmiş, elastik bir bant gibi gerilmişti.

Hızlı ve ustaca hareketlerle kravatını çekip çıkardı ve sandalyenin üzerine fırlattı. "Seni daha önce hiç sarhoşken becermemiştim."

Alt dudağını yaladı, karnı çırpınıyordu. "Umarım bunu şimdi ve burada düzeltmeye niyetlisindir."

Adam kadının kalçalarını kavradı ve onu öyle bir kendine çekti ki, kadın bir solukla göğsüne çarptı. "Oh, umarım." Ağzını onunkinin üzerine bıraktı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Naomi, adamın onu öldürmek için kullandığı öpücüğün içinde inledi; sıcak, cesur ve vahşiydi. Onu aynı sertlikte öperken gömleğini kavradı. Bir hırıltı adamın boğazından yukarı çıkıp Naomi'nin ağzına doldu. Gırtlaktan gelen bu ses ve titreşimleri tüylerini diken diken etti.

Elleri onun üzerinde dolaşüyor, sıkıyor, şekillendiriyor ve büyük bir haklılıkla alay ediyordu. Vücudunun içinde her türlü çan çaldı, düdükler çaldı ve havai fişekler patladı. Bu onu nemli, muhtaç ve çok *hazır* bıraktı.

Onu geriye doğru sürükleyerek, rekor bir sürede elbisesini ve sütyenini çıkardı ve evet, bazı kumaşlar yırtıldı ve koptu. Bu yüzden gömleğinin düğmelerinden bazıları kabaca çözülürken uçuştığında hiçbir şekilde üzülmeydi.

Kaz için iyi olan şey ...

Sırtı aniden duvarla buluştuğunda nefesi kesildi. Güç şeritleri bileklerini sıkıca kavradı ve başının üzerinde sabitledi. Yalan söyleyemedi, bazı yerleri sıkıştı. İblisi küçük bir zevk ürpertisi verdi.

Vızıldayan ipleri çekiştirerek kendini kurtarmaya çalıştı. Ama yapamadı. Hiçbir şey vermiyordu. Ve acı verici bir gerilim onu sardı.

Luka tişörtünü çıkarıp bir kenara attı, o kadar çok kas ve bronz ten ortaya çıkmıştı ki hormonları ne yapacağını bilemedi.

Daha da yaklaşarak sert aletini kadının karnının alt kısmına bastırdı ve dudaklarını kulağına dayadı. "Sikimi içine gömmek istiyorum. Derinlere gömmek.

Orada kalsın. Böylece beni her zaman hissedeceksin."

Karnı çırpındı. "İlk kısmı kesinlikle gerçekleştirebiliriz." Bir parmağını kızın yüzünün yan tarafında gezdirdi. "Henüz ıslanma."

Naomi çenesinin gevşediğini hissetti. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Hem de hiç."

Sonra şehvetli işkence başladı. Boynu öpüldü, yalandı ve ısırıldı. Göğüsleri kavrandı, yoğruldu ve okşandı. Meme uçları emildi, sıkıştırıldı ve büküldü.

Sadece ağzını, avuçlarını ve dişlerini kullanmadı; telekinetik gücünü de kullandı. Sanki üzerinde ikinci bir çift el varmış gibiydi. Duygular . . o kadar çoktu ki, onları tam olarak işleyemedi; sadece içlerinde boğulabilirdi. Yine de vücudundaki her hücre açgözlülükle daha fazlası, daha fazlası, daha fazlası için çılglık atıyordu.

Kontrol. Kontrolü neredeydi?

Hiçbir yerde görünmüyordu.

İnliyordu. Nefes nefese kalmıştı. Titriyordu. Boşalmak için can atıyordu. Ama her yaklaştığında, adam gevşedi; içindeki gerilimin azalmasına izin verdi. Sonra onu tekrar yukarı itiyor, ancak patlamadan önce bir kez daha duruyordu.

Adam külotunu yırtmadan hemen önce içinden acı dolu bir inilti çıktı. Sonunda, *nihayet* amını avuçladığında zevk kadar rahatlamıştı da.

Bir parmağını kıvrımlarının arasından geçirdi -Ah *Tanrım*, evet- ve sonra dudak bükte. "Sana henüz ıslanmamamı söylemişim."

"Yaptığın şey beni başarısızlığa hazırlamaktı. Bu gülümsenecek bir şey değil." Ama o piç kurusu yarım sırtışlarından birini takınmıştı.

Aniden dizlerinin üzerine çöken bir piç.

Başparmaklarıyla kızın kıvrımlarını ayırdı ve uzun uzun yaladı. *Kahretsin*, bu iyi hissettirdi. Erkeğin takdir dolu mırıltısı kadının tam kalbine kadar gitti.

Sonra da onu yedi. Alay etmek yok, naziklik yok, onu yavaşça orgazma ulaştırmak yok. O mübarek dilini kullanarak yaladı, fiskeledi, döndürdü ve bıçakladı. Aynı zamanda telekinetik olarak göğüslerini sıktı ve meme uçlarını kopardı.

Vücudu aşırı his yüklemesine daha fazla dayanamadı. Ondan kopardığı tepkiler beynini eritiyordu.

Soğukkanlılığı mı? Tamamen. Kesinlikle bitmişti. Cinsel bir enkazdı -akılsız, nefessiz, suskun- ve adamın şimdiye kadar ondan esirgediği rahatlamayı bulmak için çıldırıyordu.

O zaman da bulamadı.

O daha kırılmadan, adam tekrar ayağa kalkmış, onun üzerinde yükselmiş, yüzü açgözlülük maskesine dönüşmüş, çiğ cinselliği havadaki oksijeni emmişti. "Tadının neye benzediğini biliyor musun?"

"Ne?" diye homurdandı.

"Benim." Bileklerini saran güç vızıltısı kayboldu. "Kanepenin koluna doğru eğil."

Damarlarında akan beklentiyle, bir şekilde titrek bacakları üzerinde kanepeye doğru ilerledi ve adamın dediğini yaptı.

Kemeri şıngırdadı. Bir fermuar indirildi. Sıcak, ağır ve sert bir şey poposuna çarptı.

Sırtına bir soğuk fısıldadı ve şeytanlarından birinin yükseldiğini anladı.

"Ne mükemmel bir oyuncak," diye mırıldandı. *Abraxas*. "Seni kimsenin bulamayacağı bir yere kilitlemek istiyorum, böylece tamamen bana ait olabilirsin." Bileklerini yakaladı ve her iki kolunu da arkasından çekti. "Senin için sorun olmaz, değil mi?"

"Aslında, evet, olur."

Avuçlarını kızın üst kollarına kaydırды. "Yazık."

Ellerinin altındaki et yanmaya başladığında dişlerinin arasından tısladı. Acı hızla zevke dönüştü ve ona damgalandığını söyledi. *Tekrar*. "I-" Sikini eve çarparak iç duvarlarına sıcak bir acı oku gönderdiğinde kesildi.

Nefesi o kadar ani kesildi ki neredeyse boğulacaktı. Onca ön sevişmeden sonra ıslaktı ama şişmiş ve aşırı hassastı, bu yüzden iblisin hoyratça sahiplenmesi hem zevk hem de acı vericiydi.

"Sikimi sanki senin için yapılmış gibi alıyorsun." Sözler Luka'dan gelmişti, yani besbelli direksiyonu geri almıştı. Bir elini kızın üzerine koydu.

omzuna koydu ve diğerini bileklerine dolayarak arkada tuttu. "Sıkı tutun."

Onu inanılmaz derecede sert bir şekilde becerdi. Kalçaları öfkeyle tekrar tekrar ileri atılıyor, sikini derinlere daldırıyor, saf mutluluk içinde gözlerinin kapanmasına neden oluyordu. Kemerinin tokası, etinin onunkine her çarpışında şingirdiyordu.

"İşte bu," diye homurdandı adam, kadın onun itişlerini karşılamak için geri iterken. "Daha derine."

"Daha derine inersem canın yanacak." "Umurumda değil."

Onun sözüne güvenerek omzunu bıraktı ve kalçalarını hafifçe eğerek aletinin daha da içeri kaymasını sağladı. *Hay sikeyim*. Sonra onu kızın içine sokup çıkarıyordu, hızı çılgıncaydı.

Sahiplenme duygusu içini yakıp kavuruyor ve sistemini bir uyuşturucu gibi sarsıyordu. Daha önce hiçbir kadın onu bu şekilde etkilememişti. Hiçbir kadın. Hiç kimseyi Naomi'yi arzuladığı gibi arzulamamıştı. Hayatlarının her ayrıntısı için hiç bu kadar açgözlü olmamıştı. Onun yüzünü izlemek, kendisinden sakladığı küçük ayrıntıları bulmak bir saplantı haline gelmişti.

O bir saplantı haline gelmişti.

Bunun için onun bir siren olmasını bile suçlayamazdı. Aralarındaki çekim ilk başta onun şarkısının çekiciliğiyle canlanmış olabilirdi ama bu şarkı ona güç vermiyordu.

Bir elini kanepenin minderine koyarak onun üzerine kıvrıldı, diğer eli hâlâ bileklerini tutuyordu. "Gelmek istediğini biliyorum. Öyleyse gel." Telekinezi kullanarak klitorisine fiske vurdu ve Naomi patlarken iç kasları onu boğdu, o kadar sıkı sıkıyordu ki neredeyse acıtıyordu.

Bir çığlığı bastıran Naomi başını çevirdi ve dişleriyle onun koluna yapıştı, kan akıtmaktan çekinerek ısırıldı.

İtişin ortasında duraklayan adam, Naomi'nin salıverilmesi yatıştığında kulağına konuştu. "Beni ısırdın."

"Yani?"

"Ben de karşılık veriyorum." Dişlerini kızın boynunun kıvrımlarına geçirdi ve onu eskisinden daha da şiddetli bir şekilde becerdi. Orgazm onu aniden vurdu,

beyaz sıcak ve kötü hızlı. Öforik akımlar sisteminden geçerken gözleri kör oldu.

Nefes nefese, yüzünü onun ensesine indirdi. "Seni engellediğim için bana yine kızacak mısın?" Bunu bazen yapıyordu ama sadece şakacı bir şekilde. İkisi de onun bunu sevdiğini biliyordu.

"Bu gece değil," diye mırıldandı. "Bu gece bunun beni heyecanlandırıldığını açıkça itiraf edeceğim. Ama sabahleyin itirafım hakkında konuşmayacağız, ya da ondan sonra bir daha asla. Tamam mı?"

Dudaklarının kıvrıldığını hissetti. "Tamam."

"Bu konuda konuşmayacağımız konusunda anlaşmıştık." "Unutmuşum."

"Hayır unutmadın." Naomi kaşığını kâsesine indirdi ve çay bardağını kaldırdı. "Sadece götlük yapıyorsun."

Mutfak masasında onun karşısında oturan Luka gülümsemesini bastırmak için zayıf bir çaba gösterdi. "Sert."

"Gerçek."

"Dün gece çakırkeyif olmandan yararlanıp seni sırlarınla baş başa bırakmaya çalışmadığımı fark ettin mi?"

"İşte bu yüzden uyandığında seni emiyordum." Çayını yudumlarken fincanın kenarından şakacı bir şekilde ona baktı. "Ama verdiğin güvencelere rağmen benimle dalga geçeceğini bilseydim, hiç zahmet etmezdim."

Gülümsemesi biraz genişledi. "Bil diye söylüyorum, bana böyle asıldığın zaman Belial'ın seni tokatlamak istemesine neden oluyorsun."

"Ne zaman bana şaplak atmak istemiyor?" "Nadiren," diye itiraf etti.

Naomi fincanını tekrar yerine koydu. "Varlığım muhtemelen bir gün Belial'ı tokatlayacak. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum." Yüz ifadesinden anlaşıldığı kadarıyla bu fikri eğlenceli bulmuştu.

"Farkında olduğun sürece." Kaşığını tekrar kaldırarak biraz daha mısır gevreği aldı ve kürekle ağzına attı.

Tam o sırada cep telefonu bipledi. Sabahları sık sık olan bir şeydi bu; gözcüleri ve Kuvvet'inin üyeleri, yani inin denetlenmesine yardımcı olan bir grup iblis onunla irtibata geçiyordu. Raporlar, şikâyetler ve diğer her şeyi gönderiyorlardı.

Çok sayıda iş ortağı olan iş ortaklarından da e-posta aldığını biliyordu. Bu nedenle, kahvesinden yudumlar ve simidinden ısırmalar alırken, kendisini bekleyen mesajlara cevap veriyordu. Ona, her gün önünde duran sorunlarla başa çıkmaya bir an önce başlamaktan hoşlandığını söylemişti.

Yemeğini çiğnerken, telefonunun ekranına bakarken yüzünün kararmasını izledi. "Her şey yolunda mı?"

Derin bir nefes aldı ve sonra hücrelerini masanın üzerine koydu. "Evet. Bazı iblisler uymaları gereken kurallar olduğunu hatırlatmaya ihtiyaç duyarlar, bu yüzden uzun konuşmalar gerekir. Can sıkıcı, çünkü bugün yoğun bir programım var."

"Iain'le yüzleşmek bu programın herhangi bir yerinde var mı? Çünkü bunu yapmanın senin için gerekli olmadığını düşünüyorum."

"Neden?"

"Dün gece ikimizin de Xpress barda olmasının gerçekten bir tesadüf olduğuna inanıyorum. Oraya sık sık gitmiyorum, bu yüzden benimle orada karşılaşacağını düşünmesi için bir neden yoktu. Bana kaba davranmadı. Hatta geçmişteki davranışları için özür bile diledi."

"Ve belki de ciddiydi. Belki gelecekte senin için bir tehdit oluşturmayacaktır. Ama Konstantin senin koruman olarak kalacak. Bu arada o da seninle aynı görüşte; Iain'in seninle aynı anda barda olmasının bir tesadüf olduğuna inanıyor. İkinizin de kararlarına güveniyorum. Yani hayır, bu konuda Iain'le yüzleşmeyeceğim. Ama yine senin olduğun yerde ortaya çıkarsa, o zaman durum değişir."

"Benim kararına mı güveniyorsun?"

Kadının ses tonundaki şaşkınlık Luka'nın kaşlarının çatılmasına neden oldu.

"Evet, güveniyorum."

Boğazını temizledi ve oturduğu yerde beceriksizce kıpırdandı. "Oh. Güzel."

Ve işte oradaydı. Saklamaya çalıştığı o kırılmalı iması. Başkalarının onun güzel yüzünün ötesine bakıp altındaki kurnaz, zeki zihni görmesine nadiren izin vermekten doğan bir şey.

Sirenler söz konusu olduğunda, insanlar onların tek boyutlu femme fataleler olduğunu varsayıyor gibiydi. Onun deneyimlerine göre durum böyle değildi. Naomi için de durum kesinlikle böyle değildi.

Onun sireni güzel, boş kafalı bir süs değildi. Bir soğandan daha fazla katmanı vardı. Tatlı, tuhaf, şefkatli, kurnaz, acımasız, ayakları yere basan, bağımsızdı ve bu böyle sürüp gidiyordu. Gerçekten de bir sürü özelliğin yan yana gelmesiydi. Hiçbir kutuya sığmıyordu.

Onu çok hızlı bir şekilde kendine çekmiş, sahiplenme duygusunu büyüttükçe büyüttü. Cildindeki pek çok izden de anlaşılacağı üzere, onun varlıkları da aynı durumdaydı.

Şu anda uzun kollu bir tişört giyiyordu, bu yüzden Abraxas'ın izleri - dün gece kollarının üst kısmında bıraktığı eşleşen bantlar - görünmüyordu. Bu şeytanı rahatsız eden bir şeydi. Herkesin onları görmesini istiyordu.

Normalde Luka damgalanmayı hoş karşılamazdı, ama onun varlığından hiçbir şey taşımaması onu rahatsız ediyordu. Naomi'ye göre, iblis hiç kimseyi damgalamamıştı; insanlara karşı ne kadar bölgesel duygular beslerse hissetsin, onları geçici olarak çemberinin bir parçası olarak kabul etmekten bile rahatsız olmuyordu.

Luka'nın iblisleri varlığının onu sahiplendiğinden emindi. Abraxas'ın teorisine göre iblis bir şey bekliyordu. Yine de ne olduğunu hissedemiyordu. Tek bildiği, varlığın onun üzerinde hak iddia edebilmesi için belli bir şeyin olması gerektiği - ya da belki de Luka'nın kendisinin bu belli şeyi yapması gerektiği.

Bu "şeyin" ne olabileceğini hayal bile edemiyordu. Önündeki yaratık hakkında cevaplanmamış çok fazla sorusu vardı. "Abraxas senin iblisin benden bir şey beklediğine inanıyor."

Naomi elindeki fincanı bırakırken durakladı.

"Ben ona ihtiyacı olanı verene kadar varlığının bana karşı hissettiği sahiplenme duygusuyla hareket etmeyeceğini düşünüyor. Yüzündeki ifade de bunun doğru olduğunu doğruluyor. Sorum şu: Benden tam olarak ne istiyor?"

Fincanı dikkatle masaya geri koydu. "Bunu şu anda açıklayamam."

"Neden?"

Tereddüt etti. "Cevabım senin için pek bir anlam ifade etmeyecektir, bu yüzden kendini daha fazla soruyla baş başa bulacaksın."

"Bu, en azından benden ne istediğini söyleyemeyeceğin anlamına gelmez. Bunun ötesinde ayrıntı vermen için sana baskı yapmayacağım."

Gözleri kısıldı. "Pek âlâ." Derin bir nefes verdi. "Kabullenme. Bir şeyi kabul etmen gerekiyor."

"Seninle ilgili bir şey mi, yoksa varlığıyla ilgili bir şey mi?"

"İkisi de, gerçekten. Bu konuda söyleyebileceğim en fazla şey bu. En azından şimdilik."

En azından şimdilik. Bu sözler onu bir dereceye kadar yatıştırmalıydı ama yatıştırmadı. Onun daha fazlasını duymak isteyeceği tahmininde haklıydı.

Geçmişindeki kadınlarla ilgili sırları olan hep *o* olmuştu. Sonunda öyle bir noktaya gelmişti ki, söz konusu kadınlar ondan açılmasını istemişlerdi. Hayatının her ayrıntısını onlarla paylaşmamasının onları neden bu kadar rahatsız ettiğini hiç anlamamıştı. Şimdi anlıyordu. Çünkü artık bir şeye, *birine* yatırım yapıyordu.

"Sana daha fazlasını anlatmam için bana baskı yapmak istediğini görebiliyorum ama yapmayacağına yemin ettin," diye hatırlattı ona. "Ayrıca bir keresinde iblisime, paylaşamayacağım ya da paylaşmak istemediğim bir şeye rastlarsan beni zorlamayacağına dair söz vermiştin."

Evet ve bundan pişmanlık duyuyordu.

"Ama hey, eğer birbirimizle daha kişisel şeyler paylaşmaya başlamamızı gerçekten istiyorsan, sanırım yapabiliriz. Bu kadar başarılı bir şekilde yönettiğin suç imparatorluğunun iç işleyişini çok merak ediyorum." Onun detay vermeyeceğini çok iyi bildiği için cüretkâr bir kaş kaldırdı. Bu Belial'ın onu ısırmak istemesine neden oldu.

"Bir soruyu nasıl kapatacağını biliyorsun, değil mi?" İmplerler bu konuda uzmandı ve siren de belli ki onların numaralarını öğrenmişti.

Kadın sadece gülümsedi.

Adamın dikkati o dolgun ve ısırılasi dudaklara kayarak, "Buraya gel," dedi.

Kızın kaşları çatıldı. "Neden?"

"Çünkü o ağzı istiyorum." "O zaman gel de al."

"Bunu yapmamı istediğine emin misin, Naomi?"

"Neden istemeyeyim ki?"

"Belial seni arkadan sikerken bu masanın üzerinde domalmanla sonuçlanabilir ve o zaman ateşli bir kıça sahip olursun."

Naomi'nin kadınlık organları tahmin edilebileceği gibi tamamen dikleşti. "Şansımı deneyeceğim."

Bunun kendisi için bir hata olduğu ortaya çıktı. Çünkü varlık tarafından dövülmüştü ve varlık onu fena halde pataklamıştı. Yine de, kendine rağmen bundan zevk aldığını itiraf ettiği için buna gerçekten 'hata' diyemeyeceğini düşündü.

Dahası, Belial onun üzerinde başka bir iz bırakmıştı. Tam kıkırda, el izinin bir damgası. Ve ona kızdığında, ona sadece sadist bir gülümseme verdi.

Dudaklarının inceldiğini hissetti. "Bazen iblisimi seni de damgalaması için kışkırtmaya çalıştığına yemin edebilirim."

Varlık omuz silkti. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Naomi bakışlarını çerçeveli tablodan altındaki kartlara kaydırdı. *Lütfen dokunmayın* yazısının altında sanatçının adı ve eserin fiyatı yazıyordu. İkincisini görünce neredeyse ıslık çalacaktı. *Çok pahalı.*

Ama bu galerideki eserlerin çoğu öyleydi.

Yeraltında bulunan bu galeri, yüksek tavanları ve parlak zeminiyle oldukça etkileyici bir yerdi. Düz beyaz duvarlar ve akıllı aydınlatma, etrafta sergilenen eserleri vurgulamaya yardımcı oluyordu.

Tobe'la yediği öğle yemeğinden dolayı hâlâ şişkin hissediyordu, elini karnına götürdü ve bir nefes verdi. Genelde Pazar günlerini çalışma odasında geçirirdi ama Tobe, Luka'nın da işin içine girmesiyle birbirlerini eskisi kadar göremediklerini söyleyerek Yeraltı'ndaki etnik restoranlardan birinde buluşmalarını istemişti.

Tam olarak doğru değildi. Daha çok Tobe onun hayatında başka bir erkek olmasına alışmakta zorlanıyordu. Bu da çapalar için alışılmadık bir durum değildi, bu yüzden ona zaman ayırmaya özen gösteriyordu.

Çıkarken galeriye uğramalarını rica etmişti, böylece buradaki bağlantılarından biriyle konuşabilecekti. Evet, çok seçkin müşterileri olan lüks galeriler bile, daha iyi kâr anlamına geliyorsa imps'lerle iş yapmaya istekliydi. Hatta bazıları müşterileri adına Tobe aracılığıyla iş bile alıyordu.

Naomi beklemeye aldırmadı. Böyle yerlerde dolaşmayı her zaman sevmişti ve buradaki ortam da oldukça rahatlatıcıydı.

İnsanlar etrafta dolaşırken veya küratörlerle sohbet ederken alçak sesle konuşuyorlardı, bu yüzden yankılar çoğunlukla duyulmuyordu. Adaçayı, alçı ve boya kokuları

Ahşap cilası havada dolaşıyordu - bazı bölümlerde diğerlerinden daha güçlüydü.

Hayran olunacak pek çok parça vardı - tablolar, oymalar, üfleme cam işleri ve kitle iletişim araçları heykelleri. Çeşitli bölümler temalara göre düzenlenmiş gibi görünüyordu. Eserin niteliğine bağlı olarak, bazıları duvarlara asılırken, diğerleri masaların üzerine yerleştirilmişti.

Birkaç resim aslında ona aitti. Tabii ki hiçbirisi onun adına değildi, müşterilerine aitti. Ama yine de onları burada sergilenirken görmek ona gurur veriyordu.

Annesi ışığını saklamaktan vazgeçmesi, atılım yapması ve tanınmış bir sanatçı olmak için çalışması için onu sürekli sıkıştırıyordu. Ama Naomi gerçekten de bu yolu tercih ediyordu. Mesele saklanmak değildi; sadece ilgi odağı olmak ona göre değildi.

Tia bunu anlamakta zorlanıyordu, çünkü kendisi de başarının getirdiği her türlü ilgiyi kucaklayacak kadar dışa dönük biriydi. Naomi'nin gölgeler içinde nasıl mutlu olabileceğini anlayamıyordu. Yine de bazı insanlar öyleydi.

Ayak seslerini duyunca döndü ve Tobe'nin ona doğru geldiğini gördü. "Her şey yolunda mı?" "Her şey yolunda," diye onayladı.

"O zaman çıkalım." Oda bölmesinin yanından geçtiler, açık kapıdan geçerek seyrek resepsiyon alanına girdiler ve sonra galeriden hızla çıktılar. Korumasını gören Naomi gülümsedi. "Hey, Kon. Seni bizimle yürümeye davet ederdim ama gelmeyeceğini biliyorum."

Tobe, Naomi'nin dirseğindeki eliyle onu ileriye doğru yönlendirerek, "Öyle de yapmamalı," dedi. "Onun görevi sana eşlik etmek değil, arkanı kollamak. Sen sadece onun dikkatini dağıtacaksın."

Kız ofladı. *Sanırım.*

Yeraltı çıkışına doğru yürüyen yayalara katıldıklarında, Tobe ona hızlıca bir bakış attı. "Sanırım Belinsky ile daha sonra buluşacaksın." Huysuz bir homurtu.

Naomi içini çekti. "Yine onun hakkında homurdanmaya başlama."

"Masum bir yorumdu. Sadece sohbet ediyordum." "Senin iyi sohbet anlayışın Luka'yı kapsamıyor."

"Ona en sevdiğin kişi olduğumu açıkça söyledin mi?"

Yüce Tanrım. "Neden söylemem gereksin ki? Öyle ya da böyle umursaması pek olası değil."

"O kadar emin olma," diye mırıldandı Tobe. "Sana karşı benim hoşuma gitmeyecek kadar sahiplenici."

"Kıskanç olmadığını söylemiştin."

"Ve kıskanmıyorum. Tıpkı senin bir eş alman durumunda kıskanmayacağım gibi. Yine de rahatsız *olurdum*. Birlikte yalnız yaşlanma planımızı mahvederdi."

Naomi kaşlarının çatıldığını hissetti. "Bu ne zaman planımız oldu ki?" diye sordu sesine neşe karışarak.

"Her zaman."

Başını iki yana salladı. "Bu *benim* gelecekteki hedefim değil, bu konuda açık olalım."

"O zaman Belinsky'nin bu 'gelecek hedefine' ulaşmana yardımcı olmadığından emin ol. Ve onu savunmaya başlamadan önce, çekincelerim olması için pek çok meşru nedenim olduğunu unutma. O bir suçlu."

Etraflarındaki kulakların farkında olarak telepatik bir şekilde karşılık verdi: "*Sen de öylesin. Ben de öyleyim.*"

Ama biz gangsterlerle iş birliği yapmayız.

Geçen ay bir tanesi için bir resim sipariş etmiştiniz ve onu yapan bendim.

Yeraltında gizli bir yerde insanlara işkence yapmıyoruz.

Ses tonundaki bir şey kızın gözlerini kışmasına neden oldu. *Luka'nın kasasına girdin, değil mi?* Orası hakkında fısıltılar duymuştu.

Yeryüzündeki cehennem, sana söylüyorum.

Kendini korumadaki eksikliğinden dolayı çileden çıkan kadın bir hırıltıyı güçlükle bastırmayı başardı. *Tüm Prime'ların insanları cezalandırmak için götürdükleri bir yer vardır.*

Jolene'in yok.

Evet var. Yapmasına yardım ettin!

Tobe sıçradı. "Argümanımda delikler açmayı bırak."

"Gerek yok. Açık delikler zaten orada, ben sadece onları işaret ediyorum."

Sonunda asansöre ulaştılar. Duvar panelindeki düğmeye sertçe bastı. *Lou'ya ondan bahsettin mi?*

Hayır, diye cevapladı. Lou'yu sadece bir kez gördüm, o da din adamını gözaltında tuttuğumuz sırada yatak odama geldiğinden beri. Sebep olduğu birçok ölüme bakarak karanlık uygulayıcıyı kesinlikle öldürdüğü hakkında böbürlendi ve sonra gitti. Başlangıçta keşiflik hakkında onunla iletişime geçmediğim için bana hala kızgın.

Tam o sırada asansörün metal kapıları bir *çınlamayla* açıldı.

İçeri adım attılar. Konstantin usulca onlara katıldı ve "yukarı" düğmesine bastı.

Stefan'dan başka bir şey duydun mu? Naomi, onlar yukarı çıkmaya başlarken Tobe'a sordu.

Tobe sırtını duvara yaslayarak kollarını kavuşturdu. *Hayır. Onu etrafta dolanırken de görmedim. Bu işin peşini bırakmaya karar verdiğini umuyorum ama inatçı biri. Iain gibi.*

Iain'in tekrar sapıklığa başlayacağından endişelenmeme gerek olduğunu sanmıyorum.

Belinsky'nin yeraltı dehşet odasında zaman geçirdiğini düşünürsek, seni rahat bırakmaktan mutlu olmasına şaşırmadım, diye şaka yaptı Tobe.

Naomi gözlerini devirdi. "Onun bir ön adı var, biliyorsun."

"Biliyorum."

"Onu kullanmak seni öldürmez."

"Bunu ben de biliyorum."

"Ya da kibar olmak - bunun hiçbir maliyeti yok."

Tobe'un yüzünde sabırsızlık belirdi. "Hey, evine zorla mı girdim? Hayır. Onu ateşe verdim mi? Hayır. Arabasına düz kontak yapıp gezintiye mi çıktım? Hayır."

"Bunlar gerçekten de sırtını sıvazlamam için bir neden değil. Gerçek şu ki, bunları doğal olarak yapmamalısın."

"Her neyse."

Konstantin'le eğlenen bir bakış alışverişinde bulundu.

Sonunda asansör durdu. Üçü birlikte asansörden inip kulüpten çıktılar ve otoparka yöneldiler.

Tobe onu arabasına kadar geçirirken, "Öğle yemeği için teşekkürler," dedi. "Bunu daha sık yapmalıyız." Tobe ona sert bir bakış attı.

Naomi onun omzunu dürttü. "Çarşamba günü öğle yemeği yedik. Diva gibi davranmayı bırak." Onun anlaşılma mırıldanmalarını duymazdan gelerek yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. "Kendine iyi bak."

"Sana da." Ona kısa bir sarılmanın ardından motosikletine doğru yöneldi.

Konstantin'in kendi arabasına yaklaştığını gören Naomi, aracına binmeden önce ona el salladı. Çantasını yolcu koltuğına yerleştirdikten sonra kemerini taktı ve lanet şey hâlâ şiş olan midesine baskı yapınca yüzünü buruşturdu.

Telefonunun bip sesini duyunca çantasından çıkardı. Ella'dan bir mesajdı: *Perşembe günü boş musun? Ben ve kız kardeşim her Cuma bir bilardo salonuna gidiyoruz ama bu hafta Perşembe günü gidiyoruz. Seni onunla tanıştırmak istiyorum ve bizimle gelersen eğlenceli olabileceğini düşündüm.*

Dudaklarının kıvrıldığını hisseden Naomi, "Ben varım" diye cevap verdi. *Sadece bana tam olarak nerede ve ne zaman olduğunu söyle.*

Ella'nın yanıtı hızlı geldi: *Harika. Genellikle 6.30 civarında orada buluşuruz.* Bilardo salonunun adresini ekledi ve sonra *orada görüşürüz.*

Cep telefonunu çantasına geri koyan Naomi, Tobe'un bisikletinin büyük bir gürültüyle gözden kaybolduğunu duydu. Anahtarını arabanın kontağına soktu ve motoru çalıştırdı. Ya da denedi. Sadece tekledi.

Tekrar denedi. Bir tekleme daha.

Kaşlarını çatarak başını eğdi. Ve alçak, uğursuz bir ritmik bip sesi duydu. Midesi altüst oldu. *Lanet olsun.*

Park yerinin ötesindeki karanlık gölge ceplerinden Jonah başparmağını cep telefonunun ekranına bastırdı ve iki araba patladı. Memnun bir şekilde gülümsedi.

Şeytanın fahişesi ve onun koruyucusu artık ölmüştü. Lucifer'in planı bozulmuştu. Çocuk asla doğmayacaktı.

Ve keşişlik yok olmayacaktı.

Çenesini kaldırarak kardeşlerine, "Bu iş tamam," dedi.

"Öyle," diye onayladı Henry, gözlerini park yerindeki alev alev yanan araçlara dikerek. Jonah kaşlarını çatı. "Mutlu olmalısın."

"Bomba kullanmamız hâlâ hoşuma gitmiyor. Bu bizim tarzımız değil."

"Kushiel bunun *tek* yol olduğu konusunda açıktı," diye araya girdi Oslo, her zamanki barışçı tavrıyla.

Henry'nin kaşları kalktı. "Madem tek yol buydu, neden en başında bunu önermedi? Ve Tanrı ne zamandan beri terörist yöntemler kullanmamızı istiyor?"

Duncan'ın dudakları inceldi. "Bir meleği sorgulamak bize düşmez. O Tanrı'nın bir elçisi. Yine de bunu yapmakta ısrar ediyorsunuz. Küfürden başka bir şey değil bu."

Henry, "Başlangıçta onu sorgulamadım," diye savundu. "Ama o değişti." Bakışları diğer kardeşlerin her birinin üzerinde gezindi. "Aranızda Kushiel'in artık o kadar da melek gibi olmadığını kabul eden kimse yok mu?"

Bazıları sadece inatçı bir bakışla karşılık verdi. Ancak İdris ve Van huzursuzca yer değiştirirken, Griff ve Magnus kısa bir bakış alışverişinde bulundular.

Jonah'ın kendisi de rahatsızdı. Çünkü gerçek şuydu ki, evet, Kushiel gerçekten de aylar önce onlara ilk geldiği zamankinden biraz farklıydı.

Melek hâlâ çok yoğundu. Hâlâ ruhani bir parıltı taşıyordu. Hâlâ bir güç aurası taşıyordu. Ama artık huzur ve dinginlik yaymıyordu. Artık kardeşleri rahatlatan ve kendilerini Tanrı'ya yakın hissetmelerini sağlayan sakin bir varlık yaymıyordu.

"Artık bizimle konuşma şekli," diye söze başladı Henry, "sanki biz onun emrinde ve aşağıladığı hizmetkârlarmışız gibi-"

"Ama biz *hizmetkârız*," diye araya girdi Maynard. "Tanrı'nın hizmetkârları. Kushiel onun sesidir; onun emirlerini verir."

"Gerçekten öyle mi?" Henry, sesinde meydan okuyan bir tonla konuştu. "Yoksa bu emirler onun kendi emirleri mi?"

Alban omuzlarını kaldırdı. "Bunun bir önemi var mı? Hem Kushiel hem de Lordumuz aynı şeyi istiyor. *Bizim* istediğimizi istiyorlar."

Henry, "Ama bahse girerim ki diğer kardeşlerimiz *onu* öldürme girişimlerinde her başarısız olduklarında Tanrı geri kalanımıza öfkelenmezdi," diye çekindi.

"Kushiel bu kez öfkelenmeyecek," diye belirtti Jonah. "O öldü. Kutsal Babamızın görevi tamamlandı." "Tamamlandı mı peki?" Henry sordu.

Jonah kaşlarının çatıldığını hissetti. "Affedersiniz?"

Henry omuz silkti. "Kehanetin çevirisi bana hâlâ yanlış geliyor."

İdris'in sırtı dikleşti. "Eski dilleri bilirim; çevirim tamdı."

"Belki. Ama belki de değildir. Ben hâlâ-"

"Otoparkta büyük bir kalabalık toplandı," diye araya girdi Magnus. "Gitmeliyiz. Burada oyalanmamızın bir yararı yok." Bakışlarını etrafta gezdirdi ... ve kaşlarını çatı. "Oslo nerede?"

Jonah kardeşlerinin en son durduğu yere baktı. Orası boştu. "Oslo! Oslo!" Etrafında dönerek adını tekrar tekrar çağırdı, diğerleri de aynısını yaptı.

Yanıt yoktu.

Jonah tekrar arkasına döndü. "Görmüyorum..." Başka bir yokluğu fark edince sözünü yarıda kesti. "Duncan?"

Magnus Jonah'ın kolunu acı verici bir şekilde sıkıca kavradı, gözleri çıkmak çıkmaktı. "Buradan gitmeliyiz. Hemen. Doğru olmayan bir şeyler var."

Jonah'nın midesi endişeyle çalkalandı. "Katılıyorum. Ama Oslo ve Duncan-"

"Gitmeliyiz," diye ısrar etti Magnus... tam o sırada tanımadığı bir erkek aniden arkasında belirdi.

Gözlerinin açıldığını hisseden Jonah, "Çekil!" diye bağırdı. Ama artık çok geçti. Yeni gelen adam Magnus'un tuniğini yumrukladı ve sonra ikisi de havada kayboldu.

Kalan yedi kardeşten küfürler ve soluklar yükseldi.

Nabızı hızlanan Jonah saf beyaz büyüden bir küre yarattı ama nişan alabileceği kimse yoktu. Etrafına bakındı, artık her nefesi kısa ve kesik kesikti. "Neredeler?" *Kimdi* onlar?

Bir hareket dikkatini çekince iki kez baktı. Tanıdık olmayan erkek geri dönüp Griff'in arkasında belirince "Eğil!" diye bağırdı. Uyarısı yine çok geç kalmıştı. Büyü küresini fırlatmadan iki adam da ortadan kayboldu. "Kahretsın!"

"Maynard ve İdris de ortadan kayboldu," diye haber verdi Van, sesi titreyerek. "*Ve* Alban."

Gözle görülür bir şekilde panikleyen Henry, Jonah'yı araçlarına doğru sürüklemeye başladı. "Artık gitmeliyiz, biz-"

Görünmez bir duvar onlara çarparak ikisini de yere düşürdü.

Elindeki küre göz kırparak sönerken, Jonah omurgasına yayılan acıyla homurdandı. *Telekinezi*, diye düşündü. "Saklanmayı bırak ve bizimle yüzleş!" diye bağırdı.

... ama kimse yapmadı. O ve Henry ayağa kalkmaya çalışırken Van'ın da ortadan kaybolduğunu fark etti.

Henry, "İnsanlara arkadan saldırıyorlar, bunu yapamayacaklarından emin olmalıyız!" dedi. O ve Jonah sırt sırta verip gölgeleri taradılar. "Ben hiçbir şey görmüyorum."

Jonah da öyle, ama ... "Oradalar," diye mırıldandı, burun delikleri alevlenmiş, öfke ve dehşet kanına işlemişti. "Her *kimlerse*."

Görünmez bir darbe yanlarına çarptı ve onları misket gibi devirdi.

Jonah, Henry'nin vücut ısısının kaybolduğunu hissetti; artık yalnız olduğunu biliyordu.

Topukların çıkardığı tıkırtı gölgelerin arasından çıkan tanıdık bir kadından önce geliyordu. *Fahişe*.

Jonah'nın yanına çömelip ona ters ters baktı. "Siz salakların üzerime gelmesinden *bıktım* usandım, korumamı neredeyse öldürdüğünüz için öfkelenmekten bahsetmiyorum bile. *Onun* senin kehanetinle hiçbir ilgisi yok ama sen bunu umursamadın. O yüzden bunun canımı yakacak olması *gerçekten* umurumda değil." Adamın saçlarını avuçladı, başını geriye çekti ve boynunu ısırdı.

Tanrım, *yanıyordu*. Kanını içerken asit gibi yanıyordu. İçti, içti ve içti. Bu yanık vücudunda dolaşp onu her seviyede zayıflatırken haykırdı. Sanki ısırtığı ona bir şey enjekte etmişti.

Sonunda dişlerini onun derisinden ayırdı ve alaycı bir tavırla onu yere bıraktı. Sonra bakışları yukarı doğru kayd ve temkinli bir hal aldı.

Acı içini kemirirken bile Jonah onun bakışlarını takip etti. Şık takım elbiseli, uzun boylu bir adam belirdi; yüz ifadesi soğuktu, kara gözleri öfke dolu ikiz küreler gibiydi, derisinin altında yılanlar kıpırdanıyordu.

Jonah yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. "Lucifer," diye dehşet içinde nefes aldı.

Adam bakışlarını fahişeden ayırdı ve Jonah'ya dikti. "Olamaz," dedi, sesi düz ve saf buz gibiydi. "Ben çok, çok daha kötü bir şeyim."

Jonah tam Lucifer'den daha kötü kim olabilir diye soracaktı ki, adam kafasına bir alev topu fırlattı ve her şeyi tüketen bir acı aklından tüm düşünceleri çaldı.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Ölmek üzere olan din adamı yerde acı içinde kıvrılırken Naomi elinin tersini ağzına götürdü ve gözlerini Luka'ya dikti. Kalbi deli gibi çarpıyordu. Burada olmaması gerekiyordu; bilmemesi, *görmemesi* gerekiyordu.

Lanet olsun.

Luka tek kelime etmedi. Sadece ona baktı, soğuk bakışlarının derinliklerinde tehdit titreşimleri dolaşıyordu.

Varlığı onu dikkatle izledi, herhangi bir nefret ya da reddetme işareti aradı, ama onu anlayamadı. Kendisi de anlayamadı. Adam çok içine kapanıktı, gerçek duygu ve düşüncelerini gizlemekte çok iyiydi.

Burada olmak için bir nedeni olmadığına göre, sadece Konstantin'in onu çağırdığını varsayabilirdi. Arabası patlamadan önce korumasına telepat çekerek, şüphelerinin doğru olma ihtimaline karşı kendi aracından inmesi için ısrar etmişti.

Neyse ki adam onu dinlemişti.

Yanına piroportla gitmiş, onu baygın bulmuş -muhtemelen patlamanın şiddetiyle savrulmuştu ama başka bir şeyi yoktu- ve yakındaki bir lamba direğine yaslanmıştı.

Sonra da ava çıktı.

Din adamlarını görür görmez Tobe'a seslenmiş, o da Ciaran'la birlikte hemen ortaya çıkmıştı. İkisi de onları ortadan kaldırmasına yardım etmişti. Dikkat çekmemek için bunu hızlı ve temiz bir şekilde yapmaları gerekiyordu. Konstantin uyanmadan önce her şeyi halledebileceğini düşünmüştü.

Yanılmıştı.

Ve şimdi Luka onun en büyük sırrını biliyordu. Şu anda her ne düşünüyorsa, iyi bir şey olamazdı.

Ciaran'la birlikte onun yanında cisimlenen Tobe, artık ölmüş olan din adamını görünce lanet okudu. "Onu canlı ele geçireceğimizi sanıyordum," dedi Naomi'ye.

Telepatik olarak Elioud'un yaşamasına izin verecekleri ve böylece onu sorgulayabilecekleri konusunda anlaşmışlardı ama ... "Luka bunun farkında değildi."

Tobe ondan lejyona baktı, bakışları hem sert hem de ihtiyatlıydı. Ona bir adım daha yaklaştı, belli ki kendini korumacı hissediyordu. "Eğer orada dikilip onu kontrol edemediği bir şey için yargılıyorsan, siktir olup gidebilirsin."

Luka bu patlamayı görmezden gelerek ölü erkeğe baktı, gözleri amblemdede daraldı. Bakışları bir kez daha onunkilerle kilitlendi. "Tahminimce bir din adamı. Neden senin için gelsin ki?" diye sordu, sesi buz gibiydi.

Bu iyiye işaret *değildi*.

Naomi'nin midesi bulandı. Şimdi yürüyecekti, değil mi? Artık ona aynı şekilde bakamazdı, tam da korktuğu gibi. "Fark eder mi?" diye atıldı, cesareti kırılmıştı.

Adamın gözleri parladı. "Evet, çok önemli."

Beni kandırabilirdi.

Tobe, "Bunu konuşmanın ne yeri ne de zamanı," dedi. Luka dudaklarını birbirine bastırdı. "Haklısın. Değil."

Daniil cisimlendi; muhtemelen telepatik olarak çağrılmıştı.

"Evime gitmem gerek," dedi Naomi, eliyle harap olmuş giysilerini yoklayarak. "Orada konuşabiliriz."

"Yalnız," diye belirtti Luka.

Tobe kaskatı kesildi. "Nome ..."

"İyi olacağım," diye güvence verdi çapasına. "Bu konuşmanın özel olarak yapılması gerekiyor." Eğer Luka onu incitecek *tek bir* şey bile söylerse, Tobe çığına döner ve kendini onun üzerine atardı. Lejyon tam olarak orada durup bunu kabullenmezdi, bu yüzden sonuç kötü olurdu.

Ciaran ona, "Ben ve Tobe cesetlerden kurtulacağız," dedi.

Luka kaskatı kesildi. "Cesetler çoğul mu? Din adamı yalnız değil miydi?"

"Buradan çıktığımızda her şeyi açıklayacağım," dedi Naomi.

Tobe'un yanağındaki bir kas gerildi. "Bana ihtiyacın olursa, Nome, elini uzat."

"Ararım." Birkaç dakika sonra çevresi kısa süreliğine bulanıklaştı ve sonra o, Luka ve Daniil yaşam alanında duruyordu. Prime'ına hızlıca bir göz attıktan sonra ışınlayıcı ortadan kayboldu.

Luka okunamayan bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "İyi misin?" Sert bir dille sorulmuş bir soruydu.

Sorma zahmetine girmesine şaşırان kız boğazını temizledi. "İyiyim. Yaram yok. Konstantin seni telepatiyle mi gönderdi?"

"Evet, gönderdi," diye doğruladı Luka. "Asıl soru şu: *Sen* neden yapmadın?"

Gözlerini kırptırdı. Arabası havaya uçurulmuştu. Bir grup din adamı onun için gelmişti. Onlardan birinden beslendiğine tanık olmuştu. Ve ... "Sorunuz *bu* mu?"

"Oh, başka sorularım da var." Kelimeler alçak sesle söylenmişti. Kırpılmıştı.

Curt. "Daha birçokları."

Eminim öyledir.

"Bana din adamlarından bahset."

Neden anlatsındı ki, adamın bir daha dönmek üzere evinden çıkıp gitmeye niyetli olması son derece muhtemeldi. Yine de Konstantin bu gece ölebilirdi. Onu keşiliğın varlığından habersiz bırakarak tehlikeye attığını düşünmemiştir; onu hedef alacaklarını düşünmemiştir. Bu yanlış hesaplama korumanın hayatını kaybetmesine neden olabilirdi. En azından durumu açıklayabilirdi.

"Din adamları *Lemures* olarak bilinen bir tarikatın parçası," diye açıkladı.

"Bombalı araçlardan onlar mı sorumluydu?"

Başını salladı. "Tobe, Ciaran ve ben onları indirirken konuştuklarını duydum."

"Neden seni hedef aldılar?"

Tereddüt etti, dudaklarını yaladı. "Muhtemelen Nefilim'in ilk torunlarından biri tarafından yazılmış eski bir kehanete rastladılar. Onu tercüme ettiler; belirli bir kadının Deccal'i doğuracağını söylediğine inanıyorlar,

Bazı şeytani yardımlarla tarikatı ve onların iplerini elinde tutan kişiyi yok edecek."

Luka'nın kaşları çatıldı. "Bunun seninle ne ilgisi var?"

Naomi yüzünü buruşturarak başının arkasını kaşdı. "Benim kehanetteki kadın olduğuma inanıyorlar. Kuklacılarının karanlık bir uygulayıcı olduğundan oldukça eminiz. Belli ki kehanete inanıyor, çünkü hayatta kalması için benim ölmem gerektiğini düşünüyor."

"Oldukça eminiz," diye yineledi. "Biz kim?"

"Ben, Tobe, annem, Alfie, Jolene, çapası, Khloë ve Ciaran." Ve Lou, ama henüz bundan bahsetmedi.

Luka'nın gözleri kısıldı. "Bu gece din adamlarıyla ilk karşılaşman değildi o zaman?"

Luka'nın ses tonundaki ipeksi tehdit karşısında ense kökleri sızladı. "Hayır."

Burun delikleri alevlendi. "Yani tehlikenin peşinizi bırakmayacağını biliyordunuz... ve bana ya da Konstantin'e bundan hiç söz etmediniz, öyle mi?"

Naomi içten içe irkildi. "Evet."

Gözlerinde çok karanlık bir şey parladı, ama sanki soğukkanlılığını korumaya çalışıyormuş gibi bu duyguyu çabucak bastırdı. "Ne zamandır senin için geliyorlar?"

"Yaklaşık bir aydır."

Çenesini sıktı, dişleri gıcırdadı. "Onlardan daha çok var mı?" "Muhtemelen."

Manastırın yerini bulmaya çalıştık ama

Şimdiye kadar hiç şansımız olmadı. Karanlık uygulayıcının onları manipüle etmek için melek kılığına girdiğini düşünüyoruz. Kulak misafiri olduğum kadarıyla kendisine Kushiël diyor. Bunun Ceza Meleği'nin adı olduğundan oldukça eminim, bu yüzden neden bu ismi seçtiğini açıklıyor."

"Din adamları neden kehanetin senden bahsettiğine inansınlar ki?"

"Sahip olduğum bir doğum lekesiyle eşleşen bir sembol içeriyor."

Luka'nın kaşları çatıldı. "Her santimini defalarca inceledim ve tek bir doğum lekesi bile görmedim."

"Rahiplerin bana gelmesine neden olan şeyin bu olduğundan şüphelenmeye başladıktan sonra kapatıcı ile kapatmaya başladım."

"Sana ilk ne zaman geldiler?"

"Jolene'le pizzacıda buluştuğunuz akşam. Bir haftadan biraz fazla bir süre sonra, işten eve dönerken etrafımı sardılar. Ondan yaklaşık iki hafta sonra tekrar evime girdiler. Şimdiye kadar hiçbir şey olmadı."

"Yani aslında hayatına girdiğim günden beri tehlikenin tam ortasındasın ve benim bundan hiç haberim yok," diye özetledi, sesi alçak bir öfke gümbürtüsüydü.

Naomi içten içe ürperdi. "Esasen."

Gözlerinde sert ve karanlık bir şeyin parıltısı gelip gidiyordu. Yılanlar yüzünün ve boğazının derisinin altında sürünüyor gibiydi ve ona iblislerinin kızgın olduğunu söylüyordu.

Adamın ağzından "*Siktir et bu boku*" lafını çıkarıp gitmesi için kendini hazırlarken midesi bulandı. Varlığı da bunu bekliyordu ve dışarı çıkarken ona yeni bir göt deliği açmayı planlıyordu.

"Benden bir şeyler sakladığımı biliyordum," dedi Luka, sesi ürkütücü derecede düzdü. "Bu konuda bana karşı çok açıktın. Ama başının üzerinde Iain dışında bir tehdit olup olmadığını kendime sormadım, çünkü hiçbir şekilde gergin ya da korkmuş görünmüyordun."

Korkmamıştı, keşişliğin hayatı için gerçek bir risk oluşturduğuna inanmıyordu. Büyü kullanabiliyorlardı, evet, ama o daha güçlüydü. Patlayıcı kullanacaklarını hiç düşünmemişti. "Ben-" Luka öfkeyle ona doğru yürürken sözünü kesti.

"Neden bana bunların hiçbirini anlatmadın?" Yüzünü onunkine doğru eğdi ve bakışlarını onunkilere sabitledi. "Bunun beni ilgilendirmediğini söyleme Naomi. Seni kendime ait ilan ettim, bu konuda çok nettim. Sana yönelik olası herhangi bir tehlike kesinlikle beni ilgilendirir."

Ağır bir nefes verdi. "İki nedenden dolayı hiçbir şey söylemedim. Birincisi, kesinlikle mecbur kalmadıkça seni bu karmaşanın içine sürüklemek istemedim. İkincisi, sana tüm gerçeği söyleyemezdim; sana yalan söylemek zorunda kalırdım."

"Ne hakkında?"

Soruyu geçiştirmeyi düşündü. Ne de olsa kalmayacaktı. Onun ne yaptığına tanık olduğunu bile söylememişti, şok edici

Olması gerektiği halde, sanki onu engellemek için. Bu da kabul edemeyeceği anlamına geliyordu.

İblisi onu sessiz kalmaya zorluyor, ona hiçbir cevap borçlu olmadığını düşünüyordu. Sadece ona değil, kendisine de kızgındı. Çünkü belki de Naomi'nin kan içme ihtiyacını görmezden gelebileceğine inanmaya başlamıştı. Görünüşe göre Naomi'nin onun için yeterince önemli olmadığı gerçeği, varlığının onun yüzünü tırmalamak istemesine neden oldu.

Ve bu *acıttı*.

Bunu kabul edemeyeceğini bilmiyorsun, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses.

Varsayımlarda bulunuyorsun çünkü kendini en kötüsüne hazırlıyorsun.

Doğru. Bunu görmezden gelmeyeceğine karar vererek ona kötülük mü yapıyordu? Belki de. Gerçek şu ki, ona her şeyi anlatıp anlamasına yardımcı olmadıkça tepkisinin ne olacağını tam olarak bilemezdi. Bunu şimdi ve burada yapmazsa, bunun sonucunda çekip giderse, asla kesin olarak bilemeyecekti.

Ve bilmek istediğini fark etti. "Ne hakkında?" diye tekrarladı.

Kadın hazırlıklı bir nefes aldı. "Kehanet aslında yanlış değil, sadece din adamları onu düzgün bir şekilde tercüme etmemişler. Şeytanın çocuğunu doğuracağımı söylemiyor. Benim şeytanın çocuğu *olduğumu* söylüyor. Ki bu doğru."

Tamamen hareketsiz kaldı. "Sen Lucifer'in kızı mısın?" "Evet."

Bir fısıltı.

"Lucifer'in kızı mı?"

"Evet," diye tekrarladı, sesi bu kez biraz daha güçlüydü.

"Onun tüm çocuklarının cehennemde yaşadığını sanıyordum."

"Ben bir istisnayım." Tekrar alt dudağını kaşımaya başladı. "Ve senin de gördüğün gibi, onun laneti bana miras kaldı."

Luka kaşlarını çattı. "Lanet mi?"

"Bu tüm düşmüş melekler için mi yoksa sadece onun için mi geçerli bilmiyorum ama düştüğünde lanetlenmişti. Hayatta kalmak için yemek ve suya ihtiyaç duyduğu kadar kana da ihtiyaç duymakla lanetlendi. Ve DNA'sını bana aktarırken bunu da aktardı."

"Yani insanlardan mı içiyorsun?" diye sordu, sesinde sahiplenici bir tizlik vardı.

"Normalde hayır. Isırığım zehirli. Öldürmez ama *çok* acı verir. Tobe'un kan ve vitamin gibi şeyler içeren şişelenmiş içecekler yapan vampir bağlantıları var. Ona sık sık bunlardan satıyorlar ve o da bana veriyor."

Luka gözle görülür bir şekilde farkına vardı. "Senin smoothie'lerin." "Benim smoothielerim," diye onayladı.

Gözlerinde dalgın bir parıltı belirdi. "Geçen gece beni ısırдың."

"Kan akmadı ama kıl payı kurtuldum." Biraz *fazla* yakındı. "Sanırım tüm bunları neden çoğu insandan sakladığımı anlayabilirsin."

"Bunu kim biliyor?"

"Sadece din adamının durumundan haberdar olan insanlar - ki buna Lou da dahil. Son zamanlarda karanlık uygulayıcıları öldürme çılgınlığı sırasında Kushiell'i öldürdüğünü sanıyordu ama durumun böyle olmadığı açık." Bunu öğrendiğinde çok öfkelenenecekti.

Luka uzun süre sessiz kaldı, ifadesi hâlâ okunamıyordu. "Kabullenme. İblisinizin bir şeyi kabul etmem için bana ihtiyacı olduğunu söylemişsiniz. Kastettiğin şey buydu."

"Evet. Bundan kimseye bahsedemezsin, Luka."

Yüzünde kırgın bir öfke dalgalandı. "Gerçekten bunu yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum, çünkü şu anda aklından neler geçtiğini anlayamıyorum. Bu tür şeyler hafif ya da neşeli değildir. Bak, din adamlarıyla ilgili bilgiyi senden sakladığım için üzülmede haklısın. Eğer Elioudlar senin hayatını sona erdirmek için aptalca bir kutsal görevde olsalardı ve sen bunu benden saklasaydın, sana çok kızardım. Ben sadece ... Sana yalan söylemek istemedim. Senden bir şeyler saklamak başka bir şey. Yalan söylemek başka bir şey. Sana her şeyi anlatamazdım, bu yüzden hiçbir şey söylememeye karar verdim."

"Yanlış Naomi, bana her şeyi anlatabilirdin."

Öfkelenerek meydan okudu: "Benim yerimde olsaydın sen de söyler miydin? Bana Lucifer'in baban olduğunu ve senin de ona ihtiyacın olduğunu söyler miydin?"

hayatta kalmak için kan içmek? Sana katıksız bir tiksintiyle bakmamı göze alır mıydın?"

Kaşları çatıldı. "İğreneceğimi mi düşündün?" "Öyle değil mi?"

"Hayır. Kan içmek senin için bir fetiş değil. Başka seçeneğin yok. Ben senin adına kızgıyım. Bu Lou'nun lanetiydi. Asla senin olmamalıydı." Bakışları onunkilere ok gibi saplandı, onu soğukkanlı görüntüsünden sıyırdı ve her şeyi gördü. "Gerçeğin tamamını öğrendiğimde çekip gitmemi bekliyordun."

Kadın zayıf bir omuz silktilti ve bakışlarını onun göğsüne indirdi. "Öyle yaparsan seni suçlamam." Ama şeytanı suçlayabilirdi.

Uzun bir sessizlik anı geçti. "Sırların ortaya çıkarsa duyduklarımın hoşuma gitmeyeceği konusunda beni uyarmıştın. Ne olursa olsun benim için hâlâ önemli olduğunu açıkça belirtmiştim. Ve öylesin." Çenesini kavradı ve başını yukarı doğru eğdi, koyu renk gözleri onunkilere dikildi, başka tarafa bakmasına izin vermedi, ona saklanacak yer bırakmadı. "Hiçbir yere gitmiyorum. Ve sana haberlerim var Naomi-sen de öyle."

Sözlerinin nüfuz etmesi birkaç saniye sürdü. "Ah... üzgünüm?"

"Benim için bu kadar önemli hale geleceğini tahmin etmemiştim. Böyle olacağını hiç tahmin etmemiştim. Sanki bir şekilde içime doğdu. Bunu kendimize ya da birbirimize itiraf etmemiş olabiliriz ama şu anda sahip olduğumuz şey sığıltan olabildiğince uzak. Bunu değiştirmeye ya da seni bırakmaya hiç niyetim yok."

"Ne zamandan beri?"

"Birkaç dakika önce, yüzünde yenilmiş ve temkinli bir ifadeyle bana baktığından beri. Seni terk etmemi beklediğini biliyordum ve bunun asla yapmayı planladığım bir şey olmadığını fark ettim." Şaşkınlıkla başını salladı. "Bunu nasıl yaptın, sahip olduğum tüm savunmaları nasıl atlattın hiçbir fikrim yok ama yaptın. İşte buradayız. Her şey bitti. Bana kalan tek şey seni resmen eşim olarak kabul etmek ve bunu yapacağım. Artık geri dönüş yok. Ne benim için, ne de senin için."

Luka sözlerinin güven verici olmasını istemişti ama kulağa daha çok bir tehdit gibi geliyordu. Şu anda içinde hiç kibarlık yoktu. Sıcak öfke kanında dolaşıyor, iblislerininkini körüklüyordu. İntikam ihtiyaçları dördünün de içini parçalıyor, doyurulmayı talep ediyordu. O rahibi öldürmek yeterli olmamıştı. Yakınından bile geçmemişti.

Rahipler ve melekleri Naomi'yi ölüm için işaretlemişlerdi. Onu birçok kez hedef almışlardı. Dört ayrı lanet olayda onu bu dünyadan, *kendisinden* almaya çalışmışlardı. . . ve bu geceye kadar hiçbir şeyden haberi olmamıştı.

O pislikleri avlama dürtüsünün önüne tek bir ihtiyaç geçmişti. Naomi'yi güvenli bir yere kapatma ihtiyacı. Koruyucu içgüdüleri alev alev yanıyordu ve bu alevler yakın zamanda sönmeyecekti.

Derisinin gerildiğini hissetti; şeytanlarının öfkeyle kıvrılırken yine derisini zorladıklarını biliyordu. Yine de Naomi'yi onları karanlıkta tuttuğu için suçlayabilir miydi? Zihinsel olarak hayır. Sırlarını korumasının ne kadar önemli olduğunu tam olarak anladığında değil.

Lou'nun babası olduğunu duyduğunda yaşadığı şok iliklerine kadar işlemişti. Birçok kez Lou'nun kendisinden ne saklıyor olabileceğini düşünmüştü. İçten içe birçok teori üzerinde kafa yormuştu. Ama bir kez olsun, kısacık bir an için bile olsa, *bunu* düşünmemişti.

Yine de çok şeyi açıklıyordu. İnsanlarla yakınlaşmaktan neden çekindiği, biyolojik babasından neden bu kadar az bahsettiği ve babasının neden pek ortalıkta olmadığı gibi. Böylesi onun için daha güvenliydi.

Kan içme ihtiyacına gelince... evet, bu da başka bir şok olmuştu. Ve yine, bunu başkalarıyla kolayca paylaşmaması çok doğaldı. Yine de bir parçası bunu kendisinden sakladığı için ona kızgındı. Çünkü bu kadın bir şekilde onun için her şey demekti.

İlişkileri ilk başladığında, aralarındaki cinsel kimyayı yok etmenin hiç de kolay ve hızlı olmayacağını farkındaydı. Ama onu önemseyebileceğinden ya da bu duygunun ne kadar *kuşatıcı* olabileceğinden şüphelenmemişti bile.

Onun içine boşalmaya zorlandığını hissettiğinde başının belada olduğunu anlamıştı. Ona karşı hissettiği her şeyi çok yakından incelemek istemediği için bunu bilerek görmezden gelmişti; onu sıkıca kavrayan cinsel ihtiyaç ve ilkel sahiplenmeyle başka duyguların iç içe geçtiğini görmek istememişti.

Bağ kurmak Luka'ya doğal gelmiyordu. İnsanların yakınlaşmasına izin verme konusunda iyi değildi. Ve şüphesiz yetiştirilme tarzının bir yan ürünü olan derin duygularıyla arasındaki hafif kopukluk bunu daha da zorlaştırıyordu.

Hayatını yalnız geçirme ihtimalinin yüksek olduğunu her zaman biliyordu. Sadece bir kadına sahip çıkacağını hiç düşünmemişti ve üç varlığının da buna katılacağı bir senaryoyu hayal edemiyordu. Bu yüzden kendini göreceli bir yalnızlık hayatına hazırlamıştı. Kendini birinin ortağı olmaya hazırlamamıştı. Babasının derslerinin onu şekillendirdiği yollara katlanabilecek bir kadın olacağını düşünmemişti.

Emin olduğu tek şey, kolay bir eş olmayacağıydı. Bağlandığı her şeyi ne kadar sahiplenebileceğini biliyordu - babası tüm çabalarına rağmen bu eğilimini asla bastıramamıştı. Luka bir şeye böylesine sıkı sıkıya bağlandığında, tıpkı Naomi'ye yaptığı gibi, onun üzerine titrer ve onu takıntı haline getirirdi.

"Ciddisin," diye hayret etti Luka, onun düşüncelerini yarıp geçerek.

"Tamamen," diye onayladı.

Kadın şaşkınlıkla ona bakmaya devam etti. "Luka, az önce sana ağır bir şey fırlattım. *Gözünün önünde birinden* beslendim."

"Besledin. Ve yalan söyleyemem, hepsi büyük bir şok oldu. Ama bunların hiçbiri ne istediğimi ya da ne hissettiğimi değiştirmiyor."

Kekeledi. "Belki şu anda değil. Ama ya sonra? Ya tüm etkisi seni vurduğunda?"

"Bana çoktan çarptı. Vurmasaydı bile, vurduğunda vereceğim tepki aynı olurdu. Bir kadından uzaklaşmak için hiç mücadele etmedim. Belki bu beni bir pislik yapıyor ama durum böyle. Seni terk etmek mi? Böyle bir şey olmayacak Naomi, olmayacak işte. Tam tersi olsaydı ve ben bütün o şeyleri senin üzerine yıksaydım benden uzaklaşır mıydın?"

Kızın kaşları çatıldı. "Hayır."

"O zaman bunun benim için hiçbir şeyi değıştirmedigine inanmak sana neden bu kadar zor geliyor?"

Ellerini sıkıp açıyor, nefes alıp verişı hızlanıyordu. "Belki kabul edersin diye düşünmüştüm ama aynı anda beni eşin olarak kabul etmek istediğini söyleyeceğini hiç beklemezdim. İkincisini yapacağından emin *değildim*. Umabileceğim en iyi şeyin bir ilişkiyi denemeye hazır olman olacağını düşünmüştüm."

"Yanılmışsın. Bir ilişki isteyeceğimi umduğunu duymak içimi rahatlattı, çünkü bu aynı fikirde olduğumuz anlamına geliyor. Genelde onlardan kaçındığını biliyorum ama şimdiye kadar nedenini tam olarak bilmiyordum."

Yutkundu. "Bu sadece korumam gereken sırlarım olduğundan değil. İlişkilerim *hep* kötüye gitti. Erkekler kaçınılmaz olarak şarkımın erkeklerin dikkatini nasıl çektiğiyle başa çıkamayacakları bir noktaya geldiler. Bu benim kontrol edebileceğim bir şey değil ama er ya da geç bu yüzden bana kızmaya başladılar. Başka erkekler beni süzdüğünde ya da bana asıldığında bana eşek gibi davranıyorlardı -sanki bundan *hoşlanıyormuşum* gibi- ve hatta bu teklifleri kabul edip onları aldattığım paranoyasına kapılıyorlardı."

Luka ağzının gerildiğini hissetti. "Geçmişindeki erkekler kendi güvensizliklerinin ve kıskançlıklarının bedelini sana ödeten zayıf heriflerdi. Bu benim asla yapacağım bir şey değil Naomi. Başka erkekler izinsiz girmeye çalışsaydı, kesinlikle bununla ilgili bir sorunum olurdu. Ama öfkemi hak eden *onlar* olurdu, sen değil. Ve seni asla aldatmakla suçlamam; birine bu şekilde ihanet edemeyecek kadar sadıksın."

Gözlerini kırıştırdı. "Bundan çok emin gibisin."

"Eminim. Seni tanıyorum. Şimdiye kadar kendinle ilgili bazı gerçekleri saklamış olabilirsin ama ben seni hâlâ tanıyorum. Ve ikimizin de burada aynı şeyi istediğimizi biliyorum - sadece bir ilişkiyi denemek için değil, kalıcı hale getirmek için. İstemeseydin şimdiye kadar aksini söyledin."

Dudaklarını sıkıca kapattı. Kadının bunu inkâr etmemesi adamın içinde bir şeyleri yatıştırdı.

Ellerini onun saçlarının arasına soktu. "Daha önce hiç birini geri dönölmez bir şekilde benim olarak sahiplenme dürtüsü hissetmemiştim. Ama senden ayrılmayı reddediyorum. Zaten senin de beni istemediğine eminim. O yüzden artık tamamen benim olduğunu kabul et. Kabul etmek zorundasın Naomi. Ne ben ne de varlıklarım sana başka bir seçenek sunmayacağız."

"İblislerin gemide mi?" diye sordu Naomi şaşırarak.

"Konu sen olduğunda dördümüz de tamamen uyum içindeyiz. Başından beri öyleydik."

Onu öpmeye gitti ama Abraxas yüzeye doğru hamle yaptı ve "Seni tutmaya haftalar önce karar vermiştim" dedi.

Gözlerini iki kez kırptırdı. "Hiçbir şey söylemedin. Ve bu konuda iyi olup olmadığımı *sormayı* akıl edemediğin için sana minnettar olduğumu söyleyemem."

Varlık omuz silkti. "Benim olmaya evet diyeceğin belliydi."

Zorba bir kaşını kaldırdı. "Ne küstahlık ama."

Dagon, Abraxas'ı kenara iterek üstünlüğü ele geçirdi. "Küstahlık değil. Gerçek." Omuzlarını sıkıca kavradı. "Sana sahibiz. Sana her zaman sahip olacağız. Kaçış yok."

Belial sözü devraldı ve şöyle dedi: "Bununla tartışmamak en iyisi. Bunu yapmak hiçbir şeyi değıştirmez. Olan oldu." Sonra geri çekildi, sanki bir yanıt için etrafta dolanmak Naomi'nin bir seçeneğı olduğunu ima etmekmiş gibi.

Naomi Luka'ya homurdandı. "Varlıklarınız çok cesur piçler."

"Öyleler," diye kabul etti. "Ve söylediklerinin her kelimesinde ciddiydiler. Tıpkı benim gibi."

"Lou'nun DNA'sını paylaşmama rağmen mi?" "Yine de."

"Kan içmem gerekse bile mi?"

"Yine de." Elleriyle kızın yüzünü çerçeveledi. "Bebeğim, hayatta kalmak için kan tüketmen gerekmesi umurumda değil, yeter *ki* hayatta kal."

Naomi tekrar yutkundu, göğsü duygularla zonkluyordu. Kahretsin, adam onu tam da duygularından vurmayı biliyordu. Ona söylediğı her güven verici sözle içi daha da erimişti. Neredeyse tıkanmak üzereydi. "Emin misin?"

"Emin olmaktan da öte." Parmak ucunu usulca yüzünün bir tarafında gezdirdi. "Böyle bir diyet tuhaflığım olduğu için beni yargılar ya da reddeder miydin?"

Kıs kıs güldü, dudakları kıpırdadı. "Diyetle ilgili bir tuhaflıktan biraz daha fazlası ama hayır."

"O zaman işte böyle." Dudaklarını onunkilerin üzerine fısıldadı. Nazikçe. Çok nazik. Ama gözleri kızınkileri delip geçerken çelik gibiydi. "Bunu şimdi kilitliyoruz. Sen benimsin. Ben de senim. Kalıcı olarak."

Sanki tartışacakmış gibi. Tek bir parçasının bile bunu yapmaya niyeti yoktu. Ve şimdi, onu kanatmayı istemek yerine, varlığı sadece onu elinde tutmak istiyordu. Çünkü ona tam da ihtiyacı olan şeyi vermişti: kabul görmek.

"Artık sır yok," diye bastırdı. "Eğer gelecekte bir şey olursa, *bana söyleyeceksin.*"

Kadın rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Senden sakladığım bir şey daha var."

"Neymiş o?"

"Sana göstermem daha iyi olur." İkisini de doğruca çalışma odasına götürdü.

Kırmızı-mor alevler sönerken kaşlarını çatı. "Basit bir cehennem ateşi yaratamıyor musun?"

"Yapabiliyorum ama sadece kürelere şekil verebiliyorum. Onu piroport yapmak için kullanamam.

-Bu hediye benim Lou'dan gelen parçamdan geliyor. Onun ateşi ultraviyole. Ama hem iblis hem de düşmüş melek olduğum için benim ateşim biraz farklı gibi görünüyor. Her neyse" -odayı işaret etti- "kilitli kapının ardında ne olduğunu bilmek istiyordun."

Bakışlarını etrafta gezdirerek her şeyi inceledi. "Burası bir sanat atölyesi." Dikkati tekrar ona yöneldi. "Sen Tobe'un müşterilerinin kullandığı hayalet sanatçılardan birisin." Bu bir varsayımdan çok bir ifadeydi.

"Evet," diye onayladı. "Şaşırmış görünmüyorsun."

Omuz silkti. "Zaten tahmin etmiştim."

"*Tahmin* ettin mi?"

"Bazen boya kokuyorsun. Belli belirsiz ama yine de. Ve pizzacıda ne kadar az saat çalıştığın, ikinci bir çalışma tarzın olduğunu açıkça gösteriyordu.

Gelir. Parçaları bir araya getirmek zor olmadı." Vay anasını.

"Bütün inin biliyor mu?"

"Hayır. Böyle olmasını tercih ederim. İlgi odağı olmayı sevmiyorum.

"Doğru."

Başını eğdi. "Özel dedektifin aradığı hayalet sanatçı sen misin?" "Evet, ama o bunu bilmiyor."

Luka gözlerini kıstı. "Emin misin?"

"Kesinlikle. Müşterisi de bundan şüphelenmiyor. Tobe'la konuşmak için annemin dükkânına geldiğinde yüzüme bile bakmadı. Asıl sorun sadece din adamları ve onların kuklacıları."

Yüzü sertleşti. "Çok uzun süre sorun olmayacaklar. Gerçek şu ki, onlar zaten ölü. Kimse benim olanla oynayıp yaşayamaz, özellikle de söz konusu sen olduğunda."

İblisi bunun üzerine titredi ve sonra direksiyona geçmek için yüzeye koştu. "Ona iyi davranacaksın," diye emretti. *Kelimenin tam anlamıyla emretti.*

"Elbette olacağım," dedi Luka ona. "Tıpkı senin gibi onun da güvende, mutlu ve iyi olmasını istiyorum."

Varlık burnunu çekti. "Yine de ona zarar verirsen seni öldürmeyi planlıyorum." "Yapabileceğinden çok emin görünüyorsun."

"Çünkü ben öyleyim. Sen de öyle olmalısın."

Ön kapı çalınınca Naomi'nin şeytanı geri çekildi. "Muhtemelen Tobe ve diğerleri beni kontrol etmeye geliyorlardır," diye çekindi. "Hepsini bilgilendirmiştir." Kendisini ve Luka'yı koridora ıslınladı ve ön kapıyı açtı.

Önce Jolene içeri girdi. "Burada her şey yolunda mı?" diye sordu bakışları Naomi'den Luka'ya kayarak.

Naomi ona "Her şey yolunda," diye güvence verdi.

Tia, Alfie ve Tobe, Başbakanlarının arkasından içeri girdiler. Naomi kendini kucaklaşmaların, nasılsınların ve iyi ki varsınların arasında buldu.

Hepsi oturma alanına doluşurken Tia, Naomi'ye yeniden odaklanmadan önce Luka'ya hızlıca bir bakış attı. "Sanırım şu anda nerede olduğunuzu tam olarak biliyor.

endişelendin mi?"

"Ona her şeyi anlattım," diye onayladı.

"Naomi gibi onun sırları da benimle güvende," diye yemin etti Luka. "Eşime asla ihanet etmem."

"Eş mi?" Jolene yankılandı, sesi Tobe'un boğuk lanetini bastırıyordu. "İşlerin bu yöne doğru gittiğini hissediyordum. Haklı çıkmak her zaman güzeldir."

"Ben de bundan şüphelenmiştim." Tia ona dikkatle baktı. "Ne de olsa bebeğimi sahiplenmemek için aptal olmak gerekirdi. Ve sen bana aptal gibi gelmiyorsun."

"Ona göz kulak olacağına inanıyorum," dedi Alfie ona. "Zaten daha azına izin vermezdi."

"Burada çekinceleri olan tek kişi ben miyim?" Tobe Luka'ya sert bir bakış fırlattı. "Onu incitmek istemiyor olabilirsin ama kabul edelim ki çok fazla düşmanın var."

"Ona hiçbir zarar gelmeyecek," diye yemin etti Luka, yüz ifadesi ciddiydi.

"Sırf sen öyle diyorsun diye mi?" Tobe homurdandı. "Bu işler böyle yürümez. Ve sana kutsal olmayan her şey üzerine *yemin ederim* ki, eğer ona bir şey olursa-"

"Onu tehdit etmeyeceğine söz vermiştin," diye hatırlattı Naomi dirseğini Tobe'un kaburgalarına saplayarak.

Tobe'un omuzları bir kalkıp bir iniyordu. "Ben bir şeytanım, verdiğim sözlerin hiçbir anlamı yok."

Lord yukarıda. "Bu bir istisna olsun."

Tobe, "Onunla en başından bir anlaşmaya varırsak daha iyi olur," diye ısrar etti.

Kadın kollarını çırpı. "Ne anlaşması?" "Eğer sana zarar gelirse, onu öldürürüm. Bu kadar basit."

"Bir lejyonu öldürmek mi? Gerçekten mi?" İblisi bu fikir karşısında homurdandı. Bir kediye vaftiz etme şansı daha fazlaydı.

Luka ona daha da yaklaştı. "Naomi, sorun değil. Ella'nın eşini birçok kez tehdit ettim. Çoğu iblis, söz konusu çapaları olduğunda böyle tehditler savurur. Ben de farklı bir şey beklemezdim."

Tobe kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Yani aramızda bir anlaşma mı var?"

"Hayır," diye yanıtladı Luka. "Uyarılar başka bir şeydir. Üzerime gelersen bunun acısını çekersin. Naomi'nin çapası olmak seni kurtarmaz."

Tobe acı dolu uzun bir an boyunca ona baktı. "Güzel." Ne yapacağını şaşırması bir halde kaşlarını çatı. "Bu neden iyi olsun ki?"

"Bir eşte acımasızlık olumlu bir şeydir," dedi Tobe. "Bu, seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapma şansının daha yüksek olduğu anlamına gelir. Bu benim işime gelir."

Varlığı gözlerini devirdi. "Eh, sen mutlu olduğun sürece," diye tersledi Naomi.

Annesi eğlenerek gülümsedi ve sonra tekrar Luka'ya döndü. "Kendimi resmen tanıtmadım, değil mi? Ben Tia, Naomi'nin annesiyim. Bu Alfie, eşim."

Luka başını eğerken bakışları Tia'dan Alfie'ye doğru dans etti.

"Son derece güçlü zihinsel kalkanlarınız var," diye yorumladı Tia.

Başka bir deyişle, onun düşüncelerini okuyamıyordu. Bu rahatlatıcı bir şeydi.

"Anladığımı kadarıyla hepiniz bu gece din adamlarına ne olduğuna dair tüm hikâyeyi öğrenmek istiyorsunuz."

"İstiyoruz," dedi Jolene koltuğa gömülerek. "Anlatın bize."

Naomi de öyle yaptı. Doğal olarak, anlattıkları bir sürü küfür, öfke patlaması ve din adamlarıyla Kushiell'in çok acı verici bir ölümle karşılaşacaklarına dair sözlerle karşılandı.

Alfie, "Bomba kullanmaları kutsal olmaktan çok uzak," diye yorum yaptı. "Görünüşe göre keşişliklerini korumak için 'doğru yoldan' uzaklaşmaya hazırlar."

"Hangi yöntemi kullandıklarının bir önemi yok, başarılı olamayacaklar," diye yemin etti Luka. "Ve Naomi'ye zarar verdikleri için ölecekler."

"Böylece şeytanın çocuğunun bir lejyonun yardımıyla tarikatı ve onun kuklacısını alaşağı edeceği kehaneti gerçekleşmiş olacak," diye düşündü Tia. "Ama kehaneti görmezden gelselerdi, muhtemelen bu asla gerçekleşmeyecekti. İronik."

"Onların yerini bulmak için girişimlerimizi hızlandırmamız gerektiğini söyleyebilirim," diye başladı Jolene, "ama elimizdeki her şeyi onu ortaya çıkarmak için harcadık. Elimizdeki küçük ipuçlarıyla bile aramalarımız sonuçsuz kaldı. Bir manastırın yerini tespit etmek bu kadar zor olmamalı."

Luka ona döndü. "Bana bu ipuçlarından bahset. Ben de kendi kaynaklarımı seninkilere ekleyeceğim. İkimiz birlikte bu din adamlarını bulabiliriz. Sadece onları yok edecek kişinin *ben* olacağımı unutmayın."

Jolene'in yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Onları alt etmen gereken kişi ben değilim. Naomi'yi tanıyorsam, oraya ilk o varacaktır."

Çok da haklıydı.

Annesi, Alfie, Jolene ve Tobe gittikten sonra Luka psişik olarak Daniil'i çağırdı. Işınlayıcı onları doğruca Luka'nın inine götürdü ve sonra tekrar kayboldu. Naomi üst kata çıkmalarını ve çiftleşmelerini daha fiziksel bir şekilde resmileştirmeye başlamalarını önermek üzereydi ki Luka onun peşine düştü.

Elleri Naomi'nin saçlarına daldı, ağzı Naomi'ninkine yapıştı ve öpücüğü Naomi'yi alıp götürdü.

Onu en iyi yerlerine erişebilecek kadar soydu ve sonra yere yatırdı. Parmaklarıyla amını yokladı, memnuniyetle homurdandı -muhtemelen ne kadar ıslak olduğunu görünce- ve sonra sikini içine daldırdı. Tüm bu süre boyunca gözlerinin içine bakarak onu sertçe becerdi ve orgazmı yaklaştığında, varlığı kontrolü ele aldı.

İblis ellerini Luka'nın gömleğinden yukarı kaydırıp sırtına vurdu; tam o anda onu damgaladı, onu uçuruma gönderdi ve Naomi'yi de beraberinde sürükledi. Uzun süre orada yattılar, nefes almaya çalıştılar.

"Neye benziyor?" diye sordu.

Markadan bahsettiğini anlayan Naomi başını kaldırıp adamın omzunun üzerinden baktı. "Şey, artık omurgandan aşağıya doğru müzik notalarından oluşan bir çizgi var."

"Müzik notaları mı? Siren şarkısını temsil ediyor sanırım?"

"Evet." Sirenler genellikle eşlerinin üzerinde böyle izler bırakırdı. "En üstteki tam şurada," diye ekledi, ensesine dokunarak. "Ve saçın kısa olduğu için insanlar bunu kolayca görecek." İblisi bu lejyonun ele geçirildiğini herkesin bilmesini istiyordu.

Gözlerinden derin bir kendinden memnuniyet akıyordu. "Güzel."

Varlığı onun cevabından memnun olmuş bir şekilde gülümsedi. "Evet, gerçekten öyle," diye onayladı Naomi.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Hattan gelen tiz ses karşısında irkilen Luka, telefonunu kulağından uzaklaştırdı. Birkaç dakika önce kendisini yaşam alanına geri götüren Daniil'e başıyla hızlıca teşekkür etti. Işınlayıcı ortadan kaybolduğunda Luka tekrar telefonuyla konuştu. "Kız gibi ciyaklamak gerçekten gerekli miydi?"

"Senin adına heyecanlıyım - git beni dava et," dedi Ella. "Naomi'yle bir şeyler kurabileceğini düşünmüştüm ama onu ya da bir başkasını eş olarak kabul edeceğinden emin değildim."

"Bunun nasıl ciyaklamayı gerektirdiğini hâlâ anlamış değilim."

Öfkelendi. "Yalnız yaşlanmanı istemediğim için beni affet." "Ben bir lejyonum. Hiçbir zaman yalnızlığa yakın bir şey olmadım."

"Üç iç varlığa sahip olmak, hayatını biriyle paylaşmakla aynı şey değil. Şimdi bana dün gece resmi iddianızı nasıl ortaya koyduğunuzu anlatın. Nasıl, ne zaman, ne, neden olduğunu bilmek istiyorum."

"Yazık olmuş," dedi, evin içinden geçip fuayeye doğru yürürken, sireninin izini sürmek niyetindeydi, "çünkü ayrıntılara girmeye hiç niyetim yok."

Ella burnunu çekti. "Peki. Perşembe günü bilardo salonunda buluştuğumuzda Naomi'ye sorarım."

"O da sana söylemeyecek." Kendilerine saklamaları gereken çok şey vardı.

"Biliyorum," diye homurdandı Ella. "O da senin gibi kaçamak cevaplar veriyor. Berbatsınız."

Ve bunu mümkün olan en nazik şekilde söylüyorum."

"Birine berbat olduğunu söylemenin hoş bir yanı olamaz."

"Bu kadar gerçekçi olma."

Fuayeye ulaştığında, üst katta alçak sesle çalan müziği duydu. Bir in meselesiyle ilgilenmesi için çağrıldığında Naomi banyo yapıyordu. Ona katılmak için zamanında dönmeyi umuyordu ama banyo yaparken müzik çalmadığına göre, bu fırsatı kaçırdığını düşünüyordu.

Hayal kırıklığı.

Ama başka fırsatlar da olacaktı. Birçok fırsat. Çünkü o artık tamamen ve sonsuza dek onun olmuştu. Bu bilgi, içinde var olduğunu bilmediği bir şeyi besledi.

Tıpkı ensesindeki damga gibi.

"Sanırım iblislerin de kararına katılıyor," diye devam etti Ella. "Her katta," diye onayladı Luka, dolambaçlı merdiveni tırmanırken. Onlar Naomi'nin varlığının sonunda Luka'yı damgalamasından ve kendi iddiasını ortaya koymasından da son derece memnundu.

"Hiçbirinin daha sonra sıkılıp geri çekilmeyeceğinden emin misiniz?"

"Olumlu. Naomi'nin artık onlardan asla kurtulamayacağını düşünüyorlar. eşleri." Luka'nın varlıkları istifçiydi; kendilerine ait olanı bırakmazlardı. "Lilibeth nasıl?"

"Gayet iyi. Konuyu değiştirmeye çalışma. Bana daha fazla bilgi vermelisin."

İçini çekti. "Adı her neyse onu eşin olarak alman konusunda seni bu kadar sorguladığımı hatırlamıyorum."

"Beni *kesinlikle* bu konuda sorguladın. Neden Engerek'le bir şeyler yapmak istediğimi anlayamadığımı söyledin. Hatta onu hayatımdan çıkarmak için öldürmeyi bile düşünmüştün."

Doğru. "Gitmem gerek," dedi en üst merdivene

geldiğinde. "Hayır değilsin, sadece gitmek *istiyorsun*."

Omuz silkti ve yatak odasına doğru ilerledi. "Aynı şey."

"Bekle, sen gitmeden önce bir çiftler gecesi ayarlamamız gerekiyor. Sen, Naomi, ben ve Viper, *harika* olacak."

Luka kaşlarını çattı. "Hayır, olmaz. Yani hayır, bu olmayacak."

"Viper'la vakit geçirmekten nefret ediyormuş gibi davranma."

"Bu gerçekten bir rol değil. Ve çiftler gecesi gerçekten olmayacak."

"Tanrım, çok sıkıcısın."

"Bununla yaşayabilirim." Ebeveyn yatak odasına girdiği sırada aramayı sonlandırdı. Kapı aralığında durakladı, Naomi'yi şiltenin yanında durmuş, üzerine koyduğu çantayı karıştırırken ve cep telefonunda çalan şarkının sözlerini söylerken buldu.

Üzerinde havlu bir bornoz vardı ve pürüzsüz, hafif bronzlaşmış teni ince bir nem tabakasıyla parlıyordu. Küçük damlacıklar orada burada oyalanıyor, onu onları kucaklamaya davet ediyordu.

Saçlarını yüksek, dağınık bir topuz haline getirdiği yerden parlak dallar aşağıya doğru süzülüyordu. Ellerini içine sokmak, saçlarını serbest bırakmak ve yumruklarının etrafına sarmak istedi.

Ya da sikine.

Sanki adamın dikkatinin kendi üzerinde toplandığını hissetmiş gibi başını kaldırdı ve kapıya doğru çevirdi. Bakışları çarpıştı. Kilitlendiler. Tutuldular.

Ağzında bir gülümseme belirirken göz bebekleri büyüdü. "Dönmüşsün." Cep telefonunun ekranına dokundu ve müzik kesildi. "Şimdi her şey yolunda mı?"

"Her şey yolunda." Luka onun yanına geçti. "Az önce Ella'yla konuştum. Haberlerimizi benden duymasını istedim. Şeytani dedikodu ağı son sürat çalışıyor."

"Nasıl karşıladı?"

"Çok, çok iyi. Yine de ona tüm ince ayrıntıları vermeyeceğim için memnun değil." Kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Bilardo salonundaki akşamınız boyunca sizi sorgulayacağına şüphe yok. Muhtemelen beni, Ella'yı ve eşini içeren bir çiftler gecesine ikna etmen için de seni zorlayacaktır ama beni ikna etmeye çalışmak sonuçsuz kalacaktır, o yüzden zahmet etme."

Naomi'nin kaşları hafifçe çatıldı. "Neden buna bu kadar karşı çıkıyorsun?" "Viper asla benim tercihim olmayacak."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Ondan iddia ettiğin kadar hoşlanmadığını sanmıyorum. Ve eğer fikrimi öğrenmek istiyorsan, onun isteğini kabul etmen senin için daha iyi olur. Sen kabul edene kadar seni rahatsız edecektir. Kızıyla da tanışmak isterim."

Aklına bir şey gelince Luka başını eğdi. "Engerek'in Lou gibi düşmüş bir göksel olduğu düşünülürse, sen ve Lilibeth'in

bazı yönlerden benzer. Lou ne tür bir melek?"

"Bir seraphim. Ama yükseltilmiş diyebiliriz. Tanrı'nın gözdesi olduğu için ona ödül olarak çok fazla güç verildi. Sanırım bu onu sonunda çarpıtacak kadar yozlaştırdı. Ya da başka bir şey. Gerçekten bilmiyorum, bu yüzden sadece tahmin edebilirim."

Seraphim'ler yüksek rütbeli olsalar da baş meleklerden bir basamak aşağıdaydılar. Bu nedenle Lilibeth doğal olarak Naomi'den daha güçlü olurdu. Yine de benzerlerdi. Özellikle de Lou'nun laneti *tüm* düşmüşler için geçerliyse. Luka, Ella'ya neden böyle bir soru sorduğuna dair saçma sapan bir gerekçe sunmadan soru soramazdı.

Çapasına güveniyordu ama Naomi'nin sırları onun paylaşabileceği şeyler değildi. Dürüst olmak gerekirse, pek kimsenin bunlardan haberdar olmadığını bilmek ona daha iyi geliyordu. Böylesi daha az riskliydi.

Kan içen iblis ırkları bir zamanlar var olmuştu. Yaşamın özüyle beslenmek onları o kadar güçlü kılmıştı ki, en güçlüleri onlardı. Bundan hoşlanmayan diğer ırklar onları yavaş yavaş ve istikrarlı bir şekilde yok etmişti.

Eğer insanlar Naomi'nin kanla beslendiğini öğrenirlerse, onun peşine düşerlerdi. Ve tek tehlike bu da değildi; birçok melek iblislerin kutsal kana sahip olduğu düşüncesinden bile nefret ediyordu. Onlar da onun için gelebilirlerdi.

-Özellikle de Lou'nun babası olduğunu öğrenirlerse.

Luka bir elini onun sırtına kaydırdı. "Viper'ın kardeşlerinden birinin Lou'nun biyolojik üvey kardeşi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Soytarı dedikleri mi demek istiyorsun? Evet, biliyorum. Lou bazen ondan bahseder."

"Jester senin onun yeğeni olduğunu biliyor mu?"

"Hayır." Naomi ellerini Luka'nın göğsüne koydu. "Lou ailevi bağlarımız konusunda çok ketum, güvenliğim konusunda paranoyak."

"Sana karşı bu kadar korumacı olması hoşuma gidiyor." Bu Luka'yı da şaşırtmıştı çünkü Lou hakkında pek olumlu şeyler duymamıştı. "Jester'ı merak etmiyor musun? Yani, o senin amcan."

"Bu nedenle Lou'nun lanetini biliyor olabilir," diye belirtti. "Kim olduğumu öğrenirse, benim de o laneti paylaştığımı tahmin edebilir."

"Tüm düşmüşler bundan pay alabilir." "Doğru. Ama paylaşmayabilirler de." "Lou'ya sormadın mı?"

"Evet. Bilmediğini söyledi, ama bu benim herhangi bir düşmüşle takılmak istememi engellemek için söylediği bir yalan olabilir. Cennete geri dönmek için bu bilgiyi kullanacaklarından korktuğu için babam olduğunu öğrenmeleri riskini göze alamazdı. Daha önce de söylediğim gibi, benim güvenliğim konusunda paranoyak."

"Ve iyi bir nedeni var." Luka parmaklarıyla kızın boynunu okşadı ve oradaki damganın üzerinde gezindi. "Ne sıklıkla beslenmen gerekiyor?"

"Haftada bir, ama her seferinde çok fazla ihtiyacım olmuyor. Lou bir tür kana susamışlığın pençesine düştüğüm kısa dönemler geçireceğimden endişeleniyordu ama bu hiç olmadı. Artık bir çapam olduğuna göre, asla olmayacağı da neredeyse garanti."

Luka'nın bir yanı başka bir erkeğe bu kadar yakın bağlarla bağlı olmasından hoşlanmasa da, psişik eşini bulduğuna sevinmesi için bir neden daha vardı. "Tobe benim olmanın seni tehlikeye atabileceğini söylerken haklıydı. Yeraltı suç dünyasında yerleşik olanlar seni sınırların dışında göreceklerdir - çapalar ve eşler her zaman öyledir. Ancak bu hayatın dışındaki iblisler buna saygı duymayacaktır, bu yüzden önlemler gerekli olacaktır. Güvenliğinizi çok ciddiye alıyorum. Bu dikkatinizden kaçmış olamaz."

Gözlerini kıstı. "Yani Konstantin'in sürekli olarak benim korumam olacağını mı söylüyorsun?"

"Evet ve artık arkanızdan takip etmeyecek; yanınızda olacak. Benim de korumalarım var," diye hatırlattı Luka ona. "Bir Başbakan olduğunuzda bu olağan bir şey, tıpkı bir Başbakanla derin bir ilişki içinde olanlar için olduğu gibi."

"Ama din adamları ona tekrar zarar vermeye çalışabilir."

"Artık onlara dikkat etmesi gerektiğini bilecek. Onun için endişelenmen çok hoş olsa da, bu onun alacağı bir risk ve o da bunu isteyerek alacaktır. O *senin* koruman, tam tersi değil."

Naomi *mırıldandı*. "Bu tür önlemler almanın daha iyi olduğunu inkâr edemem ama Konstantin'in sürekli etrafta olursa fark etmemesi gereken şeyleri fark edeceğinden endişeleniyorum."

"O sadece sen dışarıdayken seninle olacak. İçeride mahremiyetiniz olacak, böylece fark etmemesini tercih edeceğiniz şeyleri fark etmeyecek." *Bu* konuda . . . Luka ona elini uzattı. "Benimle gel. Sana bir şey göstermek istiyorum."

Gözlerinde parlayan merakla avucunu Luka'nın elinin içine koydu. "Ooh, tam olarak ne?"

Adam cevap vermedi. Onu odadan çıkarıp koridordan geçirdi ve kısa süre önce boşalttığı boş bir yatak odasına götürdü. Genişti ve bol miktarda doğal ışık sağlayan büyük pencereleri vardı. Kız etrafına bakınırken, "Buranın iyi bir sanat stüdyosu olacağını düşündüm" dedi.

Bakışları tekrar onunkilere döndü, şaşırmıştı. "I . . . Bir sanat atölyesi mi?" "Buraya taşınmanı isteyeceğimi bilmen gerekirdi."

"Bunu hemen yapmamı isteyeceğini düşünmemiştim."

"Benim olmaya rıza gösterdin. Eşimden ayrı yaşayamam." Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ailene yakın yaşamaya alışkın olduğunun farkındayım ama onlar da buradan saatler uzakta değiller. İstedikleri zaman seni ziyaret edebilirler."

Kaşları yukarı kalktı. "İmplerler burada hoş karşılanıyor mu? Gerçekten mi?"

"Eğer senin için bir anlam ifade ediyorlarsa, evet. Sadece bir şey çalmayacaklarına dair yemin ettirin. Onları el ve ayak parmaklarından ayırmak zorunda kalmamayı tercih ederim."

Arkasına yaslanarak ona baktı. "İkincisi konusunda ciddi olup olmadığını tam olarak anlayamıyorum."

Luka onu kendine doğru çekti. "Bunun büyük bir adım olduğunu biliyorum ve işlerin çok hızlı ilerlediğini hissediyor olabilirsin. Ama yine de senden bunu yapmanı istiyorum. Burada, ait olduğun yerde, benimle olmanı istiyorum." Bir elini kızın omurgasında gezdirdi. "Bonus olarak, burada kendi evinden daha güvende olacaksın."

"Önce sürekli bir korumam olmasına razı olmamı istiyorsun, şimdi de evine taşınmayı kabul etmemi istiyorsun." Burnunu çekti, kibirliydi. "Benden istediğin başka bir şey var mı?"

"Şu anda yok. Ama biraz zaman ver."

Homurdandı, dudakları kıvrıldı ve sonra kulağının ucunu ısırды - hiç de nazikçe değil.

Adam küçük acıyı ovuşturarak Rusça küfretti.

Naomi burnunu çekerek, "Alacağın bu," dedi. Başını eğdi. "Bazen Rusça konuştuğunu fark ettim, ama çoğunlukla sadece küfretmek için ya da pis işler yaparken bir şeyler fısıldamak için. Ailen senin yanında bu dili konuştuğu için mi yoksa bir zamanlar Rusya'da yaşadığın için mi akıcı konuşuyorsun?"

Bu soru ona birçok kez sorulmuştu. Çok az kez cevap vermişti ve hiçbir zaman yatağını paylaştığı kadınlarla birlikte olmamıştı; savunması refleks olarak yükselmiş ve zihinsel bir duvara çarpmıştı. Naomi'yle böyle bir şey olmamıştı; onun için herhangi biri değildi.

"Orada doğdum," diye cevap verdi. "Çocukluğumun bir kısmını orada geçirdim."

Naomi parmak uçlarını onun ensesinde gezdirdi. "Ailen neden taşındı?"

"Havza içi çirkin sorunlar sonunda havzanın üçe bölünmesiyle sonuçlandı. Bu, sorunların sona ermesi için yeterli olmadı. Üç in birbiriyle çeşitli şekillerde kesişiyor ve çok sayıda ölümle sonuçlanıyordu. Amcam yıllar önce buraya taşınmıştı; annemle babamı ve diğer bazı kişileri entegre olduğu ine katılmaya davet etti. Daveti kabul ettiler ama kısa bir süre sonra babamın Başbakan ve suç patronu olduğu kendi inlerini kurdular."

Başını öne eğdi. "Kaç yaşındasın?"

Dudakları kıvrıldı, burnuyla kızın burnuna fiske vurdu. "Senden çok, çok daha büyüğüm."

"Yani benim bir şeker babam var," diye alay etti. "Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı."

Şimdiye kadar her şey yolunda gitti."

"Böyle hissettiğinizi duyduğuma sevindim." "Ailen şimdi nerede?"

"Bir yerlerde," diye geçiştirdi. "Bir suç patronu, asla bulunamayacağı bir yere gitmeye hazır olmadığı sürece bu hayatı terk edemez. Bu genellikle yapılır. Gitmek istediler; zamanlarının dolduğunu söylediler. Küçük kız kardeşimi de yanlarında götürdüler ki kimse onu babamı ortaya çıkarmak için kullanamasın."

Naomi kaşlarını çatı. "Ama sen değil?" diye sordu, sesinde Naomi'nin içinde bir şeyleri eriten koruyucu bir öfke vardı.

"Ben onun varisiydim. Bu, onun rolünün benim olacağının garantisi için yeterli değildi elbette. Küçük yaştan itibaren görevi devralmak için yetiştirildim."

"Babanı saklandığı yerden çıkarmak için kimse seni kullanmayı denemedi mi?"

"Sadece bir kez denendi. Sonuçları diğerlerini buna izin vermeye ikna etti. Çoğu şeytani suç patronu emeklileri ortaya çıkarmak istemez, çünkü onlar da bir gün aynı şekilde emekli olmayı planlarlar."

"Suç patronu olmayı seviyor musunuz?"

"Evet. Bana ve varlıklarına ihtiyacımız olan şeyi veriyor. Tüm iblisler güç, kontrol, saygı ve otorite ister. Lejyonlar için bu arzular çok daha kötüdür. Bu şeyler sadece bizi tatmin etmekle kalmaz, bizi dengelemede de rol oynar." Bir parmak ucunu kadının boğazında gezdirdi. "Kendi iblisin böyle şeylere özlem duyuyor gibi görünmüyor, eğer yaşam tarzın buna uygunsa."

"Siren olmak kişisel güçle birlikte gelir," diye belirtti. "Hem ben hem de iblisim bir insanın hareketlerini sadece kelimelerle kontrol edebiliriz; onlara istediğimizi yaptırabilir; onları kolayca merhametimize bırakabiliriz."

"Karşılaştığınız herkes üzerinde bu yeteneğe sahip olduğunuzu bilmek, eğer kullanmak isterseniz, varlığınıza bir güç ve kontrol hissi vermek için yeterli mi?"

"Evet."

"Ama bundan iblisinle aynı tatmini alamıyorsun," dedi.

Kadının gözleri hafifçe kısıldı. "Bunu sana düşündüren ne?"

"Sen başkalarını kontrol etmeye çalışan biri değilsin. Böyle bir yeteneği kendini savunmak için kullanabileceğini bilmek seni rahatlatılabilir ama bundan zevk almazsın."

"Bunu kesin olarak söylüyorsun."

"Yanılıyor olsaydım, hayattan istediğin her şeyi elde etmek için sürekli insanların iradelerini çalıyor olurdun. Siz bunu yapmıyorsunuz. Yatakta ya da yatak dışında kontrol için savaşıyorsunuz. Bu senin hiçbir parçanı besleyen bir şey değil."

Naomi onu çok iyi tanıdığını düşünerek ona baktı; artık bundan rahatsızlık duymadığını fark etti. İçinde hiçbir şey gerilmiyor ya da kıpırdamıyordu ve refleks olarak içine kapanma dürtüsü hissetmiyordu. Artık bunu aşmışlardı. Ondak sakladığı her şeyi kabul etmişti ve bu sadece onun için değil, varlığı için de her şey demektir. "Oysa sen etrafındakileri kontrol etmeyi çok seviyorsun."

"Kabul ediyorum." Kolay, özür dilemeyen bir anlaşma. "Onların senin iradene boyun eğdiğini görmek hoşuna gidiyor."

Boğazından aşağıya doğru öptü. "Bükölmek. Ufalan. Kırıl." Nabzını ısırdı. "Benim için paramparça olman hoşuma gidiyor."

"Beni paramparça etmen hoşuma gidiyor. Bu konuda oldukça iyisin, eminim sen de farkındasıdır. Geçmişindeki tüm kadınlar şüphesiz bunu açıkça ortaya koydu." *Fahişeler*. Tamam, bu biraz sert oldu - muhtemelen çok sevimliydiler. Eşine dokunduklarında onları olumlu bir şekilde düşünmek zordu. Onun varlığı onları seve seve ateş verirdi.

"Şeytanlarının ilişkileri zorlaştırdığını, bu yüzden kaçamakların daha kolay olduğunu söylemiştin," diye hatırladı. "Hiç gerçek bir ilişki yaşadın mı?"

Nabzını bir kez daha yokladı. "Hayır."

"Yani bir eş edinmeye hiç yaklaşmadın mı?"

Tekrar onun bakışlarıyla buluştu. "Babamın başka bir suç patronunun kızını eşim olarak almamı istediğı bir zaman vardı. Birine gerçekten anlamlı bir şekilde bağlanmayı hayal bile edemediğimden, bunu düşündüm ve onunla buluşmayı kabul ettim. Ancak işler bundan öteye gitmedi."

"Neden?"

"Ondan hoşlanmadım. Abraxas da öyle. Dagon onu inanılmaz derecede sıkıcı buldu. Belial ona hiç ilgi duymuyordu ve mazoşist bir yönü olduğunu sezince çok sinirlendi."

Naomi kaşlarının birbirine yaklaştığını hissetti. "Ama . . . Belial sadisttir."

"Acıdan zevk alacak olanlara acı çektirmekten zevk alacak kadar sadist.

"

"Oh," diye nefes aldı. Ancak o zaman farkına vardı. "Her şeyi bırakıyor

Bu yaralanma temalı markaları üzerimde kullanıyor çünkü bunu sinir bozucu bulduğumu biliyor." Dudakları seğırdi. "Her türlü acı onu besler, duygusal acılar bile. Ama sizi incinmiş ya da kızgın görmek istemez. Sadece tahriş."

"Gerçekten de tekmelemeliyim ya da başka bir şey yapmalıyım."

Luka'nın gülümsemesi bir kademe daha yükseldi. "Şimdi sadece eğlendiriyorsun." Hmm, hiç şüphesiz.

"Daha önce isteğimi kabul etmemiştin," dedi, bakışları onunkileri yakalamıştı. "Benim yanıma taşın," diye ısrar etti fısıltıyla, bir şekilde hem ikna edici hem de zorlayıcıydı. "Eğer gerçekten istediğin buysa senin evinde yaşayabiliriz ama daha önce de söylediğim gibi burada daha güvende olacaksın. Burayı evimiz yapmamızı tercih ederim. Ya da başka bir yer bulabiliriz; eşit derecede güvenli bir yer seçebiliriz - ne istersen. Benim için önemli olan ayrı yaşamamız."

Evine pek bağlı değildi, sadece çalışma odasına bağlıydı. Ama *bu* oda... evet, kendini burada bir çalışma alanı kurarken görebiliyordu. Kendisini bu evde, en güvende *olacağını* bildiği yerde yaşarken görebiliyordu.

Tobe'un da belirtmekten hoşlandığı gibi, Luka'nın pek çok düşmanı vardı. Evi burası kadar güvenli bir yer değildi. Birinin ona ulaşması ne kadar zor olursa o kadar iyiydi. Onun güvenliği onun önceliğiydi ve bu her iki taraf için de geçerliydi.

Bu yüzden dudaklarını bükerek mırıldandı: "Tamam, buraya taşınacağım."

Memnuniyet gözlerini aydınlattı ve kendi ağzı kanatlandı. "Tam da duymak istediğim şey."

BÖLÜM YIRMI İKİ

Ertesi Cuma Ella, elbise askılarını metal bir ray üzerinde ileri geri kaydırıp havayı tıkırtılar ve takırtılarla doldururken, "Luka'yla bu işe kalkıştığınız için çok heyecanlıyım," dedi. "Başlangıçta onun birine bağlanmasını hayal etmekte zorlanmıştım ama onu seninle görünce . . . Bilmiyorum, orada bir potansiyel olduğunu hissettim."

Konstantin'in kapının yanında durduğu yerden başka bir yere bakarak - çocukları bebek arabalarından inmeye çalışırken iki anne onunla flört ederken tavrı garipti- Naomi, "Şimdi anlıyorum ki, bir şey çıkmazsa hayal kırıklığına uğramamak için bu potansiyeli görmezden geliyordum," dedi. İnsanlarla dolu dar bir koridoru atlayarak durakladı. "Ondan daha fazlasını ne kadar çok istediğimi fark etmeme izin vermemiştim."

"Eh, şimdi *nihai* fazlasına sahipsin."

Gerçekten de sahipti ve bu konuda daha mutlu olamazdı.

Ayarlandığı gibi, Naomi dün gece Ella ve kız kardeşiyle bilardo salonunda buluşmuştu. Büyücülerin bu kadar yakın olmaları, kardeş oldukları kadar kanka da olmaları çok hoştu. Ama Mia'nın bugün Ella'yla alışveriş merkezine yapacağı geziyi iptal etmesi gerektiğinden, kızlar onun yerine Naomi'nin gitmesini önermişlerdi.

Ella'nın dudakları kırırdadı. "Onun yanına taşınmanı istemesi büyük bir olay, biliyorsun. Luka kendi alanını paylaşma konusunda pek iyi değildir, söz konusu alan ne kadar büyük olursa olsun."

Naomi son birkaç günü eşyalarını azar azar onun evine taşıyarak geçirmişti. Bu noktada taşınacak pek bir şey kalmamıştı. "Ben de öyle hissediyordum, o yüzden tuhaf bulacağımdan endişelendim. Bunun anlamsız bir endişe olduğu ortaya çıktı. Her şeyden oldukça memnun görünüyor."

"Tabii ki öyle. Kendini beğenmişlikten bahsetmişken. Varlığınızın onu damgalamasından bu kadar memnun olması çok hoş. Demek istediğim, bu konuda açık değil - onu ne kadar etkilediğini anlamak için onu iyi tanımanız gerekir."

Kendini beğenmişlik aslında onun için hafif bir kelimeydi. Ama iblisi, eşinin bu kadar *kendini* kaptırdığına, damgasının onun için bu kadar önemli olduğuna dair bu işareti seviyordu.

Naomi ve Luka'nın çiftleştiği haberi hızla yayılmıştı. İblislerin dünyasında haberler her zaman yayılırdı. Şeytani nüfusun onun sınırların dışında olduğunu anlaması ... Naomi bundan çok hoşlandığını itiraf edebilirdi.

"Yakında parmağına siyah bir elmas takarsa şaşırma," diye atıldı Ella.

Naomi bir kez daha baktı. "Ha?"

"İblislerin eşlerinden çok emin olmadıkça onlara elmas takmadıklarını biliyorum ama Luka'nın senin için böyle hissetmeme ihtimali sıfır. Birini asla hafife almaz."

Çok doğru. Naomi bunu daha önce hiç düşünmemişti. "Bir yüzük çıkarırsa çıldıracak mısın?"

Naomi derin bir nefes alarak kendi içinde bir arayışa girdi. "Hayır. Çünkü o nasıl bir insanı hafife almazsa, ben de almam. Ondan da çok eminim." Tıpkı iblisi gibi. Ve parlak şeyleri sevdiği için, onun yüzüğünü memnuniyetle takacaktı.

Ella memnun bir şekilde başını salladı. "Mükemmel. Çünkü onu terk etmenin kelimenin tam anlamıyla imkânsız olduğuna eminim. O buna izin vermez. Hiçbir şey için değil," diye ekledi, omzunun üzerinden attığı koşu pantolonunun pozisyonunu ayarlarken.

Birkaç tişört Naomi'nin koluna dolanmış, diğer kolu da elindeki plastik poşetlerin ağırlığını taşıyordu. Birkaç saattir alışveriş merkezindeydiler, bu yüzden Ella kadar olmasa da birkaç çanta taşıyordu - kızıl saçlı kadın kızı için sevimli şeyler alırken biraz savurganlık yapmıştı.

Yeraltı'ndaki alışveriş merkezi çoğu alışveriş merkezine benziyordu. Kapalı binada tavan pencereleri, fayans döşemeler, dinlenme alanları, perakende mağazaları, özel büfeler, su çeşmeleri, kafeler, smoothie barları ve büyük bir yemek alanı bulunuyordu.

Giysi, oyuncak, elektronik eşya, ev eşyası, cilt bakım ürünleri, mücevher gibi hemen her şeyi satın alabiliyordunuz. Aklınıza ne gelirse, alışveriş merkezindeki bir mağazada satılıyordu.

Bu özel mağazada çoğunlukla gündelik kıyafetler ve spor kıyafetler satılıyordu, ancak biraz yersiz görünen küçük bir açık saçık iç çamaşırı bölümü vardı. Yeni giysilerin mürekkep gibi kokusu, parfüm ve metal kokularıyla birlikte havayı kaplıyordu.

Yalnız alışveriş yapanlar, çiftler, kıkırdayan genç kız kümeleri ve bebek arabası iten kadınlarla doluydu. Seslerin yankısı, telefonların zili, klimanın vızıltısı ve metalin metale sürtünmesi, mağazanın hoparlörlerinden çalan pop müziğe karışıyordu.

Güçlü aydınlatma ve beyaz duvarlar, koyu renkli suni ahşap zeminle bir kontrast oluşturunuyordu. Çeşitli giysiler içindeki kadınların büyük posterleri parlak boyaya karşı göze çarpıyordu. Etrafa uzun aynalar serpiştirilmişti. Bazı raflarda kırmızı *SATIŞ* tabelaları asılıydı.

"Sunucunuz Luka ve sizinle ilgili haberleri nasıl karşıladı?" diye sordu Ella.

"Bu konuda pek heyecanlı değil." Günler önce telepatik bir konuşma sırasında

Tobe'nin başka bir erkekle böylesine derin bir bağ kurmasından dolayı kendisini biraz tehdit altında hissettiği anlaşıldığında, *"Bunu aşmıştık; hiçbir eş senin hayatımdaki yerini alamaz"* demiş, Tobe de huysuzca *"Biliyorum ama Luka'nın hayatımda kendi yerini almasından hoşlanmak zorunda değilim, sen de beni alamazsın"* diye cevap vermişti. Ama konuşmanın sonunda... "Yine de bana bir nevi onay verdiğini söyledi."

Büyücünün gözlerinden eğlence akıyordu. "Sayılır mı?"

Naomi omuz silkti. "Tobe bazen tam bir diva oluyor."

"Ve sanırım burnu biraz dışarı fırlamış gibi hissediyor."

"Birazcık."

"Bu beklenen bir şey, gerçekten. İblisler genellikle çapalarının bir eş edinmesine bu şekilde tepki verirler." Ella raftan bir tester parfüm aldı ve havaya sıktı. Burnundan soluyarak mırıldandı. "Güzelmış." Boynuna sıktı ve test cihazını geri verirken açılmamış bir şişe aldı. "Ailen bu haberi nasıl karşıladı?"

"Annem memnun - bizi destekliyordu. Üvey babam ben mutlu olduğum sürece kendisinin de mutlu olduğunu söyledi."

"Sanırım, ininizdeki faaliyetlerden dolayı, aileniz Luka'nın ... konumundan o kadar da etkilenmemiştir, diyebiliriz."

"Hayır, değiller. İnin geri kalanı da öyle, yani o açıdan her şey yolunda."

Ella parmaklarını ceketinin kolunda gezdirdi. "Sanırım o tuhaf din adamları tekrar saldırırsa, onun yardım edebileceğini bilmek de hoşlarına gidiyor." Fiyat etiketini kontrol etti, kaşlarını çattı ve devam etti. "Normalde bir grup insana karşı pek yardıma ihtiyacınız olmaz. Ama ilahi gücü kanalize edebilen ve patlayıcılarla çalışmaya hazır olanlar? Bu tamamen başka bir mesele."

Evet, saldırının kamuya açık olması nedeniyle sessiz kalmanın hiçbir yolu yoktu. Naomi'nin tek yapabildiği anlatıyı kontrol etmekte. İki tanesi metro girişinin dışında onun ve Konstantin'in araçlarının yanında gezinirken güvenlik kameralarına yakalandığı için keşişlikle ilgili ayrıntıları atlayamamıştı.

Bunu, "var olan ya da olmayan bir insan kehanetinden" alıntı yaparak Deccal'i doğuracağı konusunda ısrar eden aptal bir grup dini fanatik olarak göstermişti. Herkes bunun aptalca ve acınası olduğunu düşünüyordu, çünkü Şeytan cehennemde derinliklerinde yaşıyordu, bu yüzden Deccal'in burada, dünyada doğma şansı yoktu.

Tabii ki, eğer biri kehaneti araştırarak kadar merak edip doğru bir şekilde tercüme ederse, "Deccal" kelimesinin kullanılmadığını; bunun yerine "şeytanın soyu" denildiğini fark edecektir. Bu tür insanlar kehanetin bir lejyondan da bahsetmesini biraz fazla tesadüfi bulabilir, bu yüzden Lou'nun aslında onun babası olup olmadığını merak edebilirlerdi. Bu nedenle, sadece kimsenin onu kazmaya çalışmamasını umabilirdi. Khloë'nin kehaneti bulmasının ne kadar zor olduğu düşünüldüğünde, Naomi

fazla endişelenmesine gerek yoktu.

Garip açılı bir askıdan kaçarak elindeki konuşmaya yeniden odaklandı. "Konstantin artık ne zaman bir yere gitmeye niyetlensek ikimizin de arabasında patlayıcı olup olmadığını kontrol ediyor."

Ella, "Din adamları muhtemelen bir daha böyle bir hamle yapmaz," diye çekindi. "Bu çok tahmin edilebilir olurdu. Ama tedbirli olmak üzülmekten iyidir."

Naomi içten içe yüzünü buruşturdu, arkadaşının çapasını yanlış yönlendirdiği için kendini biraz boktan hissediyordu. Yine de ona gerçeği söyleyemezdi. Başlangıçta Ella'ya yalan söylemek zorunda kalmanın Luka'yı üzeceğinden endişelenmişti ama Luka hiçbir istisna yapılamayacağı konusunda ısrar etmişti; Naomi'nin güvenliği öncelikliydi.

Sırlarını saklama konusunda kararlı olması onu şaşırtmamış olsa da, kendi psi-arkadaşına onun için bu kadar kolay yalan söylemesi -hatta ihmal etmesi- onu şaşırtmıştı. Onu daha da şaşırtan şey, adamın bir daha onun "beslenme tuhaflığından" bahsetmemiş olmasıydı. Sanki önemli bir şey değilmiş gibi.

Yine de hayalet sanatçılığı meselesini sormuştu. Onun için taşıdığı risklerin kendisini rahatsız ettiğini kabul etse de, ona işini bırakmasını söylemeye çalışmamıştı. Ve ona resimlerinden birini gösterdiğinde, "Nefis. Tıpkı senin gibi."

Sonradan şansı yaver gitti.

Metal bir askının rafta çıkardığı yüksek sesli gıcırtyla irkilen Naomi, Ella'ya baktı. "Ee, madem ki geçtiğimi düşünüyorsun, Lilibeth'le ne zaman tanışacağım?"

Kızıl saçlı sırttı. "Ne zaman istersen. Ama dikkat et, zihinsel ve ruhsal olarak çok gelişmiştir. O yüzden mırıldanmak ya da bebek gibi konuşmak yok; bunu küçümseyici buluyor ve telekinetik tokatlar atma eğiliminde. Sanırım Lou'nun bunu ona bu kadar çok yapmasının nedeni de bu. Bunu eğlenceli buluyor." Duraklayan Ella, kulaklık takan bir satış görevlisinin yanından geçebilmesi için kenara çekildi. "Onunla hiç tanıştın mı Naomi? Şeytanla yani?"

Naomi gülümsemesini gizledi. "Evet, tanıştım. İnimizdeki partilerin çoğuna gizlice girer. İmplerden ne kadar şikâyet etse de onların da kendisi gibi kurnaz ve işbirlikçi olması hoşuna gidiyor."

Ella kıkırdadı. "Tahmin edebiliyorum. Lily'yi büyüleyici buluyor."

Naomi bunu biliyordu, çünkü babası hem Lilibeth hem de Asher-Harper ve Knox'un oğlu hakkında konuşmayı severdi. Onu çok eğlendiriyorlardı. Kendisini onların fahri amcası olarak görmekte ısrar ediyordu.

Ella, en büyük plastik çantası yoldan geçen bir alışverişçi tarafından yere düşürölüp dizine çarpınca küçük bir of çekti.

Naomi acıyarak yüzünü buruşturdu. "Bir şey taşımak için yardıma ihtiyacın var mı?"

Ella'nın alışveriş torbası, pozisyonunu yeniden ayarlarken buruştu. "Böyle iyiyim ama teşekkürler. Bu pantolon dışında" -hâlâ omzunda asılı duran pantolona dokundu- "beğendiğim bir şey bulamıyorum." Ağzını büktü. "Ben indirim bölümüne bakacağım. Ya sen?"

Naomi kolunun üzerindeki tişörtlere bir göz attı. "Ben sadece bunlarla yetinirim. Yine de üzerimde denemem gerekecek."

"Sen git, ben avlanmaya devam edeceğim."

Ella indirim alanına yönelirken, Naomi insansız soyunma odalarına doğru yürüdü. Boş bir kabin ararken adımlarını yavaşlattı. Bir perde kenara itilirken kancalar ilerideki bir rayı sıyırdı ve sonra Draya dışarı çıktı.

Oh, ne kadar harika.

Sarışın kıpırdamadan durdu, gerginlik kaslarına yayıldı ve çenesini sert bir çizgiye dönüştürdü. Gözlerinde çirkin bir parıltıyla elindeki askıya sıkıca yapıştı ve Naomi'ye sahte bir gülümseme sundu. "Luka'yla aranızdakileri duydum," dedi, sesinde bir gerginlik vardı. "Tebrikler."

"Teşekkürler," dedi Naomi, iblisi ölüm perisinin bariz rahatsızlığından hoşlanmıştı.

"Biliyor musun, onun bir sirenin şarkısına kurban gideceğini asla tahmin edemezdin. Bundan daha dayanıklı olacağını düşünmüştüm. Iain gibi insanlardan daha güçlü. Hayat beni şaşırtmaya devam ediyor."

Naomi neredeyse gözlerini devirecekti. "Kendine böyle olduğunu söylemen gerekiyorsa ..."

"*Olabilecek* tek şey bu," diye tersledi Draya. "Başka hiçbir şey Luka'nın sana sahip çıkmasını açıklayamaz. Bir eş almaktan hiç söz etmedi. Kumarhanedeki üyeleri onunla ilgilendiğimi hissettiklerinde, beni onun kalıcı olmadığı konusunda uyardılar."

"Pek çok insan yapmaz. Ta ki bulana kadar. Hayatlarında tutmak istedikleri biriyle tanışana kadar."

Draya başını hafifçe salladı. "Şarkın onu büyüledi," diye ısrar etti, gözlerinde çeşitli duygular dönüyordu - kızgınlık, acı, kırgınlık ve ... utanç?

Naomi kaşlarını çatı. Kıskançlık bekliyordu; klasik kadın küçümseyen bakışlar. Draya ise... "Sende kandırıldığını düşünen bir insanın bakışı var."

Draya'nın başı sarsıldı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Bence ne anlama geldiğini çok iyi biliyorsun," dedi Naomi, taşlar yerine oturmaya başlamıştı. "O senin için sadece bir işaretti, değil mi?"

"Bir işaret mi?" Draya kıkırdadı, umursamaz bir tavırla, ama bedenini daha fazla gerilim kapladı. "Bir zamanlar senin gibi birini tanıyordum. İyi bir lüks ve elmas tedarikçisi olacağına karar verdiği bir adamı seçerdi. şeyler. Onu kullandıktan sonra başka bir hedefe geçecekti." Draya'nın gözleri çakmak çakmak oldu.

"Luka'yı yakalamak istedin, ondan alabileceğin her şeyi almak istedin. Infernal'da işe girdin, böylece ona yakınlaşıp alışkanlıklarını, sevdiklerini, sevmediklerini öğrenebilecektin; daha da fazlasını öğrenmek için oradaki personele onun hakkında sorular sorabilecektin. Ayrıca Ella'dan onun hakkında bilgi edinmeye çalıştınız, bir dereceye kadar profilini çıkarmanızı sağlayacak türden. O zaman kendini, onun seni yanında tutmasını sağlayacağını düşündüğün bir şekle sokmuş olacaktın." Şimdi her şey anlam kazanmıştı.

Sarışın abartılı bir oflama çekti ama rahatsızlığı açıkça ortadaydı. "Bu oldukça iyi bir teori."

"Ve tamamen doğru olduğunu söyleyebilirim. Temelde onu dolandırmak için yola çıktın.

Ama işe yaramadı. O seni istemedi."

Draya Naomi'ye yakıcı bir bakış fırlattı. "Oh, öyleydi. Muhtemelen hâlâ da öyle. Ama senin şarkın dikkatini dağıttı. Belki dikkatini çekmiş olabilir ama bu onun varlıkları üzerinde işe yaramayacaktır. Onları kandırmak o kadar kolay değil. İlişkiyi bitirmesi için ona baskı yapacaklardır."

Naomi boğazındaki damgayı işaret etti. "Gerçekten de Luka'yla bu konuda savaşmak istiyorlar gibi mi görünüyor?"

Draya'nın gözleri kısıldı. "Varlığı seni işaretlemesi için nasıl manipüle ettin?"

"Ben yapmadım. Dagon kendi isteğiyle hareket etti. Tıpkı Belial ve Abraxas'ın beni damgaladıkları zaman yaptıkları gibi." Ama tabii ki kadın Naomi'nin onları bir şekilde kandırdığını düşünecekti. "Görüyorsun ya, ben senin gibi değilim. Erkekleri oynamaya çalışmıyorum. Aslında buna gerek de yok."

Draya'nın boynundan yüzüne doğru öfkeli bir kızarıklık yayılırken kulakları da kızardı.

"Bu arada planın asla başarılı olamazdı. Luka bunun için fazla zeki. Tüm kırmızı bayrakları fark ederdi. Oyununuzu hisseder ve hızlı bir şekilde sonlandırır. Kısacası, yanlış hedefi seçtiniz."

Draya'nın dudakları düzleşti. "Haklı olabilirsin. Ama aynı zamanda yanılıyor da olabilirsin. Eğer gelecekte bir gün seni terk ederse, ben tekrar devreye gireceğim. Ve ona sahip *olacağım*. Sana bir hedefi korumanın gerçekte nasıl yapıldığını göstereceğim."

"Benim tarzım değil."

"Oh, *hadi* ama. Sen bir sirensin. Onların işi bu. Seç, baştan çıkar, tuzağa düşür, sömür."

"Hayır, eğer bir siren olsaydın sen de böyle yapardın. Ben kullanıcı değilim."

Draya sahte bir kahkaha attı. "Tabii ki öylesin. İsteyerek ya da istemeyerek, sen de en az benim kadar erkekleri manipüle ediyorsun. Ben sadece bu konuda dürüstüm." Naomi'yi bir aşağı bir yukarı süzdü. "Bunu kabul edemeyecek kadar kibirli, korkak küçük bir sürtüksün."

Kadınısı bir iç çekiş havaya karıştı. "Gerçekten mi Draya, işinden o kadar nefret ediyorsun ki kovulmak mı istiyorsun?" diye sordu Ella. "Çünkü bundan sonra olacak olan bu."

Hem Naomi hem de Draya kızıl saçlıya baktı.

"Sorun değil." Draya çiçekli bluzunun eteklerini sarsakça çekiştirdi. "Zaten işi bırakmayı planlıyordum." Bu sözlerle birlikte soyunma odalarından çıktı.

Ella gözlerini devirerek Naomi'nin yanına gitti. "Anladığım kadarıyla Luka seni sahiplendiği için üzgün?"

"Düşündüğünüzü tahmin ettiğim nedenlerden dolayı değil," dedi Naomi. "Onunla bir insan olarak hiç ilgilenmedi. O onun hedefiydi."

Ona kancayı takmak, onu kullanmak ve sonunda onu bırakmak niyetindeydi."

"Ah. Demek 'sen de benim kadar erkekleri manipüle ediyorsun' derken bunu k a s t e d i y o r d u ."

"Evet."

Ella içini çekti. "Seninle böyle uğraştığı için mutlu olmayacaktır. Ona söylemeyi planlıyorsun, değil mi? Çünkü sen söylemezsen ben söyleyeceğim. O senin eşin. Bu tür şeylerden haberdar olması gerekir."

"Biliyorum." Bu, okuldaki kötü kızı ailesine ispiyonlamak gibi bir şey olacaktı ama artık sır olmayacağına dair ona yemin etmişti. "Onu daha sonra gördüğümde söylerim. Muhtemelen o da senin yaptığını yapacak ve gözlerini devirecektir."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

O günün ilerleyen saatlerinde oturma odasındaki kanepeden Luka'nın kafesteki bir orman kedisi gibi volta atmasını izleyen Naomi iç geçirdi. "Gerçekten sadece gözlerini devireceğini düşünmüştüm."

Luka ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Affedersiniz?"

Eşyalarının geri kalanını kendi evine taşımasına yardım etmek için ortaya çıktığında, Naomi onun küçük sahiplenici sevgi gösterilerini yalayıp yutmuş, sonra da Draya'yla kısa bir sohbet yaptığını söylemişti. Luka her zamanki gibi her ayrıntıyı öğrenmek istemişti. Kızın açıkladığı her bir ayrıntıyla birlikte Luka'nın ifadesi daha da karardı. Sonra da bir ileri bir geri adım atmaya başlarken ağzından Rusça küfürler döküldü.

Birinin hedefi olduklarını duymak kimin hoşuna giderdi ki? Böyle bir şeyi hissetmediklerini? Kendilerini manipüle etmek ve kullanmak için yola çıkmış biriyle neredeyse yattıklarını?

Belki de Naomi bu yüzleşmeyi kendine saklamalıydı. En azından kısa bir süre için. Din adamı meselesi yüzünden zaten gergindi. Ama sonra Ella zaten onu bundan haberdar edecekti, bu yüzden sessiz kalmak gerçekten bir seçenek değildi.

Kanepeden kalktı. "Draya'nın seninle oynama şansı olduğunu düşünmesine neden kızdığını anlayabiliyorum ama-"

"Kızgınlığının nedeni bu değil," dedi ve durdu. Kadın kaşlarının birbirine kaydığını hissetti. "Öyle değil mi?"

"Hayır. Sana yaklaşmaya cüret ettiği için kızgıyım."

Ah, çok tatlıydı. "Dürüst olmak gerekirse pek fazla seçeneği yoktu. Soyunma odaları hiç de geniş değildi, bu yüzden

benden fiziksel olarak kaçabilirdi."

Luka ona doğru ilerledi. "Kenara çekilebilir, geçmene izin verebilir ve oradan çıkıp gidebilirdi. Çenesini kapalı tutabilir ve fikirlerini kendine saklayabilirdi. Ama hayır. Bunun yerine sana acı çektirmeye karar verdi."

"Bana dokunmadı ama," diye hatırlattı Naomi ona. "Sadece-" "Kafanı bokla doldurmaya çalıştı ve sana korkak küçük bir kaltak dedi," sözlerini bitirdi, sesi kısıktı.

Naomi omuz silkti. "Bana daha kötöleri de söylendi."

Gözleri parladı, derinliklerinde ölümcül bir parıltı vardı. "Kim tarafından?"

"Ah, boş ver. Önemli değil. Bir şey söylediğimi unut." Adamın gömleğinin önünü yumrukladı. "Bak, üzgün değilim. Onun ne düşündüğü ya da ne hissettiği benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

"Yaptığı şey hâlâ kabul edilemez. Seni rahatsız edip etmemesi önemli değil. Böyle bir şeye *asla* cüret etmemeliydi."

İçindeki varlık tamamen aynı fikirde olarak başını salladı. Şaşırtıcı değildi. Luka'nın sesindeki ölümcül tondan bunun bir karşılığı olacağı anlaşıldığından, "Ne yapacaksın?" diye sordu.

"Hoşuna gitmeyecek bir şey," diye belli belirsiz cevap verdi.

Naomi, onu misilleme yapmaktan vazgeçiremeyeceğini bildiği için derin bir nefes verdi. O böyle biriydi. Eşine yapılan bir hakaretin karşılıksız kalmasına asla izin vermeyecek biriydi. Ve onun başka türlü olmasını istemezdi. Ne de onun planını onaylayan iblisi. *Tipik*.

"Peki. Ama artık onun hakkında konuşmasak olur mu?" Ona doğru eğildi ve avuçlarını göğsüne doğru kaydırды. "Bu eşyaları senin evine taşımayı bitirip akşamımızın tadını çıkarmamızı tercih ederim."

Kollarını ona doladı, elleri sırtının alt kısmına yerleşti. "İyi olduğuna emin misin?"

"Kesinlikle. Gerçekten," diye güvence verdi ama bu onun yüz ifadesini yumuşatmadı.

Ona azarlar gibi bir bakış fırlattı. "Draya ağzını açtığı anda bana telepatiyle haber vermeliydin."

"Ne amaçla? Luka, senden her savaşıma, özellikle de küçük savaşlarıma müdahale etmeni istemeyeceğim. Bunu yapmana ihtiyacım yok."

Bana. Kim olduğuma ters düştüğünde kendimi her şey için sana yaslanmaya zorlarsam kendimi ve bizi iyi hissetmem."

Çenesini sıktı. "Neden bu şekilde ifade etmek zorundaydın?"

Gülümsemesini bastırdı. "Özür dilerim, bu tartışmanızı bölüyor mu?"

"Evet."

İblisi kıs kıs güldü, eğleniyordu. "Her küçük şey için sana başvuracak bir eş istiyorsan ..."

"Ben seni istiyorum. Sadece seni." Yüzünü buruşturdu, eli aşağı kayarak kışında durdu. "Senin böyle biri olduğunu kabul ediyorum ama her konuda istediğimi elde edemediğimde şikâyet etme hakkımı saklı tutuyorum."

"Bu kulağa mantıklı geliyor." "Öyle mi?"

"Hayır, ama her neyse."

"Peki o lejyonun elleri *neden* senin üzerinde?" diye sordu yeni bir ses.

Naomi dondu kaldı. *Ah, lanet olsun.* Yavaşça başını çevirdi. Lou birkaç metre ötede kirli bir tişört ve soluk bir kot pantolonla duruyordu, parmaklarının arasında bir esrar vardı, öfkeli bakışları ondan Luka'ya sığıyordu.

Yüzünü tamamen ona dönerek gülümsemeye zorladı. "Merhaba baba." Adam sertleşti. "Ne"

"Luka babam olduğunu biliyor. Ona söylemek zorundaydım." Lou'nun yüzü buruştu. "Neden?"

"Birbirimizi sahiplendik."

Gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu. "*Sahiplenmek mi? Birbirinizi mi sahiplendiniz?*"

"Evet."

"Ne zaman?" diye sordu, sesinde kızın varlığını gıdıklayan neredeyse histerik bir ton vardı.

"Altı gün önce gibi."

Yüz ifadesi sertleşti. "Yani din adamlarının arabasını havaya uçurduğu gün - bahsetmediğin bir şey. Başka birinden öğrenmek zorunda kaldım, buraya da sana sızlanmak için geldim. Hoşuma gidecek bir şeydi. Ama bu" -parmağını ondan Luka'ya doğru salladı- "Ben o kadar

neşeli." Elindeki esrara baktı. "Halüsinasyon görüyorum. Olan bu. Belki de Jester otun içine LSD katmıştır. Kulağa onun y a p a c a ğ ı bir şeymiş gibi geliyor."

Duraklayan Lou derin bir nefes aldı ve sonra gözlerini kapattı. "Bu gerçek değil. Küçük kızım çiftleşmedi. Çiftleşmedi. Bu bir illüzyon içinde bir illüzyon. Gözlerimi açtığımda lejyon gitmiş olacak. Büyü gibi." Gözlerini açtı, omuzları çöktü ve tekrar esrara baktı. "Bunda LSD çok güçlü."

Oh Tanrım. "Halüsinasyon görmüyorsun. Bu durum fazlasıyla gerçek. Luka'yı sahiplendim. O da beni sahiplendi. Biz dostuz."

Lou'nun eklemi aniden morötesi bir alev topunun içinde kayboldu. Kaşları birbirine çarparak elini yanına indirdi. "Nasıl çiftleşebilirsiniz? Biriyle çıktığını bile bilmiyordum."

"Sormadın ki." "Peki ya sorsaydım?"

"I . . . Sana söyledim."

Adam ona kızgın bir bakış fırlattı. "Aldatmacanın en üst düzey uzmanı olan *benden* bir yalan koparabileceğini mi sanıyorsun? Gerçekten mi? Ve onca insan varken neden *onunla* çıkıyorsun?"

Naomi kaşlarının hakaretle birbirine çarptığını hissetti. "Onun nesi var?"

"*Her şey,*" dedi Lou. "Ünü herkesçe biliniyor. Soğukkanlı biri. Kindar. Ölümcül. Değişken. *Üç içsel varlığı var* - bu benim için *bile* çok garip."

Kollarını kavuşturdu. "Peki tek bir varlığı olsaydı ve saydığın şeylerin hiçbiri olmasaydı, bu senin için sorun olmaz mıydı?"

"Hayır."

"Yani, temelde, ne olursa olsun ondan hoşlanmaz mıydın?" "Temel olarak."

İblisi gözlerini devirdi. Dürüst olmak gerekirse, Lou tam bir erkek çocuğuydu. "Şey, bu çok kötü. Luka benim seçimim. Bunu kabul etmek zorundasın."

"Neden?" Bu gerçek bir soruydu.

"Babam olarak destekleyici olman gerekirdi."

"Benden makul tepkiler beklemeye devam ediyorsun. Bunun nedeni hakkında *hiçbir* fikrim *yok*. Uzun zaman önce benim her zaman çirkin şeyler yapacağıma karar vermiştik."

Kesinlikle doğru. Ancak . . . "Bunu kabul etmekten *başka* ne seçeneğin var?"

Lou ağzını büktü, dalgındı. "Onu cehenneme sürükleyebilirim."

Naomi sertleşti. "Değer verdiğim birine bunu bir daha yapmayacağına söz vermiştin. Zavallı Donatello'yu aşağıda bir uçuruma fırlattığın için hâlâ travma yaşıyorum."

Lou'nun çenesi bu anı karşısında gerildi. "O küçük piç beni ısırdı."

Alay etti. "Hayır, ısırmadı."

"Evet ısırdı!"

"O bir kaplumbağaydı. Onların dişleri yoktur."

Luka hafifçe kıpırdanarak Lou'nun dikkatini çekti. "Normalde Naomi'yle birbirimize sahip çıkmamız konusunda kimsenin ne düşündüğü umurunda olmazdı. Ama sen onun babası olduğun için sana gereken güvenceyi vereceğim. Yine de bunu sana sadece bir kez söyleyeceğim; inanıp inanmamak sana kalmış. Ben iyi bir insan değilim. Olmaya da çalışmadım. Hayatımda Naomi kadar iyi birinin olmasını hak edecek hiçbir şey yapmadım. Yine de, onu yanımda tutacağım. Benim için ondan daha önemli tek bir şey bile yok."

Lou elini çırparak yüzünü buruşturdu. "Bla bla bla, kelimeler ucuzdur, bla bla."

"*Baba*," diye inledi Naomi.

Kollarını kavuşturarak, "Yanılmıyorum," diye devam etti. "Ona inanmıyorum. Ve ondan hoşlanmıyorum. Ve beni ona karşı iyi olmaya zorlayamazsın. İşte böyle." "Olgunluk seviyen çok yüksek."

Lou gözlerini kıstı. "İğneleyici bir ima sezdim."

"İma falan değildi. *Tam* anlamıyla alaycıydı." Naomi ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Beni önemsediğine inanmak sana neden bu kadar zor geliyor? Benim seilmeyecek biri olduğumu mu söylüyorsun?"

Lou parmağını ona doğru salladı. "Yapma. Bana laf anlatmaya çalışma. Bu saçmalıklar için kafam çok iyi, başım dönecek." Ona doğru ilerledi ve ellerini kollarının üst kısmına koydu. "Beni dinle, erkekler en kötüsüdür."

Domuzlar. Yalancılar. Zinacılar. Kendi türümüzün çoğalmasını sağlamaktan başka hiçbir işe yaramayız. Hepsi bu kadar. Sunabileceğimiz tek şey bu."

"Yani kadınlardan hoşlanmamı mı tercih ederdin?"

"Bekârlık," diye iddia etti. "Bekârlık mutluluğa giden tek yoldur."

"Siz bekâr mısınız?"

"Hayır. Ama kafama sıçsalar mutluluğun ne olduğunu bilemem, o yüzden benim için endişelenmemize gerek yok. Sadece senin için. Sadece sen. Sen."

Naomi bu noktada çileden çıkmanın da ötesinde, "Belki de Jolene'e telepatla ulaşp buraya gelmesini istemeliyim. Gerilimi birkaç kademe düşürmeye yardımcı olabilir." Ya da daha doğru bir ifadeyle, Prime onun canını sıkabilirdi - yıllardır düşmanlardı.

Lou sustu, ağzı açık kaldı. "Çok şeytansın." Naomi sırtıttı.

"Teşekkür ederim."

Kollarını serbest bırakarak kendi kollarını iki yanına indirdi ve dramatik bir of çekti. "Hayatında düzgün bir adam olmasını istemem çok mu yanlış?"

"Bütün erkeklerin domuz olduğunu söylediğini sanıyordum."

"Bazı istisnalar var. Kolayca bir tane bulabilirsin. Sana akın edeceklerdir çünkü özel olduğunu hissedeceklerdir."

Kadın homurdandı. "Eğer çevremde düzgün bir adam olsaydı, düzgün olduğu için ondan nefret ederdin. Onun zayıf ve sıkıcı olduğunu söyler ve eğlenmek için ona bir şeyler fırlatırdınız. Bana yanıldığımı söyle ve bunda ciddi ol."

Lou ona somurtkan bir bakış attı. "Beni bu kadar iyi tanıman zaman zaman rahatsız edici oluyor."

"Sadece ara sıra mı? Bunun için biraz daha çaba göstersem iyi olacak."

Dudakları kıvrıldı. "İşte benim kızım." Ondan Luka'ya bakarken gülümsemesi soldu. "Yani anlaştık mı? Ona bir ev vermekte ısrarlı mısınız?"

Naomi kaşlarının çatıldığını hissetti. "O bir insan, evcil hayvan değil."

"O bir erkek. Erkekler domuzdur."

Domuzlar evcil hayvan olabilir. Dolayısıyla . . .

"Aman Tanrım, inanılmaz derecede saçmalıyorsun."

Kaşlarını çatı. "Neden hep bunu söylüyorsun?"

"Çünkü çok doğru."

"Asıl saçma olan senin bir lejyonu kendine eş olarak alman. Hadi ama, sen bundan daha zekisin!"

Luka ona bir adım daha yaklaştı, dikkati Lou'nun üzerindeydi. "Beni onaylamamakta özgürsün ama Naomi'ye sesini yükseltme. Bundan hoşlanmıyorum."

Yüzünü buruşturdu. *Uh-oh*. Babası kesin çıldıracaktı.

Ama yapmadı. Kılını kıpırdatmadı. Kızmadı. Luka'ya bir sürü bok vermedi. Arkadaşının yüzüne bile bakmadı. Sanki sadece Luka'nın sözlerini değil, varlığını da kabul etmiyormuş gibi.

İçini çekti. "Luka burada yokmuş gibi davranacaksın, değil mi?"

Lou omuz silkti. "Ya öyle yapacaksın ya da onu döveceksin. Bir zamanlar bakir olan kızımı kirletiyor."

Naomi yanağını kaşıdı. "Ah, hayallerini yıktığım için üzgünüm baba, ama bekaretimi yıllar önce kaybettim-"

"La, la, la, la, sağır kulaklar."

Sikeyim böyle işi. "İşte bu, Jolene'i arıyorum."

Lou kaşlarını çatı. "Zahmet etme, ben gidiyorum. Bir cigara daha içeceğim, biraz atıştırmalık yiyeceğim ve ay tanrılarına tüm bunların korkutucu bir rüya olması için dua edeceğim."

Başını yana eğdi. "Ay tanrıları diye bir şey var mı?" "Yakında öğreneceğiz." Topuklarını şaklattı ve gözden kayboldu.

Uzun bir nefes üfledikten sonra bir elini saçlarına götürdü ve yavaşça Luka'nın yüzüne döndü. Yüzünde az önce sırıkla dövülmüş birinin ifadesi vardı. *İç çekti*. Lucifer'la tanıştıktan sonra pek çok insan bu bakışı takınırdı.

Boğazını temizledi. "Bu benim babam. Mücevher gibi, değil mi?"

"Hmm." Uzun bir sessizlik anından sonra Luka parmağını kaldırdı. "Bir sorum var. Neden bir kaplumbağayı cehenneme sürgün etsin ki?"

"Jolene Donatello'yu bana doğum günü hediyesi olarak verdi. Lou benim bu hediyeye bu kadar sevinmemden hoşlanmadı. Kendini aşılmış ve kıskanç hissetti. Ona kendini beğenmiş bir şekilde sırtarak durumu daha da kötüleştirdi. Ve eminim fark etmişsinizdir, onun düşünce süreçleri normal değil. Bu yüzden kafasında, kaplumbağayı bir daha asla görülmemek üzere uçuruma atmak son derece makul bir tepkiydi."

Luka ağzını büktü. "Hmm," diye tekrarladı.

Daha fazla soru sormasını bekliyordu ama adam hiçbir şey söylemedi, sadece uzaklara baktı, ifadesi boştu. "Hâlâ onu işlemeye devam ediyorsun, değil mi? Evet, çoğu insanın beyninin bunu yapması birkaç dakika alır. Yakında kendine gelirsin. Beklerken bira ister misin?"

"Hmm."

Başını salladı. "Bira o zaman."

BÖLÜM YİRMİ DÖRT

Ertesi akşam pizzacıdan eve dönerken Naomi Konstantin'e hızlıca bir göz attı. Koruma onun arkasında değil yanında yürüyordu - Luka'nın bundan sonra tipik olacağı konusunda onu uyardığı yeni bir uygulama. Güçlü yapısı nedeniyle fark edilmeme ihtimali sıfırdı.

Kimsenin gözleri neredeyse iki metre uzunluğundaki şişkin kaslara kaymazdı. Tam bir güreşçiye benziyordu. Belli ki kişisel korumaya sahip olması, onunla uğraşmayı düşünecek herhangi biri için caydırıcı bir unsur olabilirdi.

Şu anda takındığı karanlık ifade, yaklaşmayın havasını daha da artırıyordu. Yüzüne bu ifadeyi neyin yerleştirdiğini tahmin edebiliyordu.

Alt dudağını dişledi. "Bana hâlâ kızgınsın, ha?"

Adam ona soran gözlerle baktı. "Neden kızayım ki? Sadece bana -kişisel korumanıza- peşinizde din adamları olduğunu söylemeyi ihmal ettiniz, bu da sizi düzgün bir şekilde korumamı engelledi. Bu beni neden rahatsız etsin ki?" Alaycılığın daniskası.

Naomi içini çekti. "Sen ya da bir başkası yakındayken saldıracaklarını düşünmemiştim. Beni yalnız yakalamaya kararlı görünüyorlardı. Seni karanlıkta bıraktığım için gerçekten üzgünüm. Bomba kullanmayı *akıllarından* bile geçireceklerini bilseydim. O kadar ileri gidebilecekleri aklıma gelmemişti."

"Bunu anlayabilirim, çünkü din adamları genellikle büyüye güvenirler ve patlayıcılar hiç de onların tarzı değildir. Ama mesele bu değil, değil mi?"

"Hayır. Ve seni neredeyse öldürdükleri için üzgünüm."

Kaşlarını çattı. "Daha önce de söyledim, bu senin hatan değildi. Özrün senden gelmesine gerek yok. Benim sorunum, senden saklanan

tehlikenin peşinizi bırakmadığını bana söyledi. Bunun farkında olmam gerekiyordu."

"İşinizi olduğundan daha zor hale getirmeye çalışmıyordum. Sadece Luka'ya her şeyi anlatmaya hazır değildim, bu da *sana* anlatamayacağım anlamına geliyordu."

Kaşları daha da çatıldı. "Yarı göksel olduğunu neden gizleme gereği duydun bilmiyorum. Böyle bir şeyi umursayacak son kişi Luka'dır."

Boş zamanlarında malikânede piroport yapabilmek isteyen Luka'nın, ateşinin neden normal olmadığını açıklamak için en güvendiği iblislere, yani korumalarına ve Konstantin'e babasının düşmüş bir melek olduğunu söylemesine izin vermişti. Ama onlara babasının Lucifer olduğunu söylememiştir; bunu herkesten gizli tutmaya niyetliydi.

Üçü de onun göksel kana sahip olduğunu duyunca gözlerini kırpmamıştı. Lilibeth ve Kara Azizler'in etrafında sık sık bulundukları göz önüne alındığında, bunun onlar için önemli olmadığını varsaydı. Kendisi gibi melezlere alışkındılar.

Luka, Ella'ya Naomi'nin yarı melek olduğunu da söylemek isterdi ama bunu yaparken kendini rahat hissetmiyordu. Gerçekten, Naomi de bilmiyordu. Eğer her düşmüş melek Lou'nun lanetini paylaşıyorsa, Ella da düşmüş bir gökselle çiftleşmişti.

-bunun farkında olacaktı. Dolayısıyla Naomi'nin kan içmek zorunda olduğunu da tahmin edebilirdi. Ve bu bilgiyi sızdırması pek olası olmasa da, ne Luka ne de Naomi başka birinin bundan haberdar olmasını istemiyordu.

Bir sırrı ne kadar az kişi bilirse, onu korumak o kadar kolay olurdu.
Çok basit.

Elbette Lou'nun laneti tüm düşmüş melekler için geçerli *olmayabilirdi*, bu durumda Ella'nın Naomi'nin "beslenme tuhaflığı" hakkında bir tahminde bulunması mümkün *değildi*. Bununla birlikte, Ella'nın Lilibeth'e hamileyken bazılarının onu öldürmeye çalışması nedeniyle tüm göksellere karşı temkinli olduğunu belirtmek gerekir. Bu nedenle doğal olarak Naomi'nin babasının bir tehdit olarak görülüp görülmeyeceğini belirlemek için kim olduğunu bilmek isteyecekti - bu konuda Engerek'e danışacaktı, çünkü o birçok düşmüş meleği tanıyordu.

Elbette Naomi yalan söyleyip babasının kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını iddia edebilirdi ama o zaman da gidip Tia'ya sorarlardı. Ve evet, Tia da onlara yalan söyleyebilirdi.

Ama ifte yalan yanlış Şeyler söylemektense hiçbir Şey söylememek daha mantıklıydı.

Konuşmaya geri dönerek, "Bunun onu vazgeireceğini düŐündüęümden değildi. Mesele Luka değildi. Annem hiçbir zaman insanların tam iblis olmadığımı bilmesini istemedi çünkü yarı melezler yarı göksel olduklarında her zaman hoş karŐılanmazlar. Bu yüzden çok az insan biliyor. İnimin çoğu bile karanlıkta. İŞler ciddileŐmedike bunu Luka ile paylaşmayı düŐünmüyordum."

"Göksel DNA'ya sahip olduğundan bahsetmeden ona din adamlarından bahsedebilirdin."

"Ondan başka bir Şey saklayıp saklamadığımı sorardı. Yalan söylemek zorunda kalırdım. Bunu yapmak istemedim. Sen ne düŐünürsen düşün, ondan bir Şeyler sakladığım için kendimi iyi hissetmiyordum. Ya da senden."

Konstantin'in ifadesi yumuşadı. "Bu konuda iyi hissettiğini bir an bile düŐünmüyorum. Ama din adamlarıyla ilgili Şeyleri kendine saklamanın başka bir nedeni olduğunu düşünüyorum."

"Neymiş o?"

"Luka'nın seni kurtarmaya devam etmek zorunda olduğunu hissetmesini istemedin."

Naomi gözlerini kırpıŐtırdı. Şimdi düşününce bunda doğruluk payı olduğunu anladı. "Onu başka bir Şeye bulaŐtırmak istemediğimi söyleyebilirsin. nce Iain'le ilgilenmek için devreye girmek zorunda kaldı. Sonra da özel dedektif."

"Ve senin değerinden daha fazla sorun yarattığını düşünmesini istemedin," diye tahmin yürüttü.

Varsayımında yine doğruluk payı vardı. "Sayılır. Aksi takdirde kaybedeceğinizden endişe ettiğiniz için birinden bir Şeyler sakladığınız olmadı mı hiç?"

Konstantin uzun bir i geçirdi. "Evet. Başlangıçta eşime kendimle ilgili anlatmadığım çok Şey vardı. nce onu tavlamak, *sonra da* her Şeyi ona anlatmak istedim. Aksi takdirde aklı başında hiçbir kadın beni kabul etmezdi."

Naomi merakla başını eğdi. "Nedenmiş o?"

Adam ona Şöyle bir baktı. "Sen bana sırlarını anlatırsan ben de sana anlatırım."

Evet, mümkün değil. "Bazı şeylerin gizemli kalması daha iyidir."

"Katılıyorum." Durakladı. "Biliyor musun, geçmişini okurken, 'Hmm, bu kızın benim Prime'ımla tek bir ortak noktası yok' diye düşündüm. Ama sonra senin de en az onun kadar kaçamak ve ketum olduğunu fark ettim."

"Evet, tam bir çiftiz."

"Onun için iyisin. Bir eş alacağını hiç düşünmemiştim - lejyonlar ilişkilerde zorlanır ve her zaman böyle iddialarda bulunmazlar. Ayrıca, Luka ... şey, Luka."

"Çok yalnız bir varlık," diye detaylandırdı.

"Kesinlikle. Ve o da bundan memnun görünüyordu. Zaten başka bir kadına bu kadar derinden güvenmesinin imkânsız olduğunu düşünmüştüm. Yanıldığım için mutluyum."

"Bir zamanlar ben de seninle aynı inançları paylaşıyordum." "Naomi Chamberlain?" diye seslendi bir ses.

Başını yana çevirerek sesi takip etti. Bir adam kayıtsızca onlara yaklaşıyordu, vücut dilinde saldırgan bir şey yoktu. Yine de içi sıkıştı. Çünkü onu hemen tanımişti.

Stefan.

Konstantin onun önüne geçti, bir tank için hızlı hareket edebiliyordu. "Sen de kimsin?"

"Sadece çapasının bir arkadaşıyım," dedi Stefan ona. Baş korumasının etrafından dolandı ve gözleri tekrar onunkilerle kilitlendi. "Psişik dükkânında kısa bir süre tanışmıştık, hatırladın mı?"

İblisi onu dikkatle inceledi, Naomi'ye zarar vermek istediğini sezmemişti ama yine de onu yanında istemiyordu. "Hatırlıyorum."

"Konuşabilir miyiz?" Ellerini bir barış jestiyle kaldırdı. "Sadece bazı sorularım var."

"Onları yanıtlamakla ilgilenmiyorum. Daniel Phillips'in raporuna yazmayacağı hiçbir şey söyleyemem, o yüzden ..."

Konstantin omzunun üzerinden ona bir bakış attı. "Özel dedektifi o mu tuttu?" "Evet," diye cevap verdi.

Koruma, Stefan'ın onu görmesini engelleyecek şekilde yer değiştirdi. "Gitme vaktin geldi." Kesin bir ifade.

"Ona zarar vermek gibi bir niyetim yok," diye güvence verdi Stefan. "Sadece onunla konuşmak istiyorum."

"Seninle konuşmak istemiyor, bunu açıkça belirtti. Bu yüzden ne istediğin umurumda değil."

"Ama-"

Konstantin, "Arabanıza binip buradan defolup gitmek için beş saniyeniz var, ne eksik ne fazla," diye uyardı.

Stefan yüksek sesle iç geçirdi. "Oh, hadi

ama." "Bir ... iki ... üç-"

Zifiri karanlık çöktü. *Zifiri karanlık*. Sanki bir boşlukta duruyormuş gibi kalın ve sonsuz görünüyordu.

Ne oluyor lan?

Kalbi hızla çarpmaya başladığında iblisi tamamen uyanık hale geldi ve-

Acı Naomi'nin kafasına çarptı - keskin, ağır, sert. Nefesini içine çekti, göz kapaklarının arkasında yıldızlar patladı, midesi sarsıldı.

Sallanıyor, bacakları titriyor, acı dalgaları kafatasında yankılanıyordu. Dünya onun etrafında dönüyor gibiydi. Hâlâ çok *karanlık* bir dünya.

Dizlerinin üzerine çöktü, bilincinin sınırında dengede duruyordu. Gürültü. Çok fazla gürültü vardı.

Endişeli bağırışlar. Acı dolu çığlıklar. Büyü çatırtıları. Cehennem ateşinin tıslamaları.

Tüm bunları sadece uzaktan fark ediyordu, başını ağrıtan acı her şeyi tüketiyordu. Nefesini, odağını, gücünü çalıyordu. Ve onu hırpalamaya devam etti.

Koluna sıcak bir el indi. "Naomi, hadi, kalk." Bu sesi tanıyordu.

Iain.

"Bu insanların kim olduğunu bilmiyorum ama buradan çıkmamız gerek," diye vurguladı.

Luka'nın zihni onunkine çarptı ve sonra sesi içeri doldu

-Sert, talepkar, korku dolu: *Naomi? Naomi, bana iyi olduğunu söyle.*

Cevap vermeye çalıştı, gerçekten denedi ama başı çok ağrıyordu.

Kahretsin, bebeğim, dayan.

Iain onun kolunu daha sıkı kavradı. "*Şimdi* Naomi, ayağa kalk."

"Söylediğim için üzgünüm," dedi karanlıktan derin bir ses, "hiçbir yere gitmeyeceksin."

Büyü tekrar çatırdadı. Iain'den yüksek sesli bir çığlık yükseldi. Yere çarpan bir bedenin gumbürtüsü duyuldu. Naomi bunların hiçbirini fark etmedi, başındaki acı o kadar büyüktü ki başka bir şey düşünemez hale gelmişti. Öne doğru sarktı, bilinçsizlik onu sürüklerken gözleri kapandı.

Ofis kapısı Luka'nın eski çalışanın arkasından kapanırken Nikandr kanepeden alçak sesle ıslık çaldı. "Bir hafta içinde iki kişinin işi bırakması alışılmadık bir durum." Eklemeden önce durakladı, "Yine de Draya'nın ayrılması şaşırtıcı değil sanırım. Yaptıklarından sonra senden uzak durmak isteyecektir."

Evet, ama Sela bizzat istifa etmişken, Draya bunu uzaktan ve derhal yürürlüğe girecek şekilde yapmıştı.

"Düşündüğünde Sela'nın da istifa etmesi o kadar şaşırtıcı değil," dedi Mikhail, kardeşinin yanında. "Yeni gelenlerin mutlu ve heyecanlı bir şekilde katıldıklarını, ancak yıllar sonra müdavim olduktan sonra duramadıkları için sonunda mutsuz ve umutsuz olduklarını görmek ona çok ağır geliyordu."

"Evet," diye mırıldandı Nikandr. "Sonra da arkadaşının ortağının sürekli buraya gelip, bakması gereken bir ailesi varken maaşını kumarda kaybetmesini izlemek zorunda kaldı." Yeniden Luka'ya odaklandı. "Önünü kestiniz ama bu onun maaşını çarçur etmesini engellemedi, sadece başka bir yerde yaptı."

Mikhail, "Başka bir yerde arabasının çalındığını söyleyerek sinir krizi geçirdiğini duydum," diye araya girdi. "Meğer o blackjack oynamakla meşgulken arabasına el konulmuş."

Sinir bozucu olan da buydu. Luka, parasını, evini ya da diğer eşyalarını kaybetmesini önlemek için birini kulübünden uzaklaştırabilirdi ama bu kişi başka bir kumarhanede borç batağına saplanmaktan başka bir işe yaramazdı.

"Draya'nın izini bulmaya çalışacak mısınız?" Nikandr ona sordu.

Sandalyesinde arkasına yaslanan Luka kaşlarını kaldırdı. "Naomi'yle yüzleşti ve ona hakaret etti. Bunu görmezden geleceğimi mi sanıyorsun?"

"Draya bunu yapacağını düşünüyor olmalı, yoksa asla yapmazdı."

Mikhail dudaklarını büzdü. "Muhtemelen Maddox'un onu senden koruyacağını düşünüyor."

"Deneyebilir," dedi Luka. İşe yaramayacaktı. Ne kendisi ne de iblisleri bunu görmezden gelmeye istekliydi.

Çok fazla sayıda lanet insan, eşini üzmenin kabul edilebilir olduğu gibi yanlış bir izlenime kapılmış görünüyordu. Bunu açıkça ifade etmesi gerekiyordu.

Konstantin'in ruhu onunkine çarptı. *Shaler Yolu'nun doğu köşesi!*
Ruhbanlar!

Luka'nın midesi bulandı, omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı. Ayağa fırladı. *Daniil, ofisime gel, diye emretti.*

"Sorun ne?" diye sordu Mikhail, kardeşiyle birlikte ayağa kalkarken.

"Ruhbanlar." Akut bir aciliyet duygusu onu pençelerken, Luka hızla arkadaşına ulaştı. *Naomi? Naomi, bana iyi olduğunu söyle.*

Naomi'nin ruhu zayıf bir şekilde Luka'ninkine doğru kaydı ve Luka Naomi'nin bilincinin yerinde olmadığını hissetti.

Dehşet karnını sıkıca kavradı. *Kahretsin, bebeğim, dayan.*

Tam o sırada Daniil ortaya çıktı.

"Bizi Shaler Yolu'nun doğu köşesine götür," diye emretti Luka.

Etrafları bulanıklaştı ve sonra karardı. Görebildiği tek şey karanlıktı. Hayır, durun, kısa süreli cehennem ateşi ve büyü parıltıları vardı. Ve yüksek sesli bir kakofoni.

Savaş sesleri.

Panik içinde titreyerek karanlığı dağıtmak için bir cehennem ateşi topu yarattı ama bunun pek faydası olmadı. Yine de birilerinin dikkatini çekmesini sağladı çünkü büyü şeritleri tam üzerine doğru geliyordu.

Onlardan hızla kaçtı ve sonra alevli küreyi fırlattı. Sanki biri karartma perdelerini açmış gibi karanlık aniden dağılmadan birkaç dakika önce yüksek sesli bir acı çığlığı duyuldu.

Luka bakışlarını çevresinde gezdirerek Naomi'yi aradı. Bazıları din adamı olan cesetler yere saçılmıştı. Jolene, Tobe ve Ciaran'ın da aralarında bulunduğu birkaç kişi etrafta duruyordu. Bu üçlü diğerlerine saldırmak için hiçbir girişimde bulunmadığından, onların da imps olduğunu varsayıyordu.

Onları görmezden geldi, tek endişesi Naomi'ydi . . . ama o hiçbir yerde görünmüyordu. Tekrar zihnine dokundu ve hemen bayıldığını hissetti. *Hay sikeyim*. "Onu aldılar." Kelimeler ağzından döküldü.

Öfke, panik ve dehşet gözlerini kör edecek kadar yoğun bir şekilde vücuduna hücum ederken kan kulaklarına hücum etti. Başka bir duygu daha vardı. Korkuyu hissetmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki neredeyse tanıyamayacaktı. Soğuk ve neredeyse ezici, dipsiz görünüyordu; içinde kolayca boğulabilirdi.

"Yaşıyor mu?" diye sordu Nikandr, yüzü endişeyle buruşmuştu.

Sertçe başını salladı. "Bilinci yerinde değil ama yaşıyor."

Düşen Konstantin'in yanına çömelen Mikhail yüzünü buruşturdu. "O gitti."

Luka'nın içinden bir öfke dalgası daha geçti.

"Naomi nerede?" Tobe, Jolene ve Ciaran aceleyle yanlarına gelirken sordu.

"Görünüşe göre din adamları onu sokaktan kaçırmışlar," diye homurdandı Luka, derisinin altında kıvranan iblislerinin gerildiğini hissederek, ölçüsüz bir öfkeyle, zihinleri en kötü senaryoya sıçrayarak, lanet olası dünyayı yakmaya hazırdı.

Tobe ona hırladı. "Onun üzerinde bir erkeğin olduğunu sanıyordum." Çenesindeki gerginlik kelimelerin kırpılarak çıkmasına neden oldu.

"Yaptım. Rahipler ona ulaşmak için onu öldürdüler." Luka kalp atışlarının kulaklarında hızlı ve sert bir şekilde attığını duyabiliyordu. Nefes almak canını acıtıyordu; sanki göğsü o kadar sıkılmıştı ki yeterince hava alamıyordu. "Onu götürdükleri en olası yer manastır."

"Daha önce bakmadığımız bir yer olmalı," dedi Jolene, gözleri öfkeyle parlıyordu, sesi de duruşu kadar sertti.

Kaynaklarını bir araya getirdikten sonra, o ve Luka üç yere kadar daraltmayı başarmışlardı. Ama bu yerleri araştırdıklarında hiçbir bina ortaya çıkmamıştı. Yaşam belirtisi bile yoktu - her alan çoraktı ve vahşi hayvanlardan başka hiçbir şey yaşamıyordu.

Nikandr bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Anlamıyorum. Naomi'yi burada ve şimdi öldürmek yerine neden alsınlar ki? Onun ölmesini istiyorlar."

"Hiçbir fikrim yok," dedi Luka kızgınlıkla, göğsü hâlâ ağırlaşmıştı, nefes alış veriş sert ve düzensizdi. *Uyan bebeğim*, psişik olarak çağırdı. *İhtiyacım var*

bana nerede olduğunu söylemeni istedim.

Ama söylemedi.

İçindeki intikam arzusu kabardı ve düşüncelerini bulandırmakla tehdit ederek içini kemirdi. Nefes alıp verdi, irade gücüyle kendini kontrol altında tuttu - Naomi'nin şu anda buna ihtiyacı vardı. Daha sonra mı? Daha sonra, onu kaçırın piçleri gözaltına aldığıında, öfkesinin uçmasına izin verebilirdi.

Onları incitmek yeterli olmazdı. Kanlarını akıtmak yeterli olmazdı. Onlara işkence etmek istiyordu. Parçalara ayırmak. Hadım etmek. Kırbaçlamak. Canlı canlı derilerini yüzmek ... sadece bir şifacının yaralarına bakmasını ve böylece her şeyi tekrar yapabilmesini istiyordu.

Daniil birkaç adım ötedeki bir noktada durarak küfretti. "Iain'in burada ne işi var?" Çömeli psi-iblisi inceledi. "Ölmüş." Çenesini yakındaki tanıdık olmayan bir erkeğe doğru eğdi. "Her kimse o da öyle. İninizin bir üyesi mi?" diye sordu dik durarak.

Cep telefonuna kısa bir süreliğine göz attı -sanki Naomi öncelikli değilmiş gibi telefonunda ne halt ediyordu? -Tobe sertçe başını salladı ve "O Stefan. Özel dedektifi o tuttu."

Mikhail Luka'ya baktı. "Sence Iain din adamlarıyla birlikte mi çalışıyordu?"

"Bilmiyorum. Naomi'yi tekrar takip ediyor olabilir ve ona yardım etmeye çalıştı." *Naomi, konuş benimle bebeğim,* diye yalvardı.

Ruhu kıpırdandı. *Ben Yapma.*

Luka'nın nabızı hızlandı, rahatlama hissi içine işledi. *Neredesin? Söyle Ben*

· *Semboller... manastır... tapınak... tarafından gidiyorum.*

Kaşlarını çattı. "Uyanık ama psişik olarak zayıf. Ve orada Bağlantıda bir sorun var. Sanki bulanıklaşıyor -muhtemelen büyü tarafından."

"Onu zar zor anlayabiliyorum," dedi Tobe, bakışları içe dönük. "Bir tapınak hakkında bir şeyler söylüyor?"

Seni bulacağım, Naomi. Nasılsa Luka onu bulacaktı. "İlkinden başlayarak manastırın olabileceğini düşündüğümüz yerleri tekrar arayacağım."

"Dur bakalım," diye başladı Tobe, "bir saniye. Kehanet senin ve Naomi'nin *Lemure*'ları alt edeceğinizi söylüyor olabilir ama biz de kendi payımızı istiyoruz." Bir elini sallayarak kendisini, diğer iblisleri ve Tia'yı işaret etti.

"Peki," dedi Luka, "sen de gelebilirsin." Tobe dudaklarını büzdü. "Ya da ..."

"Ya da ne?" Luka sabırsızca itti.

"Ya da onun haberi olmadan ayakkabılarına taktığım GPS etiketlerini kullanırız. Evet, benimle dalga geçeceğini biliyorum ama hiçbir şeyden pişman değilim. Biz konuşurken telefon uygulamam zaten etiketlere kilitlenmeye çalışıyor. Bize *tam* yerini vermeyecek ama nerede olduğuna dair genel bir fikir verecektir."

Hiç yoktan iyiydi. Daha sonra Luka eşine takip cihazı taktığı için şeytana kızacaktı. Şu anda önceliği ona ulaşmaktı. *Bizi bekle bebeğim, geliyoruz.*

Jolene ona doğru yaklaştı. "Merak etme, Luka. Naomi iyi olacak. Gerçek şu ki, en büyük tehlikede olanlar din adamları ve melekleri."

Luka kaşlarının çatıldığını hissetti. "Bu ne anlama geliyor?"

Korumalarına ve Daniil'e hızlıca bir bakış attı. *Naomi'nin ailesini biliyorlar mı?* diye telepatik olarak Luka'ya sordu.

Daniil hiçbir şey bilmiyor. İkizlere sadece biyolojik babasının düşmüş bir melek olduğunu söyledim ve gizlilik yemini ettirdim, diye yanıtladı.

Başbakan dudaklarını birbirine bastırdı ve devam etmekte tereddüt etti.

Luka iblislerine döndü. "Bizi biraz yalnız bırakın." Üçü de duyma menzilinden çıktıktan sonra Jolene'e yeniden odaklandı. "Rahatça konuşun."

"Yarı göksel olan onursal bir yeğeniniz var," diye başladı Jolene, "Naomi gibi iblislerin farklı olduğunu bilirsiniz."

"Evet, farkındayım," dedi Luka.

"Bu aynı zamanda onların iç varlıklarının da farklı olduğu anlamına gelir. Hatta bazen bir dereceye kadar dengesizdirler."

"Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Herhalde Naomi'nin iblisiyle tanışmışsındır?" Tobe aslında bir soru olmamasına rağmen sordu.

"Elbette," diye onayladı Luka.

Tobe, "Eminim seni uslu durman konusunda uyarmak için orada burada kısa süreliğine görünmüştür ama etrafında olup bitenlere pek karışmamıştır," diye çekingen bir tavır takındı.

"Kulağa doğru geliyor."

"Kendisinin ve ruhunu paylaştığı kişinin hayatta kalması dışında hiçbir şey umurunda değil. Naomi'nin iblisi onu ölümüne koruyacaktır ama bunu temiz ya da dikkatli bir şekilde yapmayacaktır. Kurnaz olmayacak, zerre kadar merhamet göstermeyecek, insanların dikkatini çekmekten çekinmeyecektir. Çünkü gerçekte o iblisin gösterişsiz bir yanı yok."

Luka gözlerini kısıtı, kendi varlıkları erkek şeytana kilitlenmişti ve daha fazlası olduğunu hissediyordu.

"O ve iblisinin bir anlaşması var," diye ekledi Tobe. "Çok büyük bir tehlike altında olmadığı sürece, hayatı *gerçekten* risk altında olmadığı sürece, iblis müdahale etmeyecek; onun halletmesine izin verecek. Ancak tehdit çok büyükse, sayıca üstünse, varlık kontrolü ele alır ve tehlikeyi ortadan kaldırır. Naomi geri planda kalmak zorunda."

Luka kaşlarının çatıldığını hissetti. Ona bu konuda hiçbir şey söylememiştii. "Peki ya iblis direksiyona geçerse?"

"İzole bir yerde olmasını umsak iyi olur. İnsanların karşılaşmaması gereken bir şeyle karşılaşmayacağı bir yerde. Rastgele iblislerin onun neler yapabileceğine ve ne kadar güç taşıdığına şahit olamayacağı bir yerde. Çünkü tanık olurlarsa -insan, iblis, çocuk, yetişkin, masum, suçlu- varlık hepsini öldürür. Hiçbir tanığın yaşamasına izin vermez."

BÖLÜM YİRMİ BEŞ

Sadece tut ... bebeğim ... gel, dedi Luka, ruhu onunkine çarparak.

Naomi boynunu hafifçe kaşıdı, oradaki ağrıyı hafifletmeye çalıştı - soğuktan baygınken başının öne eğilmesinden kaynaklanan bir ağrı. Uyandığında büyü ipleriyle bir sandalyeye bağlı olduğunu görmek onu hiç de memnun etmemişti.

Yine de biraz kestirmesi baş dönmesini geçirmeye yetmişti. Dahası, başındaki ağrı şimdi azalıyor ve düşünmesini sağlıyordu. Ama hâlâ biraz *keyifsizdi*, psişik gücü ağır bir darbe almıştı; bu yüzden iblisi henüz düşmanlarına saldırmamıştı.

Etrafını saran din adamlarından fısıltılar geliyordu. Tam olarak nerede olduğuna dair bir ipucunu kaçırmış olma ihtimaline karşı tapınağı bir kez daha tararken onları görmezden geldi.

Duvarlardaki dini semboller arasında *Lemures*'in amblemi de vardı, yani manastırda olmalıydı. Tek bildiği buydu.

Konstantin'in iyi olduğuna dair parmaklarını zihinsel olarak çaprazladı. Olanları tekrar düşünmeye çalıştı. Acele saldırıyı hatırladı, cehennem ateşi patlamalarını hatırladı, sanki başka iblisler gelmiş gibi daha fazla patlama hissettiğini hatırladı - muhtemelen doğal olmayan karanlığın nasıl düştüğü konusunda uyarılmıştı. Katıksız acı çığlıkları duymuştu ve Konstantin'den gelmemiş olmasını cehennem gibi umuyordu.

Bayıldığı için çok kızgındı. Dahası, bu piçlerin onu korumasız bırakmayı başardıkları için de kızgındı - tıpkı varlığı gibi. Bu öfke içindeki çarpık ateşli gücü besliyor gibiydi. Tehlikeye tepki olarak çoktan ısınmaya ve yükselmeye başlamıştı.

Kalabalık kıpırdandı ve hemen önündeki din adamları kenara çekilerek uzun boylu bir figüre yol açmaya başladılar. Sakalı, omuz hizasındaki saçları ve tüm vücudunu saran ışık aurasıyla gerçek bir İsa havası vardı.

Din adamları eğildiler ama o onlara aldırmadı. Naomi'ye doğru kararlı ve zarif adımlarla ilerledi, soluk mavi gözleri dikkatle ona sabitlenmişti.

Naomi'nin sandalyesine ulaştığında, gözünü korkutmak istercesine ona doğru yaklaştı; çenesi yüksek, sırtı dik, göğsü kabarıktı. Onda bir dinginlik havası vardı. Elbette sahteydi ama çok iyiydi.

"Sen kendine Kushiël diyen kişi olmalısın," dedi. İblisi çok hareketsizdi, onu dikkatle izliyordu; hedefini gözlemliyor, içindeki ateşin sıcaklığı arttıkça zamanını bekliyordu.

Ona sakın bir gülümseme verdi. "Ben Kushiël'im," diye yalan söyledi, o kadar inandırıcıydı ki neredeyse etkileyiciydi.

"Bu tam olarak doğru değil, değil mi?" diye meydan okudu azarlayıcı bir sırıtışla.

Adam bir elini çırpı. "Beni tanımanı beklemiyorum. Ne de olsa benim türüm sizinkilerle arkadaşlık etmez. Bu arada istediğin kişiye telepatik olarak seslenmekte özgürsün," diye ekledi. "Söylediklerinizden pek bir şey anlamayacaklardır."

Evet, hem Luka hem de Tobe ona telepatiyle seslendiklerinde onları anlamakta zorlandığını düşününce bu kadarını tahmin etmişti. Onlarla açık bir zihin-zihin bağlantısı kurmuş olsa da fark etmezdi - etrafında onu nerede bulabileceklerine dair ipucu verecek hiçbir şey yoktu. Kurtarılmaya ihtiyacı olduğundan değil ama yine de.

"İlahi bir gücün senin için geleceğini bildiğin halde *tek bir* korumaya sahip olman oldukça küstahçaydı," diye küçümseyerek azarladı. "Ruhu şimdi diğer iki iblisle birlikte cehennemde olacak."

Kadın kaskatı kesildi. Konstantin'i o mu öldürmüştü? *Bu orospu çocuğu.*

Kan dolaşımında öfke ve intikam duyguları dolaşıyordu. Ama yenilgi değil. Umutsuzluk değil. Korku da değil. Çünkü bu insanların neyle uğraştıklarına dair en ufak bir fikirleri bile yoktu.

"Neden buradayım?" diye ısırdı. Neden onu şimdiye kadar öldürmemişti? O sahip *olmalıydı*. Bunu yakında öğrenecekti.

"Üç kez din adamlarım senin hayatına kastetti. Hiçbiri bize geri dönmedi." Kushiel başını öne eğdi. "Merak ettim. Bir sirenin onları tekrar tekrar nasıl bu kadar kolay yenebildiğini merak ettim."

"Bir meleğin ölümünün yasını tutacağını düşünürdüm, sadece nasıl gerçekleştiklerini merak edeceğini değil."

Bunu görmezden geldi. "Göründüğünden çok daha güçlü olmalısın. İlahi güç iblisler için oldukça ölümcüldür." Onun önünde çömeldi. "Ama görünüşe göre senin için değil."

Adam yanağına dokunduğunda irkilmemek için kendini zorladı - şüphesiz onu korkutmak için başka bir girişimdi. Varlığı ona doğru tısladı, gerekirse erkenden saldırmak için kendini hazırladı. Naomi'nin psişik gücü geri dönüyordu ama bu yavaş bir süreçti.

Burnundan nefes alarak onu yakından inceledi. "Şüphelendiğim gibi, sende kutsal kan var. Soyunda bir yerlerde bir göksel var."

Mırıltılar kalabalığın içinde dolaşıyor, endişe ve tedirginlikle kaplanıyordu. "Kutsallar" iblislerin melek DNA'sına sahip olmasından nefret ederdi.

"Lucifer bu yüzden mi çocuğunun annesi olarak seni seçti? Öyle olduğunu tahmin ediyorum."

Tuhaf, Lou'nun çocuğunu onun doğuracağına gerçekten inanıyor gibiydi. Belki de kehanetin sadece onun ölümünü öngören kısmına değil, bütününe inanıyordu.

"İlginç olan ne biliyor musun?" Naomi, içindeki kızgın güç yukarı doğru itilip derisinin altında birikmeye ve serbest kalmayı beklemeye başladığında sordu.

"Ne?"

"Şu bahsettiğin kutsal kan mı? Ona sahip olan başka birinin yanındayken - melekler ve benzerleri- uğulduyor. Neden olduğundan emin değilim ama hep öyleydi. Şu anda mırıldanmıyor. Bu da bana senin göksel olmadığını söylüyor. Ama zaten bundan şüphelenmiştim. Rahiplerin kılıçlarının hepsi kara büyü kokuyordu. Onlara verdiğin kılıçlar."

Onun sözlerinden etkilenmiş gibi görünmüyordu. "Eğer bu rahipleri bana karşı kışkırtmaya çalışıyorsan, bu işe yaramayacak," diye iddia etti kendine güvenen bir görüntü çizerek.

"Bundan o kadar emin olma. Son 'kardeşler' grubunun konuşmalarına kulak misafiri oldum. Bir tanesi -sanırım adı Henry'ydi- senin ilk görüldüğün kadar melek olmadığını iddia etti."

Bunun üzerine çenesi gerildi.

"Diğerleri de isteklerinin ve yanıtlarının artık ilahi nitelikte olmadığı konusunda hemfikirdi. Şüpheliydiler. Bu keşişler arasında aynı şüpheleri taşıyan başkaları da yoksa şaşırıyorum." Kalabalığı kısa bir süre taradı, birkaçının bakışlarını kaçırdığını ya da tedirgin bir şekilde yer değiştirdiğini fark etti.

"Ne yalanlar ve manipölasyonlar," diye alay etti Kushiell, ayağa kalkarak. Burnunu çekti, kibirliydi. "Şeytan'ın eşinden daha azını beklemezdim."

"Şeytan ve Lucifer iki ayrı insan. Her göksel bunu bilir. Senin bilmemen sadece melek olmadığın iddiamı destekliyor."

Gözleri sertleşti.

"Ama eminim yanıldığımı kolayca kanıtlayabilirsin. Örneğin göksel ışığı çağırarak işinizi görür. Odayı şimdi ve burada onunla doldur," diye cüret etti.

Kayıtsız bir gülümsemeye zorladı. "Birine hiçbir şey kanıtlamak zorunda değilim.

iblis."

"Ama bu din adamlarının zihinlerini rahatlatacaktır. Tanrı'nın hizmetkârları olarak -sözde saygı duyduğunuz ve sevdiğiniz bir varlık- sizin için gerçekten de çok önemli olmalılar."

"Bu rahipleri huzursuz eden tek şey sizin varlığınız. Elbette, bu geceden itibaren bu artık bir sorun olmayacak." Kushiell parmaklarını şıklattı. Neredeyse anında, bir grup din adamı sandalyesinin yanına kovaları yerleştirmek için öne atıldı.

Kushiell törensel bir hançer yaratırken Naomi kısık gözlerle ona baktı. "Dur tahmin edeyim... kanımı akıtmayı planlıyorsun. Kutsal olan her şeyden beslenen karanlık bir uygulayıcının yapacağı şey budur. Kanımı içip ayinlerinde kullanacaklar." Tipik bir uygulama. "Elbette, eğer *gerçekten* bir göksel iseniz, böyle bir planınız olmayacaktır. Beni doğrudan öldürürsün, çünkü kanımın senin için hiçbir değeri olmaz."

Adam kızgınlıkla ona bakmaktan başka bir tepki vermedi, hava sıcaklığının yükselmesiyle yüzünde hafif bir kızarıklık oluştu.

Kadın gülümsedi. "Haklıyım," diye suçladı. "Kanımı akıtmaya niyetlisin. Bunu buradaki insanlara nasıl açıklayacaksın?"

"Bir iblis kutsal kanı barındırmayı hak etmez. Kanının akıtılması ölmen için uygun bir yol."

Kıs kıs güldü. "Öyle mi?" Her şeye bir cevabı vardı, değil mi? "Bak, bu din adamları senin saçmalıklarına inanıyor olabilir. Ama ben inanmıyorum. Eğer gerçekten bir melek olsaydın, gerçekten Tanrı tarafından seçilmiş olsaydın, *burada olmazdın*. Şeytani öfkeler yatışana kadar hiçbir gökselin yeryüzünde dolaşmasına izin verilmez. Yukarıdaki insanların yapacağı son şey, *başka bir* iblisi hedef alarak işleri daha da kötüleştirmek olur."

"Deccal'in doğumunu önlemek çok önemli olduğu için sizin için bir istisna yaptılar."

"Bu, buraya gelmeden *önce* kehanetten haberdar olduğunuz anlamına gelir. Bunu din adamlarından öğrenmedin mi?"

Dudaklarını sıkıca kapattı, gözleri titriyordu.

Ağzında bir sırıtış belirdi. "Ah, onlara gelene kadar bunun farkında değildiniz." Bu konuda yalan söyleyemezdi, çünkü din adamları bunu bilebilirdi. "Eğer bundan haberin yoksa, Tanrı'nın seni bu insanlara göndermesi için bir neden yoktu, değil mi?"

"Görevimin ayrıntılarına girmedim, doğru," diye kestirip attı. "Ama din adamlarına yardım etmezsem Deccal'in yakında bu dünyada yürüyebileceğini açıkça söyledi."

"Oh, anlıyorum. O zaman bana bir şeyi açıkla." Durakladı. "Eski dilleri bilen ve konuşan sözde bir melek nasıl olur da kehaneti yanlış tercüme ettiklerini anlayamaz?"

Kaşları birbirine çarptı, yüzünde şaşkınlık, şüphe ve ilginin bir karışımı dalgalandı. Kehanetin ne söyleyebileceğini duymak istiyordu ama ona inanması gerekip gerekmediğinden emin değildi.

Tam o sırada Luka'nın zihni onunkine dokundu. *Naomi, biz Alevleri bulmamız gerekiyor.*

Evet, onun ne söylediğinden pek emin değildi. Bunun onun için ne kadar anlamlı olacağını bilmeden, *"Benim için endişelenme Luka, ben gayet iyiyim"* diye cevap verdi. *Ben hallederim, bu konuda bana güven.* Durakladı. *Yakında evde olacağım.*

Kushiel çenesini yukarı kaldırdı, ter artık alnını kaplamıştı. "Tıpkı Lucifer'in kendisi gibi, sen de büyük bir sahtekârsın. Yalanlarla dolu. Seni seçmesine şaşmamalı."

"Her neyse, dostum. İkimiz de biliyoruz ki sen melek değilsin. Buraya ilahi bir görev için gelmedin. Kapılarına dayandığın andan beri bu din adamlarını manipüle ediyorsun. Kehanetin gerçekte ne ifade ettiğini biliyorum. Elioud'un yıllar önce ne öngördüğünü biliyorum. Ve eğer bilseydin, benim için asla gelmezdin."

"Aklımıza şüphe tohumları ekmeye çalışmaktan vazgeçin, bunun size bir faydası olmayacak. Ben olsam yalvarmaz, pazarlık etmez ya da kaçmaya çalışmazdım. Çılgılık atabilirsin ama bizim dışımızda kimse seni duymaz," diye alay etti.

"Neden çılgılık atayım ki? Benim için gerçek bir tehdit değilsin. Hiçbir zaman da olmadın."

"Bizi sohbet etmeye devam ettirirsen birinin seni kurtarmak için zaman kazanacağını mı sanıyorsun?"

Hayır, sadece psişik olarak iyileşirken onu meşgul etmek istemişti... ve başarılı da olmuştu.

Sanki kadın acınacak haldeymiş gibi kıkırdadı. "Kimse senin için gelmiyor. Bu bölgeye gelseler bile manastırı asla bulamazlar. Gördüğün gibi, hiçbir yere gitmiyorsun. Artık elimdesin. Ölümün garanti."

Buna gerçekten inanması neredeyse şirin bir şeydi. "Fırsatın varken beni öldürmeliydin," dedi içindeki erimiş güç fokurdayıp patlarken. "Yaşamama izin vermen senin açından bir hataydı, tıpkı kurtarılmaya ihtiyacım olduğunu varsaymanın bir hata olması gibi. Beni buraya getirmenin tek bir faydası oldu, o da *sana* ulaşmamı sağladı."

İçindeki gücün sisteminden dışarı akmasına izin verdi. Kırmızı-mor alevler vücudunun etrafında kükreyerek canlandı ve büyü iplerini yakıp kül etti. Kushiel ateşin parlaklığından ürkererek geriye doğru tökezlediğinde, iblisi yüzeye çıktı.

Luka parmaklarını bükerek dişlerini sıktı. "Ben hiçbir şey görmüyorum." GPS sinyali onları buraya, Vegas'ın eteklerindeki bir çöle götürmüştü; kayalar, kaktüsler, çalılar, sık otlar ve bodur ağaçlarla dolu uçsuz bucaksız kumlu bir arazi.

Burası daha önce bir kez aradığı ve manastır için olası bir yer olarak belirlediği bir bölgeydi. O zaman hiçbir şey bulamamıştı.

Elbette binanın bir şekilde gizlenmiş olabileceğini hesaba katmıştı ama burada insan yaşamına dair *bazı* işaretler olmalıydı. Ayak izleri. Araçlar. Lastik izleri. Çöpler.

Bunların hiçbirisi görünmüyordu. Ne önceki aramasında, ne de şimdi.

İnsan yaşamına dair hiçbir ses de yoktu. Yoğun bir sessizlik çökmüştü, sadece ara sıra bir çalının tıkırtısı ya da kanat çırpışıyla bozuluyordu.

Etrafını tekrar taradı; sola, sağa, aşağıya, hatta yukarıya. Güneş açık gökyüzünde batmaya başlamış, kızıyla çevrili koyu bir altın rengine bürünmüştü. Bulutlar pembe/turuncu bir renk almış, üzerlerinde belli belirsiz mor çizgiler oluşmuştu. Gölgele hafif bir serinliği de beraberinde getirerek manzaranın üzerine çökmeye başlamıştı.

En azından ararken gündüz sıcaklığında kavrulmayacaklardı.

"Buralarda *bir yerde*," diye devam etti Tobe, telefonu elinde. "Buralarda bir yerde olmalı."

"Tabii din adamları ayakkabılarını çıkarıp buraya atmadıysa," dedi Nikandr. "Gerçi bunu yapmaya gerek duymaları için bir neden göremiyorum."

Luka ikizleri yanında getirmişti ama Daniil'i getirmemişti; ışınlayıcıyı Konstantin ve Iain'in cesetlerini taşımaya odaklamıştı. Naomi'nin melek kanını sadece Nikandr ve Mikhail biliyordu ve Luka bunun böyle kalmasını istiyordu. Eğer Tobe'nin tahmini doğruysa, varlığı keşşlikle uğraşırken gerçek doğasını gizlemek için hiçbir şey yapmayacaktı.

Burada sadece Tobe, Jolene, Ciaran, Tia, Alfie ve Beck vardı - Naomi'nin sırlarının zaten farkında olan insanlar. Khloë'yi çağırmamışlardı, çünkü eşi onunla birlikte savaşa girmekte ısrar ederdi. Hayır, böyle bir şey olmayacaktı.

Luka'nın içindeki aciliyet -bulma, koruma, intikam alma aciliyeti- boynunu kırdı. İblisleri etinin altında kıvrınmaya devam etti, hepsi sinirli, aşırı tetikte, huzursuzdu ve ona zihinlerinde titreşen birçok intikam senaryosunun psişik anlık görüntülerini gönderiyordu.

Luka döndü, sert kumlu zemin ayaklarının altında çıtırdadı ve Tobe'ye doğru ilerledi. Şeytanın cep telefonuna baktı. Ekranda bölgenin tepeden bir haritası vardı ve ortasında kalın kırmızı bir nokta titreşiyordu. Bu onlara sadece Naomi'nin nerede olabileceğine dair genel bir fikir veriyordu. Her iki yönde de yarım mil kadar uzakta olabilirdi. "Sinyal bundan daha belirgin olamaz mı?"

"Hayır," diye mırıldandı Tobe, gözle görülür bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı.

Jolene ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Keşişler manastırlarını gizlemek için büyü kullanıyor olmalılar."

Luka bunu düşünmüştü. Din adamları ilahi gücü kanalize edebildiklerine göre, sihir güçlü olmalıydı. Yine de . . . "Yine de insanların gelip gittiğine dair bazı kanıtlar olmalı, değil mi? Sanki ışınlanabiliyorlarmış gibi." Bıkkınlıktan neredeyse kaşınarak arkadaşına tekrar seslendi. *Naomi, yaklaştık. Seni bulmak için biraz yardıma ihtiyacım var. Alevlerini çağırabilir misin?*

Kızın ruhu onunkine sürtündü. *Yapma. Luka... züppe... bana güven... ev...*

İç çekti. "Telepatik yorumunu doğru anladıysam, şu anda 'züppe' olduğuna güvenmeliyim." Sanki o kadar kolay ikna olacaktı gibi. "Yakınlaştıkça zihinden zihine frekansın daha net olacağını ummuştum ama durum öyle görünmüyor."

"Bu da bize rehberlik etmesi için ona güvenemeyeceğimiz anlamına geliyor," dedi Mikhail. "Yaya olarak yola çıkmalı ve onu aramalıyız."

Nikandr başını salladı. "Gruplara ayrılıp farklı yönlerde gitmek en iyisi olur."

"Gerek yok," dedi Tia elini sallayarak. "Tek yapmamız gereken beklemek."

Luka iblislere baktı, hepsi de onun hoşuna gitmeyecek kadar sakindi. "Neyi bekleyeceğiz?"

"İblisin harekete geçmesini," diye yanıtladı Tia. "Güven bana, *tam olarak* nereye gitmemiz gerektiğini bilmemiz için yeterince yaygara koparacaktır."

Mikhail gözlerini kıstı. "Gerçekten iblisin bir karanlık uygulayıcı ve bir grup din adamıyla başa çıkabileceğini mi düşünüyorsun? Eğer öyle olsaydı, şimdiye kadar çoktan yapardı."

Cevap veren Tobe oldu. "Naomi ona bu şansı vermedi, çünkü kendini tutması için ona güvenilemeyeceğini biliyor." Duraklayarak cep telefonunu cebine koydu. "Onu tasmalı kuduz bir köpek gibi düşünün. Başka seçeneğiniz yoksa o tasmayı çözmezsiniz, çünkü köpeğin anlamsızca ve kontrolsüzce saldıracağını bilirsiniz."

"Daha önce de söylediğim gibi," diye başladı Jolene, "melek kanı taşıyan iblislerin iç varlıkları bazen dengesiz olabilir."

Luka'nın Ella'nın Engerek'le çiftleşmesini özellikle istememesinin nedenlerinden biri de buydu. Hem melek hem de şeytan kanı taşıyan bir çocuktan ne çıkacağını asla tam olarak bilemezsiniz. Ve sonra Luka gidip böyle bir melezle kendisi çiftleşmişti. Kader ona k ı ç ı y l a gülüyor olmalıydı.

Üzerinden hafif bir esinti geçti, kuru hava ve pişmiş toprak kokuları taşıyordu. "Sadece ... yapsak daha iyi olabilir." Bir gümbürtü dikkatini çekince konuşmayı kesti. Yerde titreşiyor, ayakkabılarının içinden ayak tabanlarına vuruyor, kum ve çakıl taşlarını dans ettirip kaydırıyordu.

Alfie geriye doğru tökezledi ve dikenli bir çalı pantolonuna takılınca küfretti. "Bunun bizim kızın nezaketi olduğunu söyleyebilirim. Sadece ihtiyacımız olan-"

Kayalar, toprak ve kum kısa bir mesafe ötede yukarı doğru patlarken havada bir *gümbürtü* yankılandı. Bunu hızla alarm ve korku yankıları takip etti ve sonra ... şey, insanlar çöldeki bir çatlaktan dışarı tırmanıyor gibi görünüyordu.

"Yeraltındaydılar," diye fark etti Luka.

O ve diğer iblisler hep birlikte olay yerine doğru koşmaya başladılar. Aradaki mesafeye rağmen panik çığlıklarını, ateş cızırtılarını ve büyü çatırtılarını duyabiliyordu. Çatlağın yakınındaki toprak daha da çökerek boşluğu genişletti ve çatlaktan tırmanarak çıkanların tekrar aşağı düşmesine neden oldu.

Yarığın her tarafındaki toprak çökerken iki patlama sesi daha duyuldu. Rahipleri ve Kushieli hapsetmiş olabilir mi? Sadece tek bir çıkışları olduğundan emin mi oluyorlardı?

Luka'nın aklına belki de bölgeye gidip gelmek için bir tünel sistemi kullanıyor olabilecekleri ve Naomi'nin iblisin geçitleri bilerek kapatmış olabileceği geldi ama bu konu üzerinde düşünmeye zahmet etmedi. Önceliği ona ulaşmaktı.

Omuzlarına kadar uzanan saçları ve hızla sönen beyaz aurasıyla sakallı bir erkeğin önderliğinde, yerdeki çatlaktan daha fazla insan çıktı.

Şüphesiz Kushieli'di.

Sonra kırmızı-mor alevlerle çevrili bir figür yerdeki boşluktan havalandı ve Luka'nın göğsündeki gerginlik onu terk etti. *Naomi*.

Hayır, fark etti, Naomi değildi. Onun iblisiydi. Ve bakması neredeyse acı veren kırmızı, siyah ve turuncu ışıktan oluşan devasa ışınlarla arkadan aydınlatılmıştı.

Tobe hızını yavaşlattı. "İşte bu yüzden izole bir yerde olmasını ummamız gerektiğini söyledim - iblisi gizli kalmaya hiç önem vermiyor." Sendeleyerek dururken Luka'nın kolunu kavradı. Diğer iblisler ve ikizler de onu takip etti. "Geri çekilmeliyiz."

Luka kolunu kurtardı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Ona yardım etmek istemeni anlıyorum ama iblisin haline *baksana*, şu anda bize ihtiyacı yok."

Sakallı adamın avucundan fırlayan yağlı, siyah bir güç dalgası doğrudan varlığa yöneldi. Kırmızı-mor alevler rüzgârla çarpıştı, onu bütünüyle yedi ve ardından piçi bir anda kül etti.

Luka'nın kaşları havaya kalktı.

Varlığın bedeninden çıkan çok yönlü alevler şeytani parmaklar gibi din adamlarına uzanırken bir kükreme havayı ikiye böldü. Yılan başlı parmaklar. Ayak bileklerine yapıştılar ve tutsaklarını geriye doğru sürükleyerek iblisin arkasındaki garip ışığın içine fırlattılar.

Tobe kaşlarını kaldırdı. "Ne demek istediğimi anladın mı?"

Evet, Luka gördü. Çünkü daha önce hissetmediği şeyi şimdi görüyordu. Eşinin sahip olduğu ilkel karanlık tanrısallığı gördü. Kutsal olanla doğuştan gelen bağlantısı, kirletilmiş ve kötü niyetli bir şeye dönüştürülmüştü.

İçindeki ham gücü. Ve iblisi bunu bir usta gibi kullanıyordu. Kendi varlıklarının tamamen tahrik edici bulduğu bir şeydi bu.

"İblis de açıkça öfke içinde," diye araya girdi Tia, "bu yüzden bizi kazara öldürme ihtimali yüksek. Yapabileceğimiz en iyi şey ondan biraz uzak durmak ve geride kalanlarla ilgilenmek." Bakışları kendilerine doğru koşuşturan adamların üzerinde keskinleşti. "İşte geliyorlar."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

İmplerin haklı olduğuna karar veren Luka, önündeki din adamlarına odaklandı. Sürünün tam üzerine bir cehennem ateşi bombası fırlattı. Kum yukarı doğru uçtu, ateş kükredi, sesler yükseldi, bedenler yere çarptı.

Birkaç din adamı ağaçların, çalılırların ya da rüzgârın aşındırdığı kaya oluşumlarının arkasına saklanırken, diğerleri saldırıya geçti.

Parlayan beyaz büyü sarmaşıkları Luka'ya doğru yükselmeden dakikalar önce ilahiler havayı doldurdu. Sarmaşıklar Luka'ya doğru hızla ilerledi ve tüm sinir uçlarını yakıcı elektrik şoklarıyla zaptladı.

Hızla kabilen yanıklar karşısında dişlerini gıcırdatarak telekinetik elini saldırganın boğazına doladı ve sonunda din adamı gevşeyene kadar hava akışını kesti.

Cesedi yere atarken daha fazla parlayan beyaz akıntı ona doğru geldi. Kendini darbelerden koruyan telekinetik bir bariyer oluşturdu ve ardından bu bariyeri *sertçe* ileri itti. Bariyer birkaç din adamına çarparak onları ayaklarından yere düşürdü.

Varlıkları sırttı; avlarının korkusunu arzuluyor, kanlarını istiyor, acılarından zevk alıyordu. Ve iblisi tam anlamıyla ortalığı yakıp yıkarken Naomi'nin yanında olmayı çok istiyorlardı.

Nikandr, bembeyaz bir küre onu gafil avladığında bir tıslamayla irkildi. "Tanrım, çok acıtıyorlar."

Haksız da sayılmazdı.

Bir kayanın arkasından kel bir kafa fırladı ve din adamı Luka'ya bembeyaz büyülerden oluşan dönen şeritler gönderdi. Bacağına o kadar sert çarptılar ki neredeyse kopacaktı. *Hay sikeyim.*

Kramplı zonklamayı görmezden gelerek, kayanın patlayıp saldırganın üzerine çökmesine neden olan telekinetik bir patlamayla saldırdı.

Çok sayıda din adamı sola doğru kaçışmaya başladı. Önlerinde kırmızı-mor bir ateş duvarı yükselip yollarını kesti. Diğer Elioudlar sağa doğru yöneldi, ancak onlar da kendilerini alevli bir duvarla karşı karşıya bulunca kayarak durdular.

Lemure'lardan lanetler yükseldi. Sıkışmışlardı, hiçbir yere gidemiyorlardı ve bunu biliyorlardı.

Bu Luka'nın varlıklarının sırtmasına neden oldu.

Çaresiz öfkeleri yüzlerinden okunan Elioudlar bir bütün olarak saldırdı -Bazıları Naomi'nin varlığını hedef alırken, geri kalanı Luka'yı ve yakınındaki iblisleri hedef alıyor. Cehennem ateşi. Kaos. Yıkım. Büyü. Hepsi o anda manzaranın üzerinde hüküm sürüyordu. Serseri darbeler sayesinde ağaçlar ikiye bölündü, çalılar alev aldı ve kayalar patladı.

İki taraf da sıkı savaştı. Nikandr ve Mikhail Luka'nın iki yanında durmuş, cehennem ateşinden oklar ve ışınlar fırlatıyor, Luka onlarınkini izlerken onun da arkasını kolluyorlardı. Tobe cehennem ateşi patlamaları ve psişik darbeler arasında gidip geliyordu. Ciaran sık sık bir noktadan diğerine ışınlanıyor, büyü darbelerinden kaçıyor, boyun kırıyor ve siper almış ruhbanlara ulaşıyordu.

Bu arada Jolene kendisini, Beck'i, Tia'yı ve Alfie'yi gelen büyü saldırılarından koruyan bir kalkan oluşturmuş, onlar da cehennem ateşiyle mümkün olduğunca çok sayıda ruhbanı alt etmeyi hedeflemişti.

Bir din adamını daha ortadan kaldıran Luka, Naomi'ye şöyle bir baktı. İblisi hâlâ kontrolü elinde tutuyor, Elioud'ları yavaş, kararlı ve kendinden emin bir yürüyüşle takip ediyor, hâlâ kirlenmiş tanrısallığın saf vücut bulmuş hali gibi görünüyordu.

Ondan yayılan ısı kavurucuydu; dalgaları havada dans ediyordu. Biraz rahatlama ihtiyacı duyarak takım elbisesinin ceketini çıkardı ve yere fırlattı.

Varlığın içinden daha fazla alev fişkırdı; bazıları bedenleri ortadan ikiye ayırıyor, bazıları da ayaklarını yerden kesip hâlâ arkasında duran neredeyse kör edici ışık huzmelerine fırlatıyordu.

Hayır, ışık huzmeleri değil, diye fark etti, dudakları aralandı.

Alevler. Cehennem alevleri.

"Lanet olsun," diye nefes aldı.

"Ne?" diye sordu Nikandr, yüzündeki toz tabakalarını silmek için avucunu yüzünde gezdirerek.

"Bir geçit," dedi Luka. "Onun varlığı cehenneme bir geçit açtı." "Ne?"

Bazı din adamları iblise saldırmak için iki büküm oldular, ancak iblisin etrafını saran kırmızı-mor alevler darbelerinin etkisini azaltmışa benziyordu, çünkü iblis hiçbir acı belirtisi göstermiyordu. Tam tersine, o-

Ağır bir büyü rüzgârı Luka'nın tam solar pleksusuna çarptı ve nefesi ciğerlerinden dışarı fışkırdı. İkinci bir rüzgâr ona doğru yöneldi ve onu kızdırdı. Büyü darbesini telekinetik olarak savuşturdu ve din adamının kafasını boynunu kırarak kadar şiddetli bir şekilde geriye atmasına neden olan telekinetik bir yumrukla karşılık verdi.

Ölü beden yere yığılırken, Luka yaklaşmakta olan bir ruhbanaya cehennem ateşinden bir küre fırlattı. Ancak Elioud'un ayağı bir yığın aloe mızrağına takıldı ve küre onu ıskaladı. Küre onun yerine bir akasya ağacının dalına çarparak onu tutuşturdu.

Din adamı ayağa kalktığı anda, Luka sert bir telekinezi patlaması kullanarak tekrar saldırdı. Elioud çarpmanın etkisiyle neredeyse ikiye katlanırken, geriye doğru büyük bir kaya oluşumuna çarparak kafatasına sert bir darbe aldı.

"İblisi onlarla sadece oynuyor, değil mi?" Nikandr'ın söylediği bir soru değil, bir farkındalıktı. "Eğer isteseydi, onları çabucak yok edebilirdi. Onların dehşetinden ve acılarından beslenmek istiyor, sadece ölmelerini izlemek değil."

Luka içini çekti ve avucunun içiyle gözünün kenarındaki kumu sildi. "Bunun gibi bir şey."

Kıvrılan büyü sarmaşıkları ona başka bir açıdan saldırdı; acı, haşlayıcı-sıcak jilet gibi keskin bıçakların saplanması gibiydi. Tıslayarak saldırganı telekinetik bir hareketle yerden kaldırdı ve kardeşlerinden oluşan sıkı bir kümenin üzerine fırlatarak ikisini yere serdi. Ardından küçük gruba bir cehennem ateşi bombası fırlatarak hepsini birden yere serdi.

Naomi'yi kontrol etmek için yine bir an çaldı. *İşte oradaydı.* Varlığı artık daha yakındaydı ve arkasındaki geçidi daha iyi görebiliyordu. Bir cehennem

parıldayan ateşin, kıpkırmızı gökyüzünün ve kavrulmuş toprağın arka planı. Acımasız sıcaklık terin tenini kaplamasına neden oldu.

Varlığın çok uzağında olmayan yeni bir varlık dikkatini çekti; morötesi alevler içinde bir figür. Naomi'nin şeytanına saldırmıyordu; hayır, ona yardım ediyor, kurbanlarından acı dolu çığlıklar koparan ultraviyole ateş kırbaçlarıyla saldırmıyordu. Söz konusu kırbaçlar hedeflerini ıskalayıp yere çarptıklarında kısa süreli bir sarsıntıya neden oluyorlardı.

Mikhail kaşlarını çattı. "Bu ... bu Lucifer mi?"

Öyle görünüyordu. "O cehennemde yaşıyor, bu yüzden bir portal açılışını kaçırmaması pek olası değil." Ya da kızının da dahil olduğu bir savaşı kaçırmaması.

Mikhail gevşek bir omuz silkmeye, "Sanırım eğlenceye katılmak istedi," dedi. Luka'nın iblisleri umutsuzca yüzeye çıkmak ve kendi eğlencelerini yaşamak istiyordu,

Ama Naomi'ye ulaşmaya çalışmayacaklarına, eşlerinin o kadar öfkeliyken bile onlara asla zarar vermeyeceğinden kibirli bir şekilde emin olacaklarına güvenemiyordu. Ayrıca hastalıklı bir merakla geçide girmeyeceklerine de güvenmiyordu.

-Parlak şeyler dikkatlerini kolayca dağıtırdı.

Kendisine doğru gelen bir büyü çemberini fark eden Luka, çember boynuna dolanmadan önce sarsılarak kenara çekildi. Saldırganın işini bitirmek üzereydi ama Nikandr onun yerine işi bitirdi ve cehennem ateşinden bir ışını din adamının bedenine sapladı.

Luka korumasına başıyla teşekkür etti. Sadece bir an sonra başka bir ruhban bir büyü küresi yarattı ve ona doğru fırlattı. Luka küreyi savuşturdu ve saldırıyı kurumuş bir ağaca çarptıran telekinetik bir dalgayla karşılık verdi. Ağacın gövdesinde örümcek ağı gibi yarıklar oluşurken büyük bir *çatırtı* duyuldu. Elioud engibeli zemine sertçe çarparak bir toz bulutunun havalanmasına neden oldu.

Çok fazla din adamı kalmadığını hemen fark etti. Cehennem ateşi, kutsal büyü, psişik vuruşlar ve telekinetik güçten oluşan bir yayılım ateşi hâlâ ileri geri uçuşuyordu ama bu noktada darbelerin çoğu şeytani nitelikteydi.

Tobe yüksek sesle, "Biraz geri çekilmemiz gerek," diye duyurdu. "Naomi'nin iblisi ve Lou onları hedef aldığında bu din adamlarının sonuncusuna çok yakın olmak istemeyiz. Çapraz ateşe yakalanabiliriz."

"O haklı," dedi Jolene. "Geri çekilmeye başlayın."

Hepsi de aynen öyle yaptı, ikisi de yürüyen alevli meşaleler gibi görünen baba ve kızın kalan din adamlarının peşinden gidişini izlediler. Bazı Elioudlar saklandı, bazıları kaçmaya çalıştı ve geri kalanlar da savaştı.

Hiçbiri ateşten yaratıklardan kaçmayı başaramadı.

Kırbaçlandılar. İkiye bölündüler. Yakıldılar. Geçitten atıldılar.

Sesler çığlık attı. Yalvardı. İlahi söyledi. Küfür etti. Öfkeyle bağırıldılar.

Din adamlarının sayısı birer birer azaldı ... ve azaldı ... ve azaldı. Sonunda hiçbir kalmayınca kadar.

Naomi'nin varlığı daha sonra dikkatini Luka'ya ve diğer iblislere çevirdi, ifadesinde hiçbir tanıma belirtisi yoktu.

Luka psikik olarak uzandı. *İyi iş çıkardın. Artık her şey bitti. Sana ve Naomi'ye yönelik tehditler ortadan kalktı. Bırak bana geri dönsün.*

Varlık uzun süre kısık gözlerle ona baktı, sonra sakinleşti. Naomi'nin griyeşil bakışları onunkilerle buluştu, hafif bir sersemlik vardı. Ve sonra kızı yere yığıldı.

Telepatik bir ses Naomi'nin uykusunu böldü, kelimeler boğuk ve ritmikti. Onları anlayamadı, düşünceleri çok yavaş ve pamuksu idi.

Yorgunluk zihninde, kollarında, bacaklarında, her yerinde birikmişti.

Duyuları körelmiş gibiydi. Alçak seslerin, yumuşak yatak çarşaflarının farkındaydı,

Koyu, baharatlı bir parfüm, onu tutan bir el, nabzına bastırılan bir başparmak. Ama bir şekilde tüm bunlardan kopuk hissediyordu. Sanki dış dünya çok uzaklardaymış gibi.

Kendini silinmiş hissetti. Tükenmiş. Ruhsal olarak tükenmiş.

Kendini tekrar uykuya bırakmak kolay olurdu, ama o telepatik ses beynindeki sisin içinden geçmeye devam etti, kelimeler Hayır, bunlar sadece kelimeler değildi, *şarkı sözleriydi.*

Kişi şarkı söylüyordu. Ve bu ses onun çok iyi tanıdığı bir sestti.

Neden şarkı söylüyorsun? diye sordu.

Bir duraklama. *Çünkü uyanmıyorsun ve bu beni rahatsız ediyor, diye kırptı Lou. İyi olduğunu duymak istiyorum.*

İyiyim, diye güvence verdi. Tamamen kendinde değilsin ama iyisin.

İyiyim. Şimdi uyu. Dinlenmen gerek. O zaman beni neden uyandırdın?

Çünkü . . . Oh, unut gitsin. Adamın ruhu hafifçe kadınıninkine çarptı ve sonra adam gitti. Tam o sırada zihnine her türden görüntü aktı. Kaçan din adamlarının, alev alev yanan ateşin, ... hatıraları. Ah, kahretsin, iblisi cehenneme açılan lanet bir kapı açmıştı.

Varlık özür dilemeden omuz silkti. Naomi gibi o da şu anda uyuşuk ve zihinsel olarak hissiz hissediyordu. Bu güç gösterisi ikisinin de psişik gücünü sıfırlamıştı.

"Bırak onu," diye bağırdı Tia. "Tobe, yemin ederim bu evden bir şey çalarsan ..."

"Çalmayacağımı söyledim," diye hatırlattı ona.

Tia oflayıp pufladı. "Sen bir şeytansın. Bu konuda sözüne güvenmezsem beni affet."

"Naomi'nin eşinden çalmazdım; bu ondan çalmak gibi olurdu. Ama evet, aksi takdirde bu saati kesinlikle cebe indirirdim," diye utanmadan itiraf etti.

"Neden? Parmaklarını sevmiyor musun?"

"Belinsky onları *gerçekten* kesmezdi. Sen keser miydin?"

"Evet." Luka'dan düz bir yanıt geldi; sesi Naomi'nin beynindeki sisin geri kalanını da yok etmiş gibiydi.

"Ama ben Naomi'nin psi-arkadaşıyım," dedi Tobe.

"Bunun için parmaklarının olması gerekmiyor," dedi Luka ona. "Parmakların olmadan da ona demir atabilirsin."

İçinden gelen bir gülümseme göğsünü ısıttı. Ağır göz kapaklarını kısmen açmaya zorladı. Etrafı büyük bir bulanıklık içindeydi. Gözlerini üç kez kırıştırarak görüşünü netleştirdi... ve Luka'nın karanlık bakışları hemen onunkilere kilitlendi.

Dudakları kıpırdadı, gözlerinde rahatlama parladı. "İşte buradasın." Kızın elini hafifçe sıktı. "İyi hissediyor musun?"

"Çoğunlukla," diye cevap verdi, sesi alçak ve kalındı. Odanın etrafına bakarken boğazını temizledi. Tobe, Jolene, Tia, Alfie, Ciaran ve Beck ona bakıyor, hem rahatlamış hem de yorgun görünüyorlardı. Tıpkı Luka gibi onların da giysilerinde yanık izleri ve kan lekeleri vardı ama

Yaraları ya çoktan iyileşmişti ya da iyi iyileşiyordu, çünkü başka türlü iyi görünüyorlardı.

Alfie selamlamak için elini kaldırdı. "Merhaba tatlım."

"Bu kadar çabuk uyanmanı beklemiyordum," dedi Tia gülümseyerek. "Düşündüğümde daha çabuk iyileşmişsin."

Lou onu uyandırmasaydı Naomi daha uzun süre uyuyabilirdi.

Tobe eğildi ve Luka'dan gelen alçak hırıltıyı duymazdan gelerek alnına bir öpücük kondurdu. "Yarı ölü gibi görünsen de seni ayık görmek güzel."

Homurdanarak kendini dik oturmaya zorladı, uzuvlarındaki ağırlık nedeniyle hareketleri yavaş ve beceriksizdi. "Ne zamandır baygınlığım?"

Cevap veren Ciaran oldu. "Sadece üç saat kadar."

İblisin ne kadar enerji harcadığı düşünüldüğünde bu gerçekten de uzun bir süre değildi. Ama bahse girerim ki bu iblisler ve Tia'yla geçirdiği üç saat Luka için sonsuzluk gibi gelmişti. Bazen tam bir imtihan olabiliyorlardı.

"Sanırım tüm din adamları ölmüş." Aksi takdirde iblisin geri çekileceğini düşünemiyordu.

"Öldüler ve yakıldılar," diye onayladı Jolene. "Tam da hak ettikleri gibi."

"Şu Kushiell denen adama gelince, senin iblisin onun icabına bakmışa benziyor," diye ekledi Beck.

Evet, Naomi o kısmı hatırlıyordu. "Beni o çölde nasıl buldunuz?" Hiçliğin ortasındaydık.

Bütün gözler Tobe'a kaydı.

Çapası çenesini kaşıdı. "Ayakkabılarınıza taktığım GPS takip cihazlarıyla bir ilgisi olabilir."

Naomi gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

"*Her zaman* giydiğin tek şey ayakkabıların. Ceketinizi sık sık unutuyorsunuz ve her zaman bir çanta taşıyorsunuz." Ellerini havaya kaldırdı. "Tehlike geçtiğine göre şimdi onları çıkaracağım. Neyse ki o kadar çok çiftin yok yoksa bir süre burada kalırdım."

"Bekle, onları *bütün* ayakkabılarıma mı taktın?"

"Etiketlediğim ayakkabıları giymediğinde kaçırılma riskini göze alamazdım." Durakladı, ona yakından baktı. "Kızdın mı?"

"Evet. Bana söylemeliydin."

"İblisin iz sürücüleri ortadan kaldırırdı, böylece tüm din adamlarını kendisi öldürebilirdi."

Tamam, bu doğruydu.

"Desteğe ihtiyacın olacağını düşünmemiş olsam da bu riski almak istemedim. Önemseydiğim için beni affet."

"Affedildin." Naomi parmağıyla onu işaret etti. "Bir daha *asla* böyle bir şey yapmayacaksın."

Tobe tüm masumiyetiyle onu selamladı.

Jolene, "İyi olduğun belli olduğuna göre, seni dinlenmen için yalnız bırakacağız," dedi.

Tia ve diğer iblisler Başbakanlarına doğru ilerlediler... Tobe hariç. Jolene onun gömleğinin arkasından tuttu. "Sen de, Tobe."

Kaşlarını çattı. "Ama ben kalmak istiyorum."

"Luka'yı kızdırmak istiyorsun, bu farklı bir şey."

Bir milisaniye sonra tüm grup gözden kayboldu. Luka kollarını açtı.

"Buraya gel, bebeğim."

Memnuniyetle. Naomi ağır ağır yataktan kalktı ve kendini Luka'nın kucağına bıraktı. Luka'nın kolları onu sararken, Naomi Luka'nın sıcaklığının tadını çıkararak ona doğru sarktı. Bir daha asla hareket etmek istemedi.

Adam onu sıkıca tutarak saçlarını okşadı. "Kesinlikle iyi hissediyor musun?"

"Evet. Sadece yorgun ve halsizim."

"Şaşırmadım. İblisin ikinizi de ruhsal olarak mahvetti." "Hiçbir şeyden pişman değil."

"Yine şaşırmadım." Dudaklarını onun şakağına değdirdi. "Demek cehenneme bir kapı açabiliyorsun." Tarafsız bir ifade.

"Hmm. Bunu ilk kez dört yaşındayken öğrendim. Bunu yapmak istememiştim. Babama bir konuda kızmıştım, ne olduğunu bile hatırlamıyorum. Her neyse, bir portal açıldı ve o da içine düştü. Bunun gelmiş geçmiş en komik şey olduğunu düşündü."

"Evet, tahmin edebiliyorum. Başka yerlere portallar açabiliyor musun?"

"Hayır, ki bu iyi bir şey. İblisim o kadar meraklı ki, girmemesi gereken yerlerde dolaşmayacağına güvenebileceğimden emin değilim. Beni hızlandır

Ben bayıldıktan sonra ne olduğuna dair. *Yine.*"

"Seni yere dűşmeden önce yakaladım. Lou bir ateş dalgası gönderdi ve geçitte kaybolup geçidi arkasından kapatmadan önce din adamlarının son kalıntılarını da yaktı. Seni de yanında götürmek ister gibi bir hali vardı ama sonra vazgeçer gibi oldu."

"Oradaki iblislerden herhangi birinin onun babam olduğunu bilmemesi ihtimaline karşı bana ne olduğunu umursuyor gibi görünemezdi."

Luka başını salladı. "Ciaran hepimizi buraya ışınladı, çünkü o ve diğerleri senin iyi olduğundan emin olana kadar yanından ayrılmak istemediler." İçini çekti -sesi sabırsızlıkla doluydu- ve ekledi: "İmplerin evimizi bırakın, yatak odamızda bulunmasının bile hoş bir şey olduğunu söyleyemem ama ..."

Naomi onun boğazına bir öpücük kondurdu. "Kalmalarına izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Jolene 'Ben onun Prime'ıyım, burada olmaya hakkım var' kartını oynamaya hazırды, bu yüzden ona artık durumun böyle olmadığını söylediğimden eminim. Artık bu sığınağı benimle birlikte yönetiyorsun."

Kaşlarının birbirine kaydığını hissederek başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştu. "Öyle mi? Bunu ilk kez duyuyorum."

"Bunun çok açık olduğunu düşünmüştüm. Ne sen ne de ben farklı inlerde olmamızı istemeyiz. Jolene'inkine asla katılmayacağımı söylemeye gerek yok, bu da senin benimkine geçeceğin anlamına geliyor. Benim eşim olman seni ortak başbakan yapar. Tabii aynı ine ait olmamızı istemeyeceğine inanmakta yanılmıyorsam."

"Tabii ki yanılmıyorsun." "O zaman buyurun."

Yeterince makul.

Parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirdi. "Ancak işin yasadışı tarafı elbette benim elimde kalacak."

"Belli ki." O kadar geniş esnedi ki çenesi çatladı.

"Bana varlığınla yaptığın anlaşmadan bahsetmedin."

"Bundan bahsetmek hiç aklıma gelmedi. Kulağa tuhaf geldiğini biliyorum ama bana söylemediğin şeyler sakladığın için değil, sadece gündeme gelmedikleri için değil mi?"

"Evet."

"Aslında sana iblisimin yıkım ve kargaşa yaratmaktan hoşlandığını itiraf etmişim," diye hatırladı. "Umarım onu iş başında görmek seni vazgeçirmemiştir, çünkü ne olursa olsun artık bana bağlısın."

Luka ona ciddi bir bakış atarak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Seninle ilgili hiçbir şey beni vazgeçiremez. Birini sevdiğinde işler bu şekilde yürümez."

Naomi'nin nefesi kesildi. "Beni seviyor musun?" Soru alçak sesle ve titrek çıktı.

Kaşları çatıldı. "Bebeğim, tabii ki seviyorum."

Duygular göğsünü öylesine sıkıca sarmıştı ki ciğerleri yandı. "Farkında değilsen diye söylüyorum, bu iki yönlü bir yol."

"Öyle olsa iyi olur," diye şakacı bir şekilde hırladı. "Söylediğimde ciddiydim, hiçbir yere gitmiyorum, sen de öyle."

"Ve iblisim de söylediğinde ciddiydi -eşim ol ya da olma, bana zarar verirsen seni öldürür."

Dudakları yukarı doğru eğildi. "Neler yapabildiğini gördükten sonra, bu tehdidi yerine getirebileceğinden neden bu kadar emin olduğunu şimdi anlıyorum."

"Rahatsız olmuşa benzemiyorsun," diye şaşırarak gözlemledi.

"Rahatsız değilim. İblislerim de öyle. Aslında bu Belial'ı büyük **ö l ç ü d e** tahrik ediyor."

Yavaşça göz kırptı. "Buna ne diyeceğimi gerçekten bilmiyorum."

Luka sadece gülümsedi.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Naomi kucağında tuttuğu kız bebeğe gülümsedi. "Gerçekten çok tatlısın."

Lilibeth gülerek Naomi'nin elini tuttu, inanılmaz mavi gözleri oradaki yüzüğe kilitlenmişti.

"Senden hoşlanıyor," dedi Ella, deri koltukta onun yanında otururken. Naomi kızıl saçlıya hızlı bir gülümseme attı. "Yüzüğümü beğendi."

"Oh, o da var," diye kıkırdadı Ella. "Yine de sana çok çabuk alıştı. Bu onun için alışılmadık bir durum. Belki de en sevdiği amcasıyla çiftleştiğin içindir." "O onun tek amcası," dedi Engerek bir koltuktan, alaycı bir ses tonuyla canlı mavi gözleri Luka'nın birkaç adım ötede durduğu yere kayarken.

"Peki ben neyim, doğranmış ciğer mi?" diye haykırdı Lou saf bir kızgınlıkla.

"Sen onun amcası *değilsin*, yani ..." Engerek kompakt omuzlarını silkti. Naomi dudaklarının seğirdiğini hissetti.

Kara Azizler'in yerleşkesine ilk kez geliyordu. Motorcuların birçoğu kulüp binalarının ana alanında takılıyordu; bazıları kırmızımsı kahverengi tuğla duvarlara yaslanmış, diğerleri maun mobilyalara yerleşmişti. Dikkatleri çoğunlukla Lou'nun üzerindeydi. Hepsi de Lilibeth'e doğru açık bir hareket yaparsa boğazını kesmeye hazır görünüyordu.

Elbette, Lou kulüp binasına rastgele geldiğinden beri Naomi'yle pek konuşmamıştı - motorcuların aşırı derecede sinirini bozacak şekilde yapmaya eğilimli olduğu bir şeydi bu. Babası olduğunu bilmeyen insanların önünde onunla nadiren konuşurdu, ancak onunla telepatik olarak sohbet ederdi. Burada kimse

Bırakın akraba olmalarını, birbirlerini tanımaktan daha fazlasını yaptıklarından bile şüphelenmeyecekti.

Küçük parmakların tekrar yüzüğünün üzerinde kaydığını hisseden Naomi bebeğe baktı. "Üzgünüm, alamazsınız. Yine de istediğin için seni suçlamıyorum. -Çok güzel." Aynı zamanda siyah bir elması. Luka'nın nihai bağlılığının bir sembolüydü.

Dudaklarının kıvrıldığını hissederek Luka'nın gözleriyle buluştu ve onların kendisine sabitlendiğini gördü. Bir hafta önce uyandığında, Luka'nın uyurken yüzüğü parmağına taktığını görmüştü. Ertesi gece bu iyiliğe karşılık vermeye çalışmış ama adam *onun* parmağına yüzüğü geçirmeye çalıştığını hissedince kıpırdanmıştı. Ayrıca onu geri dönülmez bir şekilde sahiplendiği için kendini beğenmiş bir şekilde aptalca becermişti.

Jolene'in torunu Heidi, Naomi'nin yüzüğünü çalmaya çalıştığında hiç etkilenmemişti. Küçük kızın hakkını vermek gerekirse, onun yaydığı onaylamama duygusunun ağırlığı altında ezilmemişti. Ona sadece melek gibi bir gülümseme vermişti.

"*İmpler*," diye homurdandı sadece.

Lou kanepeye geçip Naomi'nin Luka'yı görmesini engelleyerek, "Bebeği sen alıyorsun," diye homurdandı. "Benim sıram-"

Engerek, "Sana daha önce de söyledim Lou; söylemekten bıktım, Lilibeth'i kucağına alamazsın," dedi.

Lou'nun sesi mızızlaştı. "Ama neden? Ona zarar vermeyeceğimi biliyorsun. Ayrıca yabancı da değilim. Neredeyse kardeş sayılırız."

Viper'ın kaşları çatıldı. "Hayır. Hayır değiliz."

"Yanlışı." Lou başparmağını Jester'a doğru salladı. "Bu adamı kardeşin olarak görüyorsun. O *benim* kardeşim. Bu da seni ve beni-"

"Tamamen alakasız," diye bitirdi Viper.

"Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim," diye homurdandı Jester. Uzun boylu, zayıf ve bronz tenliydi, kaşları sürekli çatık gibi görünüyordu.

Lou onunla alay etti, ağzını sevgi dolu bir gülümseme kapladı. "Hayır, öyle değil.

Bana tapıyor ve saygı duyuyorsun. Hep öyleydin."

Jester'ın kaşları birbirine çarptı. "Seni öldürmeye çalıştım. İki kez." "Bunu hiç ciddiye almadım."

"Almalıydın."

"Kimseyi kandıramazsın, kardeşim. Bunca yıldır beni özlediğin çok açık. Beni *herkes* özlerdi. Tanıştığım herkesin hayatına dokunuyorum."

"Ve hepsi de keşke yapmasaydım diyor," diye tersledi Jester.

Lou sırtarak Naomi ve Ella'ya baktı. "En iyisi o değil mi? Çok nefret dolu, huysuz ve asosyal. Benim gibi mükemmel bir rol modele sahipken nasıl olmasın ki?"

"Sana karşı bu kadar kaba ve huysuz olması seni gururlandırıyor mu?" diye sordu Razor, neredeyse Jester kadar sinirli görünen iri yarı, koyu tenli bir erkek.

Lou omuzlarını kaldırdı. "Neden olmasın ki?" Razor'un kaşları kalktı, sonra sadece başını salladı.

Lilibeth telaşlı bir ses çıkararak herkesin dikkatini çekti.

Ella mırıldandı. "Görünüşe göre *biri* acıkmış." Küçük kızı Naomi'den dikkatle aldı.

"Ama uykulu değil," diye mırıldandı Hayalet. "Asla ama asla uykulu değil." Yorgun bir iç çekti. "Gözlerimin altındaki torbalar o kadar büyük ki cepleri var."

Lou ona küçümseyici bir bakış fırlattı. "Çok dramatiksinsin." "Sen bunu çok iyi bilirsin," diye takıldı Luka.

Lou onu görmezden geldi, tıpkı Naomi'nin arkadaşının yaptığı diğer tüm yorumları görmezden geldiği gibi. Bir kez bile ona doğru bakmamıştı. Bu onun içindeki varlığı fena halde rahatsız ediyordu ama Luka aldırıyor gibiydi. Aksine, bu durum onu eğlendiriyor gibi görünüyordu.

"Neden Luka burada değilmiş gibi davranıyorsun?" diye sordu Razor. Lou kafası karışmış gibi gözlerini kırıştırdı.

"Kim?"

Razor derin bir nefes vererek elini kaldırdı. "Aslında bilmek istemiyorum."

Naomi, Razor'un konuyu kapatmasına şaşırılmamıştı. Lou çok asosyaldi, kimseden hoşlanmazdı, bu yüzden davranışında tuhaf ya da şüpheli bir şey yoktu.

Psişik olarak uzanırken ona bakmamaya dikkat ediyordu. *Luka'ya eşeklik etmeyi bırakmalısın*, diye telepati yaptı.

Lou'nun zihni onunkine çarptı. *Kiminle?*

Gözlerini devirmek için içindeki dürtüyle savaştı. *Sen bir aptalsın.*

Sevdiğin bir aptal.

Evet, seviyordun. *Arkadaşıma iyi davranmaya başlamazsan omurganı sökeceğim.*

İşte benim kızım, çok acımasız. Seni iyi yetiştirmişim. Yüzyılın Babası ödülünü kesinlikle kazanırdım.

Komik olan, şaka yapmıyor olmasıydı.

Nefes nefese kalan Naomi hayal kırıklığıyla miyavladı. "Hızlı ve sert sevdiğimi söylemedim mi?"

Luka gülümsemeye çalışarak sikini tembelce tekrar Naomi'nin içine soktu ve yumuşak, acı dolu bir inleme daha duydu. Amcığı, kahretsin, onun etrafında tam bir cennetti. Sıkı, sıcak ve mükemmel bir uyum. "Evet, yaptın. Birçok kez."

"O zaman neden *hâlâ* bu kadar yavaş gitmekte ısrar ediyorsun?" diye feryat etti, gözleri buğulanmış, yüzü kızarmış, ağzı şişmişti.

Luka kalçalarını döndürerek kadının nefesini kesmesini sağladı. "Çünkü yapabilirim. Unutma, ne zaman iyi hissedeceğini *ben* kontrol ederim. Ne zaman daha fazlasını alacağını. Ne zaman boşalacağını. *Ben*, Naomi." Yavaşça içine girip çıkmaya devam ederken ağzını onunkinin üzerine bıraktı.

Yumuşak avuç içleri sırtını düzleştirdi, parmakları yayıldı, kalçaları her durgun itiş karşılamak için huzursuzca yükseldi. O ve iblisleri, kadının onun altında eriyip ona her şeyini vermesine bayılıyordu. Ona verdiği her şeyi *alması*.

Sahip olma duygusu tenini kör tırnaklar gibi çiziyordu, yoğun ve dipsiz. Onunla ilgili her şey duyularını kışkırtıyor, vücudundaki her hücrenden bir tepki uyandırıyor, endorfin ve iyi hissettiren kimyasalların sistemini doldurmasını sağlıyordu.

Luka onun boynundan aşağıya doğru öptü ve ardından göğsüne doğru emici ısırtıklardan oluşan bir yol izledi. Sıkı bir meme ucunu ağzına çekti ve kadının nefesinin kesilmesine neden oldu. Emdi. Yaladı. Kemirdi. Ağzının çatısına sürttü.

Kadın talepkâr bir eli adamın sırtında gezdirdi ve kıcını kavradı, dokunuşu sahiplenici olmaktan başka bir şey değildi. "Cidden, işleri aceleye getirmesek olmaz mı?"

Omzunun üzerinden ince boynuna doğru hafif öpücükler bıraktı ve ciğerlerini onun sarhoş edici kokusuyla doldurdu. "Hayır."

Kadın sıkıntıyla inledi. "Sen benim eşimsin. Bu da bana ne istersem vermen gerektiği anlamına geliyor."

Neşe onu doldurdu. "Hayır bebeğim, gerçekten öyle değil." Dudaklarını kızın ağzına götürdü, öptü, yaladı, köşelerini kemirdi. "Biraz daha sabırlı olmalısın - zaten üç kez boşaldın."

Kızın gözlerinde öfke alevlendi. "*Hayır*, iblislerin beni *neredeyse* boşaltıyordu. Üçü de ben uçurumun kenarından geçmeden hemen önce durdu."

Luka gülümsemesini bastırarak bir elini onun önünden, yanından ve dış uyluğundan aşağıya doğru kaydırды. "Özür dilerim. Unutmuşum." Kızın bacaklarından birini daha yukarı iterek başının üstündeki saçları avuçladı ve sikini daha da derine kaydırды, kızın yüksek sesli bir çığlıkla başını geriye atması hoşuna gitti.

"Kahretsin," diye homurdandı.

"Bunun için doğmuşsun," diye hırladı adam. "Benim için." Abraxas yüzeye doğru ilerleyerek "Bizim için" diye düzeltti. Üstünlüğü yeniden ele geçiren Luka onun ağzıyla ziyafet çekti, yarağını tembelce defalarca içine gömerken diliyle yağmaladı.

Kız onun dilini emdi, bu da elbette Luka'nın dudaklarının tekrar sikinin etrafına dolanmasını hayal etmesine neden oldu. Bu onun çok iyi bildiği bir şeydi.

Kaşlarını kaldırdı. "Bunun beni çekiçlemeye başlatacağını mı düşündün?"

"Bir kız umut edebilir." Ona yatıştırıcı bir bakış attı. "*Lütfen*."

"Bebeğim çok ama çok kibarca istediğine göre ..." Luka ona vurmaya başladı ve odayı etin ete çarpma sesleriyle doldurdu.

Nefesi kesilen kız adamın sırtını tırmalıyor, gözleri kocaman açılıp saf bir zevkle parlıyordu. Adamın ona verdiği her şeyi hevesle alıyordu; her acımasız darbede göğüsleri sallanıyordu.

İnlemeleri ve homurdanmaları daha da arttı. Elleri daha sıkı kavradı. Ağızları daha açgözlü oldu.

"Sikimin etrafına gel. Bırak." Başparmağıyla kızın klitorisini yuvarladı ve kız çığlık atıp altından kavisler çizerken iç duvarları baştan aşağı adamın sikinin etrafında dalgalandı.

Ona güç verdi, derinlere gömüldü, taşakları kıvrımlı kışını defalarca tokatladı. Ve sonra serbest bırakılması ona çarptı. Sikini derinlere soktu, içinde patlarken adını haykırdı.

Kadın yatağa yığıldı, gözleri kapandı, nefesi kesik kesik geliyordu.

Onun üzerine yığılan Luka, tamamen doymuş bir halde boynunu okşadı. İkisini de yan yatırdı ve ona sıkıca sarıldı; kokusunun, sıcaklığının, ağırlığının, yumuşaklığının, ona ne kadar mükemmel oturduğunun tadını çıkarıyordu.

Dikkati kadının taktığı yüzüğe kaydı ve göğsünde duygular kabardı. Kadının içinde uyandırdığı duygular yumuşak, tatlı ve kabarık değildi. Çok karanlık, çok yoğun, çok açgözlüydüler. Ama derin ve gerçektir ve o kadar kuşatıcıydı ki neredeyse canını yakacaktı.

"Lily'nin buna bakıp durduğunu fark ettim," dedi elmasa dokunarak.

Naomi gözlerini açtı. "Bana bu kadar güzel mücevherler alman senin hatan." Memnun bir kedi gibi ona sokuldu. "Neredeyse dayanılmaz derecede sevimli."

"Onu kucağına aldığını görmek hoşuma gitti. Bu bana çocuklarımızı kucağına aldığını hayal ettirdi."

"Kaç tane istiyorsun?" "En az iki tane."

Bakışlarında eğlenceli bir ışık parladı. "Hmm, bir lejyondan ve yarı iblis yarı düşmüş bir serafimden doğan çocuklar. Dünyayı yok edeceklerini iddia eden bir kehanet varsa hiç şaşımam."

Alçak sesle kıkırdadı. "Umalım da cehenneme açılan portallar açmasınlar." "Parmaklar çapraz."

"Eğer bir oğlumuz olursa, benim gibi bu inin ya da miras aldığım imparatorluğun başına geçmesi için yetiştirilmeyecek. Çocuklarımızın çocuk olmasına izin verilecek ve sevildiklerini bilecekler."

Yüz ifadesi gerginleşti. "Sevildiğinden hiçbir zaman emin olamaman hoşuma gitmiyor. Babanla karşılaştığımda ona nasıl iyi davranmam gerektiğini gerçekten bilmiyorum. İblisim onu boğmak istiyor."

Luka ailesini bir eş aldığından haberdar ettiğinde, onunla tanışmak için ısrar etmişlerdi. Bunu ona söylediğinde Naomi'nin ilk tepkisi şu olmuştu

sert bir hayır.

"Andrey'nin neden seni sevgi ve şefkate ihtiyaç duymayacak biri haline getirmenin en iyisi olduğunu düşündüğünü anlıyorum," demişti, "ama yine de bunun için ona çok kızıyorum."

Yine de sonunda onlarla buluşmayı kabul etmişti. Bir kez.

"Ona karşı nazik olmana gerek yok, sen . . ." Luka onun bakışlarının içe döndüğünü görünce sözlerini yarıda kesti. "Naomi?" Hiçbir şey söylemedi. "Naomi?"

Kızın gözleri keskinleşti. "Hmm?"

"Nereye gittin?"

"Hareket etmedim."

"Ama yine de ortadan kayboldun. Şimdi, belki beni dinleyebilirsin."

"Her kelimene dikkat edeceğim."

Çenesini ısırdı. "Her zaman her sözüme takılmalısın. Söylediğim her şeyi tamamen büyüleyici bulmalısın. Tüm dikkatin her zaman bende olmalı."

Kadından bir kıkırdama yükseldi. "Lou gibi konuşuyorsun."

Babasından bahsedince neşesinin kaçtığını hissetti. "Yemin ederim bir daha rastgele yatak odamızda belirirse ..."

"Çiftleştiğim gerçeğini atlattığında seninle uğraşmayı bırakacak. O zaman gelene kadar zor olacak."

"'Zor', soğuk ve kaba olmaktır. Ben uyurken yatağımın üzerinde asılı durur, uyandığımda onu üzerimde kuru et çiğnerken bulmamı sağlar ."

"Bunu bir daha yapmayacağına söz verdi."

"Ayrıca eklemleriyle takım elbiselerimde yanık izleri bırakmayacağına da söz verdi. Tahmin edin ne oldu? Yalan söyledi."

Naomi yüzünü buruşturdu. "Evet, bunu çok yapıyor." Onun çenesine bir öpücük kondurdu. "Babam baş belası olduğu için özür dilerim. Bunu bir şekilde telafi edebilir miyim?"

"Bunu telafi etmene gerek yok. Sorun o. Sen değilsin. Asla sen değilsin. Bana huzur veriyorsun. Sana kadar hiç böyle olmamıştı."

Luka hayatı boyunca karanlık sulara yüzmek zorunda kalmıştı. Bu bokun ruhunuzu lekelemenin bir yolu vardı. Ama Naomi bu lekeleri silmişti,

Arkasında kendi dokunuşlarını bırakarak; adını tam orada, onun ruhuna kazıyarak. Bunu silmek mümkün olmayacaktı. Yapabilse bile yapmazdı.

Babası, bağılılıkların insanı zayıflattığı konusunda ısrar ederken yanılmıştı. Kız onun zayıf hissetmesine neden olmamıştı. Onu daha güçlü hissettiriyordu. Ve eğer o olmasaydı hayatının bir boka yaramayacağını biliyordu.

Gevşek bir saç tutamını kulağının etrafına doladı. "Tüm dünyanın olacak birine sahip olmanın nasıl bir his olduğunu hiç hayal etmemiştim. Sen benim için busun."

Sıcak bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "Bazen çok güzel şeyler söylüyorsun." Onun yüzüne sokuldu. "Seni resim yapmayı sevdiğimden daha çok seviyorum - ve bu çok şey ifade ediyor. Sen benim insanımsın."

"Tıpkı senin benim
olduğun gibi." "Söz
mü?"

"Söz
veriyorum."

"Her zaman
mı?"

"Her zaman."

"Ve beni gecikmiş hazlara maruz bırakmayı bırakacak mısın?"

Luka tereddüt etti. "Hayır."

Sinirli bir iç geçirdi. "Bunu söylemeden korkuyordum."

TEŞEKKÜRLER

Kitap yazmak en iyi zamanlarda bile zorlu bir iştir. Ciddi anlamda tükenmişken yazmanın neredeyse imkânsız olduğu ortaya çıktı. Bitirmeme yardımcı olan tek şey bu karakterlere ve bu dünyaya olan sevgimdi. Her Dark in You karakterine profesyonel olmayan bir şekilde bağlandım ve *Legion*'un serinin son kitabı olduğunu bilmek beni gerçekten ağlamak istememe neden oluyor (ağlamayacağım yoksa köpeğimi korkuturum).

İster bir ister daha fazla kitap okumuş olun, bu seriye şans veren herkese teşekkür ederim. *Burn* aslında bağımsız bir kitap olacaktı - evet, bakın nasıl oldu - ama işte buradayız, on kitap daha sonra ... ve her birini okuyan insanların olması aklımı başımdan alıyor. TEŞEKKÜRLER! Benden ve her bir Dark in You karakterinden -ki şüphesiz hepsi kafamda makasla dolaşmaya devam edecek- her bir okuyucuya çok teşekkür ederim.

Ayrıca aileme, asistanıma, sosyal medya yöneticime ve tabii ki Piatkus'un harika, yetenekli ve çalışkan ekibine de teşekkürler! Daha da devam ederdim ama dürüst olmak gerekirse, ağlamama olayının sadece hüsnükuruntu olduğunu görmeye başlıyorum.

Hepinizi seviyorum!

Kendinize iyi bakın,
S :)

**İçinizdeki Karanlık
serisinin devamını ister
misiniz?**

**Başa dönün ve Harper ve
Knox ile tanışın.**

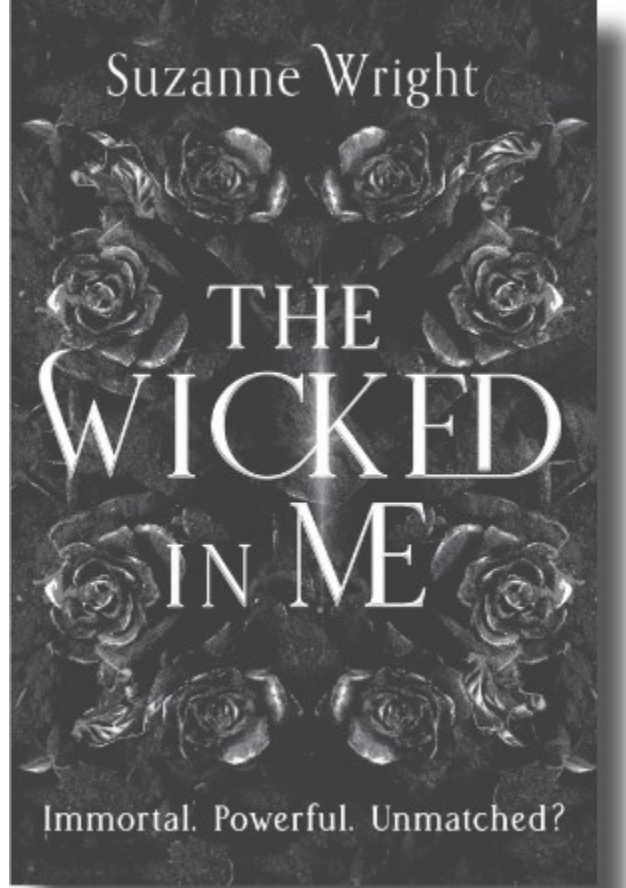
Şu anda mevcut

Kimse gerçekten ne olduklarını bilmiyor.

Sadece ilk uygarlık olduklarını.

Kendilerine Aeonlar diyorlar.

Ölümsüzler. Güçlüler. Gizemli.

Şu anda

Doğüstü kurguları seviyor musunuz?

Favori yazarlarınızla ilgili haberleri duymak (ve ücretsiz kitap kazanma şansı) ister misiniz?

Christine Feehan
J.R. Ward
Sherrilyn Kenyon
Charlaine Harris
Jayne Ann Krentz ve Jayne Castle
P.C. Cast
Maria Lewis
Darynda Jones
Hayley Edwards
Kristen Callihan Keri
Arthur
Amanda Bouchet
Jacquelyn Frank Larissa
Ione

Ardından With Love web sitesini ziyaret
edin ve romantizm bültenimize kaydolun:
www.yourswithlove.co.uk

Kitap çekilişleri, özel romantizm haberleri ve daha
fazlası için bizi Facebook'ta takip edin:
www.facebook.com/yourswithlovex

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

